

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 28

fjortionde årgången

30 januari 1997

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

- ★ Rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 om ändring och uppdatering av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 1

Pris: 45 ecu

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 118/97

av den 2 december 1996

om ändring och uppdatering av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 51 och 235, i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

För att uppnå större klarhet och överenskommelse bör man ändra lydelsen av vissa bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽³⁾, samt i förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽⁴⁾, samt stryka andra bestämmelser som har blivit ogiltiga och överflödiga. Dessa ändringar är av uteslutande formell karaktär och har till syfte att förbättra dessa förordningar.

Sedan förordningarna (EEG) nr 1408/71 och (EEG) nr 574/72 senast uppdaterades genom förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 ⁽⁵⁾ har ett antal ändringar gjorts; för att gemenskapsreglerna på detta område skall vara tydligare och mera tillgängliga är det därför lämpligt att göra en ny uppdatering av dessa förordningar genom att för såväl förordning (EEG) nr 1408/71 som för förordning (EEG) nr 574/72 förelägga en enhetlig text som återges i del I respektive del II i bilaga A; man bör även redan nu, i ett tillägg till del II i den bilagan, lägga fram texten till artikel 95 i förordning (EEG) nr 574/72, i dess genom förordning (EG) nr 3095/95 ⁽⁶⁾ ändrade lydelse, vilken skall tillämpas från och med den 1 januari 1998, och i förbindelserna med Frankrike från och med den 1 januari 2002.

Den gamla artikeln 106 i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen beträffande betalningsbalansen upphävdes genom artikel G i Fördraget om Europeiska unionen och i den nya artikeln 73b.2 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen förbjuds utan några undantag alla restriktioner för betalningar mellan medlemsstaterna.

För att uppnå målet med fri rörlighet för arbetstagare och egenföretagare ur social trygghetssynpunkt är det nödvändigt och lämpligt att en ändring av samordningsreglerna för de nationella systemen för social trygghet görs genom en gemenskapsrättsakt som är tvingande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

De ändringar som införts genom denna förordning respekterar de villkor som anges i artikel 3b, tredje stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT nr C 249, 27.8.1996, s. 10.

⁽²⁾ EGT nr C 362, 2.12.1996.

⁽³⁾ EGT nr L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3096/95 (EGT nr L 335, 30.12.1995, s. 10).

⁽⁴⁾ EGT nr L 74, 27.3.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3096/95 (EGT nr L 335, 30.12.1995, s. 10).

⁽⁵⁾ EGT nr L 230, 22.8.1983, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT nr L 335, 30.12.1995, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

3. Artikel 100 skall utgå.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1408/71 skall ändras på följande sätt:

Artikel 2

1. Artikel 82 ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"4. Rådgivande kommitténs ordförande skall vara en företrädare för kommissionen. Ordföranden får inte rösta."

Titeln, ingressen, innehållsförteckningen och bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 1408/71 och (EEG) nr 574/72 skall ersättas med den text som återfinns i bilaga A, del I respektive II i vilka de ändringar som anges i artikel 1 och 2 i denna förordning har införts.

b) Punkt 7, andra stycket, skall ersättas med följande:

"Kommittén skall genom majoritetsbeslut anta en arbetsordning som skall godkännas av rådet sedan yttrande inhämtats från kommissionen."

I bilaga B finns förteckningen över de rättsakter som innehåller ändringar i de förordningar som avses i första stycket.

2. Artikel 88, första meningen, skall ersättas med följande:

"I förekommande fall skall penningöverföringar som följer av tillämpningen av denna förordning göras enligt avtal som gäller på detta område mellan de berörda medlemsstaterna vid tidpunkten för överföringen."

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den första dagen i den månad som följer på offentliggörandet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 december 1996.

På rådets vägnar

E. FITZGERALD

Ordförande

BILAGOR

	<i>Sida</i>
<i>BILAGA A:</i>	
DEL I: Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971, om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen	4
DEL II: Rådets förordning (EEG) nr 574/2 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen	102
Tillägg	227
<i>BILAGA B:</i>	
Förteckning över rättsakter om ändring av förordningarna (EEG) nr 1408/71 och (EEG) nr 574/72	228

BILAGA A

AVDELNING I

Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet
när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen
(8) (9) (10) (11)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Sida</i>
AVDELNING I: ALLMÄNNA BESTÄMMELSER (artikel 1–12)	8
AVDELNING II: BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING (artikel 13–17a)	13
AVDELNING III: SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR OLIKA SLAG AV FÖRMÅNER	17
Kapitel 1: Sjukdom och moderskap	
Avsnitt 1: Allmänna bestämmelser (artikel 18)	17
Avsnitt 2: Anställda, egenföretagare och deras familjemedlemmar (artikel 19–24)	17
Avsnitt 3: Arbetslösa personer och deras familjemedlemmar (artikel 25)	19
Avsnitt 4: Pensionssökande och deras familjemedlemmar (artikel 26)	20
Avsnitt 5: Pensionärer och deras familjemedlemmar (artikel 27–34)	20
Avsnitt 6: Diverse bestämmelser (artikel 35)	22
Avsnitt 7: Återbetalning mellan institutioner (artikel 36)	23
Kapitel 2: Invaliditet	
Avsnitt 1: Anställda och egenföretagare som omfattas av endast sådan lagstiftning enligt vilken invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd (artikel 37–39)	23
Avsnitt 2: Anställda och egenföretagare som omfattats antingen av lagstiftning enligt vilken invaliditetsförmånernas storlek är beroende av försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd eller av lagstiftning av denna typ och av den typ som avses i avsnitt 1 (artikel 40)	24
Avsnitt 3: Förvärrad invaliditet (artikel 41)	25
Avsnitt 4: Utgivande av förmåner som tidigare har innehållits eller dragits in — Omvandling av invaliditetsförmåner till förmåner vid ålderdom — Omräkning av förmåner som har beviljats enligt artikel 39 (artikel 42 och 43).	26
Kapitel 3: Ålderdom och dödsfall (pensioner) (artikel 44–45)	27
Kapitel 4: Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar	
Avsnitt 1: Rätt till förmåner (artikel 52–59)	32
Avsnitt 2: Förvärrande av en arbetssjukdom för vilken förmåner har beviljats (artikel 60)	34
Avsnitt 3: Diverse bestämmelser (artikel 61 och 62)	35
Avsnitt 4: Återbetalning mellan institutioner (artikel 63)	36
Kapitel 5: Dödsfallsersättningar (artikel 64–66)	36
Kapitel 6: Arbetslöshetsförmåner	
Avsnitt 1: Allmänna bestämmelser (artikel 67 och 68)	36

	<i>Sida</i>
Avsnitt 2: Arbetslösa personer som beger sig till en annan medlemsstat än den behöriga staten (artikel 69 och 70)	37
Avsnitt 3: Arbetslösa personer som under än senaste anställning var bosatta i en annan medlemsstat än behöriga staten (artikel 71)	38
Kapitel 7: Familjeförmåner (artikel 72–76)	38
Kapitel 8: Förmåner för pensionärers minderåriga barn och för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna (artikel 77–79)	39
AVDELNING IV: ADMINISTRATIV KOMMISSION FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE (artikel 80 och 81)	41
AVDELNING V: RÅDGIVANDE KOMMITTÉ FÖR MIGRERANDE ARBETARES SOCIALA TRYGGHET (artikel 82 och 83)	42
AVDELNING VI: DIVERSE BESTÄMMELSER (artikel 84 och 93)	43
AVDELNING VII: ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER (artikel 94–100)	45
 BILAGOR	
Bilaga I: Personer som omfattas av förordningen	49
Bilaga II: Särskilda system för egenföretagare som inte omfattas av förordningen i enlighet med artikel 1 j fjärde stycket — Särskilda bidrag vid barns födelse som inte omfattas av förordningen enligt artikel 1 u — Särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner enligt artikel 4. 2 b som inte faller inom förordningens tillämpningsområde.	53
Bilaga II a: Särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner.	57
Bilaga III: Bestämmelser i de konventioner om social trygghet som fortsätter att vara till lämpliga trots vad som sägs i artikel 6 i denna förordning — Bestämmelser i de konventioner om social trygghet som inte är tillämpliga på alla personer som omfattas av förordningen	60
Bilaga IV: Lagstiftningar som behandlas i förordningens artikel 37.1 enligt vilka invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodens längd — Särskilda system för egenföretagare som avses i artiklarna 38.3 och 45.3 i förordning nr 1408/71 — Fall som avses i förordningens artikel 46. 1 b då beräkningen av förmåner kan ske med bortseende från förordningens artikel 46.2 — Förmåner och överenskommelser som avses i förordningens artikel 46 b. 2.	76
Bilaga V: Överensstämmelse mellan medlemsstaternas lagstiftning om villkor om graden av invaliditet	81
Bilaga VI: Särskilda regler för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning	85
Bilaga VII: Fall då en person samtidigt skall omfattas av lagstiftningen i två medlemsstater	101

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 51 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Bestämmelser om samordning av nationell lagstiftning om social trygghet ingår i den fria rörligheten för personer och bör bidra till förbättring av deras levnadsstandard och anställningsförhållanden.

Den fria rörligheten för personer, som utgör en av gemenskapens grunder, gäller både anställda, vad gäller den fria rörligheten för personer, och egenföretagare, vad gäller etableringsrätt och frihet att tillhandahålla tjänster.

Med anledning av de stora skillnaderna i nationell lagstiftning beträffande vilka som omfattas av lagstiftningen är det bättre att anta som princip att förordningen är tillämplig på alla personer som är försäkrade inom sociala trygghetssystem för anställda eller egenföretagare eller på grund av utövande av verksamhet för vilken de uppbär eller inte uppbär lön.

Man bör ta hänsyn till särdragen i varje nationell lagstiftning för social trygghet och endast utarbeta ett samordningssystem.

Inom ramen för denna samordning skall man inom gemenskapen i de olika medlemsstaternas nationella lagstiftning garantera lika behandling av arbetande som är medborgare i medlemsstaterna samt av deras medförsäkrade och efterlevande.

Bestämmelserna om samordning skall säkerställa att arbetande som flyttar inom gemenskapen, samt deras medförsäkrade och efterlevande, bibehåller de rättigheter och förmåner som de har förvärvat eller håller på att förvärva.

Dessa mål måste uppnås bland annat genom att man lägger samman alla perioder som det tas hänsyn till i de olika medlemsstaternas lagstiftning för förvärvandet och bibehållandet av rätten till förmåner, samt för uträk-

ningen av dessa förmåner, och genom att man tillhandahåller förmåner till de olika kategorier av personer som omfattas av förordningen, oavsett deras bostadsort inom gemenskapen.

Det är lämpligt att anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen omfattas av en medlemsstats sociala trygghetssystem, så att man undviker kumulering genom flera medlemsstaters tillämpliga lagstiftning och de komplikationer som följer av detta.

Det är viktigt att man så långt det är möjligt begränsar antalet och räckvidden av de fall i vilka, som undantag från den allmänna regeln, en arbetande samtidigt omfattas av två medlemsstaters lagstiftning.

För att på bästa sätt säkerställa lika behandling av alla arbetande som är verksamma på en medlemsstats territorium är det lämpligt att man fastställer att den lagstiftning som är tillämplig som allmän regel skall vara lagstiftningen i den medlemsstat på vars territorium den berörda personen utöver sin verksamhet som anställd eller egenföretagare.

Man bör göra undantag från denna allmänna regel i särskilda situationer då ett annat kriterium för anslutning är berättigat.

Vissa förmåner som föreskrivs i nationell lagstiftning kan samtidigt falla in under både social trygghet och socialt bistånd, beroende på den kategori av personer för vilken sådana lagar gäller, målsättningen med lagstiftningen och tillämpningsföreskrifterna. För att värna om migrerande arbetares intressen i enlighet med bestämmelserna i fördraget bör det i förordningen ingå ett samordningssystem som tar hänsyn till de olika förmånernas särdrag.

Sådana förmåner bör beviljas, vad gäller personer som omfattas av denna förordning, uteslutande i enlighet med lagstiftningen i det land på vars territorium den berörda personen eller hans eller hennes familjemedlemmar är bosatta, genom sammanläggning, efter behov, av bosättningsperioderna på varje annan medlemsstats territorium, och utan diskriminering på grund av medborgarskap.

Särskilda bestämmelser bör fastställas, i synnerhet för sjukdom eller arbetslöshet, för gränsarbetare och för säsongarbetare, med tanke på deras specifika situation.

Vad gäller förmåner i samband med sjukdom eller föräldraskap är det viktigt att garantera ett skydd som regleras situationen för personer som är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten.

Den särskilda ställning för de personer som ansöker om eller har rätt till pension, samt för deras familjemedlemmar, gör det nödvändigt att anta bestämmelser inom sjukförsäkringen som är anpassade till denna situation.

Vad gäller förmåner vid invaliditet är det viktigt att utarbeta ett samordningssystem som tar hänsyn till den nationella lagstiftningens särdrag. Det är följaktligen nödvändigt att skilja på å ena sidan den lagstiftning enligt vilken beloppen för förmånerna är oberoende av längden på försäkringsperioderna och, å andra sidan, den lagstiftning enligt vilken dessa belopp beror på denna längd.

Skillnaderna i medlemsstaternas system gör det nödvändigt att fastställa regler för samordning som är tillämpliga om invaliditeten förvärras.

Man bör utarbeta ett system för betalning av ålders- och efterlevandepensioner om en anställd eller en egenföretagare har omfattas av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater.

Det är nödvändigt att fastställa ett pensionsbelopp som är beräknat genom sammanläggning och proportionell beräkning och garanterat i gemenskapslagstiftningen, i de fall där tillämpningen av den nationella lagstiftningen, däribland bestämmelserna om minskning samt om tillfällig eller slutgiltig indragning visar sig mindre gynnsamma än tillämpninga av ovannämnda metod.

För att skydda migrerande arbetare och deras efterlevande mot alltför snäv tillämpning av nationella bestämmelser om minskning tillfällig eller slutgiltig indragning, är det nödvändigt att lägga till regler med strikta villkor för tillämpningen av dessa bestämmelser.

Vad gäller förmåner på grund av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdomar är det viktigt, för att säkerställa ett skydd, att finna en lösning för de personer som är bosatta eller vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten.

Det är nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser för bidrag vid dödsfall.

För att möjliggöra rörlighet för arbetskraften under bästa förhållanden är det nödvändigt att säkerställa en fullstän-

digare samordning mellan systemen för arbetslöshetsförsäkring och arbetslöshetsunderstöd i alla medlemsstater.

I denna anda och för att underlätta sökandet efter arbete i de olika medlemsstaterna är det bland annat nödvändigt att under begränsad tid ge arbetslösa rätt till den arbetslöshetsersättning som föreskrivs den medlemsstats lagstiftning som de senast har omfattats av.

För att fastställa den lagstiftning som skall tillämpas för familjeförmåner är det anställningskriteriet som säkerställer lika behandling av alla arbetstagare som omfattas av samma lagstiftning.

För att undvika att man kumulerar förmåner som man inte har rätt till, bör det fastställas regler för prioritering om man kumulerar rättigheter till familjeförmåner enligt lagstiftningen i den ansvariga staten och lagstiftningen i det land där familjemedlemmarna är bosatta.

Eftersom de nationella systemen vad gäller förmåner för barn som försörjs av personer som uppbär pension, samt förmåner för föräldralösa är specifika och skiljer sig åt i de olika medlemsstaternas lagstiftning, är det nödvändigt att fastställa särskilda regler för att samordna dessa nationella system.

Det är nödvändigt att inrätta en administrativ kommission bestående av en företrädare för varje medlemsstats regering, vilken bland annat har till uppgift att behandla alla administrativa frågor och tolkningsfrågor rörande bestämmelserna i denna förordning, och att främja samarbetet mellan medlemsstaterna.

Det är önskvärt att inom ramen för en rådgivande kommitté koppla in företrädare för arbetstagare och arbetsgivare för att granska de frågor som den administrativa kommissionen behandlar.

Det är nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser som motsvarar den nationella lagstiftningens särdrag för att underlätta tillämpningen av samordningsbestämmelserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1 (10) (15)

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *Anställda* respektive *egenföretagare*:

i) den som är försäkrad, obligatoriskt eller genom en frivillig fortsättningsförsäkring, mot en eller flera av de risker som täcks av grenarna i ett system för social trygghet för anställda eller egenföretagare,

ii) den som är obligatoriskt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar av social trygghet som behandlas i denna förordning, enligt ett system för social trygghet för samtliga invånare eller för hela den förvärvsarbetsbefolkningen, förutsatt att personen

— kan identifieras som anställd eller egenföretagare genom det sätt på vilket systemet administreras eller finansieras, eller

— om dessa kriterier inte uppfylls, är försäkrad mot någon annan risk som anges i bilaga I enligt ett system för anställda eller egenföretagare, eller enligt ett system som avses i punkt iii, antingen obligatoriskt eller genom frivillig fortsättningsförsäkring, eller, där inget sådant system finns i den berörda medlemsstaten, följer den definition som anges i bilaga I.

iii) den som är obligatoriskt försäkrad mot flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt ett standardsystem för social trygghet för hela lantbruksbefolkningen enligt de kriterier som anges i bilaga I,

iv) den som är frivilligt försäkrad mot en eller flera av de risker som täcks av de grenar som denna förordning behandlar, enligt en medlemsstats system för social trygghet för anställda eller egenföretagare eller för samtliga invånare eller för vissa kategorier av invånare

— om en sådan person är verksam som anställd eller egenföretagare, eller

— om en sådan person tidigare varit obligatoriskt försäkrad mot samma risk enligt ett system för anställda eller egenföretagare i samma medlemsstat.

b) *Gränsarbetare*: en anställd eller egenföretagare som är verksam inom en medlemsstats territorium och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium, dit han som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan. En gränsarbetare som förflyttas till en annan ort inom samma eller någon annan medlemsstats territorium av det företag till vilket han normalt är knuten, eller som tillhandhåller tjänster på annan ort inom samma eller en annan medlemsstats territorium, behåller sin ställning som gränsarbetare under en tid av högst fyra månader även om han under denna tid är förhindrad att dagligen, eller åtminstone en gång i veckan, återvända till den ort där han är bosatt.

c) *Säsongsarbetare*: en anställd som reser till en annan medlemsstats territorium än det inom vilket han är bosatt, för att där utföra ett säsongsbetonat arbete för ett företag eller en arbetsgivare i den staten under en tid som inte under några omständigheter kan överstiga åtta månader och som uppehåller sig inom den nämnda statens territorium så länge arbetet pågår. Med ett arbete av säsongskaraktär avses ett arbete som på grund av årstidernas växlingar automatiskt återkommer varje år.

d) *Flykting* skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om flyktingars rättsliga ställning undertecknad i Genève den 28 juli 1951.

e) Uttrycket *statslös* skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning undertecknad i New York den 28 september 1954.

f) i) *Familjemedlem*: den som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges, eller, i fall som avses i artikel 22.1 a och artikel 31, i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt. Om denna lagstiftning betraktar som familjemedlem eller medlem av hushållet endast den som är samboende

med den anställde eller egenföretagaren, skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen är ekonomiskt beroende av en anställde eller egenföretagaren. Om en medlemsstats lagstiftning om vårdförmåner vid sjukdom eller moderskap inte gör skillnad mellan familjemedlemmar och andra personer som lagstiftningen gäller, skall uttrycket *familjemedlem* ha den betydelse som anges i bilaga I.

- ii) När det gäller handikappförmåner som enligt en medlemsstats lagstiftning utges till alla medborgare i den staten som uppfyller föreskrivna villkor, skall uttrycket *familjemedlem* innebära åtminstone en anställd eller egenföretagares make och en sådan persons barn som antingen är minderåriga eller ekonomiskt beroende av en sådan person.

- g) *Efterlevande*: en person som definieras eller erkänns som sådan av den lagstiftning enligt vilken förmånerna utges. Om denna lagstiftning betraktar som efterlevande endast den, som var samboende med den avlidne, skall detta villkor anses vara uppfyllt om personen för sin försörjning huvudsakligen var ekonomiskt beroende av den avlidne.

- h) *Bosättning*: stadigvarande bosättning.

- i) *Vistelse*: tillfällig vistelse.

- j) *Lagstiftning*: i förhållande till varje medlemsstat, nuvarande eller kommande lagar och andra författningar om de grenar av och system för social trygghet som täcks av artikel 4.1 och 4.2 samt alla andra beslut om åtgärder för att genomföra sådana grenar och system, eller de särskilda icke avgiftsfiansierade förmåner som omfattas av artikel 4.2a.

Uttrycket omfattar inte bestämmelser i nuvarande eller kommande kollektivavtal även om de genom myndighetsbeslut har eller fått sitt tillämpningsområde utvidgat. Om emellertid sådana bestämmelser

- i) tjänar till att uppfylla ett krav på obligatorisk försäkring, som tillkommit genom de lagar och andra författningar som avses i föregående stycke, eller
- ii) skapar ett system som administreras av samma organ som administrerar de system som tillkommit genom författningar som avses i föregående stycke

kan begränsningen i uttrycket när som helst hävas genom att den berörda medlemsstaten avger en förklaring som specificerar de system som denna förordning skall gälla. En sådan förklaring skall anmälas och offentliggöras enligt bestämmelserna i artikel 97.

Bestämmelserna i föregående stycke skall inte leda till att system för vilka förordning nr 3 har gällt undantas från denna förordnings tillämpningsområde.

Uttrycket *lagstiftning* omfattar inte heller bestämmelser om sådana särskilda system för egenföretagare vilkas tillkomst är överlämnad till de berördas initiativ, eller vilka gäller endast en del av den berörda medlemsstatens territorium, och detta oavsett om myndigheterna har beslutat att göra dem obligatoriska eller att utvidga deras tillämpningsområde. Dessa särskilda system anges i bilaga II.

- k) *Konvention om social trygghet*: varje bilateralt eller multilateralt socialförsäkringsinstrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för två eller flera medlemsstater inbördes samt varje annat sådant multilateralt instrument som är bindande eller som kommer att bli bindande för minst två medlemsstater och en eller flera andra stater vad gäller samtliga eller vissa av de grenar och system som anges i artikel 4.1 och 4.2, samt alla slags överenskommelser som har träffats i enlighet med sådana instrument.

- l) *Behörig myndighet*: varje medlemsstats minister, ministrar eller motsvarande myndighet med ansvar för system för social trygghet inom hela eller en del av statens territorium.

- m) *Administrativa kommissionen*: den kommission som anges i artikel 80.

- n) *Institution*: i förhållande till varje medlemsstat det organ eller den myndighet som har ansvaret för att administrera hela eller vissa delar av lagstiftningen.

- o) *Behörig institution*:

- i) den institution hos vilken en person är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmån görs,
- ii) den institution från vilken den berörda personen har rätt, eller skulle ha rätt, till förmåner om han eller en eller flera familjemedlemmar var bosatta inom den medlemsstats territorium där institutionen finns,

- iii) den institution som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, eller
- iv) när det gäller ett system där en arbetsgivare har ansvar för förmåner som avses i artikel 4.1, antingen arbetsgivaren eller den anlitade försäkringsgivaren eller, om sådan saknas, ett organ eller en myndighet som har utsetts av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.
- p) *Institution på bosättningsorten* respektive *institution på vistelseorten*: den institution som är behörig att utge förmåner på den ort, där personen är bosatt, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, respektive den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, då ingen sådan institution finns, den institution som utsetts av den ifrågavarande medlemsstatens behöriga myndighet.
- q) *Behörig stat*: den medlemsstat, inom vars territorium den behöriga institutionen finns.
- r) *Föräkringsperioder*: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare definierade eller erkända som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda och alla andra perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med försäkringsperioder.
- s) *Anställningsperioder och perioder av verksamhet som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts samt alla perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare.
- s) a) *Bosättningsperioder*: som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda.
- t) *Förmåner och pensioner*: alla förmåner och pensioner, inbegripet alla däri ingående delar som bekostas av allmänna medel, alla indexhöjningar och tilläggsbetalningar, om något annat inte förskrivs i avdelning III, liksom förmåner i form av engångsbelopp som kan utbetalas istället för pensioner samt utbetalningar som görs i form av återbetalning av avgifter.
- u) i) *Familjeförmåner*: alla vådförmåner eller kontantförmåner som är avsedda att täcka en familjs utgifter enligt den lagstiftning som anges i artikel 4.1 h, med undantag för de särskilda bidrag vid barns födelse eller vid adoption som nämns i bilaga II.
- ii) *Familjebidrag*: periodiska kontantförmåner som utges endast på grundval av familjemedlemmarnas antal och, i förekommande fall, deras ålder.
- v) *Dödsfallsersättningar*: alla engångsbetalningar vid dödsfall, utom de engångsbelopp som avses i punkt t.

Artikel 2

Personkrets

1. Denna förordning gäller anställda och egenföretagare, som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar bosatta inom en medlemsstats territorium, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.

2. Denna förordning gäller dessutom efterlevande till anställda och egenföretagare som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa anställdas eller egenföretagares medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta inom en medlemsstats territorium.

3. Denna förordning gäller offentligt anställda och personer som enligt den tillämpliga lagstiftningen behandlas som sådana, om de omfattas eller har omfattats av en medlemsstats lagstiftning på vilken denna förordning tillämpas.

Artikel 3

Likabehandling

1. Om något annat inte följer av den särskilda bestämmelserna i denna förordning har personer, som är bosatta inom en medlemsstats territorium och för vilka denna förordning gäller, samma skyldigheter och rättigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla rätten att välja ledamöter av organen inom det sociala trygghetssystemets institutioner eller att delta i nomineringen av sådana ledamöter men skall inte påverka medlemsstaternas för-

fattningsbestämmelser om valbarhet eller metoder för nominering.

3. De bestämmelser i konventioner om social trygghet som förblir i kraft enligt artikel 7.2 och bestämmelser i konventioner som ingåtts enligt artikel 8.1, skall gälla alla personer som omfattas av denna förordning, om något annat inte föreskrivs i bilaga III.

Artikel 4 (10)

Sakområden

1. Denna förordning gäller all lagstiftning om följande grenar av social trygghet:

- a) Förmåner vid sjukdom och moderskap.
- b) Förmåner vid invaliditet, även sådana som är avsedda att bevara eller förbättra förvärvsförmågan.
- c) Förmåner vid ålderdom.
- d) Förmåner till efterlevande.
- e) Förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.
- f) Dödsfallsersättningar.
- g) Förmåner vid arbetslöshet.
- h) Familjeförmåner.

2. Denna förordning gäller alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de bygger på avgiftsplikt eller inte, och system där en arbetsgivare eller en redare har ansvar för förmåner som nämns i punkt 1.

2 a. Denna förordning gäller också särskilda icke avgiftsfiansierade förmåner som utges enligt en annan lagstiftning eller andra system än de som avses i punkt 1 eller som inte omfattas på grund av punkt 4, när sådana förmåner har till syfte

- a) antingen att täcka de risker som omfattas av de försäkringsgrenar som anges i punkt 1 a–h, i stället för eller som tillägg till andra förmåner, eller
- b) att uteslutande ge särskilt skydd för handikappade.

2 b. Denna förordning gäller inte bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning om särskilda icke avgiftsfiansierade förmåner som anges i bilaga II avsnitt III vars tillämpningsområde är begränsat till en del av medlemsstatens territorium.

3. Bestämmelserna i avdelning III skall dock inte påverka medlemsstaternas författningsbestämmelser om en redares ansvar.

4. Denna förordning gäller inte social eller medicinsk hjälp, förmåner till offer för krig eller dess följder eller särskilda system för offentligt anställda och personer som behandlas som sådana.

Artikel 5 (10)

Medlemsstaters förklaringar om denna förordnings tillämpningsområde

I förklaringar som skall anmälas och offentliggöras enligt artikel 97 skall medlemsstaterna närmare ange den lagstiftning och de system som avses i artikel 4.1 och 4.2, de särskilda icke avgiftsfiansierade förmåner som avses i artikel 4.2a, de minimiförmåner som avses i artikel 50 samt de förmåner som avses i artikel 77 och 78.

Artikel 6

Konventioner om social trygghet som ersätts av denna förordning

Om något annat inte följer av bestämmelserna i artiklarna 7, 8 och 46.4, skall denna förordning, både vad gäller de personer och de sakområden som den behandlar, ersätta bestämmelserna i alla konventioner om social trygghet mellan

- a) två eller flera medlemsstater inbördes, eller
- b) minst två medlemsstater och en eller flera andra stater i den mån behandlingen av frågor enligt konventionen inte skall ske under medverkan av en institution i någon av de sistnämnda staterna.

Artikel 7 (7)

Internationella bestämmelser som inte påverkas av denna förordning

1. Denna förordning skall inte påverka skyldigheter som följer av

- a) konventioner som har antagits av Internationella arbetskonferensen och som har trätt i kraft efter ratificering av en eller flera medlemsstater,
- b) de europeiska interimsoverenskommelser om social trygghet som har slutits mellan Europarådets medlemsstater den 11 december 1953.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 6 skall följande fortfarande gälla:

- a) bestämmelserna i överenskommelserna den 27 juli 1950 och 30 november 1979 om Rhenskepparnas sociala trygghet,

- b) bestämmelserna i den europeiska konventionen den 9 juli 1956 om social trygghet för anställda inom internationell transport,
- c) bestämmelserna i de konventioner om social trygghet som anges i bilaga III.

Artikel 8

Slutande av konventioner mellan medlemsstater

1. Två eller flera medlemsstater kan vid behov sluta konventioner med varandra som bygger på denna förordnings principer och anda.
2. Varje medlemsstat skall, enligt bestämmelserna i artikel 97.1 anmäla varje konvention som har slutits med en annan medlemsstat enligt bestämmelserna i punkt 1.

Artikel 9

Tillträde till frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. De bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning, som gör bosättning inom denna stats territorium till villkor för anslutning till frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, skall inte gälla personer som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium, om de någon gång i sin tidigare förvärvsverksamhet har omfattats av lagstiftningen i den förstnämnda staten som anställd eller egenföretagare.
2. Om det enligt en medlemsstats lagstiftning för anslutning till frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring krävs att försäkringsperioder har fullgjorts, skall försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning tillgodoräknas, i den utsträckning som behövs, som om de hade fullgjorts enligt den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 9a (7)

Förlängning av referensperioden

Om rätten till förmåner är beroende av att en minsta försäkringsperiod har fullgjorts under en viss period före det försäkringsfall för vilket föräkring gäller (referensperiod) enligt lagstiftningen i en medlemsstat och om denna lagstiftning föreskriver att perioder under vilka förmåner har beviljats enligt lagstiftningen i den medlemsstaten eller perioder som har ägnats åt barnuppfostran inom denna medlemsstats territorium ger anledning till förlängning av referensperioden, skall perioder under vilka invalid- eller ålderspensioner, sjukförsäkringsförmåner, arbetslöshetsförmåner eller förmåner vid olycksfall i arbetet (utom pensioner) har beviljats enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat och perioder som har ägnats åt

barnuppfostran inom en annan medlemsstats territorium även ge anledning till förlängning av den nämnda referensperioden.

Artikel 10

Bortseende från krav på bosättning — Obligatorisk försäkrings inverkan på återbetalning av avgifter

1. Om något annat inte föreskrivs i denna förordning får kontantförmåner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande, pensioner vid olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar samt förmåner vid dödsfall vilka förvärvats enligt en eller flera medlemsstaters lagstiftning inte minskas, ändras, innehållas, dras in eller konfiskeras med anledning av att mottagaren är bosatt inom en annan medlemsstat än den där institutionen med ansvar för betalningen finns.

Föregående stycke skall även gälla förmåner som utges som engångsbelopp när en efterlevande make, som hade rätt till efterlevandepension, gifter om sig.

2. Om återbetalning av avgifter enligt en medlemsstats lagstiftning förutsätter att en person inte längre omfattas av obligatorisk försäkring, skall detta villkor inte anses uppfyllt så länge denne omfattas av obligatorisk försäkring som en anställd eller egenföretagare enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

Artikel 10a (10)

Särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 10 och avdelning III skall personer för vilka denna förordning gäller erhålla de särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner som avses i artikel 4.2a, uteslutande inom den medlemsstats territorium där de är bosatta i enlighet med lagstiftningen i den staten under förutsättning att förmånerna är förtecknade i bilaga II a. Förmånerna skall utges och bekostas av institutionen på bosättningsorten.

2. Institutionen i en medlemsstat enligt vars lagstiftning rätten till förmåner som omfattas av punkt 1 grundas på fullgörande av anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder skall, i nödvändig utsträckning, beakta anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts inom varje annan medlemsstats territorium som perioder som har fullgjorts inom den första medlemsstatens territoriums.

3. Om rätten till en förmån som avses i punkt 1 enligt en medlemsstats lagstiftning utges i form av ett tillägg vid uppbärande av en förmån som omfattas av artikel 4.1 a–h och ingen sådan förmån utbetalas enligt denna lagstiftning, skall varje motsvarande förmån som beviljas enligt en annan medlemsstats lagstiftning behandlas som en förmån som beviljas enligt den förstnämnda medlemsstats lagstiftning för rätt till tillägget.

4. Om rätten till en handikapp- eller invaliditetsförmån som omfattas av punkt 1 enligt en medlemsstats lagstiftning är förenad med villkor om att handikappet eller invaliditeten skall vara konstateras först gången inom den medlemsstats territoriums, skall detta villkor anses vara uppfyllt om en sådan diagnos första gången ställs inom en annan medlemsstats territorium.

Artikel 11

Indexering av förmåner

De föreskrifter om indexering av förmåner som finns i en medlemsstats lagstiftning skall gälla förmåner som utges enligt den lagstiftningen och tillämpas med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 12 (9) (11)

Förhinderande av sammanträffande av förmåner

1. Denna förordning kan inte återopas för att få eller bevara en rätt till flera förmåner av samma slag för

samma period av obligatorisk försäkring. Detta gäller dock inte förmåner som utges på grund av invaliditet, ålderdom, dödsfall (pensioner) eller arbetssjukdom och som beviljas av två eller flera medlemsstaters institutioner enligt bestämmelserna i artikel 41, 43.2, 43.3, 46, 50, 51 eller 60.1 b.

2. Om något annat inte föreskrivs i denna förordning får bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid sammanträffande med andra sociala trygghetsförmåner eller annan inkomst återopas även om sådana förmåner har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller om sådan inkomst har förvärvats inom en annan medlemsstats territorium.

3. Bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid invaliditet eller förtida förmåner vid ålderdom för den som är förvärvsverksam kan återopas mot honom även om han är verksam inom en annan medlemsstats territorium.

4. En invalidpension enligt nederländsk lagstiftning skall i fall där den nederländska institutionen enligt bestämmelserna i artikel 57.5 eller 60.2 b är skyldig att bidra även till kostnaderna för förmåner vid arbetssjukdom som utges enligt en annan medlemsstats lagstiftning, minskas med det belopp som skall betalas till den institution i den andra medlemsstaten som har ansvar för att utge förmånerna vid arbetsjukdom.

ADVELNING II

BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 13 (9)

Allmänna regler

1. Om något annat inte följer av artikel 14 c skall personer för vilka denna förordning gäller omfattas av lagstiftningen i endast en medlemsstat. Denna lagstiftning skall bestämmas enligt bestämmelserna i denna avdelning.

2. Om något annat inte följer av artikel 14–17 gäller följande:

a) Den som är anställd för arbete inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna medlemsstats lagstiftning, även om han är bosatt inom en

annan medlemsstats territorium eller om det företag eller den person som han är anställd hos har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

b) Den som är egenföretagare inom medlemsstats territorium skall omfattas av den stats lagstiftning även om han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium.

c) Den som är anställd ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga skall omfattas av denna stats lagstiftning.

- d) Offentligt anställda och personer som behandlas som sådana skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som gäller för den förvaltning som sysselsätter dem.
- e) Den som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat skall omfattas av denna stats lagstiftning. Om det för rätt till förmåner enligt den lagstiftningen krävs att försäkringsperioder har fullgjorts före påbörjad eller efter avslutad sådan militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring, skall försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning tillgodoräknas, i den utsträckning det behövs, som om de hade fullgjorts enligt den förstnämnda statens lagstiftning. En anställd eller egenföretagare som är inkallad eller har återinkallats till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring skall behålla sin ställning som anställd eller egenföretagare.
- f) Den för vilken lagstiftningen i en medlemsstat upphör att gälla utan att lagstiftningen i en annan medlemsstat blir tillämplig på honom enligt någon av reglerna i föregående punkter eller enligt något undantag eller någon särskild bestämmelse i artikel 14–17 skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt uteslutande enligt bestämmelserna i den lagstiftningen.

Artikel 14

Särskilda regler för andra anställda än sjömän

Artikel 13.2 a skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) a) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, till vilket han normalt är knuten, och som av detta företag sänds till en annan medlemsstats territorium för att utföra arbete där för detta företags räkning skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader och han inte sänds ut för att ersätta någon som har fullgjort sin utsändningsperiod.
- b) Om arbetet i den andra medlemsstaten på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills det arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit personen har sänts ut,

eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolv månadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.

- 2. För den som normalt arbetar inom två eller flera medlemsstaters territorier skall fråga om tillämplig lagstiftning avgöras på följande sätt:

- a) En person som hör till den resande eller flygande personalen hos ett företag som för andras eller egen räkning bedriver internationell befordran av passagerare eller gods med järnväg, landsvägs-transporter, flyg eller inrikes sjöfart och som har sitt säte inom en medlemsstats territorium skall omfattas av denna stats lagstiftning med följande begränsningar:

- i) Om företaget har en filial eller fast representation inom en annan medlemsstats territorium, skall den som arbetar vid denna filial eller fasta representation omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten.

- ii) Den som huvudsakligen arbetar inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall omfattas av denna stats lagstiftning, även om det företag hos vilket han är anställd inte har sitt säte eller någon filial eller permanent representation inom det territoriet.

- b) Andra anställda än de som anges i a skall omfattas av

- i) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium den anställda är bosatt, om han till viss del utför arbetet inom detta territorium eller om han är knuten till flera företag eller arbetsgivare inom olika medlemsstaters territorier,

- ii) lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium det företag eller den person, som anställt honom har sitt säte eller är bosatt, om han inte är bosatt inom någon av de medlemsstaters territorier där han utför arbetet.

- 3) Den som arbetar inom en medlemsstats territorium hos ett företag, som har sitt säte inom en annan medlemsstats territorium och vars verksamhet sträcker sig över dessa staters gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.

*Artikel 14a***Särskilda regler för andra egenföretagare än sjömän**

Artikel 13.2 b skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) a) Den som normalt är egenföretagare inom en medlemsstats territorium och som utför arbete inom en annan medlemsstats territorium skall försätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning, förutsatt att detta arbete inte väntas vara längre än tolv månader.
- b) Om arbetet på grund av oförutsebara omständigheter varar längre än som ursprungligen förväntades och om varaktigheten därför överstiger tolv månader, skall den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning fortsätta att gälla tills arbetet har avslutats, under förutsättning att den behöriga myndigheten i den medlemsstat dit företagaren har rest för att utföra arbetet, eller det organ som har utsetts av denna myndighet, lämnar sitt samtycke. Sådant samtycke måste begäras före den första tolv månadersperiodens utgång. Samtycke kan dock inte lämnas för en förlängning som överstiger tolv månader.
- 2) Den som normalt är egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorier skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, om han utför någon del av sitt arbete inom den medlemsstatens territorium. Om han inte utför något arbete inom den medlemsstats territorium där han är bosatt skall han omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han utför sitt huvudsakliga arbete. Kriterier för vad som skall anses vara huvudsakligt arbete fastställs i den förordning som anges i artikel 98.
- 3) Den vars företag har sitt säte inom en medlemsstats territorium och sträcker sin verksamhet över två medlemsstaters gemensamma gräns, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.
- 4) Om den lagstiftning som en person skulle omfattas av enligt punkt 2 eller 3 inte medger att personen ens på frivillig basis kan anslutas till ett pensionssystem, skall han omfattas av den medlemsstats lagstiftning som skulle ha gällt, om dessa bestämmelser inte hade funnits, eller om två eller flera medlemsstaters lagstiftning skulle gälla med tillämpning av denna regel, av

den lagstiftning som de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter kommer överens om.

*Artikel 14 b***Särskilda regler för sjömän**

Artikel 13.2 c skall tillämpas med beaktande av följande undantag och omständigheter:

- 1) Den som är anställd hos ett företag till vilket han normalt är knuten, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som sänds ut av detta företag att utföra arbete för detta företags räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten enligt de villkor som anges i artikel 14.1.
- 2) Den som normalt är egenföretagare, antingen inom en medlemsstats territorium eller ombord på ett fartyg som för en medlemsstats flagga, och som utför arbete för egen räkning ombord på ett fartyg som för en annan medlemsstats flagga, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning enligt de villkor som anges i artikel 14a.1.
- 3) Den som normalt inte har anställning till sjöss men som utför arbete inom en medlemsstats territorialvatten eller hamn ombord på ett fartyg, vilket för en annan medlemsstatens flagga inom detta territorialvatten eller denna hamn och vars besättning han inte tillhör, skall fortsätta att omfattas av den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning.
- 4) Den som är anställd på ett fartyg, vilket för en medlemsstats flagga, och som får sin lön från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av den sistnämnda statens lagstiftning, om han är bosatt inom denna stats territorium. Företaget eller personen som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

*Artikel 14 c (5)***Särskilda regler för personer som samtidigt är anställda inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium**

En person som samtidigt är anställd inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium skall omfattas av följande:

- a) Om något annat inte följer av b, av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är

anställd eller, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, av den lagstiftning som bestäms enligt artikel 14.2 eller 14.3.

b) I de fall som anges bilaga VII

- av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är anställd, sådan den har bestämts enligt bestämmelserna i artikel 14.2 och 14.3, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier, och
- av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, sådan den har bestämts enligt artikel 14a.2–4, om han utövar sådan verksamhet inom två eller flera medlemsstaters territorier.

Artikel 14 d (5)

Diverse bestämmelser

1. En person som avses i artikel 14.2, 14.3, 14a.2, 14a.3, 14a.4 och 14c a, skall vid tillämpningen av den lagstiftning som har fastställs i överensstämmelse med dessa bestämmelser, behandlas som om han utförde allt förvärvsarbete inom den berörda medlemsstatens territorium.

2. Den person som avses i artikel 14c b skall vid bestämmande av den avgiftssats som påförs egenföretagare enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är egenföretagare, behandlas som om han vore anställd inom den statens territorium.

3. Bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning, enligt vilka en pensionär som är förvärvsverksam inte skall omfattas av den obligatoriska försäkringen för denna verksamhet, skall gälla också pensionärer som har förvärvat rätt till pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning, om inte personen i fråga hos den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den förstnämnda medlemsstaten och som nämns i bilaga 10 till den förordning som anges i artikel 98, uttryckligen begär att få omfattas av försäkringen.

Artikel 15

Regler om frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Artiklarna 13–14 d skall inte gälla frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring såvida det i en med-

lemsstat, för någon av de grenar som anges i artikel 4, inte finns annat än ett frivilligt försäkringssystem.

2. Om tillämpningen av två eller flera medlemsstaters lagstiftning medför dubbel försäkring gäller följande:

- Vid ett obligatoriskt försäkringssystem och ett eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, skall personen omfattas endast av det obligatoriska försäkringssystemet.
- Vid två eller flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, kan personen omfattas endast av det system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som han har valt.

3. Vad gäller invaliditet, ålderdom och dödsfall (pensioner) kan dock personen ansluta sig till en medlemsstats system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, även om han omfattas av en annan medlemsstats obligatoriska försäkring, i den mån en sådan dubbel försäkring uttryckligen eller underförstått är tillåten i den förstnämnda medlemsstaten.

Artikel 16

Särskilda regler för personer anställda på beskickningar och konsulat samt för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Bestämmelserna i artikel 13.2 a skall tillämpas på personer som är anställda vid beskickningar och konsulat och på privat tjänare hos tjänstemän vid beskickningar eller konsulat.

2. Anställda som omfattas av punkt 1 och som är medborgare i den medlemsstat som är den ackrediterande eller sändande staten har dock rätt att välja att omfattas av lagstiftningen i den staten. Denna rättighet att välja kan utövas vid varje kalenderårs utgång och skall inte ha retroaktiv verkan.

3. Europeiska gemenskapernas hjälppersonal kan välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är anställda, av lagstiftningen i den medlemsstat som de senast har omfattats av eller av lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, vad gäller andra bestämmelser än de som handlar om familjebidrag vilka är reglerade i anställningsvillkoren för denna personal. Denna rätt att välja, som endast kan utövas en gång, gäller från och med den dag anställningen påbörjas.

Artikel 17 (9)

Undantag från artikel 13–16

Två eller flera medlemsstater, dessa staters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter kan komma överens om undantag från bestämmelserna i artikel 13–16 till förmån för vissa grupper av personer eller för vissa personer.

Artikel 17 a (9)

Särskilda regler för personer som uppbär pension enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater

Den som uppbär pension som utbetalas enligt lagstiftningen i en medlemsstat eller pensioner som utbetalas

enligt lagstiftningen i flera medlemsstater och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium kan på begäran undantas från lagstiftningen i sistnämnda stat under förutsättning att han inte omfattas av denna lagstiftning på grund av att han är förvärvsverksam.

AVDELNING III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR OLIKA SLAG AV FÖRMÅNER

KAPITEL I

SJUKDOM OCH MODERSKAP

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 18

Sammanläggning av försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning kräver att försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder har fullgjorts för att någon skall få, bibehålla eller återfå en rätt till förmåner, skall i den utsträckning som behövs beakta försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning såsom perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall gälla säsongsarbetare, även vad avser perioder före ett försäkringsavbrott som överstiger den period som den behöriga statens lagstiftning medger, under förutsättning att avbrottet i personens försäkring inte har överstigit fyra månader.

Avsnitt 2

Anställda eller egenföretagare och deras familjemedlemmar

Artikel 19

Bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten — Allmänna regler

1. En anställd eller en egenföretagare som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens och som uppfyller villkoren i den behöriga statens

lagstiftning för rätt till förmåner skall, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18, få följande förmåner i den stat där han är bosatt:

- a) Vårdförmåner som för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar som om han vore försäkrad där.
- b) Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på bosättningsorten kan sådana förmåner dock utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt lagstiftningen i den behöriga staten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 gäller också familjemedlemmar som bor inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens, i den mån de inte har rätt till sådana förmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är bosatta.

Om familjemedlemmarna är bosatta inom en medlemsstats territorium enligt vars lagstiftning rätten att erhålla vårdförmåner inte är beroende av villkor om försäkring eller anställning, skall de vårdförmåner som de får anses utgivna av den institution hos vilken den anställde eller egenföretagaren är försäkrad, om inte maken eller den person som har hand om barnen är förvärvsverksam inom den nämnda medlemsstatens territorium.

Artikel 20

Gränsarbetare och deras familjemedlemmar — Särskilda regler

Gränsarbetare kan även få förmåner inom den behöriga statens territorium. Sådana förmåner skall utges av den behöriga institutionen enligt denna stats lagstiftning som om personen vore bosatt i den staten. Hans familjemed-

lemmar kan få förmåner på samma villkor. För detta krävs dock, utom i brådskande fall, en överenskommelse mellan de berörda staterna, mellan de behöriga myndigheterna i dessa stater eller, om en sådan överenskommelse saknas, ett i förväg lämnat medgivande av den behöriga institutionen.

Artikel 21

Vistelse i eller flyttning till den behöriga staten

1. En anställd eller egenföretagare som avses i artikel 19.1 och som vistas inom den behöriga statens territorium har rätt till förmåner enligt bestämmelserna i den statens lagstiftning som om han vore bosatt där, även om han före vistelsen redan har fått förmåner för samma fall av sjukdom eller moderskap.

2. Punkt 1 gäller också familjemedlemmar som avses i artikel 19.2.

Om familjemedlemmarna är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än den medlemsstats territorium inom vilket den anställda eller egenföretagaren är bosatt, skall dock vårdförmåner utges av institutionen på vistelseorten för institutionen på den ort där dessa personer är bosatta.

3. Punkt 1 och 2 gäller inte gränsarbetare och deras familjemedlemmar.

4. En anställd eller egenföretagare och hans familjemedlemmar som avses i artikel 19 som bosätter sig inom den behöriga statens territorium har rätt till förmåner enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning även om de före flyttningen redan har fått förmåner för samma fall av sjukdom eller moderskap.

Artikel 22

Vistelse utanför den behöriga staten — Återkomst eller flyttning till en annan medlemsstat under sjukdom eller moderskap — Behov av att resa till en annan medlemsstat för att få lämplig vård

1. En anställd eller egenföretagare som uppfyller villkoren i den behöriga statens lagstiftning för att få förmåner, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18, och

- a) vars hälsotillstånd kräver omedelbara förmåner under en vistelse inom en annan medlemsstats territorium, eller
- b) som, efter att ha fått rätt till förmåner på den behöriga institutionens bekostnad, får tillstånd av

denna institution att återvända till den medlemsstats territorium där han är bosatt eller att flytta till en annan medlemsstats territorium, eller

- c) som efter tillstånd av den behöriga institutionen beger sig till en annan medlemsstats territorium för att där få den vård som hans hälsotillstånd kräver,

har rätt till följande förmåner:

- i) Vårdförmåner som utges för den behöriga institutionens räkning av institutionen på vistelse- eller bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar som om han vore försäkrad där. Längden av den period under vilken förmåner utges skall dock bestämmas enligt den behöriga statens lagstiftning.
- ii) Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna institution tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på vistelse- eller bosättningsorten, kan dock sådana förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämndas räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

2. Tillstånd enligt punkt 1 b får vägras bara om det är klarlagt att en flyttning skulle vara skadlig för personens hälsotillstånd eller försvåra läkarvården.

Tillstånd enligt punkt 1 c får inte vägras, om vården är en förmån som utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt och om han i den staten inte kan få vård inom den tid som, med beaktande av hans aktuella hälsotillstånd och sjukdomens sannolika förlopp, där är normal för vården i fråga.

3. Bestämmelserna i punkt 1 och 2 gäller också en anställd eller egenföretagares familjemedlemmar.

Vid tillämpningen av punkt 1 a och c i på de familjemedlemmar som avses i artikel 19.2 som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än den inom vars territorium den anställda eller egenföretagaren är bosatt gäller följande:

- a) Vårdförmåner skall utges för institutionen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta av institutionen på vistelseorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna

tillämpar som om den anställda eller egenföretagaren vore försäkrad där. Den period under vilken förmåner utges bestäms dock av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta.

- b) Frågan om tillstånd enligt punkt 1 c prövas av institutionen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta.

4. Den omständigheten att bestämmelserna i punkt 1 gäller en anställd eller en egenföretagare skall inte påverka hans familjemedlemmars rätt till förmåner.

Artikel 22 a (14)

Särskilda regler för vissa grupper av personer

Utan hinder av vad som sägs i artikel 2 i denna förordning, gäller artikel 22.1 a och 22.1 c också för personer som är medborgare i en medlemsstat, och som är försäkrade i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, samt för familjemedlemmar som är bosatta tillsammans med dem.

Artikel 22 b (15)

Verksamhet som bedriva i en annan medlemsstat än den behöriga staten — Vistelse i den stat där verksamheten bedrivs

För de anställda eller egenföretagare som avses i artikel 13.2 d, artikel 14, artikel 14 a, artikel 14 b, artikel 14 c a eller artikel 17 samt för medföljande familjemedlemmar gäller bestämmelserna i artikel 22.1 a när dessa personers hälsotillstånd är sådant att det kräver förmåner, under vistelse i den medlemsstat där arbetet utförs, eller, när arbetet utförs ombord på ett fartyg, i det land vars flagga fartyget för.

Artikel 23 (A)

Beräkning av kontantförmåner

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att kontantförmåner skall beräknas med utgångspunkt från en genomsnittlig inkomst, skall fastställa en sådan genomsnittlig inkomst enbart på grundval av den inkomst som man kan konstatera att personen ifråga haft under de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av kontantförmåner skall utgå ifrån en standardinkomst, skall ta hänsyn enbart till standardinkomsten eller, i förekommande fall, till den genomsnittliga standardinkomsten för de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

3. Den behöriga institutionen i en medlemsstat enligt vars lagstiftning storleken av kontantförmåner varierar med antalet familjemedlemmar, skall också ta hänsyn till personens familjemedlemmar bosatta inom en annan medlemsstats territorium som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium.

Artikel 24

Vårdförmåner av stor vikt

1. Har en institution i en medlemsstat funnit att en anställd eller en egenföretagare för sig själv eller för en familjemedlem har rätt till en protes, ett hjälpmedel eller andra vårdförmåner av stor vikt och har personen därefter blivit försäkrad hos en annan medlemsstats institution, skall han få förmånerna på den förstnämnda institutionens bekostnad, även om de tillhandahålls efter det att han har blivit försäkrad hos den sistnämnda institutionen.

2. Administrativa kommissionen skall utarbeta en förteckning över förmåner på vilka bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas.

Avsnitt 3

Arbetslösa personer och deras familjemedlemmar

Artikel 25

1. En arbetslös person som tidigare var anställd eller egenföretagare, och som omfattas av bestämmelserna i artikel 69.1 eller artikel 71.1 b ii andra meningen och som uppfyller villkoren för rätt till vård- och kontantförmåner enligt den behöriga statens lagstiftning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18, skall under den period som anges i artikel 69.1 c få följande förmåner:

- Vårdförmåner som för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen i den medlemsstat i vilken han söker arbete, enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar som om han vore försäkrad hos denna.
 - Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen i den medlemsstat där den arbetslösa personen söker arbete, kan dock förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning. Arbetslöshetsförmåner enligt artikel 69.1 får inte utges under en period under vilken kontantförmåner erhålls.
2. En helt arbetslös person som tidigare var anställd och som omfattas av bestämmelserna i artikel 71.1 a ii eller i

artikel 71.1 b ii första meningen skall få vård- och kontantförmåner enligt bestämmelserna i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt som om han hade omfattats av den lagstiftningen under sin senaste anställning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18. Kostnaden för sådana förmåner skall betalas av institutionen i bosättningslandet.

3. Om en arbetslös person uppfyller villkoren för rätt till förmåner vid sjukdom eller moderskap enligt lagstiftningen i den medlemsstat som svarar för kostnaderna för förmåner vid arbetslöshet, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18, har hans familjemedlemmar rätt till dessa förmåner, oavsett inom vilken medlemsstats territorium de är bosatta eller vistas. Sådana förmåner skall utges

- i) vad gäller vårdförmåner, av institutionen på bosättnings- eller vistelseorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar för den behöriga institutionens räkning i den medlemsstat som ansvarar för kostnaden för arbetslöshetsförmånerna,
- ii) vad gäller kontantförmåner, av den behöriga institutionen i den medlemsstat som ansvarar för kostnaden för förmåner vid arbetslöshet enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar.

4. Vid *force majeure* kan den behöriga institutionen förlänga den period som föreskrivs i punkt 1. Denna bestämmelse påverkar inte tillämpningen av bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning enligt vilka förmåner vid sjukdom kan utges under ännu längre tid.

Artikel 25a (14)

Avgifter för helt arbetslösa personer

Institutionen i en medlemsstat som utger vård- och kontantförmåner till de arbetslösa personer som avses i artikel 25.2 och som tillämpar en lagstiftning som föreskriver avdrag för avgifter som skall betalas av de arbetslösa personerna för täckandet av förmåner vid sjukdom och moderskap, har rätt att göra sådana avdrag i enlighet med den lagstiftning den tillämpar.

Avsnitt 4

Pensionssökande och deras familjemedlemmar

Artikel 26

Rätt till vårdförmåner i fall där rätten till förmåner från den institution som senast var behörig har upphört

1. En anställd eller egenföretagare, hans familjemedlemmar eller hans efterlevande som under behandlingen av

en ansökan om pension upphör att ha rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i den senast behöriga medlemsstaten skall ändå få sådana förmåner på följande villkor. Vårdförmåner skall utges enligt bestämmelserna i lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen eller personerna är bosatta, under förutsättning att de har rätt till sådana förmåner enligt den lagstiftningen eller skulle ha rätt till dem enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat om de vore bosatta inom den statens territorium, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18.

2. En pensionssökande, som har rätt till vårdförmåner enligt en medlemsstats lagstiftning vilken kräver att personen själv betalar sjukförsäkringsavgifter medan hans ansökan om pension behandlas, skall vid utgången av andra månaden för vilken han inte har betalat avgifterna förlora rätten till vårdförmåner.

3. Vårdförmåner som utges enligt bestämmelserna i punkt 1 skall betalas av den institution som har mottagit avgifter enligt bestämmelserna i punkt 2. Om inga avgifter skall betalas enligt bestämmelserna i punkt 2, skall den institution som svarar för kostnaderna för vårdförmåner sedan pensionen har beviljats enligt bestämmelserna i artikel 28 till institutionen på bosättningsorten betala tillbaka det belopp varmed förmåner har utgetts.

Avsnitt 5

Pensionärer och deras familjemedlemmar

Artikel 27

Rätt till pensioner enligt lagstiftningen i flera stater om det finns rätt till förmåner i bosättningslandet

En pensionär som har rätt till pensioner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, av vilka en är lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, och som har rätt till förmåner enligt den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18 och bilaga VI, skall, tillsammans med sina familjemedlemmar, få sådana förmåner från institutionen på bosättningsorten och på denna institutions bekostnad som om personen vore en pensionär med rätt till pension endast enligt den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 28

Rätt till pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera stater i fall då rätt till förmåner saknas i bosättningslandet

1. En pensionär som har rätt till pension enligt en medlemsstats lagstiftning eller till pensioner enligt två

eller flera medlemsstaters lagstiftning och som inte har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, skall ändå få sådana förmåner för egen del och för sina familjemedlemmar om han, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 18 och bilaga VI, skulle ha rätt till det enligt den medlemsstatens lagstiftning eller åtminstone enligt lagstiftningen i en av de medlemsstater som är behöriga att utge pensioner om han vore bosatt inom en sådan stats territorium. Förmånerna skall utges under följande förutsättningar:

- a) Vårdförmåner skall utges för den institutions räkning som avses i punkt 2 av institutionen på bosättningsorten som om personen vore en pensionär enligt lagstiftningen i den stat inom vars territorium han är bosatt och hade rätt till sådana förmåner.
- b) Kontantförmåner skall, i förekommande fall, utges av den institution som är behörig enligt reglerna i punkt 2 enligt den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på bosättningsorten kan dock sådana förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt den behöriga statens lagstiftning.

2. I fall som omfattas av punkt 1 skall kostnaden för vårdförmåner betalas av den institution som bestäms enligt följande regler:

- a) Om en pensionär har rätt till förmånerna enligt endast en medlemsstats lagstiftning skall kostnaden betalas av denna stats behöriga institution.
- b) Om en pensionär har rätt till förmånerna enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning skall kostnaden betalas av den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning pensionären har omfattats av under längst tid. Om tillämpningen av denna regel leder till att flera institutioner är betalningsskyldiga, skall kostnaden betalas av den institution som tillämpar den lagstiftning som pensionären senast har omfattats av.

Artikel 28a

Rätt till pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater än bosättningslandet i fall där det finns rätt till förmåner i det sistnämnda landet

1. Om en pensionär, som har rätt till pension enligt en medlemsstats lagstiftning eller till pensioner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, är bosatt inom en medlemsstats territorium enligt vars lagstiftning det för rätt till vårdförmåner inte uppställs några försäkrings-

eller anställningsvillkor och från vilket land inte heller någon pension utges, skall den enligt reglerna i artikel 28.2 bestämda institutionen i en av de medlemsstater, som är behörig i fråga om pensioner, betala kostnaden för vårdförmåner till honom och hans familjemedlemmar i den utsträckning som de skulle ha haft rätt till sådana förmåner enligt den lagstiftning som tillämpas av denna institution om de hade varit bosatta inom den medlemsstats territorium där institutionen finns.

Artikel 29

Familjemedlemmars bosättning i en annan stat än den i vilken pensionären är bosatt — Flyttning till den stat där pensionären är bosatt

1. Familjemedlemmar till en pensionär, som har rätt till pension enligt en medlemsstats lagstiftning eller till pensioner enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning, bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det inom vilket pensionären är bosatt skall, om denne har rätt till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning, få förmåner som om pensionären vore bosatt inom samma territorium som de. Förmåner utges enligt följande villkor:

- a) Vårdförmåner utges av institutionen på den ort där familjemedlemmarna är bosatta enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar på bekostnad av institutionen på pensionärens bosättningsort.
- b) Kontantförmåner utges i förekommande fall av den behöriga institutionen, bestämd enligt artikel 27 eller 28.2, enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på den ort där familjemedlemmarna är bosatta kan dock sådana förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

2. Familjemedlemmar som avses i punkt 1 och som bosätter sig i den medlemsstat där pensionären är bosatt skall få följande förmåner:

- a) Vårdförmåner enligt bestämmelserna i den statens lagstiftning, även om de redan har fått förmåner för samma fall av sjukdom eller moderskap innan de flyttade.
- b) Kontantförmåner som i förekommande fall utges av den behöriga institutionen, bestämd enligt bestämmelserna i artikel 27 eller 28.2, enligt den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen

på den ort där pensionären är bosatt kan dock sådana förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

Artikel 30

Vårdförmåner av stor vikt

Bestämmelserna i artikel 24 gäller också pensionärer.

Artikel 31

En pensionärs och/eller hans familjemedlemmars vistelse i en annan stat än den där de är bosatta

En pensionär som har rätt till pension eller pensioner enligt en medlemsstats lagstiftning eller till pensioner enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning och som har rätt till förmåner enligt en av dessa staters lagstiftning skall, tillsammans med sina familjemedlemmar som vistas inom en annan medlemsstat än den där de är bosatta, få följande förmåner:

- a) Vårdförmåner som utges av institutionen på vistelseorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar på bekostnad av institutionen på den ort där pensionären är bosatt.
- b) Kontantförmåner som i förekommande fall utges av den behöriga institutionen, bestämd enligt bestämmelserna i artikel 27 eller 28.2, enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på vistelseorten kan dock dessa förmåner utges av den sistnämnda institutionen för den förstnämnda institutionens räkning enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

Artikel 32 (15)

...

Artikel 33 (7)

Avgifter som betalas av pensionärer

1. Den institution i en medlemsstat som svarar för betalningen av en pension och som tillämpar en lagstiftning med regler om avdrag på pensioner för avgifter för sjukdom och moderskap skall vara behörig att göra sådana avdrag, beräknande enligt lagstiftningen i fråga,

på den pension som institutionen utger i den mån kostnaden för förmånerna enligt artikel 27, 28, 28a, 29, 31 och 32 skall betalas av en institution i denna medlemsstat.

2. Om i fall som avses i artikel 28a, förvärv av förmåner vid sjukdom och moderskap grundas på betalning av avgifter eller liknande enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium pensionären i fråga är bosatt, skall sådana avgifter inte beaktas på grundval av denna bosättning.

Artikel 34

Allmänna bestämmelser

1. Vid tillämpningen av artikel 28, 28a, 29 och 31 skall en pensionär som får två eller flera pensioner enligt endast en medlemsstats lagstiftning betraktas som pensionär med rätt till pension enligt en enda medlemsstats lagstiftning på det sätt som avses i dessa bestämmelser.

2. Artikel 27–33 gäller inte i fall då en pensionär eller hans familjemedlemmar har rätt till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning på grund av förvärvsverksamhet. I ett sådant fall skall personen, vid tillämpningen av detta kapitel, anses vara anställd eller egenföretagare eller en familjemedlem till en anställd eller en egenföretagare.

Avsnitt 6

Diverse bestämmelser

Artikel 35

System som skall gälla när det finns flera system i bosättnings- eller vistelselandet — Tidigare sjukdom — Den längsta period under vilken förmåner utges

1. Om lagstiftningen i vistelse- eller bosättningslandet innehåller flera försäkringssystem för sjukdom eller moderskap skall, om något annat inte följer av punkt 2, bestämmelserna i systemet för arbetare inom stålindustrin gälla i fall som avses i artikel 19, 21.1, 22, 25, 26, 28.1, 29.1 eller 31. Om denna lagstiftning omfattar ett särskilt system för arbetare i gruvor och liknande företag skall dock bestämmelserna i ett sådant system gälla för denna kategori av arbetare och deras familjemedlemmar, under förutsättning att institutionen på vistelse- eller bosättningsorten, till vilken ansökan lämnas in, är behörig att tillämpa ett sådant system.

2. Om lagstiftningen i vistelse- eller bosättningslandet omfattar ett eller flera särskilda system som täcker alla eller de flesta kategorier av egenföretagare och som ger

mindre förmånliga vårdförmåner än de som gäller för anställda, skall vid tillämpningen av artiklarna 19.1 a 19.2 och 22.1 (under i) och 22.3, 28.1a och 31a, bestämmelserna i det eller de system som har fastställts i den förordning som avses i artikel 98 gälla för personen och hans familjemedlemmar, om någon av följande två förutsättningar är uppfyllda:

- a) Personen är försäkrad enligt ett särskilt system för egenföretagare i den behöriga staten som också ger mindre förmånliga vårdförmåner än de som utges till anställda.
- b) Personen får en eller flera pensioner, enligt pensionslagstiftningen i den behöriga medlemsstaten eller de behöriga medlemsstaterna, och endast har rätt till vårdförmåner enligt ett särskilt system för egenföretagare som också ger mindre förmånliga förmåner än de som utges till anställda.

3. Om utgivandet av förmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat är beroende av ett villkor om sjukdomens ursprung, skall detta villkor inte gälla anställda eller egenföretagare eller deras familjemedlemmar för vilka denna förordning gäller, oavsett inom vilken medlemsstat de är bosatta.

4. Om lagstiftningen i en medlemsstat fastställer en längsta period under vilken förmåner kan utges, får den institution som tillämpar denna lagstiftning i förekommande fall beakta den period under vilken förmåner redan har utgetts av institutionen i en annan medlemsstat för samma fall av sjukdom eller moderskap.

Avsnitt 7

Återbetalning mellan institutioner

Artikel 36 (15)

1. Vårdförmåner som utges enligt bestämmelserna i detta kapitel av en medlemsstats institution för en annan medlemsstats institutions räkning skall återbetalas i sin helhet.

2. De återbetalningar som avses i punkt 1 skall fastställas och genomföras på det sätt som anges i den förordning som avses i artikel 98, antingen efter styrkande av verkliga kostnader eller på grundval av schablonbelopp.

I det senare fallet skall schablonbeloppen vara så nära den verkliga kostnaden som möjligt.

3. Två eller flera medlemsstater, eller dessa staters behöriga myndigheter, kan komma överens om andra återbetalningsmetoder eller avstå ifrån återbetalning mellan institutioner under dem.

KAPITEL 2 (11)

INVALIDITET

Avsnitt 1

Anställda eller egenföretagare som omfattats av endast sådan lagstiftning enligt vilken invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd

Artikel 37 (11)

Allmänna bestämmelser

1. En anställd eller egenföretagare, som i en följd eller växelvis har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning och som har fullgjort försäkringsperioder uteslutande enligt sådan lagstiftning där invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd skall få förmåner i enlighet med bestämmelserna i artikel 39. Denna artikel skall inte beröra sådana pensionshöjningar eller tillägg för barn som har beviljats enligt bestämmelserna i kapitel 8.

2. Den lagstiftning som avses i punkt 1 och som gäller inom varje berörd medlemsstats territorium anges i bilaga IV A.

Artikel 38 (11)

Beaktande av försäkrings- eller bosättningsperioder som fullgjorts enligt de lagstiftningar som en anställd eller egenföretagare har omfattats av, för att få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner

1. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner enligt ett system som inte är ett särskilt system i punkt 2 eller 3 kräver att försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten, i förekommande fall, beakta försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning oavsett om sådana perioder har fullgjorts enligt ett allmänt system eller enligt ett särskilt system och oavsett om så skett som anställd eller som egenföretagare. Dessa perioder skall därvid beaktas som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

2. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande

har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för anställda eller, i förekommande fall, i en särskild anställning, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke, eller, i förekommande fall, i samma sysselsättning.

Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

3. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för egenföretagare skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke, eller, i förekommande fall, i samma sysselsättning. De särskilda system för egenföretagare som avses i denna punkt är förtecknade i bilaga IV B för varje berörd medlemsstat.

Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna, och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

Artikel 39 (11) (14)

Utgivande av förmåner

1. Institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning var tillämplig då den arbetsförmåga uppkom som har följts av invaliditet, skall enligt denna lagstiftning avgöra om personen uppfyller villkoren för rätt till förmåner, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38.

2. En person som uppfyller de villkor som avses i punkt 1 skall få förmåner enbart från den nämnda institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar.

3. En person som inte har rätt till förmåner enligt punkt 1 skall få de förmåner som han fortlöpande har rätt till

enligt en annan medlemsstats lagstiftning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38.

4. Om den lagstiftning som gäller enligt punkt 2 eller 3 föreskriver att förmånernas storlek skall bestämmas med beaktande av andra familjemedlemmar än barn, skall den behöriga institutionen beakta också sådana familjemedlemmar till personen och betrakta dem som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium, även om de är bosatta inom en annan medlemsstats territorium.

5. Om den lagstiftning som gäller enligt punkt 2 eller 3 innehåller bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid sammanträffande med annan inkomst eller med förmåner av annat slag som avses i artikel 46a.2, skall artikel 46a.3 och artikel 46c.5 tillämpas på motsvarande sätt.

6. En helt arbetslös person som omfattas av bestämmelserna i artikel 71.1 a ii eller av första meningen i artikel 71.1 b ii skall få de invaliditetsförmåner som utges av den behöriga institutionen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt och enligt den lagstiftning som denna tillämpar som om han hade omfattats av den lagstiftningen under sin senaste anställning, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38 och/eller artikel 25.2. Institutionen i bosättningslandet skall svara för kostnaden för dessa förmåner.

Om denna institution tillämpar en lagstiftning som föreskriver avdrag för avgifter som skall betalas av de arbetslösa personerna för täckandet av invaliditetsförmåner, har den rätt att göra sådana avdrag i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning den tillämpar.

Om det i den lagstiftning som denna institution tillämpar föreskrivs att beräkningen av förmåner skall grundas på lön skall institutionen beakta den lön som personen haft i det senaste sysselsättningslandet och i bosättningslandet enligt den lagstiftning som den tillämpar. Om han inte haft någon lön i bosättningslandet skall den behöriga institutionen, i den utsträckning som behövs och enligt de regler som föreskrivs i dess lagstiftning, grunda beräkningen på den lön som han haft i det senaste sysselsättningslandet.

Avsnitt 2

Anställda eller egenföretagare som har omfattats antingen av lagstiftning enligt vilken invaliditetsförmånernas storlek är beroende av försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd eller av lagstiftning av denna typ och av den typ som avses i avsnitt 1

Artikel 40 (11)

Allmänna bestämmelser

1. En anställd eller egenföretagare som i en följd eller växelvis har omfattats av två eller flera medlemsstaters

lagstiftning, av vilka åtminstone en inte är av den typ som avses i artikel 37.1, skall få förmåner enligt bestämmelserna i kapitel 3 och med beaktande av bestämmelserna i punkt 4.

2. En anställd eller egenföretagare som drabbas av arbetsförmåga som leder till invaliditet medan han omfattas av en lagstiftning som anges i bilaga IV A skall dock få förmåner enligt bestämmelserna i artikel 37.1 på följande villkor:

- Att han uppfyller villkoren i denna lagstiftning eller i en lagstiftning av samma typ, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 38, men utan att behöva återöppna försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en lagstiftning som inte anges i bilaga IV A.
- Att han inte uppfyller villkoren för rätt till invaliditetsförmåner enligt någon annan lagstiftning än den i bilaga IV A.
- Att han inte gör något anspråk på förmåner vid ålderdom med beaktande av artikel 44.2 andra meningen.

3. a) Vid fastställandet av rätten till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning, som anges i bilaga IV A, vilken för rätt till invaliditetsförmåner kräver att en person under en viss tid har fått kontantförmåner vid sjukdom eller har varit arbetsförmögen, skall, när en anställd eller egenföretagare som har omfattats av denna lagstiftning drabbas av arbetsförmåga som leder till invaliditet medan han omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning, hänsyn tas till följande utan att det påverkar tillämpningen av artikel 37.1:

- i) Varje period under vilken han på grund av denna arbetsförmåga enligt den andra medlemsstatens lagstiftning har fått kontantförmåner vid sjukdom eller i stället har fortsatt att få lön,
- ii) varje period under vilken han, på grund av den invaliditet som har följt på denna arbetsförmåga, har fått invaliditetsförmåner enligt den andra medlemsstatens lagstiftning enligt nuvarande kapitel 2 och kapitel 3 som följer,

skall beaktas som om det rörde sig om perioder under vilka kontantförmåner vid sjukdom hade utgetts till honom enligt den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning eller under vilka han var arbetsförmögen enligt denna lagstiftning.

b) Rätt till invaliditetsförmåner enligt den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning förvärfvas antingen vid utgången av den preliminära perioden med ersättning för sjukdom enligt denna lagstiftning eller vid utgången av den preliminära perioden av arbetsförmåga enligt samma lagstiftning och tidigast

- i) den dag då rätt till invaliditetsförmåner som avses i a ii förvärfvas enligt den andra medlemsstatens lagstiftning, eller
- ii) dagen efter den sista dagen med rätt till kontantförmåner vid sjukdom enligt den andra medlemsstatens lagstiftning.

4. Ett beslut som har fattats av en medlemsstats institution om en sökandes invaliditetsgrad skall vara bindande för andra medlemsstaters institutioner, under förutsättning att överensstämmelse mellan dessa staters lagstiftningar om villkor angående graden av invaliditet bekräftas i bilaga V.

Avsnitt 3

Förvärrad invaliditet

Artikel 41 (11)

1. I fall då den invaliditet förvärras för vilken en anställd eller egenföretagare får förmåner enligt endast en medlemsstats lagstiftning gäller följande:

- a) Om personen inte har omfattats av en annan medlemsstats lagstiftning sedan han började få förmåner, skall den förstnämnda medlemsstatens behöriga institution med beaktande av försämringen utge förmånerna enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpar.
- b) Om personen har omfattats av lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater sedan han började få förmåner, skall med beaktande av försämringen förmånerna utges till honom enligt bestämmelserna i artikel 37.1, 40.1 eller 40.2.
- c) Om förmånens eller förmånernas totala belopp enligt bestämmelserna i b är lägre än det förmånsbelopp som personen fick på bekostnad av den institution som tidigare svarade för utbetalningen, skall

denna institution ge honom ett tillägg som motsvarar skillnaden mellan de två beloppen.

d) Om, i det fall som avses i b, den institution som svarar för den första arbetsoförmågan är en nederländsk institution, och om

- i) den sjukdom som har förorsakat försämringen är densamma som den som föranledde förmåner enligt nederländsk lagstiftning,
- ii) denna sjukdom är en arbetssjukdom enligt lagstiftningen i den medlemsstat som personen senast omfattades av och som ger honom rätt till det tillägg som avses i artikel 60.1 b, och
- iii) den lagstiftning eller de lagstiftningar som personen har omfattats av sedan han började få förmåner är sådan som anges i bilaga IV A,

skall den nederländska institutionen fortsätta att utge den första förmånen efter försämringen, och den förmån, som utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat som personen senast har omfattats av, skall minskas med den nederländska förmånens belopp.

e) Om, i det fall som avses i b, personen inte har rätt till förmåner på bekostnad av en annan medlemsstats institution, skall den behöriga institutionen i den första staten med beaktande av försämringen och, i förekommande fall, bestämmelserna i artikel 38, utge förmånerna enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning.

2. När en invaliditet förvärras för vilken en anställd eller egenföretagare får förmåner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, skall förmånerna med beaktande av försämringen utges till honom enligt bestämmelserna i artikel 40.1.

Avsnitt 4

Utgivande av förmåner som tidigare har innehållits eller dragits in – Omvandling av invaliditetsförmåner till förmåner vid ålderdom – Omräkning av förmåner som har beviljats enligt artikel 39

Artikel 42 (11)

Fastställande av ansvarig institution då utgivande av invaliditetsförmåner återupptas

1. Om förmåner skall utges på nytt efter att ha innehållits skall, utan att det påverkar tillämpningen av be-

stämmelserna i artikel 43, den institution eller de institutioner som svarade för utgivandet av förmåner vid tidpunkten för innehållandet svara för utgivandet.

2. Om efter indragning av förmåner personens hälsotillstånd motiverar att ytterligare förmåner beviljas, skall dessa i förekommande fall utges enligt bestämmelserna i artikel 37.1, 40.1 eller 40.2.

Artikel 43 (11)

Omvandling av invaliditetsförmåner till förmåner vid ålderdom – Omräkning av förmåner som har beviljats enligt artikel 39

1. Invaliditetsförmåner skall i förekommande fall omvandlas till förmåner vid ålderdom enligt villkoren i den eller de lagstiftningar enligt vilka de har beviljats och enligt bestämmelserna i kapitel 3.

2. Om en person som får invaliditetsförmåner med stöd av bestämmelserna i artikel 49 kan göra anspråk på förmåner vid ålderdom enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skall varje institution i en medlemsstat som svarar för utgivande av invaliditetsförmåner fortsätta att till honom utge de invaliditetsförmåner som han har rätt till enligt den lagstiftning som den tillämpar tills bestämmelserna i punkt 1 blir tillämpliga på institutionen eller så länge som personen uppfyller villkoren för sådana förmåner.

3. Om invaliditetsförmåner som har beviljats i enlighet med artikel 39 enligt en medlemsstats lagstiftning omvandlas till förmåner vid ålderdom och om personen ännu inte uppfyller de villkor som krävs av en eller flera nationella lagstiftningar för att få dessa förmåner, skall personen från denna eller dessa medlemsstater från dagen för omvandlingen få invaliditetsförmåner beviljade i enlighet med kapitel 3 som om detta kapitel hade varit tillämpligt vid den tidpunkt då hans arbetsförmåga som ledde till invaliditet inträffade tills personen uppfyller kvalifikationsvillkoren för rätt till förmån vid ålderdom enligt lagstiftningen i den eller de berörda medlemsstaterna eller, om sådan omvandling inte föreskrivs, så länge som han har rätt till invaliditetsförmåner enligt den eller de berörda lagstiftningarna.

4. De invaliditetsförmåner som utges enligt artikel 39 skall omräknas enligt kapitel 3 så snart som förmånstagaren uppfyller kvalifikationsvillkoren för invaliditetsförmåner enligt en lagstiftning som inte anges i bilaga IV A eller så snart som han får förmåner vid ålderdom enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

KAPITEL 3 (11)

ÅLDERDOM OCH DÖDSFALL (PENSIONER)

Artikel 44 (11)

Allmänna bestämmelser om beviljande av förmåner till anställda eller egenföretagare som har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater

1. Rätten till förmåner för en anställd eller egenföretagare som har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning, eller för hans efterlevande, skall fastställas enligt bestämmelserna i detta kapitel.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 49 skall en ansökan om förmåner som personen lämnar in avse all lagstiftning som den anställde eller egenföretagaren har omfattats av. Undantag från denna regel skall göras om personen uttryckligen begär att beviljandet av de förmåner vid ålderdom som han har rätt till enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skjuts upp.

3. Detta kapitel gäller inte barntillägg till pensioner eller barnpensioner som utges enligt bestämmelserna i kapitel 8.

Artikel 45 (11) (14)

Beaktande av försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som en anställd eller egenföretagare har omfattats av, för att få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner

1. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätten till förmåner enligt ett system som inte är ett särskilt system som avses i punkt 2 eller 3 kräver att försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten, i förekommande fall, beakta försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning oavsett om sådana perioder har fullgjorts enligt ett allmänt system eller enligt ett särskilt system och oavsett om så skett som anställd eller som egenföretagare. Dessa perioder skall därvid beaktas som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

2. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för anställda eller, i förekommande fall, i en särskild sysselsättning, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts

enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma sysselsättning skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke, eller, i förekommande fall, i samma sysselsättning. Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

3. Om en medlemsstats lagstiftning för beviljande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder uteslutande har fullgjorts i ett yrke som omfattas av ett särskilt system för egenföretagare, skall perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beaktas vid beviljande av dessa förmåner endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma yrke. De särskilda system för egenföretagare som avses i denna punkt är förtecknade i bilaga IV B för varje berörd medlemsstat. Om personen, sedan sådana perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid beviljande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, allt efter omständigheterna, och under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

4. Försäkringsperioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system i en medlemsstat skall beaktas enligt det allmänna systemet, eller om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän i en annan medlemsstat för att få bibehålla eller återfå rätt till förmåner under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system, även om dessa perioder redan har beaktats i den senare staten enligt ett system som avses i punkt 2 eller i punkt 3 första meningen.

5. Om en medlemsstats lagstiftning för förvärv, bibehållande eller återfående av rätten till förmåner kräver att personen är försäkrad vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffade, skall detta villkor anses vara uppfyllt om han vid den tidpunkten omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat, i enlighet med de bestämmelser som anges för varje medlemsstat i bilaga VI.

6. En period med hel arbetslöshet under vilken en person uppbär förmåner enligt artikel 71.1 a ii eller b ii, första meningen, skall beaktas av den behöriga institutionen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt i enlighet med den lagstiftning som den institutio-

nen tillämpar, som om denna lagstiftning gällde för honom under hans senaste anställning.

Om denna institution tillämpar en lagstiftning som föreskriver avdrag för avgifter som skall betalas av de arbetslösa personerna för täckandet av ålderspension och dödsfallsersättning, har den rätt att göra sådana avdrag i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning den tillämpar.

Om den period med hel arbetslöshet som personen har fullgjort i bosättningslandet endast kan beaktas om avgiftsperioder har fullgjorts i det landet, skall detta villkor anses vara uppfyllt om avgiftsperioder har fullgjorts i en annan medlemsstat.

Artikel 46 (11)

Beviljande av förmåner

1. Om de villkor som krävs enligt en medlemsstats lagstiftning för rätt till förmåner har uppfyllts utan tillämpning av artikel 45 eller artikel 40.3, skall följande regler gälla:

- a) Den behöriga institutionen skall beräkna det förmånsbelopp som skall utbetalas
 - i) å ena sidan; endast enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den tillämpar,
 - ii) å andra sidan, enligt punkt 2.
- b) Den behöriga institutionen kan dock underlåta att företa beräkningen i enlighet med a ii om resultatet av denna beräkning, bortsett från skillnader som uppstår vid avrundningen av siffror, är lika med eller lägre än resultatet av beräkningen enligt a i, om inte denna institution tillämpar en lagstiftning som innehåller regler om förhindrande av sammanträffande av förmåner som avses i artiklarna 46b och 46c eller om nämnda institutioner tillämpar en lagstiftning som innehåller regler om förhindrande av sammanträffande av förmåner i fall som avses i artikel 46c, under förutsättning att nämnda lagstiftning föreskriver att förmåner av annat slag skall beaktas endast på grundval av förhållandet mellan de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enbart enligt denna lagstiftning och de försäkrings- eller bosättningsperioder som krävs enligt denna lagstiftning för att få rätt till hel förmån.

I bilaga IV C anges för varje medlemsstat de fall när två beräkningar skulle medföra ett sådant resultat.

2. Om villkoren i en medlemsstats lagstiftning för rätt till förmåner uppfylls endast efter tillämpning av artikel 45 och/eller artikel 40.3 skall följande regler tillämpas:

- a) Den behöriga institutionen skall beräkna det teoretiska beloppet för den förmån som personen skulle kunna göra anspråk på om alla försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i de medlemsstater som den anställde eller egenföretagaren har omfattats av hade fullgjorts i den medlemsstaten och enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar den dag då förmånen beviljas. Om förmånens belopp enligt den lagstiftningen inte är beroende av de fullgjorda periodernas längd, skall detta belopp anses utgöra det teoretiska belopp som avses i detta stycke.
- b) Den behöriga institutionen skall sedan fastställa förmånens faktiska belopp på grundval av det teoretiska belopp som avses i föregående stycke enligt proportionen mellan längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts innan försäkringsfallet inträffar enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar och den totala längden av de försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts enligt alla de berörda medlemsstaternas lagstiftningar innan försäkringsfallet inträffade.

3. Personen skall ha rätt till det högsta beloppet som har beräknats enligt punkt 1 och 2, från den behöriga institutionen i varje medlemsstat utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning, som gäller enligt den lagstiftning enligt vilken förmånen skall utbetalas.

I förekommande fall skall den jämförelse som skall göras stå i relation till de belopp som har fastställts efter tillämpningen av nämnda bestämmelser.

4. Om det i fråga om invalid-, ålders- eller efterlevandepensioner skulle inträffa att summan av de förmåner som utges av de behöriga institutionerna i två eller flera medlemsstater enligt bestämmelserna i en sådan multilateral konvention om social trygghet som avses i artikel 6 b är lägre än den summa som skulle utges av dessa medlemsstater enligt punkterna 1 till 3, skall bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på personen.

Artikel 46 a (11)

Allmänna bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av förmåner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande enligt medlemsstaternas lagstiftningar

1. Med sammanträffande av förmåner av samma slag avses i detta kapitel: sammanträffande av förmåner vid invaliditet, ålderdom och till efterlevande som beräknas eller utges på grundval av försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts av en och samma person.

2. Med sammanträffande av förmåner av annat slag avses i detta kapitel: sammanträffande av förmåner som

inte kan betraktas som om de var av samma slag enligt punkt 1.

3. Följande regler skall gälla vid tillämpningen av reglerna om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning då en förmån vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande sammanträffar med en förmån av samma slag eller med en förmån av annat slag eller med annan inkomst:

- a) Hänsyn skall tas till förmåner som har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller till annan inkomst som har förvärvats i en annan medlemsstat endast om lagstiftningen i den första medlemsstaten innehåller regler om att förmåner eller inkomst som har förvärvats utomlands skall beaktas.
- b) Hänsyn skall tas till det förmånsbelopp som skall utges av en annan medlemsstat före avdrag för skatter, socialförsäkringsavgifter och andra individuella premier eller avdrag.
- c) Hänsyn skall inte tas till förmånsbelopp som har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning och som utges på grundval av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring.
- d) Om bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning tillämpas enligt endast en medlemsstats lagstiftning med hänsyn till att personen uppbär förmåner av liknande eller annat slag och som utbetalas enligt andra medlemsstaters lagstiftningar eller till annan inkomst som har förvärvats inom andra medlemsstaters territorium, får den förmån som betalas ut enligt lagstiftningen i den första medlemsstaten minskas endast med ett belopp som motsvarar de förmånsbelopp som utbetalas enligt lagstiftningen inom andra medlemsstaters territorium eller den inkomst som har förvärvats där.

Artikel 46 b (11)

Särskilda bestämmelser vid sammanträffande av förmåner av samma slag enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning

1. Bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning skall inte tillämpas på en förmån som beräknas i enlighet med artikel 46.2.

2. Bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning enligt en medlemsstats lagstiftning skall tillämpas på en förmån som beräknas i enlighet med artikel 46.1 a i endast om förmånen är

- a) antingen en förmån som avses i bilaga IV D, vars storlek inte beror på de fullgjorda försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd, eller
- b) en förmån, vars storlek bestäms på grundval av en tillgodoräknad period som avses vara fullgjord mellan den dag då försäkringsfallet inträffade och en senare dag. I det senare fallet skall nämnda bestämmelser tillämpas vid sammanträffande av en sådan förmån
 - i) antingen med en förmån av samma slag, såvida inte en överenskommelse har slutits mellan två eller flera medlemsstater som föreskriver att en och samma tillgodoräknad period inte får beaktas två eller flera gånger
 - ii) eller med en förmån av det slag som avses i a.

Förmåner som avses i a och b och överenskommelser som anges i bilaga IV D.

Artikel 46 c (11)

Särskilda bestämmelser vid sammanträffande av en eller flera förmåner som avses i artikel 46a.1 med en eller flera förmåner av annat slag eller med annan inkomst då två eller flera medlemsstater berörs

1. Om uppbärandet av förmåner av annat slag eller av annan inkomst medför minskning, innehållande eller indragning av två eller flera förmåner som avses i artikel 46.1 a i skall de belopp som inte skulle utbetalas vid en strikt tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning i de berörda medlemsstaternas lagstiftning delas med det antal förmåner som skall minskas, innehållas eller indragas.

2. Om en förmån beräknas i enlighet med artikel 46.2 skall den förmån eller de förmåner av annat slag som utges från andra medlemsstater eller annan inkomst och alla andra beståndsdelar som gäller enligt medlemsstatens lagstiftning vid tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning, beaktas i förhållande till de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som avses i artikel 46.2 b och användas vid beräkningen av nämnda förmån.

3. Om uppbärandet av förmåner av annat slag eller av annan inkomst medför minskning, innehållande eller indragning av en eller flera förmåner som avses i artikel 46.1 a i och av en eller flera förmåner som avses i artikel 46.2 skall följande regler gälla:

- a) Om det rör sig om en eller flera förmåner som avses i artikel 46.1 a i skall de belopp som inte skulle utbetalas vid en strikt tillämpning av bestämmelserna angående minskning, innehållande eller indrag-

ning enligt medlemsstaternas lagstiftning delas med det antal förmåner som skall minskas, innehållas eller indragas.

- b) Om det rör sig om en eller flera förmåner som beräknas i enlighet med artikel 46.2 skall minskningen, innehållandet eller indragningen ske i enlighet med punkt 2.

4. Om i de fall som avses i punkt 1 och 3 a en medlemsstats lagstiftning föreskriver att för tillämpning av bestämmelser angående minskning, innehållande eller indragning, hänsyn skall tas till förmåner av annat slag och/eller annan inkomst och andra beståndsdelar i förhållande till de försäkringsperioder som avses i artikel 46.2 b, skall den i nämnda punkter föreskrivna delningen inte gälla för den medlemsstaten.

5. Alla ovannämnda bestämmelser skall tillämpas på motsvarande sätt om lagstiftningen i en eller flera medlemsstater föreskriver att rätt till en förmån inte kan förvärfvas om personen uppbär en förmån av annat slag som utbetalas enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller uppbär annan inkomst.

Artikel 47 (11)

Tilläggsbestämmelser för beräkning av förmåner

1. Vid beräkningen av det teoretiska belopp och det prorata-belopp som avses i artikel 46.2 skall följande regler gälla:

- a) Om den totala längden av de försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts innan försäkringsfallet inträffade enligt alla de berörda medlemsstaternas lagstiftningar är längre än den maximiperiod som krävs enligt lagstiftningen i en av dessa stater för rätt till hel förmån, skall den behöriga institutionen i den staten beakta denna maximiperiod i stället för de fullgjorda periodernas totala längd. Denna beräkningsmetod får inte leda till att institutionen måste utge förmån med högre belopp än det som har fastställts för oreducerad förmån i den lagstiftning som den tillämpar. Bestämmelsen gäller inte förmåner vilkas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd.
- b) Förfarandet för beaktande av sammanfallande perioder är fastställt i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98.
- c) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av genomsnittliga inkomster, en genomsnittlig avgift, en genomsnittlig ökning eller förhållandet mellan den sökandes bruttoinkomster och de genomsnittliga bruttoinkomsterna för alla försäkrade personer utom lärlingar under försäk-

ringsperioderna, skall sådana genomsnittliga eller proportionella tal fastställas av denna stats behöriga institution enbart på grundval av försäkringsperioder som har fullgjorts enligt denna stats lagstiftning eller bruttoinkomster som personen har haft under enbart dessa perioder.

- d) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av storleken av inkomster, avgifter eller ökningar, skall denna stats behöriga institution fastställa de inkomster, avgifter och ökningar som skall beaktas med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning på grundval av de genomsnittliga inkomster, avgifter eller ökningar som har godtagits med avseende på de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.
- e) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp, skall denna stats behöriga institution godta de standardinkomster eller det fasta belopp som skall beaktas av den med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning som är lika med de standardinkomster eller det fasta belopp eller, i förekommande fall, med de genomsnittliga standardinkomster eller det fasta belopp som svarar mot de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.
- f) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för vissa perioder beräknas på grundval av inkomsternas storlek och för andra perioder på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp skall denna stats behöriga institution, med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning beakta de inkomster eller fasta belopp som har fastställts enligt bestämmelserna i d eller e ovan eller i förekommande fall genomsnittet av dessa inkomster eller fasta belopp. Om förmåner beräknas på grundval av standardinkomster eller ett fast belopp för alla perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar, skall institutionen godta de inkomster som skall beaktas med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftningar, som är lika med de fiktiva inkomster som svarar mot standardinkomster eller det fasta beloppet.
- g) Om förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av genomsnittsavgifter, skall den behöriga institutionen fastställa detta genomsnitt med åberopande enbart av de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt denna stats lagstiftning.

2. Bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om indexerings- eller faktorer som skall beaktas vid beräkningen av förmåner skall i förekommande fall tillämpas på de faktorer som skall beaktas av denna medlemsstats behöriga institution enligt bestämmelserna i punkt 1 med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning.

3. Om förmånens storlek enligt en medlemsstats lagstiftning fastställs med beaktande av andra familjemedlemmar än barn, skall denna stats behöriga institution ta hänsyn även till dessa familjemedlemmar till personen och betrakta dem som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium, även om de är bosatta inom en annan medlemsstats territorium.

4. Om den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar kräver att en lön skall beaktas vid beräkningen av förmåner då artikel 45.6 första och andra styckena har tillämpats och om i denna medlemsstat endast perioder med hel arbetslöshet med förmån i enlighet med artikel 71.1 a ii eller artikel 71.1 b ii första meningen beaktas vid betalning av pension, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten betala pension på grundval av den lön som den använde som grund för utgivande av denna arbetslöshetsförmån i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar.

Artikel 48 (11)

Försäkrings- eller bosättningsperioder kortare än ett år

1. Utan hinder av bestämmelser i artikel 46.2 skall institutionen i en medlemsstat inte vara skyldig att bevilja förmåner med anledning av perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som den tillämpar och som skall beaktas då försäkringsfallet inträffar

- om längden av nämnda perioder inte uppgår till ett år, och
- om endast dessa perioder beaktas, någon rätt till förmån inte skulle finnas enligt bestämmelserna i denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i var och en av de andra medlemsstaterna skall beakta de perioder som avses i punkt 1 vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 46.2 utom de under b.

3. Om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 skulle leda till att alla institutioner i de berörda medlemsstaterna befrias från sina skyldigheter, skall förmåner beviljas uteslutande enligt lagstiftningen i den sista av de stater vars villkor är uppfyllda, som om alla försäkrings- och

bosättningsperioder som har fullgjorts och beaktats enligt bestämmelserna i artikel 45.1–45.4 hade fullgjorts enligt denna stats lagstiftning.

Artikel 49 (11) (15)

Beräkning av förmåner för en person som inte samtidigt uppfyller villkoren i alla lagstiftningar enligt vilka försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts eller då han uttryckligen begärt att beviljandet av förmåner vid ålderdom skjuts upp

1. Om en person vid en viss tidpunkt inte uppfyller de villkor som har fastställts för beviljande av förmåner i alla de medlemsstaters lagstiftning som han har omfattats av, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 45 och/eller artikel 40.3 men uppfyller villkoren i endast en eller flera av dem, skall följande gälla:

- a) Varje behörig institution som tillämpar en lagstiftning, vars villkor är uppfyllda, skall beräkna det förmånsbelopp som skall utges enligt bestämmelserna i artikel 46.
- b) Undantag:
 - i) Om personen uppfyller villkoren i åtminstone två lagstiftningar utan att återropa försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt de lagstiftningar vars villkor inte är uppfyllda, skall dessa perioder inte beaktas vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 46.2 om inte beaktandet av sådana perioder möjliggör fastställandet av ett högre förmånsbelopp.
 - ii) Om personer uppfyller villkoren i endast en lagstiftning utan att han behöver återropa försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt de lagstiftningar vilkas villkor inte är uppfyllda, skall det förmånsbelopp som skall betalas ut i enlighet med artikel 46.1 a i, beräknas enligt bestämmelserna i endast den lagstiftning vars villkor är uppfyllda med beaktande av endast de perioder som fullgjorts enligt denna lagstiftning, om inte hänsynen till de perioder som fullgjorts enligt de lagstiftningar vilkas villkor inte är uppfyllda gör det möjligt att fastställa ett högre förmånsbelopp i enlighet med artikel 46.1 a ii.

Bestämmelserna i denna punkt skall tillämpas på motsvarande sätt då personen uttryckligen har begärt att beviljandet av förmåner vid ålderdom skjuts upp i enlighet med artikel 44.2 andra meningen.

2. Den eller de förmåner som har beviljats enligt en eller flera lagstiftningar i det fall som avses i punkt 1 skall

automatisk räknas om enligt bestämmelserna i artikel 46 när villkoren enligt en eller flera av de lagstiftningar som personen har omfattats av är uppfyllda, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 45 och i förekommande fall ännu en gång med beaktande av punkt 1. Denna punkt skall tillämpas på motsvarande sätt då en person begär beviljande av förmåner vid ålderdom som har förvärvats enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som därtills hade varit uppskjuten i enlighet med artikel 44.2 andra meningen.

3. En omräkning skall automatiskt göras enligt bestämmelserna i punkt 1, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 40.2, när villkoren i en eller flera lagstiftningar inte längre är uppfyllda.

Artikel 50 (11)

Beviljande av ett tillägg när det totala förmånsbeloppet enligt de olika medlemsstaternas lagstiftningar inte uppgår till det fastställda minimibeloppet i den stat inom vars territorium mottagaren är bosatt

En förmånstagare på vilken detta kapitel är tillämpligt får inte, i den stat inom vars territorium han är bosatt och enligt vars lagstiftning en förmån utges till honom, beviljas en förmån som är mindre än den minimiförmån som har fastställts enligt denna lagstiftning för en försäkrings- eller bosättningsperiod som är lika med alla försäkringsperioder som har beaktats vid betalning enligt bestämmelserna i de föregående artiklarna. Den behöriga institutionen i denna stat skall under den tid han är bosatt inom dess territorium om det behövs betala ut ett tillägg till honom som uppgår till skillnaden mellan det totala förmånsbelopp som skall betalas ut enligt detta kapitel och minimiförmånsbeloppet.

Artikel 51 (11)

Indexering och ny beräkning av förmåner

1. Om förmånerna från de berörda staterna ändras med en fast procentsats eller ett fast belopp till följd av ökade levnadskostnader, förändringar i lönenivån eller av andra ändringsorsaker, skall denna procentsats eller detta belopp tillämpas direkt på de förmåner som har fastställts enligt bestämmelserna i artikel 46, utan att någon ny beräkning behöver göras enligt bestämmelserna i den artikeln.

2. Om metoden för att fastställa eller reglerna för att beräkna förmåner skulle ändras, skall dock en ny beräkning göras enligt bestämmelserna i artikel 46.

KAPITEL 4

OLYCKSFALL I ARBETET OCH ARBETSSJUKDOMAR

Avsnitt 1

Rätt till förmåner

Artikel 52

Bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten – Allmänna regler

En anställd eller egenföretagare som råkar ut för ett olycksfall i arbetet eller drabbas av en arbetssjukdom och som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall i den stat i vilken han är bosatt få följande förmåner:

- a) Vårdförmåner som utges på den behöriga institutionens bekostnad av institutionen på hans bosättningsort enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpas som om han vore försäkrad där.
- b) Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i den lagstiftning som denna tillämpas. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på bosättningsorten kan dock dessa förmåner utges av den sistnämnda institutionen på den förstnämndas bekostnad enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning.

Artikel 53

Gränsarbetare — Särskild regel

Också en gränsarbetare kan få förmåner inom den behöriga statens territorium. Sådana förmåner skall utges av den behöriga institutionen enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning som om personen vore bosatt där.

Artikel 54

Vistelse i eller flyttning till den behöriga staten

1. En anställd eller egenföretagare som omfattas av artikel 52 och som vistas inom den behöriga statens territorium skall få förmåner enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning, även om han redan har fått förmåner före sin vistelse. Denna bestämmelse gäller dock inte gränsarbetare.

2. En anställd eller egenföretagare som omfattas av artikel 52 och som bosätter sig inom den behöriga statens territorium skall få förmåner enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning, även om han redan har fått förmåner före flyttningen.

Artikel 55

Vistelse utanför den behöriga staten – Återkomst eller flyttning till en annan medlemsstat efter ett olycksfall eller en arbetssjukdom – Behov av att bege sig till en annan medlemsstat för att få lämplig vård

1. En anställd eller egenföretagare som råkar ut för ett olycksfall i arbetet eller drabbas av en arbetssjukdom och

- a) som vistas inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens, eller
- b) som, efter att ha fått rätt till förmåner på den behöriga institutionens bekostnad, får tillstånd av denna institution att återvända till den medlemsstats territorium där han är bosatt eller att flytta till en annan medlemsstats territorium, eller
- c) som efter tillstånd av den behöriga institutionen beger sig till en annan medlemsstats territorium för att där få den vård som hans hälsotillstånd kräver,

har rätt till följande:

- i) Vårdförmåner som utges på den behöriga institutionens bekostnad av institutionen på vistelse- eller bosättningsorten enligt bestämmelserna i den lagstiftning som sistnämnda institution tillämpar som om han vore försäkrad där. Den period under vilken förmåner får utges skall dock bestämmas enligt den behöriga statens lagstiftning.
- ii) Kontantförmåner som utges av den behöriga institutionen enligt den lagstiftning som denna tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på vistelse- eller bosättningsorten kan dock dessa förmåner utges av den sistnämnda institutionen på den förstnämnda institutionens bekostnad enligt den behöriga statens lagstiftning.

2. Tillstånd enligt punkt 1 b får vägras endast om det är klarlagt att en flyttning skulle vara skadlig för personens hälsotillstånd eller försvåra läkarvården.

Tillstånd enligt punkt 1 c får inte vägras om personen inte kan få sådan vård inom den medlemsstats territorium där han är bosatt.

Artikel 56

Olycksfall under resa

Ett olycksfall som inträffar under en resa inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall anses ha inträffat inom den behöriga statens territorium.

Artikel 57 (7)

Förmåner vid arbetssjukdom då en person har varit utsatt för samma risk i flera medlemsstater

1. Om en person, som har drabbats av arbetssjukdom, enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater har utövat verksamhet av en art som kan förorsaka denna sjukdom, skall de förmåner som han eller hans efterlevande kan göra anspråk på beviljas uteslutande enligt lagstiftningen i den stat där villkoren senast har uppfyllts, om så behövs med beaktande av punkt 2-5.

2. Om beviljandet av förmåner vid arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en medlemsstat är beroende av ett villkor om att sjukdomen i fråga först har diagnosticerats inom dess territorium, skall detta villkor anses vara uppfyllt, om sjukdomen först har diagnosticerats inom en annan medlemsstats territorium.

3. Om beviljandet av förmåner vid arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en medlemsstat är beroende av ett villkor om att sjukdomen i fråga har diagnosticerats inom en viss tid efter det att den senaste verksamhet har upphört som har kunnat förorsaka en sådan sjukdom, skall den behöriga institutionen i den staten, vid undersökningen av när denna senaste verksamhet utövades, beakta, i nödvändig utsträckning, liknande verksamhet som har utövats enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, som om verksamheten hade utövats enligt lagstiftningen i den förstnämnda staten.

4. Om beviljandet av förmåner vid arbetssjukdom enligt lagstiftningen i en medlemsstat är beroende av villkor om att en verksamhet som har kunnat förorsaka sjukdomen i fråga har varat under en viss tid, skall den behöriga institutionen i den staten, i nödvändig utsträckning, beakta perioder under vilka sådan verksamhet har utövats enligt lagstiftningen i den förstnämnda staten.

5. I fall som rör sklerogen pneumokonios skall kostnaderna för kontantförmåner, inklusive pensioner, fördelas mellan de behöriga institutionerna i de medlemsstater inom vars territorier personen i fråga har utövat en verksamhet som har kunnat förorsaka sjukdomen. Denna fördelning skall ske på basis av hur längden av de perioder av försäkring eller bosättning för ålderspension, som avses i artikel 45.1 och som har fullgjorts enligt lagstiftningen i var och en av staterna, förhåller sig till

den totala längden av sådana perioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i alla stater vid de tidpunkter då förmånerna började utgå.

6. På förslag från kommissionen skall rådet enhälligt bestämma vilka andra arbetssjukdomar som bestämmelserna i punkt 5 skall utvidgas till att omfatta.

Artikel 58

Beräkning av kontantförmåner

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på genomsnittliga inkomster, skall fastställa sådana genomsnittliga inkomster uteslutande på grundval av inkomster som faktiskt har utbetalats under de perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av kontantförmåner skall grundas på standardinkomster, skall uteslutande beakta standardinkomsterna eller, i förekommande fall, de genomsnittliga standardinkomsterna för perioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

3. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att kontantförmånernas storlek skall variera med antalet familjemedlemmar, skall även beakta familjemedlemmar till personen som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium.

Artikel 59

Kostnader för transport av en person som har råkat ut för ett olycksfall i arbetet eller som har drabbats av en arbetssjukdom

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat vars lagstiftning innehåller bestämmelser om ansvar för kostnaderna för transport av en person, som har råkat ut för ett olycksfall i arbetet eller som har drabbats av en arbetssjukdom, antingen till hans bosättningsort eller till ett sjukhus, skall ansvara för kostnader för transport av personen till motsvarande ort inom en annan medlemsstats territorium där han är bosatt, under förutsättning att institutionen i förväg lämnar sitt tillstånd till en sådan transport och därvid beaktar skälen för transporten. Sådant tillstånd skall inte krävas för gränsarbetare.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat vars lagstiftning innehåller bestämmelser om ansvar för kostnaderna för transport till begravningsplatsen av en person som har avlidit till följd av ett olycksfall i arbetet skall enligt bestämmelserna i den lagstiftning som den tillämpar ansvara för kostnaderna för transport till motsvarande plats inom en annan medlemsstats territorium där personen var bosatt vid tiden för olycksfallet.

Avsnitt 2

Förrättande av en arbetssjukdom för vilken förmåner har beviljats

Artikel 60 (7) (11)

1. Vid försäkring av en arbetssjukdom för vilken en anställd eller egenföretagare har fått eller får förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning gäller följande:

- a) Om personen inte under den tid som han har fått förmåner har utfört arbete som omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning och som sannolikt kan förorsaka eller förvärra sjukdomen, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten med beaktande av försämringsansvaret för kostnaden för förmånerna enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar.
- b) Om personen under den tid som han fått förmåner har utfört sådant arbete enligt en annan medlemsstats lagstiftning, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten ansvara för kostnaden för förmånerna enligt den lagstiftning som den tillämpar utan att beakta försämringsansvaret. Den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten skall till personen i fråga utge ett tillägg, vars storlek skall uppgå till skillnaden mellan det förmånsbelopp som skall utges efter försämringsansvaret och det belopp som skulle ha utgetts före försämringsansvaret enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar om sjukdomen hade uppkommit enligt den medlemsstats lagstiftning.
- c) Om, i det fall som avses i b, en anställd eller egenföretagare som lider av sklerogen pneumokonios eller av en sjukdom som anges i artikel 57.6, inte har rätt till förmåner enligt den andra medlemsstats lagstiftning, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten, med beaktande av försämringsansvaret, utge förmåner enligt den lagstiftning som den tillämpar. Den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten skall dock svara för kostnaden för skillnaden mellan beloppet av kontantförmåner, inklusive pensioner, som med beaktande av försämringsansvaret skall utges av den förstnämnda medlemsstats behöriga institution, och beloppet av motsvarande förmåner som betalades ut före försämringsansvaret.
- d) Bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning i en medlemsstats lagstiftning skall inte tillämpas på personer som uppbär förmåner som har beviljats av institutioner i två medlemsstater enligt b.

2. Vid försämring av en arbetssjukdom som föranleder tillämpning av bestämmelserna i artikel 57.5 gäller följande:

- a) Den behöriga institution som har utgett förmånerna enligt bestämmelserna i artikel 57.1 skall med beaktande av försämringen utge förmåner enligt den lagstiftning som den tillämpar.
- b) Kostnaden för kontantförmåner, inklusive pensioner, skall fortsätta att fördelas mellan de institutioner som enligt bestämmelserna i artikel 57.5 delade på kostnaderna för tidigare förmåner. Om personen åter har börjat arbeta i en verksamhet som sannolikt kan förorsaka eller förvärra arbetssjukdomen, antingen enligt lagstiftningen i en av medlemsstaterna inom vilken han tidigare har arbetat i en verksamhet av samma slag eller enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, skall dock den behöriga institutionen i denna stat svara för kostnaden för skillnaden mellan det förmånsbelopp som skall utges med hänsyn till försämringen och det förmånsbelopp som betalades ut före försämringen.

Avsnitt 3

Diverse bestämmelser

Artikel 61

Regler för beaktande av särskilda bestämmelser i vissa lagstiftningar

1. Om det inte finns någon försäkring mot olycksfall i arbetet eller mot arbetssjukdomar inom den medlemsstats territorium inom vilket personen befinner sig eller om det finns en sådan försäkring men inte någon institution som svarar för utgivande av vårdförmåner, skall dessa förmåner utges av den institution på vistelse- eller bosättningsorten som svarar för utgivande av vårdförmåner vid sjukdom.

2. Om det enligt den behöriga statens lagstiftning för rätt till helt kostnadsfria vårdförmåner krävs att sådan läkarvård som organiseras av arbetsgivaren utnyttjas, skall vårdförmåner, som utges i fall som avses i artiklarna 52 och 55.1, anses ha utgetts inom ramen för sådan läkarvård.

3. Om det i den behöriga statens lagstiftning finns ett system för arbetsgivares ansvar, skall vårdförmåner som utges i fall som avses i artikel 52 och 55.1 anses ha utgetts på den behöriga institutionens begäran.

4. Om den behöriga statens system för ersättning för olycksfall i arbetet inte har karaktären av obligatorisk försäkring, skall vårdförmåner utges direkt av arbetsgivaren eller den försäkringsgivare som har trätt i hans ställe.

5. Om en medlemsstats lagstiftning uttryckligen eller underförstått föreskriver att olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller godkänts tidigare skall beaktas för att fastställa graden av arbetsoförmåga, för att fastställa rätten till en förmån eller för att bestämma förmånsbeloppet, skall denna medlemsstats behöriga institution även beakta olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller godkänts tidigare enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de hade inträffat eller godkänts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar.

6. Om en medlemsstats lagstiftning uttryckligen eller underförstått föreskriver att olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller som godkänts senare skall beaktas för att fastställa graden av arbetsoförmåga, för att fastställa rätten till en förmån eller för att bestämma förmånsbeloppet, skall denna medlemsstats behöriga institution även beakta olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller som godkänts senare enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de hade inträffat eller godkänts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar, dock endast om

- 1) ingen ersättning utges för det olycksfall i arbetet eller den arbetssjukdom som hade inträffat eller godkänts tidigare enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar,

och

- 2) ingen ersättning utges enligt den andra medlemsstatens lagstiftning enligt vilken olycksfallet i arbetet eller arbetssjukdomen har inträffat eller godkänts senare, med beaktande av bestämmelserna i punkt 5, vad gäller det olycksfallet i arbetet eller den arbetssjukdomen.

Artikel 62

Tillämpligt system om det finns flera system i vistelse- eller bosättningslandet — Maximitid för förmåner

1. Om vistelse- eller bosättningslandets lagstiftning har flera försäkringssystem, skall bestämmelserna i systemet för arbetare inom stålindustrin gälla för anställda eller egenföretagare som omfattas av artikel 52 eller 55.1. Om denna lagstiftning innehåller ett särskilt system för arbetare i gruvor eller liknande företag skall dock bestämmelserna i detta system gälla för denna kategori arbetare om den institution på vistelse- eller bosättningsorten, till vilken de lämnar in sin ansökan, är behörig att tillämpa detta system.

2. Om en medlemsstats lagstiftning föreskriver en maximiperiod under vilken förmåner kan beviljas, kan institutionen som tillämpar denna lagstiftning beakta varje period under vilken förmåner redan har utgetts av en annan medlemsstats institution.

Avsnitt 4

Återbetalning mellan institutioner

Artikel 63

1. Den behöriga institutionen är skyldig att återbetala beloppet för sådana vårdförmåner som utges för dess räkning enligt bestämmelserna i artikel 52 och 55.1.

2. De återbetalningar som avses i punkt 1 skall, efter styrkande av de verkliga kostnaderna, fastställas och genomföras enligt de regler som har fastställts i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98.

3. Två eller flera medlemsstater, eller dessa staters behöriga myndigheter, kan komma överens om andra återbetalningsmetoder eller avstå från återbetalning mellan institutioner under dem.

KAPITEL 5

DÖDSFALLSERSÄTTNINGAR

Artikel 64

Sammanläggning av försäkrings- eller bosättningsperioder

Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning kräver att försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts för att någon skall få, bibehålla eller återfå rätt till dödsfallsersättningar, skall i den utsträckning som behövs beakta försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar.

Artikel 65

Rätt till ersättning när dödsfallet inträffar i eller den förmånsberättigade är bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. När en anställd, en egenföretagare, en pensionär eller en pensionssökande, eller en familjemedlem till en sådan person, avlider inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall dödsfallet anses ha inträffat inom den behöriga statens territorium.

2. Den behöriga institutionen är skyldig att utge dödsfallsersättning enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, även om den förmånsberättigade är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens.

3. Bestämmelserna i punkt 1 och 2 gäller även om dödsfallet har inträffat på grund av ett olycksfall i arbetet eller en arbetssjukdom.

Artikel 66

Utgivande av förmåner för en pensionär som avlider under bosättning i en annan medlemsstat än den där den institution finns, som svarade för utgivande av vårdförmåner

Om en pensionär, som hade rätt till pension enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, avlider under bosättning inom en annan medlemsstats territorium än det, vars institution svarade för att utge vårdförmåner till honom enligt bestämmelserna i artikel 28, skall de dödsfallsersättningar som utges enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar, utges av institutionen på dess egen bekostnad som om pensionären vid dödsfallet hade varit bosatt inom det territorium där denna institution finns.

Bestämmelserna i föregående punkt gäller också en pensionärs familjemedlemmar.

KAPITEL 6

ARBETSLÖSHETSFÖRMÅNER

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 67

Sammanläggning av försäkrings- eller anställningsperioder

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning kräver att försäkringsperioder har fullgjorts för att någon skall få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner, skall i den utsträckning som behövs beakta försäkrings- eller anställningsperioder som han har fullgjort som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de vore försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar, dock under förutsättning att anställningsperioderna

skulle ha ansetts som försäkringsperioder om de hade fullgjorts enligt denna lagstiftning.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning kräver att anställningsperioder har fullgjorts för att någon skall få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner, skall i den utsträckning som behövs beakta försäkrings- eller anställningsperioder som han har fullgjort som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de vore anställningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar.

3. Utom i fall som avses i artikel 71.1 a ii och b ii, skall bestämmelserna i punkt 1 och 2 gälla under villkor att personen senast har fullgjort

— i fall som avses i punkt 1, försäkringsperioder

— i fall som avses i punkt 2, anställningsperioder

enligt bestämmelserna i den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner görs.

4. Om längden av den period under vilken förmåner kan utges är beroende av försäkrings- eller anställningsperiodernas längd, gäller i förekommande fall bestämmelserna i punkt 1 eller 2.

Artikel 68

Beräkning av förmåner

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av förmåner skall grundas på den tidigare löns storlek, skall uteslutande beakta den lön som personen hade vid sin senaste anställning inom denna stats territorium. Om den anställningen varade kortare tid än fyra veckor, skall dock förmånerna grundas på normallönen på den arbetslösa personens bostättnings- eller vistelseort vid en anställning som motsvarar eller liknar hans senaste anställning inom en annan medlemsstats territorium.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat vars lagstiftning föreskriver att förmånernas storlek varierar med antalet familjemedlemmar, skall också beakta personens familjemedlemmar bosatta inom en annan medlemsstats territorium som om de vore bosatta inom den behöriga statens territorium. Denna bestämmelse gäller dock inte om en annan person har rätt till arbetslöshetsförmåner i familjemedlemmarnas bostättningsland och om familjemedlemmarna beaktas vid beräkningen av dessa förmåner.

Avsnitt 2

Arbetslösa personer som beger sig till en annan medlemsstat än den behöriga staten

Artikel 69

Villkor och begränsningar i rätten att behålla förmåner

1. En anställd eller egenföretagare, som är helt arbetslös och uppfyller villkoren för rätt till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning och som beger sig till en eller flera andra medlemsstater för att söka arbete där, skall behålla rätten till sådana förmåner enligt följande villkor och med följande begränsningar:

- a) Före avfärden skall han ha varit registrerad som arbetssökande och ha varit tillgänglig för den behöriga statens arbetsförmedling i åtminstone fyra veckor efter det att han blev arbetslös. De behöriga förmedlingarna eller institutionerna kan dock ge tillstånd till att han reser innan denna tid har gått ut.
- b) Han skall registrera sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen i varje medlemsstat som han reser till och underkasta sig den kontroll som finns där. Detta villkor skall anses uppfyllt för perioden före registreringen, om personen har registrerat sig inom sju dagar från den dag då han inte längre var tillgänglig för arbetsförmedlingen i den stat som han har lämnat. I undantagsfall kan denna period förlängas av de behöriga förmedlingarna eller institutionerna.
- c) Rätten till förmåner skall bibehållas under en längsta tid av tre månader från och med den dag då personen upphörde att vara tillgänglig för arbetsförmedlingen i den stat som han har lämnat, under förutsättning att den totala förmånsperioden inte överstiger den förmånsperiod som han hade rätt till enligt denna stats lagstiftning. För säsongarbetare skall denna tid dessutom begränsas till den tid som återstår till slutet av den säsong för vilken han har anställts.

2. Om personen återvänder till den behöriga staten före utgången av den period under vilken han har rätt till förmåner enligt bestämmelserna i punkt 1 c, skall han fortsätta att ha rätt till förmåner enligt denna stats lagstiftning. Han skall förlora all rätt till förmåner enligt den behöriga statens lagstiftning, om han inte återvänder dit före utgången av denna tid. I undantagsfall kan denna tidsgräns utsträckas av de behöriga förmedlingarna eller institutionerna.

3. Bestämmelserna i punkt 1 kan återopas endast en gång mellan två anställningsperioder.

4. Om den behöriga staten är Belgien skall en arbetslös person, som återvänder dit efter utgången av den tremånadersperiod som anges i punkt 1 c, inte där få rätt till förmåner på nytt förrän han har varit anställd där i minst tre månader.

Artikel 70

Utgivande av förmåner och återbetalning

1. I de fall som avses i artikel 69.1 skall förmåner utges av institutionen i varje stat till vilken en arbetslös person begär sig för att söka arbete.

Den behöriga institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning den anställde eller egenföretagaren omfattades av under den senaste arbetsperioden, skall vara skyldig att återbetala beloppet för sådana förmåner.

2. De återbetalningar som avses i punkt 1 skall, efter styrkande av de verkliga kostnaderna eller i form av schablonbelopp, fastställas och genomföras enligt de regler som har fastställts i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98.

3. Två eller fler medlemsstater eller dessa staters behöriga myndigheter kan komma överens om andra återbetalnings- eller betalningsmetoder eller avstå från återbetalning mellan underställda institutioner.

Avsnitt 3

Arbetslösa personer som under sin senaste anställning var bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga staten

Artikel 71

1. En arbetslös person som tidigare var anställd och som under sin senaste anställning var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall få förmåner enligt följande bestämmelser:

- a) i) En gränsarbetare som är delvis eller periodvis arbetslös i det företag som sysselsätter honom skall få förmåner enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning som om han vore bosatt inom denna stats territorium. Dessa förmåner skall utges av den behöriga institutionen.
- ii) En gränsarbetare som är helt arbetslös skall få förmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat

inom vars territorium han är bosatt som om han hade omfattats av denna lagstiftning då han senast var anställd. Dessa förmåner skall utges av institutionen på bosättningsorten på dess bekostnad.

- b) i) En anställd som inte är gränsarbetare och som blir delvis, periodvis eller helt arbetslös och som förblir tillgänglig för sin arbetsgivare eller arbetsförmedlingen inom den behöriga statens territorium skall få förmåner enligt bestämmelserna i denna stats lagstiftning som om han vore bosatt inom dess territorium. Dessa förmåner skall utges av den behöriga institutionen.
- ii) En anställd som inte är gränsarbetare och som blir helt arbetslös och som anmäler sig som arbetssökande hos arbetsförmedlingen inom den medlemsstats territorium inom vilket han är bosatt eller som återvänder till detta territorium skall få förmåner enligt denna stats lagstiftning som om han senast hade varit anställd där. Institutionen på bosättningsorten skall på egen bekostnad utge dessa förmåner. Om personen har fått rätt till förmåner på bekostnad av den behöriga institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning han senast har omfattats av, skall han dock få förmåner enligt bestämmelserna i artikel 69. Förmåner enligt lagstiftningen i den stat där han är bosatt skall innehållas under varje period under vilken den arbetslöse enligt bestämmelserna i artikel 69 kan ansöka om förmåner enligt den lagstiftning som han senast har omfattats av.

2. En arbetslös person har inte rätt till förmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt under den tid som han har rätt till förmåner enligt bestämmelserna i punkt 1 a i eller 1 b i.

KAPITEL 7 (8)

FAMILJEFÖRMÅNER .

Artikel 72 (8)

Sammanläggning av försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare

Om lagstiftningen i en medlemsstat för rätt till förmåner ställer krav på fullgjorda försäkrings- eller anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, skall den behöriga institutionen i den staten i nödvändig utsträckning beakta försäkrings- och anställningsperioder samt perioder av verksamhet som egenföretagare som har

fullgjorts i en annan medlemsstat som om dessa perioder hade fullgjorts enligt den lagstiftning som denna tillämpar.

Artikel 72 a (9) (14)

Anställda som har blivit helt arbetslösa

En anställd som har blivit helt arbetslös och för vilken artikel 71.1 a ii eller b ii första meningen gäller skall för sina familjemedlemmar som är bosatta inom samma medlemsstats territorium som han själv får familjeförmåner enligt lagstiftningen i den staten som om han hade varit omfattad av denna lagstiftning under sin senaste anställning, med beaktande, om så behövs, av bestämmelserna i artikel 72. Dessa förmåner skall utges på bekostnad av institutionen på bosättningsorten.

Om denna institution tillämpar en lagstiftning som föreskriver avdrag för avgifter som skall betalas av de arbetslösa personerna för täckandet av familjeförmåner, har den rätt att göra sådana avdrag i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning den tillämpar.

Artikel 73 (8)

Anställda eller egenföretagare vars familjemedlemmar är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga staten

En anställd eller egenföretagare, som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat, skall för sina familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat ha rätt till de familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i den förre staten som om de vore bosatta i den staten, om något annat inte följer av bilaga VI.

Artikel 74 (8)

Arbetslösa vars familjemedlemmar är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga staten

En arbetslös person som tidigare var anställd eller egenföretagare och som uppbär arbetslöshetsförmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat skall för sina familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat ha rätt till de familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i den förre staten, som om de vore bosatta i den staten, om något annat inte följer av bilaga VI.

Artikel 75 (8)

Utgivande av förmåner

1. Familjeförmåner skall i fall som avses i artikel 73 utges av den behöriga institutionen i den stat vars lagstiftning gäller för den anställda eller egenföretagaren och i fall som avses i artikel 74 av den behöriga institutionen i den stat enligt vars lagstiftning en arbetslös person som tidigare var anställd eller egenföretagare uppbär arbets-

löshetsförmåner. Förmånerna skall utges i enlighet med de bestämmelser som gäller för sådana institutioner oavsett om den fysiska eller juridiska person till vilken sådana förmåner skall utbetalas är bosatt eller vistas inom den behöriga statens territorium eller inom en annan medlemsstats territorium eller inom en annan medlemsstats territorium.

2. Om den person till vilken familjeförmånerna skall utbetalas inte använder dessa förmåner till familjemedlemmarnas försörjning, skall den behöriga institutionen dock på begäran av och genom institutionen på familjemedlemmarnas bostadsort eller den institution eller det organ som är utsett därtill av den behöriga myndigheten i det land där familjemedlemmarna är bosatta utbetala dessa förmåner med befriande verkan till den fysiska eller juridiska person som faktiskt försörjer familjemedlemmarna.

3. Två eller flera medlemsstater kan i enlighet med bestämmelserna i artikel 8 komma överens om att den behöriga institutionen, antingen direkt eller genom institutionen på familjemedlemmarnas bostadsort, skall utbetala familjeförmånerna till vilka rätt föreligger enligt lagstiftningen i dessa stater eller i en av dessa stater, till den fysiska eller juridiska person som faktiskt försörjer familjemedlemmarna.

Artikel 76 (8)

Prioritetsregler då rätt till familjeförmåner samtidigt föreligger enligt lagstiftningen i den behöriga staten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta

1. Om familjeförmåner för samma tid och för samma familjemedlem på grund av förvärvsverksamhet utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta, skall rätten till familjeförmåner som utges enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, i förekommande fall med tillämpning av artikel 73 eller 74, innehållas till det belopp som utbetalas enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

2. Om ansökan om förmåner inte görs i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta kan den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten tillämpa bestämmelserna i punkt 1 som om förmånerna hade beviljats i den förstnämnda staten.

KAPITEL 8

FÖRMÅNER FÖR PENSIONÄRERS MINDERÅRIGA BARN OCH FÖR BARN SOM MIST EN AV FÖRÄLDRARNA ELLER BÅDA FÖRÄLDRARNA

Artikel 77

Pensionärers minderåriga barn

1. I denna artikel avses med "förmåner" dels familjebidrag för personer som får pension till följd av ålderdom,

invaliditet, olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom, dels sådana ökningar av eller tillägg till pensioner som utges för barn till pensionären, med undantag för de tillägg som utges enligt försäkringssystem för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

2. Oavsett inom vilken medlemsstats territorium som pensionären eller barnen är bosatta gäller följande:

- a) Till den som får pension enligt endast en medlemsstats lagstiftning skall förmånerna utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat som svarar för pensionen.
- b) Till den som får pensioner enligt flera medlemsstaters lagstiftning skall förmånerna utges:
 - i) enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken han är bosatt, under förutsättning att han, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 79.1 a, har fått rätt till en av de förmåner som avses i punkt 1 enligt denna stats lagstiftning eller,
 - ii) om denna förutsättning inte är uppfylld, enligt den medlemsstats lagstiftning som han längst har omfattats av, under förutsättning att han, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 79.1 a, har rätt till en av de förmåner som avses i punkt 1 enligt denna lagstiftning. Om han inte har sådan rätt enligt denna lagstiftning, skall villkoren för att få förmåner enligt andra berörda medlemsstaters lagstiftning utredas i fallande ordning allt efter längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt dessa medlemsstaters lagstiftning.

Artikel 78

Barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna

1. I denna artikel avses med "förmåner" dels familjebidrag för och, i förekommande fall, tillägg eller särskilda bidrag för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna, dels pensioner till sådana barn, med undantag för de pensioner som har beviljats enligt försäkringssystem för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

2. Förmåner till barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna skall beviljas enligt följande regler, oavsett inom vilken medlemsstats territorium som barnet eller den fysiska eller juridiska person som faktiskt försörjer barnet är bosatt:

- a) Barn till sådana avlidna anställda eller egenföretagare som omfattades av endast en medlemsstats lagstiftning enligt denna stats lagstiftning.
- b) Barn till sådana avlidna anställda eller egenföretagare som omfattades av flera medlemsstaters lagstiftningar:
 - i) Enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium barnet är bosatt, under förutsättning att det, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 79.1 a, enligt denna stats lagstiftning har rätt till en av de förmåner som avses i punkt 1.
 - ii) I andra fall enligt lagstiftningen i den medlemsstat vars lagstiftning den avlidne längst hade omfattats av, under förutsättning att barnet, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i artikel 79.1 a, enligt denna stats lagstiftning har rätt till en av de förmåner som avses i punkt 1. Om det inte har sådan rätt enligt denna lagstiftning, skall villkoren för att få förmåner enligt andra berörda medlemsstaters lagstiftning utredas i fallande ordning allt efter längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt dessa medlemsstaters lagstiftning.

Den medlemsstats lagstiftning som gäller vid beviljande av de förmåner som avses i artikel 77 till en pensionärs barn skall dock fortsätta att gälla efter pensionärens död vid utgivande av förmåner till hans barn.

Artikel 79 (7)

Gemensamma bestämmelser om förmåner för minderåriga barn till pensionärer och för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna

1. Förmåner som avses i artiklarna 77 och 78 skall utges enligt den lagstiftning som har fastställts med tillämpning av bestämmelserna i dessa artiklar av den institution som svarar för tillämpningen av denna lagstiftning och på dess bekostnad som om pensionären eller den avlidne endast hade omfattats av den behöriga statens lagstiftning.

Dock gäller följande:

- a) Om denna lagstiftning föreskriver att rätten att få, bibehålla eller återfå förmåner är beroende av längden av försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, skall längden i förekommande fall fastställas med beaktande av bestämmelserna i artikel 45 eller artikel 72.
- b) Om denna lagstiftning föreskriver att förmånsbeloppet skall beräknas med utgångspunkt från pensions-

beloppet eller skall bestämmas efter försäkringsperiodernas längd, skall dessa förmånsbelopp beräknas med utgångspunkt från det teoretiska belopp som har fastställts enligt bestämmelserna i artikel 46.2.

2. Om tillämpningen av regeln i artiklarna 77.2 b ii och 78.2 b ii skulle leda till att flera medlemsstater blir behöriga eftersom perioderna är lika långa, skall förmåner som avses i artikel 77 eller 78 beviljas enligt lagstift-

ningen i de medlemsstater som pensionären eller den avlidne senast har omfattats av.

3. Rätten till förmåner endast enligt nationell lagstiftning eller enligt bestämmelserna i punkt 2 och enligt artiklarna 77 och 78 skall innehållas om barnen ges rätt till familjeförmåner eller familjebidrag enligt en medlemsstats lagstiftning på grund av förvärvsverksamhet. I så fall skall personerna anses som familjemedlemmar till en anställd eller egenföretagare.

AVDELNING IV

ADMINISTRATIV KOMMISSION FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE

Artikel 80

Sammansättning och arbetsmetoder

1. Till kommissionen skall det knytas en administrativ kommission för social trygghet för migrerande arbetare (nedan benämnd "administrativa kommissionen") som består av en regeringsföreträdare för var och en av medlemsstaterna, om det behövs biträde av sakkunniga. En företrädare för kommissionen skall delta i administrativa kommissionens arbete som rådgivare.

2. Administrativa kommissionen skall biträdas i tekniska frågor av Internationella arbetsorganisationen enligt de överenskommelser som har slutits för detta ändamål mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och den Internationella arbetsorganisationen.

3. Stadgar för administrativa kommissionen skall fastställas genom överenskommelse mellan ledamöterna.

Beslut i frågor om tolkning som avses i artikel 81 a skall vara enhälliga. De skall ges nödvändig publicitet.

4. Kommissionen skall förse administrativa kommissionen med sekretariatstjänster.

Artikel 81

Administrativa kommissionens uppgifter

Administrativa kommissionen skall ha till uppgift

a) att handha samtliga administrativa frågor om tolkning av bestämmelserna i denna förordning och

senare förordningar eller av bestämmelser i andra överenskommelser eller arrangemang inom ramen för dessa förordningar, utan att det påverkar den rätt som myndigheter, institutioner och berörda personer har att utnyttja de förfaranden och domstolar som föreskrivs i medlemsstaternas lagstiftning, denna förordning eller fördraget,

b) att på begäran av myndigheter, institutioner och domstolar i medlemsstaterna översätta handlingar som gäller tillämpningen av denna förordning, särskilt översättningar av ansökningar som görs av personer som kan ha rätt till förmåner enligt bestämmelserna i denna förordning,

c) att främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna i frågor om social trygghet, framförallt vad gäller hälso- och sociala åtgärder av gemensamt intresse,

d) att främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna i syfte att med beaktande av administrativ förvaltningsteknik påskynda utbetalningen av de förmåner, framför allt vid invaliditet, ålderdom och dödsfall (pensioner) som utges enligt bestämmelserna i denna förordning,

e) att ställa samman de uppgifter som skall beaktas vid upprättande av redovisningar av de kostnader som skall betalas av medlemsstaternas institutioner enligt bestämmelserna i denna förordning och fastställa de årliga avräkningarna mellan dessa institutioner,

f) att utföra andra uppgifter inom dess kompetensområde enligt bestämmelserna i denna och senare för-

ordningar eller andra överenskommelser eller arrangemang inom ramen för dessa förordningar,

g) att lämna förslag till kommissionen om utarbetande av ytterligare förordningar och om ändring av denna och senare förordningar.

AVDELNING V

RÅDGIVANDE KOMMITTÉ FÖR MIGRERANDE ARBETARES SOCIALA TRYGGHET

Artikel 82 (B)

Inrättande, sammansättning och arbetsmetoder

1. En rådgivande kommitté för migrerande arbetares sociala trygghet (nedan benämnd "rådgivande kommittén") inrättas härmed. Den skall ha 90 företrädare och bestå av följande företrädare från varje medlemsstat:

- a) Två regeringsföreträdare, av vilken åtminstone en skall vara ledamot av administrativa kommissionen.
- b) Två företrädare för arbetstagarorganisationerna.
- c) Två företrädare för arbetsgivarorganisationerna.

För var och en av de ovan nämnda kategorierna skall en ersättare utses för varje medlemsstat.

2. Ledamöterna i rådgivande kommittén och deras ersättare skall utses av rådet, som vid valet av företrädare för arbetstagarorganisationer och arbetsgivarorganisationer skall sträva efter att åstadkomma en rättvis representation för de olika intressområdena.

En förteckning över ledamöter och ersättare skall offentliggöras av rådet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

3. Mandattiden för ledamöter och ersättare skall vara två år. Mandaten kan förnyas. Vid utgången av mandattiden skall ledamöter och ersättare stå kvar i sina uppdrag tills de ersätts eller tills deras mandat har förlängts.

4. Rådgivande kommitténs ordförande skall vara representant för kommissionen. Ordföranden har inte rösträtt.

5. Rådgivande kommittén skall sammanträda minst en gång om året. Ordföranden sammankallar kommittén,

antingen på eget initiativ eller på grund av en till honom inlämnad skriftlig ansökan från minst en tredjedel av ledamöterna. En sådan ansökan måste innehålla konkreta förslag om dagordningen.

6. Rådgivande kommittén kan på ordförandens förslag i undantagsfall besluta att samråda med personer eller företrädare för organisationer som har stor erfarenhet av frågor om social trygghet. Dessutom skall kommittén få teknisk hjälp från Internationella arbetsorganisationen på samma villkor som administrativa kommissionen enligt den överenskommelse som har slutits mellan Europeiska gemenskapen och Internationella arbetsorganisationen.

7. Rådgivande kommitténs utlåtanden och förslag skall vara motiverade. De skall beslutas med kvalificerad majoritet av de giltigt angivna rösterna.

Kommittén skall genom majoritetsbeslut anta en arbetsordning, som skall godkännas av rådet sedan yttrande har inhämtats från kommissionen.

8. Kommissionen skall förse rådgivande kommittén med sekretariatstjänster.

Artikel 83

Rådgivande kommitténs uppgifter

Rådgivande kommittén skall på begäran av kommissionen, administrativa kommissionen eller på eget initiativ

a) utreda allmänna eller principiella frågor eller problem som uppkommer vid tillämpningen av de förordningar som har antagits inom ramen för bestämmelserna i artikel 51 i fördraget,

b) avge yttranden till administrativa kommissionen och förslag till ändringar i förordningarna.

AVDELNING VI

DIVERSE BESTÄMMELSER

*Artikel 84 (7)***Samarbete mellan behöriga myndigheter**

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall till varandra översända all information om

- a) åtgärder som har vidtagits för att tillämpa denna förordning,
- b) ändringar i nationell lagstiftning som kan påverka tillämpningen av denna förordning.

2. Vid tillämpningen av denna förordning skall myndigheterna och institutionerna i medlemsstaterna bistå varandra och handla som om de tillämpade sin egen lagstiftning. Den administrativa hjälp som dessa myndigheter och institutioner tillhandahåller skall som regel vara kostnadsfri. Medlemsstaternas behöriga myndigheter kan dock komma överens om att vissa kostnader skall ersättas.

3. Medlemsstaternas myndigheter och institutioner kan vid tillämpningen av denna förordning ta direkt kontakt med varandra och med de personer som berörs eller deras företrädare.

4. En medlemsstats myndigheter, institutioner och domstolar får inte avvisa en ansökan eller andra handlingar som lämnas in till dem på grund av att de har skrivits på en annan medlemsstats officiella språk. De kan i förekommande fall återoppta bestämmelserna i artikel 81 b.

5. a) Då en medlemsstats myndigheter eller institutioner enligt denna förordning eller enligt den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98 överför personuppgifter till myndigheter eller institutioner i en annan medlemsstat, skall sådant överförande omfattas av de lagbestämmelser om skydd av personuppgifter som gäller i den medlemsstat som lämnar uppgifterna.

Allt senare överförande av uppgifter såväl som lagring, ändring och förstörande av uppgifter skall omfattas av bestämmelserna i den mottagande medlemsstats lagstiftning om skydd för personuppgifter.

- b) Användandet av personuppgifter för andra ändamål än social trygghet kan ske endast med den berörda personens samtycke eller i enlighet med de andra garantier som föreskrivs i nationell lagstiftning.

krävs enligt denna stats lagstiftning skall utsträckas till liknande handlingar som krävs enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller enligt denna förordning.

2. Alla utlåtanden, handlingar och intyg som kan krävas för tillämpningen av denna förordning skall undantas från krav på bestyrkande av diplomatiska eller konsulära myndigheter.

Artikel 86 (14)

Ansökningar, förklaringar eller överklaganden som lämnas in till en myndighet, institution eller domstol i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. En ansökan, förklaring eller ett överklagande som enligt en medlemsstats lagstiftning skulle ha kommit till en myndighet, institution eller domstol i denna stat inom en viss tid skall anses ha kommit i rätt tid om den inom samma tidsperiod kommer till en motsvarande myndighet, institution eller domstol i en annan medlemsstat. I ett sådant fall skall myndigheten, institutionen eller domstolen som tar emot ansökan, förklaringen eller överklagandet utan dröjsmål vidarebefordra handlingen till den behöriga myndigheten, institutionen eller domstolen i den förre medlemsstaten, antingen direkt eller genom de rätta myndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Den dag då ansökan, förklaringen eller överklagandet kom till myndigheten, institutionen eller domstolen i den andra medlemsstaten skall anses som ankomstdag hos den rätta myndigheten, institutionen eller domstolen.

2. Om en ansökan om familjeförmåner har ingivits i en medlemsstat av en person som är berättigad att göra en sådan ansökan i enlighet med den medlemsstats lagstiftning och om denna stat inte i första hand är behörig, skall den dag som ansökan först ingavs räknas som den dag ansökan inkommit till behörig myndighet, institution eller domstol, under förutsättning att en ny ansökan inges i den i första hand behöriga staten av den person som är berättigad att göra det enligt stats lagstiftning. Den andra ansökan skall inges senast inom ett år efter under rättelse om att den första ansökan avvisats eller att förmånerna upphört att utbetalas i den första medlemsstaten.

Artikel 85

Befrielse från eller minskning av skatter – Utantag från bestyrkande

1. Befrielse från eller minskning av skatter, stämpelavgifter, notariats- eller registreringsavgifter som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning för intyg eller handlingar som

Artikel 87

Läkarundersökningar

1. De läkarundersökningar som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning kan på den behöriga institutionens begä-

ran utföras inom en annan medlemsstats territorium genom institutionen på den ort där den person som har rätt till förmåner vistas eller är bosatt enligt villkoren i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98 eller, om sådana saknas, enligt de villkor som de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna kommer överens om.

2. Läkareundersökningar som utförs enligt villkoren i punkt 1 skall anses utförda inom den behöriga statens territorium.

Artikel 88

Överföring från en medlemsstat till en annan av betalningar enligt denna förordning

I sådana fall skall penningöverföringar enligt denna förordning ske enligt de överenskommelser som gäller mellan medlemsstaterna vid tidpunkten för överföringen. Om inte några sådana överenskommelser finns mellan två medlemsstater, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater eller de myndigheter som svarar för internationella betalningar gemensamt besluta om de åtgärder som behövs för att utföra sådana överföringar.

Artikel 89

Särskilda regler för tillämpningen av vissa lagstiftningar

Särskilda regler för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning finns i bilaga VI.

Artikel 90 (8)

.....

Artikel 91

Avgifter som skall betalas av arbetsgivare eller företag utanför den behöriga staten

En arbetsgivare skall inte vara skyldig att betala högre avgifter på grund av att han bedriver sin verksamhet eller att hans företag har sitt säte inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens.

Artikel 92

Uppbörd av avgifter

1. Uppbörd av avgifter som skall betalas till en institution i en medlemsstat kan göras inom en annan medlemsstats territorium enligt det administrativa förfarande och med de garantier och privilegier som gäller för uppbörd av avgift som skall betalas till en motsvarande institution i den sistnämnda medlemsstaten.

2. Regler om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 skall, i den utsträckning som behövs, finnas i den tillämpningsförfordning som avses i artikel 98 eller i överenskommelser mellan två eller flera medlemsstater. Dessa regler kan även gälla indrivning av avgifter.

Artikel 93

Betalningsskyldiga institutioners rätt gentemot en skadeståndsansvarig tredje part

1. Om en person får förmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat för en skada till följd av en händelse som har inträffat inom en annan stats territorium, gäller följande regler om rättsförhållandet mellan den institution som svarar för förmånerna och en tredje part som är skyldig att ersätta skadan:

- a) Om institutionen i kraft av den lagstiftning som den tillämpar inträder i den rätt att kräva ersättning som förmånstagaren har gentemot en tredje part, skall detta inträde erkännas av varje medlemsstat.
- b) Om institutionen har en självständig rätt till krav gentemot en tredje part, skall denna rätt erkännas av varje medlemsstat.

2. Om en person får förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för en skada till följd av en händelse som har inträffat inom en annan medlemsstats territorium, skall bestämmelserna i denna lagstiftning, om i vilka situationer arbetsgivare eller deras anställda skall undantas från civilrättsligt ansvar, gälla denna person eller den behöriga institutionen.

Bestämmelserna i punkt 1 skall även gälla krav som en betalningsskyldig institution har gentemot en arbetsgivare eller hans anställda i fall då dessa inte är undantagna från ansvar.

3. Om enligt bestämmelserna i artikel 36.3 och/eller artikel 63.3 två eller flera medlemsstater eller dessa staters behöriga myndigheter har kommit överens om att avstå från återbetalning mellan institutioner under dem, gäller följande regler om krav gentemot en tredje part:

- a) Om institutionen i den medlemsstat där någon vistas eller är bosatt beviljar förmåner till honom för en skada som har inträffat inom dess territorium, kan denna institution, enligt den lagstiftning som den tillämpar, inträda i den skadades rätt eller göra gällande en självständig rätt gentemot den tredje part som är skyldig att ersätta skadan.

- b) Vid tillämpningen av a skall
- i) personen som får förmåner anses vara försäkrad hos institutionen på vistelse eller bosättningsorten, och
- ii) denna institution anses vara den som svarar för förmånerna.
- c) Bestämmelserna i punkt 1 och 2 skall fortsätta att gälla för förmåner som inte omfattas av den överenskommelse om avstående från återbetalning som avses i denna punkt.

AVDELNING VII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 94 (7) (8) (11) (12)

Övergångsbestämmelser för anställda

1. Ingen rätt skall förvärfas enligt denna förordning för en period före den 1 oktober 1972 eller för den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium.

2. Alla försäkringsperioder och i förekommande fall alla anställnings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 oktober 1972 eller före den dag då förordningen började gälla inom denna medlemsstats territorium eller inom en del av den statens territorium skall beaktas vid fastställande av rätt till förmåner enligt denna förordning.

3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1 skall rätt till förmåner enligt denna förordning förvärfas även om rätten hänförs till ett försäkringsfall som inträffade före den 1 oktober 1972 eller före den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium.

4. Varje förmån som inte har beviljats eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort skall efter ansökan av honom beviljas eller utges från och med den 1 oktober 1972 eller den dag då denna förordning började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium, under förutsättning att den rätt som tidigare har fastställts inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.

5. Rättigheter för personer, som har beviljats pension före den 1 oktober 1972 eller den dag då denna förordning började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium, kan på begäran av den berörda personen omprövas med beaktande av bestämmelserna i denna förordning. Denna bestämmelse skall även gälla andra förmåner som avses i artikel 78.

6. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år från den 1 oktober 1972 eller från den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, skall rättigheter som har förvärfats enligt denna förordning gälla från denna dag, och bestämmelserna i en annan medlemsstats lagstiftning om förverkande av eller begränsning i rätten till förmåner kan inte åberopas mot den berörda personen.

Samma bestämmelser gäller vid tillämpning av denna förordning inom de territorier som blev en del av Förbundsrepubliken Tyskland den 3 oktober 1990 under förutsättning att den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år efter den 1 juni 1992.

7. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 oktober 1972 eller efter den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, skall rättigheter som inte har förverkats eller inte har fallit bort genom en tidspärr, gälla från den dag då ansökan lämnades in, såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt en medlemsstats lagstiftning.

Samma bestämmelser gäller vid tillämpning av denna förordning inom de territorier som blev en del av Förbundsrepubliken Tyskland den 3 oktober 1990 under förutsättning att den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 juni 1992.

8. I fall av sklerogen pneumokonios skall bestämmelserna i artikel 57.5 gälla kontantförmåner för en arbetsjukdom vars kostnad inte har kunnat fördelas mellan de berörda institutionerna före den 1 oktober 1972 på grund av att en överenskommelse mellan de berörda institutionerna saknades.

9. De familjebidrag som utbetalas till anställda i Frankrike eller arbetslösa arbetstagare som uppbär arbetslöshetsförmåner enligt fransk lagstiftning för deras familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat den 15 november 1989 skall fortsättningsvis utbetalas med de belopp, inom de gränser och enligt de regler som gäller

den dagen så länge beloppen överstiger de förmånsbelopp som skulle ha utbetalats från och med den 16 november 1989 och så länge som berörda personer omfattas av fransk lagstiftning. Därvid skall det bortses från avbrott som varar kortare tid än en månad och från perioder för vilka arbetslöshets- eller sjukförsäkringsförmåner utbetalas.

Regler för tillämpning av denna punkt och särskilt beträffande fördelningen av kostnaden för dessa förmåner skall fastställas genom överenskommelse mellan de berörda medlemsstaterna efter yttrande från den administrativa kommissionen.

10. Rättigheter för personer som har beviljats pension före ikraftträdandet av artikel 45.6 kan omprövas på deras begäran på grundval av bestämmelserna i artikel 45.6.

Artikel 95 (6) (12)

Övergångsbestämmelser för egenföretagare

1. Ingen rätt skall förvärfas enligt denna förordning för en period före den 1 juli 1982 eller före den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium.

2. Alla försäkringsperioder och i förekommande fall alla anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 juli 1982 eller före den dag då förordningen började gälla inom denna medlemsstats territorium eller inom en del av den statens territorium skall beaktas vid fastställande av förmåner enligt denna förordning.

3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1, skall rätt till förmåner enligt denna förordning förvärfas även om rätten hänförs till ett försäkringsfall som inträffade före den 1 juli 1982 eller den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium.

4. Varje förmån som inte har beviljats eller som har innehållits på grund av en persons medborgarskap eller bosättningsort skall efter ansökan av honom beviljas eller utges på nytt från och med den 1 juli 1982 eller den dag då denna förordning började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium, under förutsättning att den rätt som tidigare har fastställts inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.

5. Rättigheter för personer som har beviljats pension före den 1 juli 1982 eller den dag då denna förordning började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium kan på

begäran av personen i fråga omprövas med beaktande av bestämmelserna i denna förordning. Denna bestämmelse skall även gälla andra förmåner som avses i artikel 78.

6. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år från den 1 juli 1982 eller från den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, skall rättigheter som har förvärfats enligt denna förordning gälla från denna dag, och bestämmelserna i en annan medlemsstats lagstiftning om förverkande av eller begränsning i rätten till förmåner kan inte återopas mot personen i fråga.

Samma bestämmelser gäller vid tillämpning av denna förordning inom de territorier som blev en del av Förbundsrepubliken Tyskland den 3 oktober 1990 under förutsättning att den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år efter den 1 juni 1992.

7. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 juli 1982 eller efter den dag då förordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, skall rättigheter som inte har förverkats eller inte har fallit bort genom en tidsspärr, gälla från den dag då ansökan lämnades in såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt en medlemsstats lagstiftning.

Samma bestämmelser gäller vid tillämpning av denna förordning inom de territorier som blev en del av Förbundsrepubliken Tyskland den 3 oktober 1990 under förutsättning att den ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 juni 1992.

Artikel 95a (11)

Övergångsbestämmelser för tillämpning av förordning (EEG) nr 1248/92 ⁽¹⁾

1. Ingen rätt skall förvärfas enligt förordning (EEG) nr 1248/92 för en period före den 1 juni 1992.

2. Alla försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den 1 juni 1992 skall beaktas vid fastställande av rätten till förmåner enligt förordning (EEG) nr 1248/92.

3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1 skall rätt enligt förordning (EEG) nr 1248/92 förvärfas även om rätten hänförs till ett försäkringsfall som inträffade före den 1 juni 1992.

4. Rättigheter för personer som har beviljats pension före den 1 juni 1992 kan på ansökan av personen omprövas med beaktande av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1248/92.

⁽¹⁾ EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 7.

5. Om en ansökan som avses i punkt 4 lämnas in inom två år från den 1 juni 1992, skall rättigheter som har förvärvats enligt förordning (EEG) nr 1248/92 gälla från denna dag, och bestämmelserna i någon medlemsstats lagstiftning om förverkande av eller begränsning i rätten till förmåner kan inte åberopas mot personen ifråga.

6. Om ansökan som avses i punkt 4 lämnas in efter utgången av tvåårsperioden efter den 1 juni 1992, skall rättigheter som inte har förverkats eller inte har fallit bort genom en tidspärr, gälla från den dag då ansökan lämnades in, såvida inte förmånligare bestämmelser gäller enligt en medlemsstats lagstiftning.

Artikel 95b (14)

Övergångsbestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 1247/92 ⁽¹⁾

1. Ingen rätt förvärvas enligt förordning (EEG) nr 1247/92 för en period före den 1 juni 1992.

2. Bosättningsperioder och anställningsperioder eller perioder som egenföretagare som har fullgjorts på en medlemsstats territorium för den 1 juni 1992 skall beaktas vid fastställande av rätten till förmåner enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1247/92.

3. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 1 skall rätten till förmåner enligt förordning (EEG) nr 1247/92 förvärvas även om rätten hänförs till en händelse som inträffade före den 1 juni 1992.

4. Varje särskild icke avgiftsfinansierad förmån som inte har reglerats eller som innehållits på grund av den sökandes medborgarskap skall, på dennes begäran, beviljas eller åter börja utbetalas från och med den 1 juni 1992, under förutsättning att de tidigare rättigheterna inte medfört att betalning skett i form av ett engångsbelopp.

5. Rättigheter för personer som beviljats pension före den 1 juni 1992 kan på deras begäran omprövas enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1247/92.

6. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in inom två år från och med den 1 juni 1992 skall rättigheter som har förvärvats enligt förordning (EEG) nr 1247/92 gälla från och med denna dag utan att bestämmelserna i en annan medlemsstats lagstiftning om förverkande eller preskription av rättigheterna kan åberopas mot den berörda personen.

7. Om en ansökan som avses i punkt 4 eller 5 lämnas in efter utgången av två år från och med den 1 juni 1992, skall rättigheter som inte förverkats eller preskriberats, gälla från den dag ansökan lämnas in, såvida

inte förmånligare bestämmelser gäller enligt någon medlemsstats lagstiftning.

8. Tillämpningen av artikel 1 i förordning (EEG) nr 1247/92 får inte medföra indragning av förmåner som beviljats tidigare än den 1 juni 1992 av behöriga institutioner i medlemsstaterna med tillämpning av avdelning III i förordning (EEG) nr 1408/71 och för vilka förmåner artikel 10 i förordningen är tillämplig.

9. Tillämpningen av artikel 1 i förordning (EEG) nr 1247/92 får inte medföra avslag på en ansökan om en särskild icke avgiftsfinansierad förmån som utges som pensionstillägg från en person som uppfyllde villkoren för beviljande av sådan förmån före den 1 juni 1992, även om den sökande är bosatt på en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens, under förutsättning att ansökan om förmånen görs inom fem år från och med den 1 juni 1992.

10. Trots vad som sågs i punkt 1, skall alla särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som utges som pensionstillägg och som inte beviljats eller som innehållits på grund av den sökandes bosättning på en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens, på begäran av den sökande beviljas eller åter börja utbetalas från och med den 1 juni 1992, med i det första fallet verkan från den dag då förmånen skulle ha beviljats och i det andra fallet från den dag förmånen innehållits.

11. När särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner enligt artikel 4.2a i förordning (EEG) nr 1408/71, under samma period och för samma person, enligt artikel 10a i samma förordning kan utges av den behöriga institutionen i den medlemsstat inom vilkens territorium personen är bosatt och enligt punkterna 1–10 i denna artikel av en annan medlemsstats behöriga institution, får personen i fråga inte sammanlagt uppbära ett belopp som är större än det högsta belopp han har rätt till som särskild förmån enligt en av de berörda lagstiftningarna.

12. Närmare regler om tillämpningen av punkt 11, särskilt vad avser tillämpningen av bestämmelser i en eller flera medlemsstaters lagstiftning om minskning, innehållande eller bortfall av de i punkt 11 behandlade förmåner och regler om beviljande av skillnadsbelopp fastställs av Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare, och när så är lämpligt genom överenskommelse mellan de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter.

Artikel 96

Överenskommelser om ersättning institutioner emellan

De överenskommelser som slutits i enlighet med artiklarna 36.3, 63.3 och 70.3 före den 1 juli 1982 skall

⁽¹⁾ EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 1.

tillämpas på samma sätt på personer som omfattas av den här förordningen genom den utökade tillämpningen från och med den dagen, utom vid fall av invändning från någon av de fördragsslutande parterna till dessa överenskommelser.

En sådan invändning skall bara tas i beaktande om den behöriga myndigheten i den medlemsstaten upplyser den behöriga myndigheten i den eller de andra berörda medlemsstaterna skriftligen före den 1 oktober 1983. En kopia av detta meddelande skall sändas till den administrativa kommissionen.

Artikel 97

Anmälan enligt vissa bestämmelser

1. De anmälningar som avses i artikel 1 j, 5 och 8.2 skall sändas till rådets ordförande. De skall ange den dag

då de berörda lagarna och systemen träder i kraft eller, beträffande de anmälningar som avses i artikel 1 j, den dag från och med vilken denna förordning skall tillämpas på de system som avses i medlemsstaternas förklaringar.

2. Anmälningar enligt bestämmelserna i punkt 1 skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 98

Tillämpningsförfordning

En ytterligare förfordning skall ange hur denna förordning skall genomföras.

BILAGA I (A) (B) (8) (9) (13) (14) (15)

PERSONER SOM OMFATTAS AV FÖRORDNINGEN

I. Anställda eller egenföretagare (Artikel 1 a ii och iii i förordningen)

A. BELGIEN

Ej tillämplig.

B. DANMARK

1. Alla som, på grund av att de utför ett arbete såsom anställda, är omfattade av
 - a) lagstiftning om olycksfall i arbetet och arbetsskador under perioden före den 1 september 1977,
 - b) lagstiftning om tilläggspension för anställda (arbejdsmarkedets tillegspension, ATP) för en period som börjat den 1 september 1977 eller senare.skall betraktas som anställda enligt artikel 1 a ii i förordningen.
2. Alla som enligt lagen om daglig sjukpenning i händelse av sjukdom eller moderskap har rätt till sådan ersättning på grundval av annan inkomst än lön, skall betraktas som egenföretagare enligt artikel 1 a ii i förordningen.

C. TYSKLAND

Om den behöriga myndighet som ansvarar för utbetalning av familjeförmåner enligt avdelning III kapitel 7 i förordningen är en tysk myndighet, skall följande definitioner gälla, enligt artikel 1 a ii i förordningen:

- a) anställd: en person som är obligatoriskt arbetslöshetsförsäkrad eller som till följd av en sådan försäkring får sjukpenning från försäkringskassa eller motsvarande förmån.
- b) egenföretagare: den som bedriver verksamhet som egenföretagare och som ära förpliktigad att
 - gå med i eller betala avgifter till ett pensionssystem för egenföretagare, eller
 - gå med i ett system för obligatorisk pensionsförsäkring.

D. SPANIEN

Ej tillämplig.

E. FRANKRIKE

Om en fransk institution är behörig institution vid utgivande av familjeförmåner enligt förordningens avdelning III kapitel 7 gäller följande:

1. Med anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a ii, menas varje person som är obligatoriskt försäkrad enligt socialförsäkringssystemet i enlighet med artikel L 311-2 i Code de la Sécurité Sociale (lagen om social trygghet) och som uppfyller de minimivillkor avseende arbete och lön som föreskrivs i artikel L 313-1 i Code de la Sécurité Sociale (lagen om social trygghet) för att få kontantförmåner från sjukförsäkringen, moderskaps- och invaliditetsförsäkringen eller den person som uppbär nämnda kontantförmåner.
2. Med egenföretagare i den mening som avses i förordningens artikel 1 a ii menas varje person som är verksam som egenföretagare och som måste teckna försäkring och betala avgift till ålderspensioneringen till ett system för egenföretagare.

F. GREKLAND

1. Personer som är försäkrade inom OGA-systemet och som endast arbetar som anställda eller som omfattas, eller har omfattats, av en annan medlemsstats lagstiftning, samt endast är, eller har varit, "anställda" enligt artikel 1 a, räknas såsom anställda enligt artikel 1 a iii i förordningen.
2. Vad gäller utbetalning av nationella familjebidrag, räknas de personer som avses i artikel 1 a i och iii som anställda enligt artikel 1 a ii i förordningen.

G. IRLAND

1. Personer som är obligatoriskt eller frivilligt försäkrade enligt bestämmelserna i avsnitt 5 och 37 i 1981 års socialvårdslag [Social Welfare (Consolidation) Act 1981] skall räknas som antällda enligt artikel 1 a ii i förordningen.

2. En person som är obligatoriskt eller frivilligt försäkrad enligt bestämmelserna i avsnitt 17A i 1981 års lag om social trygghet och socialbidrag [Social Welfare (consolidation) Act 1981] skall anses vara egenföretagare enligt förordningens artikel 1 a ii.

H. ITALIEN

Ej tillämplig.

I. LUXEMBURG

Ej tillämplig.

J. NEDERLÄNDERNA

Personer som utövar en verksamhet eller ett yrke utan anställningskontrakt skall räknas som egenföretagare enligt artikel 1 a ii i förordningen.

K. ÖSTERRIKE

Ej tillämplig.

L. PORTUGAL

Ej tillämplig.

M. FINLAND

Varje person som är anställd eller egenföretagare i den mening som avses i lagstiftningen om arbetspension skall anses vara anställd respektive egenföretagare i den mening som avses i förordningens artikel 1 a ii.

N. SVERIGE

Varje person som är anställd eller egenföretagare i den mening som avses i lagstiftningen om arbetsskadeförsäkring skall anses vara anställd respektive egenföretagare i den mening som avses i förordningens artikel 1 a ii.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Personer som är "anställda" (employed earner) eller "egenföretagare" (self-employed earner) enligt Storbritanniens eller Nordirlands lagstiftning skall räknas som anställda respektive egenföretagare enligt artikel 1 a ii. I fall där avgifter enligt Gibraltars lagstiftning betalas "för anställd" eller "för egenföretagare" skall personen i fråga räknas som anställd respektive egenföretagare enligt artikel 1 a ii.

II. Familjemedlemmar (artikel 1 f andra meningen i förordningen)

A. BELGIEN

Ej tillämplig.

B. DANMARK

Vid beslut om rätt till förmåner vid sjukdom eller moderskap enligt förordningens artiklar 22.1 a och 31 avses med uttrycket "familjemedlem"

- 1) make till en anställd, en egenföretagare eller en annan person som har rätt till förmåner enligt förordningen, under förutsättning att han inte själv har rätt till förmåner enligt förordningen, eller
- 2) barn under 18 år som står under vårdnad av en person har rätt till förmåner enligt förordningen.

C. TYSKLAND

Ej tillämplig.

D. SPANIEN

Ej tillämplig.

E. FRANKRIKE

Uttrycket familjemedlem avser varje person som nämns i artikel L 512-3 i Code de la Sécurité Sociale (lagen om social trygghet).

F. GREKLAND

Ej tillämplig.

G. IRLAND

För att bestämma rätten till förmåner vid sjukdom och moderskap vid tillämpningen av förordningen, avser beteckningen "familjemedlem" varje person som för sin försörjning är beroende av den anställda eller egenföretagaren i enlighet med tillämpningen av 1947 och 1970 års lagar om hälsa (Health Acts 1947—1970).

H. ITALIEN

Ej tillämplig.

I. LUXEMBURG

Ej tillämplig.

J. NEDERLÄNDERNA

Ej tillämplig.

K. ÖSTERRIKE

Ej tillämplig.

L. PORTUGAL

Ej tillämplig.

M. FINLAND

Vid fastställande av rätten till vårdförmåner enligt bestämmelserna i avdelning III kapitel 1 i förordningen avses med "familjemedlem" make eller barn enligt definitionen i sjukförsäkringslagen.

N. SVERIGE

Vid fastställande av rätten till vårdförmåner enligt bestämmelserna i avdelning III kapitel 1 i förordningen avses med "familjemedlem" make eller barn under 18 år.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

För att bestämma rätten till vårdförmåner, avser besteckningen "familjemedlem":

1. I lagstiftningarna för Storbritannien och Nordirland

1) maken, under förutsättning att

- a) personen, om denna är anställd eller egenföretagare eller om det gäller en annan person som har rätt till förmåner enligt förordningen,
 - i) är bosatt tillsammans med sin make, eller
 - ii) bidrar till dennes hushåll,och att
- b) maken
 - i) inte uppbär inkomst i egenskap av anställd, egenföretagare eller person som har rätt till förmåner enligt förordningen, eller
 - ii) inte åtnjuter en förmån eller pension genom egen försäkring,

2) varje person som har vårdnad om ett barn, förutsatt att

- a) den anställda, egenföretagaren eller annan person som är berättigad till förmåner enligt förordningen
 - i) lever med personen i fråga som man eller hustru, eller
 - ii) bidrar till underhållet av personen i fråga,och att

- b) personen i fråga
 - i) inte har någon inkomst som anställd, egenföretagare, eller som berättigad till förmåner enligt förordningen, eller
 - ii) inte åtnjuter förmåner eller pension genom egen försäkring,
 - 3) alla barn för vilka personen, den anställde, egenföretagaren eller den som har rätt till förmåner enligt förordningen erhåller eller skulle kunna erhålla förmåner för barn.
2. När det gäller lagstiftningen på Gibraltar
- alla personer som någon annan anses ha försörjningsplikt för enligt förordningen om grupp sjukförsäkring från 1973 (Group Practice Scheme Ordinance).
-

BILAGA II (A) (B) (8) (10) (15)

(Artikel 1 j och 1 u i förordningen)

I. Särskilda system för egenföretagare som inte omfattas av förordningen i enlighet med artikel 1 j fjärde stycket

A. BELGIEN

Ej tillämplig.

B. DANMARK

Ej tillämplig.

C. TYSKLAND

Försäkrings- och välfärdsinstitutioner (Versicherungs- und Versorgungswerke) för läkare, tandläkare, veterinärer, apotekare, advokater, rådgivare i patentfrågor (Patentanwälte), notarius publicus, revisorer (Wirtschaftsprüfer), skattekonsulter och skatterådgivare (Steuerbevollmächtigte), lotsar (Seelotsen) samt arkitekter har inrättats i enlighet med förbundsländernas lagstiftning. Därtill finns andra försäkrings- och välfärdsinstitutioner, särskilt välfärdsfonder (Fürsorgeeinrichtungen), och systemet för ökad fördelning av arvoden (erweiterte Honorarverteilung).

D. SPANIEN

1. Frivilliga sociala system som kompletterar eller är knutna till de sociala trygghetssystemen och som administreras av institutioner under den allmänna lagen om social trygghet av den 6 december 1941 och förordningen av den 26 maj 1943:
 - a) antingen vad gäller förmåner som kompletterar eller förhöjer förmåner från den sociala tryggheten,
 - b) eller vad gäller ömsesidiga försäkringsbolag, vilka inte enligt punkt 7 i den sjätte övergångsbestämmelsen till den allmänna lagen om social trygghet av den 30 maj 1974 är integrerade i det sociala trygghetssystemet och som därför inte ersätter institutionerna under det obligatoriska systemet för social trygghet.
2. Sociala system och/eller system av karaktären socialhjälp eller välgörenhet, som administreras av institutioner som inte omfattas av den allmänna lagen om social trygghet eller lagen av den 6 december 1941.

E. FRANKRIKE

1. För egenföretagare utanför jordbrukssektorn finns
 - a) system för tilläggsförsäkring och för invaliditets- och livförsäkring, vilka anges i artiklarna L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 och L 683-1 i lagen om social trygghet (Code de la sécurité sociale),
 - b) samt de tilläggförmåner som anges i artikel 9 i lag nr 66.509 av den 12 juli 1966.
2. För egenföretagare inom jordbrukssektorn finns
de försäkringssystem som anges i artiklarna 1049 och 1234.19 i jordbrukslagen och som omfattar dels sjukdom, moderskap och ålderdom, dels olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar inom jordbruket.

F. GREKLAND

Ej tillämplig.

G. IRLAND

Ej tillämplig.

H. ITALIEN

Ej tillämplig.

I. LUXEMBURG

Ej tillämplig.

J. NEDERLÄNDERNA

Ej tillämplig.

K. ÖSTERRIKE

Försäkrings- och pensionsinstitutioner (Versicherungs- und Versorgungswerke), andra försäkrings- och pensionsinstitutioner, särskilt socialhjälpfonder (Fürsorgeeinrichtungen) och systemet för breddad honorarfördelning (erweiterte Honorarverteilung) för läkare, veterinärer, advokater och civilingenjörer (Ziviltechniker).

L. PORTUGAL

Ej tillämplig.

M. FINLAND

Ej tillämplig.

N. SVERIGE

Ej tillämplig.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Ej tillämplig.

II. Särskilda förmåner vid barns födelse eller vid adoption som enligt artikel 1 u i inte omfattas av förordningen.

A. BELGIEN

- a) Bidrag vid födelse.
- b) Premie vid adoption.

B. DANMARK

Inga.

C. TYSKLAND

Inga.

D. SPANIEN

Inga.

E. FRANKRIKE

- a) Bidrag för spädbarn under tre månader.
- b) Bidrag vid adoption.

F. GREKLAND

Inga.

G. IRLAND

Inga.

H. ITALIEN

Inga.

I. LUXEMBURG

- a) havandeskapsförmåner.
- b) moderskapsförmåner.

J. NEDERLÄNDERNA

Inga.

K. ÖSTERRIKE

Förmåner enligt delstatlig lagstiftning för handikappade och vårdbehövande.

L. PORTUGAL

Inga.

M. FINLAND

Moderskapsförpackning eller moderskapsunderstöd som engångsprestation med stöd av lagen om moderskapsunderstöd.

N. SVERIGE

Inga.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

III. Särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner enligt artikel 4.2b som inte faller inom förordningens tillämpningsområde

A. BELGIEN

Inga.

B. DANMARK

Inga.

C. TYSKLAND

- a) Förmåner enligt delstaternas lagstiftning som beviljas för handikappade och särskilt för blinda.
- b) Socialtillägg enligt lagen av den 28 juni 1990 om anpassning av pensioner.

D. SPANIEN

Inga.

E. FRANKRIKE

Inga.

F. GREKLAND

Inga.

G. IRLAND

Inga.

H. ITALIEN

Inga.

I. LUXEMBURG

Inga.

J. NEDERLÄNDERNA

Inga.

K. ÖSTERRIKE

Förmåner enligt delstatlig lagstiftning för handikappade och vårdbehövande.

L. PORTUGAL

Inga.

M. FINLAND

Inga.

N. SVERIGE

Inga.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

BILAGA II a (B) (10) (12) (13) (14) (15)

SÄRSKILDA ICKE AVGIFTSFINANSIERADE FÖRMÅNER

(Förordningens artikel 10 a)

A. BELGIEN

- a) Förmåner till handikappade personer (lag av den 27 februari 1987).
- b) Garantiinkomst för äldre personer (lag av den 1 april 1969).
- c) Garanterade familjeförmåner (lag av den 20 juli 1971).

B. DANMARK

- a) Den fasta rehabiliteringspenningen som utbetalas enligt lagen om socialt bistånd som hjälp till försörjning av personer under rehabilitering.
- b) Bostadskostnader för pensionärer (lagen om hjälp till enskilt boende, lag nr 204 av den 29 mars 1995).

C. TYSKLAND

Inga.

D. SPANIEN

- a) Förmåner enligt lagen om social anpassning av handikappade personer (lag nr 13/82 av den 7 april 1982).
- b) Kontantförmåner för bistånd till äldre personer och till invalider oförmögna till arbete (kungligt dekret nr 2620/81 av den 24 juli 1981).
- c) Icke avgiftsfinansierade invalid- och ålderspensioner och förmåner för ekonomiskt beroende barn enligt artiklarna 132.1, 136a, 137a, 138a, 154a, 155a, 156a, 167, 168.2, 169 och 170 i den allmänna lagen om social trygghet, i dess lydelse enligt lag nr 26/90 av den 20 december 1990 om införande av icke avgifts-finansierade socialförsäkringsförmåner.

E. FRANKRIKE

- a) Tilläggsförmån från den nationella solidaritetsfonden (lag av den 30 juni 1956).
- b) Förmån till handikappade vuxna (lag av den 30 juni 1975).
- c) den särskilda förmånen (lag av den 10 juli 1952).

F. GREKLAND

- a) Särskilda förmåner för äldre personer (lag 1296/82).
- b) Förmån för barn till icke arbetande mödrar vars män har inkallats till militärtjänst (lag 1483/84, artikel 23.1).
- c) Förmån för barn till icke arbetande mödrar vars män är i fängelse (lag 1483/84, artikel 23.2).
- d) Förmån för personer som lider av medfödd hemolytisk anemi (lag-dekret 321/69) (gemensam ministeriell förordning G4a/F.222/oik.2204).
- e) Förmån för dövstumma (undantagslag 421/37) (gemensam ministeriell förordning G4b/F.422/oik.2205).
- f) Förmån för allvarligt handikappade personer (lag-dekret 162/73) (gemensam ministeriell förordning G4a/F.225/oik.161).
- g) Förmån för spasmofiler (lag-dekret 162/72) (gemensam ministeriell förordning G4a/F.224/oik.2207).
- h) Förmån för personer som lider av allvarlig mental störning (lag-dekret 162/73) (gemensam ministeriell förordning G4b/F.423/oik.2208).
- i) Förmån för blindas (lag 958/79) (gemensam ministeriell förordning G4b/F.421/oik.2209).

G. IRLAND

- a) Arbetslöshetsunderstöd [Social Welfare (Consolidation) Act, 1981, del III, kapitel 2].

- b) Ålderspension och pension till blinda (icke avgiftsfinansierad) [Social Welfare (Consolidation) Act, 1981, del III, kapitel 3].
- c) Änkepension och pension till föräldralösa barn (icke avgiftsfinansierad) [Social Welfare (Consolidation) Act, 1981, del III, kapitel 4].
- d) Förmån för ensamförälder (Social Welfare Act, 1990, del III).
- e) Vårdsnadsbidrag (Social Welfare Act, 1990, del IV).
- f) Tillägg till familjeinkomst (Social Welfare Act, 1984, del III).
- g) Underhållsbidrag till handikappade personer (Health Act, 1970, avsnitt 69).
- h) Färdbidrag (Health Act, 1970, avsnitt 61).
- i) Bidrag till personer som lider av smittsamma sjukdomar (Health Act, 1947, avsnitten 5 och 44.5).
- j) Bidrag för vård i hemmet (Health Act, 1970, avsnitt 61).
- k) Bidrag till blinda (Blind Persons Act, 1920, avsnitt 49).
- l) Rehabiliteringsbidrag för handikappade personer (Health Act, 1970, avsnitten 68, 69 och 72).

H. ITALIEN

- a) Social pension för obemedlade personer (lag nr 153 av den 30 april 1969).
- b) Pensioner och bidrag för civila handikappade eller invalider (lag nr 118 av den 30 mars 1974, nr 18 av den 11 februari 1980 och nr 508 av den 23 november 1988).
- c) Pensioner och bidrag för dövstamma (lag nr 381 av den 26 maj 1970 och nr 508 av den 23 november 1988).
- d) Pensioner och bidrag för civila blinda (lag nr 382 av den 27 maj 1970 och nr 508 av den 23 november 1988).
- e) Förmåner som tillägg till minimipension (lag nr 218 av den 4 april 1952, nr 638 av den 11 november 1983 och nr 407 av den 29 december 1990).
- f) Tillägg till invaliditetsförmåner (lag nr 222 av den 12 juni 1984).
- g) Månatliga bidrag för fortlöpande personligt bistånd till dem som uppbär pension på grund av arbetsoförmåga (lag nr 222 av den 12 juni 1984).

I. LUXEMBURG

- a) Särskilt bidrag vid svår invaliditet (lag av den 16 april 1979).
- b) Moderskapsförmån (lag av den 30 april 1980).

J. NEDERLÄNDERNA

Inga.

K. ÖSTERRIKE

- a) Tilläggsersättning (Lag av den 9 september 1955 om allmän socialförsäkring — ASVG, Lag av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för personer verksamma inom handeln — GSVG och Lag av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för jordbrukare — BSVG).
- b) Vårdförmåner (Pflegegeld) enligt lagen om vårdförmåner (Bundespflegegeldgesetz) med undantag för sådana vårdförmåner som betalas från olycksfallsförsäkringar på grund av olycksfall eller sjukdom i arbetet.

L. PORTUGAL

- a) Icke avgiftsfinansierade barnbidrag (lag-dekret nr 160/80 av den 27 maj 1980).
- b) Bidrag till ammande mödrar (lag-dekret nr 160/80 av den 27 maj 1980).
- c) Tilläggsförmån för handikappade barn och yngre personer (lag-dekret nr 160/80 av den 27 maj 1980).
- d) Bidrag för elever vid specialskolor (lag-dekret nr 160/80 av den 27 maj 1980).
- e) Icke avgiftsfinansierad barnpension (lag-dekret nr 160/80 av den 27 maj 1980).
- f) Icke avgiftsfinansierad invalidpension (lag-dekret nr 464/80 av den 13 oktober 1980).

- g) Icke avgiftsfinansierad ålderspension (lag-dekret nr 464/80 av den 13 oktober 1980).
- h) Tillägg till svårt invalidiserade personer (lag-dekret nr 160/80 av den 27 maj 1980).
- i) Icke avgiftsfinansierad änkepension (förordning nr 52/81 av den 11 november 1981).

M. FINLAND

- a) Vårdbidrag för barn (Lag om vårdbidrag för barn 444/69).
- b) Handikappbidrag (Lag om handikappbidrag 124/88).
- c) Bostadsbidrag för pensionstagare (Lag om bostadsbidrag för pensionstagare 591/78).
- d) Grundförmåner vid arbetslöshet (lagen om arbetslöshetsersättning 602/84) i fall då pensionen i fråga inte uppfyller de motsvarande villkoren för inkomstanknutna arbetslöshetsförmåner.

N. SVERIGE

- a) Kommunalt bostadstillägg till folkpension (Lag 1982:392, omtryckt 1976:1014).
- b) Handikappersättning som inte utgör tillägg till pension (Lag 1962:381, omtryckt 1982:120).
- c) Vårdbidrag (Lag 1962:381, omtryckt 1982:120).

O. FÖRENADE KUNGARIKET

- a)
- b) Vårdbidrag [1975 års lag om social trygghet den 20 mars 1975, avsnitt 37 och 1975 års lag om social trygghet (Nordirland) den 20 mars 1975, avsnitt 37].
- c) Familjetillägg [1986 års lag om social trygghet den 25 juli 1986, avsnitten 20–22 och 1986 års förordning om social trygghet (Nordirland) den 5 november 1986, artiklarna 21–23].
- d) Biståndsförmån [1975 års lag om social trygghet den 20 mars 1975, avsnitt 35 och 1975 års lag om social trygghet (Nordirland) den 20 mars 1975, avsnitt 35].
- e) Inkomstillägg [1986 års lag om social trygghet den 25 juli 1986, avsnitten 20–23 och 1986 års förordning om social trygghet (Nordirland) den 5 november 1986, artiklarna 21–24].
- f) Invalidpension [1991 års lag om invalidpension och invaliditetsförmån till förvärvsarbetande handikappade den 27 juni 1991, avsnitt 1 och 1991 års förordning om invalidpension och invaliditetsförmån till förvärvsarbetande handikappade (Nordirland) den 24 juli 1991, artikel 3].
- g) Förmån till förvärvsarbetande handikappade [1991 års lag om invalidpension och invaliditetsförmån till förvärvsarbetande handikappade den 27 juni 1991, avsnitt 6 och 1991 års förordning om invalidpension och invaliditetsförmån till förvärvsarbetande handikappade (Nordirland) den 24 juli 1991, artikel 8].
- h) Inkomstprövade bidrag till arbetssökande [Jobseekers Act 1995 av den 28 juni 1995, avsnitt 1.2 d ii och Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995 av den 18 oktober 1995, artiklarna 3.2 d ii och 5].

BILAGA III (A) (B) (6) (7) (12) (14) (15)

BESTÄMMELSER I DE KONVENTIONER OM SOCIAL TRYGGHET SOM FORTSÄTTER VARA TILLÄMPLIGA TROTS VAD SOM SÄGS I ARTIKEL 6 I DENNA FÖRORDNING; BESTÄMMELSER I DE KONVENTIONER OM SOCIAL TRYGGHET SOM INTE ÄR TILLÄMPLIGA PÅ ALLA PERSONER SOM OMFATTAS AV FÖRORDNINGEN

(Artiklarna 7.2 c och 3.3 i förordningen)

Allmänna anmärkningar

1. I den mån bestämmelserna i denna bilaga innehåller hänvisningar till andra konventioner, skall dessa bytas ut mot hänvisningar till motsvarande bestämmelser i denna förordning, såvida inte konventionernas bestämmelser också finns i bilagan.
2. Den uppsägningsklausul som ingår i en konvention om social trygghet, av vilken några bestämmelser anges i denna bilaga, skall fortsätta att tillämpas vad gäller de bestämmelserna.

A. Bestämmelser i de konventioner om social trygghet som fortsätter vara tillämpliga trots vad som sägs i artikel 2 i denna förordning (Artikel 7.2 c i förordningen)**1. BELGIEN — DANMARK**

Ingen konvention.

2. BELGIEN — TYSKLAND

- a) Artiklarna 3 och 4 i slutprotokollet till den allmänna konventionen av den 7 december 1957, liksom i tilläggsprotokollet av den 10 november 1960.
- b) Tilläggsavtal nr 3 av den 7 december 1957 till den allmänna konventionen av samma datum, liksom i tilläggsprotokollet av den 10 november 1960 (utbetalning av pensioner för perioden som föregick den allmänna konventionens ikraftträdande).

3. BELGIEN — SPANIEN

Inga.

4. BELGIEN — FRANKRIKE

- a) Artiklarna 13, 16 och 23 i tilläggsavtalet av den 17 januari 1948 till den allmänna konventionen av samma datum (arbetare i gruvor och liknande företag).
- b) Skriftväxlingen av den 27 februari 1953 (om tillämpning av artikel 4.2 i den allmänna konventionen av den 17 januari 1948).
- c) Skriftväxlingen av den 29 juli 1953 om bidrag till äldre, anställda personer.

5. BELGIEN — GREKLAND

Artiklarna 15.2, 35.2 och 37 i den allmänna konventionen av den 1 april 1958.

6. BELGIEN — IRLAND

Ingen konvention.

7. BELGIEN — ITALIEN

Artikel 29 i konventionen av den 30 april 1948.

8. BELGIEN — LUXEMBURG

Artiklarna 2 och 4 i avtalet av den 27 oktober 1971 (social trygghet utanför Europa).

9. BELGIEN — NEDERLÄNDERNA

Artiklarna 2 och 4 i avtalet av den 4 februari 1969 (yrkesverksamhet utanför Europa).

10. BELGIEN — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 4 april 1977, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

11. BELGIEN — PORTUGAL

Artiklarna 1 och 5 i konventionen av den 13 januari 1965 (social trygghet för anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi), enligt lydelsen i det avtal som slöts genom skriftväxling den 18 juni 1982.

12. BELGIEN — FINLAND

Ingen konvention.

13. BELGIEN — SVERIGE

Ingen konvention.

14. BELGIEN — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

15. DANMARK — TYSKLAND

- a) Punkt 15 i slutprotokollet till socialförsäkringskonventionen av den 14 augusti 1953.
- b) Tilläggsavtalet av den 14 augusti 1953 till ovan nämnda konvention.

16. DANMARK — SPANIEN

Ingen konvention.

17. DANMARK — FRANKRIKE

Inga.

18. DANMARK — GREKLAND

Ingen konvention.

19. DANMARK — IRLAND

Ingen konvention.

20. DANMARK — ITALIEN

Ingen konvention.

21. DANMARK — LUXEMBURG

Ingen konvention.

22. DANMARK — NEDERLÄNDERNA

Ingen konvention.

23. DANMARK — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 16 juni 1987, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

24. DANMARK — PORTUGAL

Ingen konvention.

25. DANMARK — FINLAND

Artikel 10 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 15 juni 1992.

26. DANMARK — SVERIGE

Artikel 10 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 15 juni 1992.

27. DANMARK — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

28. TYSKLAND — SPANIEN

Artikel 4.1 och 45.2 i konventionen om social trygghet av den 4 december 1973.

29. TYSKLAND — FRANKRIKE

- a) Artiklarna 11.1, 16 (andra stycket) och 19 i den allmänna konventionen av den 10 juli 1950.
- b) Artikel 9 i tilläggsavtal nr 1 av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum (arbetare i gruvor och liknande företag).
- c) Tilläggsavtal nr 4 av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum, liksom i tillfogade avsnitt nr 2 av den 18 juni 1955.
- d) Avdelning I och III av tillfogade avsnitt nr 2 av den 18 juni 1955.
- e) Punkt 6, 7 och 8 i det allmänna protokollet av den 10 juli 1950 till konventionen av samma datum.
- f) Avdelning II, III och IV i avtalet av den 20 december 1963 (om social trygghet i Saar).

30. TYSKLAND — GREKLAND

- a) Artikel 5.2 i den allmänna konventionen av den 25 april 1961.
- b) Artikel 8.1, 8.2 b, 8.3 och artiklarna 9–11, samt kapitel I och IV där de anknyter till dessa artiklar, i konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 31 maj 1961; därtill anmärkningen i protokollet av den 14 juni 1980.
- c) Protokoll av den 7 oktober 1991 i samband med konventionen av den 6 juli 1984 som slutits mellan Tyska demokratiska republikens regering och Grekland om lösning av vissa problem i pensionsfrågor.

31. TYSKLAND — IRLAND

Ingen konvention.

32. TYSKLAND — ITALIEN

- a) Artiklarna 3.2, 23.2, 26 och 36.3 i konventionen av den 5 maj 1953 (om socialförsäkring).
- b) Tilläggsavtalet av den 12 maj 1953 till konventionen av den 5 maj 1953 (om pensionsutbetalningar för perioden som föregick konventionens ikraftträdande).

33. TYSKLAND — LUXEMBURG

Artiklarna 4, 5, 6 och 7 i fördraget av den 11 juli 1959 (Ausgleichsvertrag) (lösning av tvisten mellan Tyskland och Luxemburg).

34. TYSKLAND — NEDERLÄNDERNA

- a) Artikel 3.2 i konventionen av den 29 mars 1951.
- b) Artiklarna 2 och 3 i tilläggsavtal nr 4 av den 21 december 1956 till konventionen av den 29 mars 1951 (om reglering av de rättigheter som förvärvats av nederländska arbetare under det tyska socialförsäkringssystemet mellan den 13 maj 1940 och den 1 september 1945).

35. TYSKLAND — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 41 i konventionen om social trygghet den 22 december 1966 i dess lydelse enligt tilläggskonventionen nr 1 av den 10 april 1969, tilläggskonvention nr 2 av den 29 mars 1974 och tilläggskonvention nr 3 av den 29 augusti 1980.

- b) Punkterna 3 c, 3 d, 17, 20 a och 21 i slutprotokollet till konventionen.
- c) Artikel 3 i konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- d) Punkt 3 g i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- e) Artikel 4.1 i konventionen såvitt avser tysk lagstiftning, enligt vilken olycksfall (och arbetssjukdomar) som inträffar utanför Tysklands territorium inte ger anledning till betalning av förmåner eller endast ger anledning till betalning av förmåner på vissa villkor när de förmånsberättigade är bosatta utanför Tysklands territorium, i de fall då
 - i) förmån redan är beviljad eller kunde beviljas den 1 januari 1994,
 - ii) personen ifråga har stadigvarande bosatt sig i Österrike före den 1 januari 1994 och utbetalning av pension från en pensions- eller olycksfallsförsäkring börjar före den 31 december 1994.Detta gäller även för perioder under vilka en annan pension, inklusive efterlevandepension, som ersätter den första, har utbetalats när perioderna följer på varandra utan avbrott.
- f) Punkt 19 b i slutprotokollet till konventionen. Vid tillämpningen av nummer 3 c i den bestämmelsen skall den behöriga institutionen inte beakta ett högre belopp än det som skall betalas med hänsyn till de motsvarande perioder som skall ersättas av denna institution.
- g) Artikel 2 i tilläggskonventionen nr 1 av den 10 april 1969 till konventionen.
- h) Artiklarna 1.5 och 8 i konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 19 juli 1978.
- i) Punkt 10 i slutprotokollet.

36. TYSKLAND — PORTUGAL

Artikel 5.2 i konventionen av den 6 november 1964.

37. TYSKLAND — FINLAND

- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 23 april 1979.
- b) Punkt 9 a i slutprotokollet till konventionen.

38. TYSKLAND — SVERIGE

- a) Artikel 4.2 i konventionen om social trygghet av den 27 februari 1976.
- b) Punkt 8 a i slutprotokollet till konventionen.

39. TYSKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Artiklarna 3.1, 3.6 och 7.2–7.6 i konventionen om social trygghet av den 20 april 1960.
- b) Artiklarna 2–7 i slutprotokollet till konventionen om social trygghet av den 20 april 1960.
- c) Artiklarna 2.5 och 5.2–5.6 i konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 20 april 1960.

Skriftväxlingen av den 27 och 30 juli 1770 om den status inom systemet för social trygghet som lärare från Storbritannien, Nordirland och Gibraltar skall ha vid tillfällig tjänstgöring i Frankrike enligt kulturkonventionen av den 2 mars 1948.

40. SPANIEN — FRANKRIKE

Inga.

41. SPANIEN — GREKLAND

Ingen konvention.

42. SPANIEN — IRLAND

Ingen konvention.

43. SPANIEN — ITALIEN

Artikel 5, 18.1 c och 23 i konventionen om social trygghet av den 30 oktober 1979.

44. SPANIEN — LUXEMBURG
- a) Artikel 5.2 i konventionen av den 8 maj 1969.
 - b) Artikel 1 i den administrativa överenskommelsen av den 27 juni 1975 om tillämpningen på egenföretagare av konventionen av den 8 maj 1969.
45. SPANIEN — NEDERLÄNDERNA
- Artikel 23.2 i konventionen om social trygghet av den 5 februari 1974.
46. SPANIEN — ÖSTERRIKE
- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 6 november 1981, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land
 - b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
47. SPANIEN — PORTUGAL
- Artikel 4.2, 16.2 och 22 i.
48. SPANIEN — FINLAND
- Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 19 december 1985.
49. SPANIEN — SVERIGE
- Artikel 5.2 och 16 i konventionen om social trygghet av den 4 februari 1983.
50. SPANIEN — FÖRENADE KUNGARIKET
- Inga.
51. FRANKRIKE — GREKLAND
- Artikel 16 fjärde stycket och artikel 30 i den allmänna konventionen av 19 april 1958.
52. FRANKRIKE — IRLAND
- Ingen konvention.
53. FRANKRIKE — ITALIEN
- a) Artiklarna 20 och 24 i den allmänna konventionen av den 31 mars 1948.
 - b) Skriftväxlingen av den 3 mars 1956 (sjukförsäkringsförmåner till säsongsarbetare inom jordbruket).
54. FRANKRIKE — LUXEMBURG
- Artiklarna 11 och 14 i tilläggsavtalet av den 12 november 1949 till den allmänna konventionen av samma dag (arbetare i gruv- och liknande företag).
55. FRANKRIKE — NEDERLÄNDERNA
- Artikel 11 i tilläggsavtalet av den 1 juni 1954 till den allmänna konventionen av den 7 januari 1950 (arbetare i gruv- och liknande företag).
56. FRANKRIKE — ÖSTERRIKE
- Inga.
57. FRANKRIKE — PORTUGAL
- Inga.
58. FRANKRIKE — FINLAND
- Inga.

59. FRANKRIKE — SVERIGE

Inga.

60. FRANKRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET

Skriftväxlingen av den 27 och 30 juli 1970 om social trygghet för lärare från Förenade kungariket som tillfälligt arbetar i Frankrike enligt kulturkonventionen av den 2 mars 1948.

61. GREKLAND — IRLAND

Ingen konvention.

62. GREKLAND — ITALIEN

Ingen konvention.

63. GREKLAND — LUXEMBURG

Ingen konvention.

64. GREKLAND — NEDERLÄNDERNA

Artikel 4.2 i den allmänna konventionen av den 13 september 1966.

65. GREKLAND — ÖSTERRIKE

a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 14 december 1979 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 21 maj 1986, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

66. GREKLAND — PORTUGAL

Ingen konvention.

67. GREKLAND — FINLAND

Artikel 5.2 och 21 i konventionen om social trygghet av den 11 mars 1988.

68. GREKLAND — SVERIGE

Artikel 5.2 och 23 i konventionen om social trygghet av den 5 maj 1978 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 14 september 1984.

69. GREKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

Ingen konvention.

70. IRLAND — ITALIEN

Ingen konvention.

71. IRLAND — LUXEMBURG

Ingen konvention.

72. IRLAND — NEDERLÄNDERNA

Ingen konvention.

73. IRLAND — ÖSTERRIKE

Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 30 september 1988, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

-
74. IRLAND — PORTUGAL
Ingen konvention.
75. IRLAND — FINLAND
Ingen konvention.
76. IRLAND — SVERIGE
Ingen konvention.
77. IRLAND — FÖRENADE KUNGARIKET
Artikel 8 i avtalet av den 14 september 1971 om social trygghet.
78. ITALIEN — LUXEMBURG
Artikel 18.2 och 24 i den allmänna konventionen av den 29 maj 1951.
79. ITALIEN — NEDERLÄNDERNA
Artikel 21.2 i den allmänna konventionen av den 28 oktober 1952.
80. ITALIEN — ÖSTERRIKE
a) Artikel 5.3 och 9.2 i konventionen om social trygghet av den 21 januari 1981.
b) Artikel 4 i konventionen och punkt 2 i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
81. ITALIEN — PORTUGAL
Ingen konvention.
82. ITALIEN — FINLAND
Ingen konvention.
83. ITALIEN — SVERIGE
Artikel 20 i konventionen om social trygghet av den 25 september 1979.
84. ITALIEN — FÖRENADE KUNGARIKET
Inga.
85. LUXEMBURG — NEDERLÄNDERNA
Inga.
86. LUXEMBURG — ÖSTERRIKE
a) Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 21 december 1971 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 16 maj 1973 och tilläggskonvention nr 2 den 9 oktober 1978.
b) Artikel 3.2 i konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
c) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
87. LUXEMBURG — PORTUGAL
Artikel 3.2 i konventionen av den 12 februari 1965.
88. LUXEMBURG — FINLAND
Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 15 september 1988.

89. LUXEMBURG — SVERIGE

- a) Artikel 4 och 29.1 i konventionen om social trygghet av den 21 februari 1985, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Artikel 30 i konventionen.

90. LUXEMBURG — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

91. NEDERLÄNDERNA — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 3 i konventionen om social trygghet av den 7 mars 1975 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 5 november 1980, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

92. NEDERLÄNDERNA — PORTUGAL

Artikel 5.2 och 31 i konventionen av den 19 juli 1979.

93. NEDERLÄNDERNA — FINLAND

Ingen konvention.

94. NEDERLÄNDERNA — SVERIGE

Artikel 4 och 24.3 i konventionen om social trygghet av den 2 juli 1982, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

95. NEDERLÄNDERNA — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

96. ÖSTERRIKE — PORTUGAL

Inga.

97. ÖSTERRIKE — FINLAND

- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 11 december 1985 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 9 mars 1993, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

98. ÖSTERRIKE — SVERIGE

- a) Artikel 4 och 24.1 i konventionen om social trygghet av den 11 november 1975 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 21 oktober 1982, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

99. ÖSTERRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Artikel 3 i konventionen om social trygghet av den 22 juli 1980 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 9 december 1985 och tilläggskonvention nr 2 av den 13 oktober 1992, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Protokoll om vårdförmåner till konventionen, med undantag för artikel 2.3 såvitt avser personer som inte kan göra anspråk på behandling enligt avdelning III kapitel 1 i förordningen.

100. PORTUGAL — FINLAND

Ingen konvention.

101. PORTUGAL — SVERIGE

Artikel 6 i konventionen om social trygghet av den 25 oktober 1978.

102. PORTUGAL — FÖRENADE KUNGARIKET

a) Artikel 2.1 i protokollet om sjukvård av den 15 november 1978.

b) Då det gäller portugisiska anställda och för perioden från den 22 oktober 1987 till utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 220.1 i anslutningsakten för Spanien och Portugal: artikel 26 i konventionen om social trygghet den 15 november 1978, med ändringar enligt skriftväxling den 28 september 1987.

103. FINLAND — SVERIGE

Artikel 10 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 15 juni 1992.

104. FINLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

105. SVERIGE — FÖRENADE KUNGARIKET

Artikel 4.3 i konventionen om social trygghet av den 29 juni 1987.

B. Bestämmelser i de konventioner som inte är tillämpliga på alla personer som omfattas av förordningen (artikel 3.3 i förordningen)

1. BELGIEN — DANMARK

Ingen konvention.

2.

3. BELGIEN — SPANIEN

Inga.

4. BELGIEN — FRANKRIKE

a) Skriftväxlingen av den 29 juli 1953 om bidrag till äldre, anställda personer.

b) Skriftväxlingen av den 27 februari 1953 (om tillämpning av artikel 4.2 i den allmänna konventionen av den 17 januari 1948).

5. BELGIEN — GREKLAND

Inga.

6. BELGIEN — IRLAND

Inga.

7. BELGIEN — ITALIEN

Inga.

8. BELGIEN — LUXEMBURG

Artiklarna 2 och 4 i avtalet av den 27 oktober 1971 (social trygghet utanför Europa).

9. BELGIEN — NEDERLÄNDERNA

Artiklarna 2 och 4 i avtalet av den 4 februari 1969 (yrkesverksamhet utanför Europa).

10. BELGIEN — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 4 april 1977, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

11. BELGIEN — PORTUGAL

Artiklarna 1 och 5 i konventionen av den 13 januari 1965 (social trygghet för anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi), enligt lydelsen i det avtal som slöts genom skriftväxling den 18 juni 1982.

12. BELGIEN — FINLAND

Ingen konvention.

13. BELGIEN — SVERIGE

Ingen konvention.

14. BELGIEN — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

15. DANMARK — TYSKLAND

- a) Punkt 15 i slutprotokollet till socialförsäkringskonventionen av den 14 augusti 1953.
- b) Tilläggsavtalet av den 14 augusti 1953 till ovan nämnda konvention.

16. DANMARK — SPANIEN

Ingen konvention.

17. DANMARK — FRANKRIKE

Inga.

18. DANMARK — GREKLAND

Ingen konvention.

19. DANMARK — IRLAND

Ingen konvention.

20. DANMARK — ITALIEN

Ingen konvention.

21. DANMARK — LUXEMBURG

Ingen konvention.

22. DANMARK — NEDERLÄNDERNA

Ingen konvention.

23. DANMARK — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 16 juni 1987, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- b) Punkt I i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

24. DANMARK — PORTUGAL

Ingen konvention.

25. DANMARK — FINLAND

Inga.

26. DANMARK — SVERIGE

Inga.

27. DANMARK — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

28. TYSKLAND — SPANIEN

Artikel 4.1 och 45.2 i konventionen den 4 december 1973 om social trygghet.

29. TYSKLAND — FRANKRIKE

- a) Artiklarna 16 (andra stycket) och 19 i den allmänna konventionen av den 10 juli 1950.
- b) Tilläggsavtal nr 4 av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum, liksom i tillfogade avsnitt nr 2 av den 18 juni 1955.
- c) Avdelning I och III av tillfogade avsnitt nr 2 av den 18 juni 1955.
- d) Punkt 6, 7 och 8 i det allmänna protokollet av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum.
- e) Avdelning II, III och IV i avtalet av den 20 december 1963 (om social trygghet i Saar).

30. TYSKLAND — GREKLAND

Protokoll av den 7 oktober 1991 i samband med konventionen av den 6 juli 1984 som slutits mellan Tyska demokratiska republikens regering och Grekland om lösning av vissa pensionsfrågor.

31. TYSKLAND — IRLAND

Ingen konvention.

32. TYSKLAND — ITALIEN

- a) Artiklarna 3.2 och 26 i konventionen av den 5 maj 1953 (om socialförsäkring).
- b) Tilläggsavtalet av den 12 maj 1953 till konventionen av den 5 maj 1953 (om pensionsutbetalningar för perioden som föregick konventionens ikraftträdande).

33. TYSKLAND — LUXEMBURG

Artiklarna 4, 5, 6 och 7 i fördraget av den 11 juli 1959 (lösning av tvisten mellan Tyskland och Luxemburg).

34. TYSKLAND — NEDERLÄNDERNA

- a) Artikel 3.2 i konventionen av den 29 mars 1951.
- b) Artiklarna 2 och 3 i tilläggsavtal nr 4 av den 21 december 1956 till konventionen av den 29 mars 1951 (om reglering av de rättigheter förvärvades av nederländska arbetare under det tyska socialförsäkringssystemet mellan den 13 maj 1940 och den 1 september 1945).

35. TYSKLAND — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 41 i konventionen om social trygghet av den 22 december 1966 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 10 april 1969, tilläggskonvention nr 2 av den 29 mars 1974 och tilläggskonvention nr 3 av den 29 augusti 1980.
- b) Punkt 20 a slutprotokollet till konventionen.
- c) Artikel 3 i konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.
- d) Punkt 3 g i slutprotokollet till konventionen.
- e) Artikel 4.1 i konventionen såvitt avser tysk lagstiftning, enligt vilken olycksfall (och arbetssjukdomar) som inträffar utanför Tysklands territorium och perioder som har fullgjorts utanför detta territorium inte ger anledning till betalning

av förmåner eller endast ger anledning till betalning av förmåner på vissa villkor när de förmånsberättigade är bosatta utanför Tysklands territorium, i de fall då

- i) personen redan är beviljad eller kunde beviljas den 1 januari 1994,
 - ii) personen i fråga har stadigvarande bosatt sig i Österrike före den 1 januari 1994 och pension från en pensions- eller olycksfallsförsäkring beviljas före utgången av år 1994.
- f) Punkt 19 b i slutprotokollet till konventionen. Vid tillämpningen av nummer 3 c i den bestämmelsen skall den behöriga institutionen inte beakta ett högre belopp än det som skall betalas med hänsyn till de motsvarande perioder som skall ersättas av denna institution.

36. TYSKLAND — PORTUGAL

Artikel 5.2 i konventionen av den 6 november 1964.

37. TYSKLAND — FINLAND

Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 23 april 1979.

38. TYSKLAND — SVERIGE

Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 27 februari 1976.

39. TYSKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Artikel 3.1, 3.6 och 7.2–6 i konventionen om social trygghet av den 20 april 1960.
- b) Artiklarna 2–7 i slutprotokollet till konventionen om social trygghet av den 20 april 1960.
- c) Artiklarna 2.5 och 5.2–5.6 i konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 20 april 1960.

40. SPANIEN — FRANKRIKE

Inga.

41. SPANIEN — GREKLAND

Ingen konvention.

42. SPANIEN — IRLAND

Ingen konvention.

43. SPANIEN — ITALIEN

Artikel 5, 18 1 c och 23 i konventionen om social trygghet av den 30 oktober 1979.

44. SPANIEN — LUXEMBURG

- a) Artikel 5.2 i konventionen av den 8 maj 1969.
- b) Artikel 1 i den administrativa överenskommelsen av den 27 juni 1975 om tillämpningen på egenföretagare i konventionen av den 8 maj 1969.

45. SPANIEN — NEDERLÄNDERNA

Artikel 23.2 i konventionen om social trygghet av den 5 februari 1974.

46. SPANIEN — ÖSTERRIKE

- a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 6 november 1981, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

47. SPANIEN — PORTUGAL

Artikel 4.2, 16.2 och 22 i den allmänna konventionen av den 11 juni 1969.

48. SPANIEN — FINLAND

Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 19 december 1985.

49. SPANIEN — SVERIGE

Artikel 5.2 och 16 i konventionen om social trygghet av den 4 februari 1983.

50. SPANIEN — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

51. FRANKRIKE — GREKLAND

Inga.

52. FRANKRIKE — IRLAND

Ingen konvention.

53. FRANKRIKE — ITALIEN

Artiklarna 20 och 24 i den allmänna konventionen av den 31 mars 1948.

54. FRANKRIKE — LUXEMBURG

Inga.

55. FRANKRIKE — NEDERLÄNDERNA

Inga.

56. FRANKRIKE — ÖSTERRIKE

Ingen.

57. FRANKRIKE — PORTUGAL

Inga.

58. FRANKRIKE — FINLAND

Ingen konvention.

59. FRANKRIKE — SVERIGE

Ingen.

60. FRANKRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET

Skriftväxlingen av den 27 och 30 juli 1970 om den status inom systemet för social trygghet som lärare från Storbritannien, Nordirland och Gibraltar skall ha vid tillfällig tjänstgöring i Frankrike enligt kulturkonventionen av den 2 mars 1948.

61. GREKLAND — IRLAND

Ingen konvention.

62. GREKLAND — ITALIEN

Ingen konvention.

63. GREKLAND — LUXEMBURG

Ingen konvention.

64. GREKLAND — NEDERLÄNDERNA

Inga.

65. GREKLAND — ÖSTERRIKE

a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 14 december 1979 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 21 maj 1986, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

66. GREKLAND — PORTUGAL

Ingen konvention.

67. GREKLAND — FINLAND

Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 11 mars 1988.

68. GREKLAND — SVERIGE

Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 5 maj 1978 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 14 september 1984.

69. GREKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

Ingen konvention.

70. IRLAND — ITALIEN

Ingen konvention.

71. IRLAND — LUXEMBURG

Ingen konvention.

72. IRLAND — NEDERLÄNDERNA

Ingen konvention.

73. IRLAND — ÖSTERRIKE

Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 30 september 1988, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

74. IRLAND — PORTUGAL

Ingen konvention.

75. IRLAND — FINLAND

Ingen konvention.

76. IRLAND — SVERIGE

Ingen konvention.

77. IRLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

78. ITALIEN — LUXEMBURG

Inga.

79. ITALIEN — NEDERLÄNDERNA

Inga.

80. ITALIEN — ÖSTERRIKE

a) Artikel 5.3 och 9.2 i konventionen om social trygghet av den 21 januari 1981.

b) Artikel 4 i konventionen och punkt 2 i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

81. ITALIEN — PORTUGAL

Ingen konvention.

82. ITALIEN — FINLAND

Ingen konvention.

83. ITALIEN — SVERIGE

Artikel 20 i konventionen om social trygghet av den 25 september 1979.

84. ITALIEN — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

85. LUXEMBURG — NEDERLÄNDERNA

Inga.

86. LUXEMBURG — ÖSTERRIKE

a) Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 21 december 1971 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 16 maj 1973 och tilläggskonvention nr 2 av den 9 oktober 1978.

b) Artikel 3.2 i konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

c) Punkt III i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

87. LUXEMBURG — PORTUGAL

Artikel 3.2 i konventionen av den 12 februari 1965.

88. LUXEMBURG — FINLAND

Artikel 5.2 i konventionen om social trygghet av den 15 september 1988.

89. LUXEMBURG — SVERIGE

Artikel 4 och 29.1 i konventionen om social trygghet av den 21 februari 1985, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

90. LUXEMBURG — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

91. NEDERLÄNDERNA — ÖSTERRIKE

a) Artikel 3 i konventionen om social trygghet av den 7 mars 1974 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 5 november 1980, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

92. NEDERLÄNDERNA — PORTUGAL

Artikel 5.2 i konventionen av den 19 juli 1979.

93. NEDERLÄNDERNA — FINLAND

Ingen konvention.

94. NEDERLÄNDERNA — SVERIGE

Artikel 4 och 24.3 i konventionen om social trygghet av den 2 juli 1982, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

95. NEDERLÄNDERNA — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

96. ÖSTERRIKE — PORTUGAL

Inga.

97. ÖSTERRIKE — FINLAND

a) Artikel 4 i konventionen om social trygghet av den 11 december 1985 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 9 mars 1993, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

98. ÖSTERRIKE — SVERIGE

a) Artikel 4 och 24.1 i konventionen om social trygghet av den 11 november 1975 i dess lydelse enligt tilläggskonvention av den 21 oktober 1982, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

b) Punkt II i slutprotokollet till konventionen, såvitt avser personer som är bosatta i tredje land.

99. ÖSTERRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET

a) Artikel 3 i konventionen om social trygghet av den 22 juli 1980 i dess lydelse enligt tilläggskonvention nr 1 av den 9 december 1985 och tilläggskonvention nr 2 av den 13 oktober 1992, såvitt avser personer bosatta i tredje land.

b) Protokoll om vårdförmåner till konventionen, med undantag för artikel 2.3, såvitt avser personer som inte kan göra anspråk på behandling enligt avdelning III kapitel 1 i förordningen.

100. PORTUGAL — FINLAND

Ingen konvention.

101. PORTUGAL — SVERIGE

Artikel 6 i konventionen om social trygghet av den 25 oktober 1978.

102. PORTUGAL — FÖRENADE KUNGARIKET

Artikel 2.1 i protokollet om sjukvård av den 15 november 1978.

103. FINLAND — SVERIGE

Inga.

104. FINLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

Inga.

105. SVERIGE — FÖRENADE KUNGARIKET

Artikel 4.3 i konventionen om social trygghet av den 29 juni 1987.

BILAGA IV (B) (11) (13) (15)

(Förordningens artiklar 37.2, 38.3, 45.3, 46.1 b och 46b.2)

A. Lagstiftningar som behandlas i förordningens artikel 37.1 enligt vilka invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkringsperiodernas längd**A. BELGIEN**

- a) Lagstiftningen om det allmänna invaliditetssystemet, det särskilda invaliditetssystemet för gruvarbetare samt det särskilda systemet för sjömän i handelsflottan.
- b) Lagstiftningen om försäkring mot arbetsoförmåga för egenföretagare.
- c) Lagstiftningen om invaliditet inom systemet för social trygghet utanför Europa och systemet för invaliditet avseende före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi.

B. DANMARK

Inga.

C. TYSKLAND

Inga.

D. SPANIEN

Lagstiftning om invaliditetsförsäkring enligt det allmänna systemet och under särskilda system.

E. FRANKRIKE**1. Anställda**

All lagstiftning om invaliditetsförsäkring, med undantag för lagstiftningen om invaliditetsförsäkring enligt systemet för social trygghet för gruvarbetare.

2. Egenföretagare

Lagstiftning om invaliditetsförsäkring för egenföretagare inom jordbruket.

F. GREKLAND

Lagstiftning om försäkringssystemet för jordbruket.

G. IRLAND

Del II kapitel 10 i 1981 års lag om social trygghet och socialbidrag [Social Welfare (Consolidation) Act 1981].

H. ITALIEN

Inga.

I. LUXEMBURG

Inga.

J. NEDERLÄNDERNA

- a) Lag av den 18 februari 1966 om försäkring mot arbetsoförmåga, med ändringar.
- b) Lag av den 11 december 1975 om allmän försäkring mot arbetsoförmåga, med ändringar.

K. ÖSTERRIKE

Inga.

L. PORTUGAL

Inga.

M. FINLAND

Folkpension till den som har ett medfött handikapp eller som blir handikappad i unga år [Folkpensionslagen (547/93)].

N. SVERIGE

Inga.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

a) *Storbritannien*

Avsnitten 15 och 36 i 1975 års lag om social trygghet (Social Security Act 1975).

Avsnitten 14, 15 och 16 i 1975 års lag om sociala trygghetspensioner (Social Security Pensions Act 1975).

b) *Nordirland*

Avsnitten 15 och 36 i 1975 års lag om sociala trygghet (Nordirland) (Social Security [Northern Ireland] Act 1975).

Artiklarna 16, 17 och 18 i 1975 års lag om social trygghetspensioner (Nordirland) (Social Security Pensions [Northern Ireland] Order 1975).

B. Särskilda system för egenföretagare som avses i artiklarna 38.3 och 45.3 i förordning nr 1408/71

A. BELGIEN

Inget.

B. DANMARK

Inget.

C. TYSKLAND

Åldersförsäkring för jordbrukare (Alterssicherung für Landwirte).

D. SPANIEN

System avseende lägre pensionsålder för egenföretagare som är sysselsatta i sjöfartsverksamhet enligt beskrivning i kungligt dekret nr 2309 av den 23 juli 1970.

E. FRANKRIKE

Inget.

F. GREKLAND

Inget.

G. IRLAND

Inget.

H. ITALIEN

Pensionsförsäkringssystem för (Assicurazione pensioni per)

— läkare (medici).

— apotekare (farmacisti).

— veterinärer (veterinari).

— barnmorskor (ostetriche).

— ingenjörer och arkitekter (ingegneri e architetti).

- lantmätare (geometri).
- advokater och rättegångsbiträden (avvocati e procuratori).
- ekonomer (dottori commercialisti).
- revisorer och industriexperter (ragionieri e periti commerciali).
- arbetskonsulenter (consulenti del lavoro).
- notarier (notai).
- tullspeditörer (spedizionieri doganali).

I. LUXEMBURG

Inget.

J. NEDERLÄNDERNA

Inget.

K. ÖSTERRIKE

Ingen.

L. PORTUGAL

Inget.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Ingen.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Inget.

C. Fall som avses i förordningens artikel 46.1 b då beräkningen av förmåner kan ske med bortseende från förordningens artikel 46.2

A. BELGIEN

Inget.

B. DANMARK

Alla ansökningar om pension som avses i lagen om sociala pensioner, med undantag för pensioner som nämns i bilaga IV D.

C. TYSKLAND

Inget.

D. SPANIEN

Inget.

E. FRANKRIKE

Inget.

F. GREKLAND

Inget.

G. IRLAND

Alla ansökningar om ålderspension, avgiftsfinansierade ålderspensioner och änkepensioner.

H. ITALIEN

Invalid-, ålders- och efterlevandepensioner för anställda och för följande kategorier egenföretagare: jordbrukare, hälftenbrukare, arrendatorer, hantverkare och personer sysselsatta inom handelsverksamhet.

I. LUXEMBURG

Inget.

J. NEDERLÄNDERNA

Alla ansökningar om ålderspensioner enligt lag av den 31 maj 1956 om allmän åldersförsäkring, med ändringar.

K. ÖSTERRIKE

Ingen.

L. PORTUGAL

Alla ansökningar om invalid-, ålders- och änkepensioner.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Alla ansökningar om folkpension och tilläggspension i form av ålderspension, utom de som avser sådan pension som anges i bilaga IV D.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Alla ansökningar om ålders- och änkepension som avgjorts genom tillämpning av bestämmelserna i avdelning III kapitel 3 i förordningen, med undantag för sådana för vilka

- a) under loppet av ett beskattningsår som tar sin början den 6 april 1975 eller senare,
 - i) den sökande har fullgjort försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder enligt lagstiftningen i Förenade kungariket och i någon annan medlemsstat, och
 - ii) ett (eller mer än ett) av de beskattningsår som avses under i inte betraktas som kvalifikationsår enligt lagstiftningen i Förenade kungariket
- b) de försäkringsperioder som fullgjorts enligt gällande lagstiftning i Förenade kungariket för perioder för den 5 juli 1948 skall beaktas enligt artikel 46.2 i förordningen genom tillämpning av försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioderna enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.

D. Förmåner och överenskomelser som avses i förordningens artikel 46b.2

- 1. *Förmåner som avses i förordningens artikel 46b.2 a och vars storlek är oberoende av försäkringsperiodernas och bosättningsperiodernas längd:*
 - a) Invaliditetsförmåner enligt den lagstiftning som anges i bilagans del A.
 - b) Sådan dansk folkpension som förutsätter tio års bosättning och som har beviljats senast den 1 oktober 1989.
 - c) Spanska dödsfallsersättningar och efterlevandepensioner enligt det allmänna systemet eller enligt särskilda system.
 - d) Förmåner till efterlevande make enligt den franska allmänna försäkringen eller försäkringen för dem som är verksamma inom jordbruket.
 - e) Invaliditetspension till efterlevande make enligt den franska allmänna försäkringen eller försäkringen för dem som är verksamma inom jordbruket, i fall då förmånen beräknas på grundval av en avlidens makes invaliditetspension enligt artikel 46.1 a i.

- f) Nederländsk änkepension enligt lagen av den 9 april 1959 om allmän försäkring för änkor och barn, med senare ändringar.
 - g) Sådan finsk folkpension enligt folkpensionslagen av den 8 juni 1956 som betalas med stöd av övergångsbestämmelserna till Folkpensionslagen (547/93).
 - h) Oavkortad svensk folkpension som utges enligt den lagstiftning om folkpension som var tillämplig före den 1 januari 1993 och oavkortad folkpension som utges enligt övergångsbestämmelserna till den lagstiftning som gäller från detta datum.
2. *Förmåner som avses i förordningens artikel 46b.2 b och vars storlek är beroende av en fiktiv period som skall anses ha fullgjorts mellan dagen för försäkringsfallet och en senare dag:*
- a) Dansk förtidspension vars storlek fastställs enligt den lagstiftning som gällde före den 1 oktober 1984.
 - b) Tysk invaliditets- eller efterlevandepension som beviljas med hänsyn till en tilläggsperiod, och tysk ålderspension som beviljas med hänsyn till en redan fullgjord tilläggsperiod.
 - c) Italiensk pension vid fullständig arbetsförmåga (inabilità);
 - d) Luxemburgsk invaliditets- och efterlevandepension.
 - e) Finsk arbetspension som beviljas med hänsyn till framtida perioder enligt nationell lagstiftning.
 - f) Svenska förtids- och efterlevandepensioner som beräknas på grundval av antagna försäkringsperioder och svenska ålderspensioner som beräknas på grundval av tidigare tillgodoräknade antagna perioder.
3. *Avtal enligt förordningens artikel 46b.2 b i för att undvika att samma fiktiva period medräknas två eller flera gånger:*
- Avtalet av den 20 juli 1978 mellan Luxemburg och Tyskland om olika socialförsäkringsfrågor.
- Den nordiska konventionen av den 15 juni 1992 om social trygghet.
-

BILAGA V (15)

ÖVERENSSTÄMMELSE MELLAN MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNING OM VILLKOR OM GRADEN AV INVALIDITET

(Artikel 40.4 i förordningen)

BELGIEN

Medlemsstater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av belgiska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger				
		Allmänt system	System för gruvarbetare		System för sjömän	OSSOM
			Allmän invaliditet	Arbetsinvaliditet		
FRANKRIKE	1. Allmänt system: — Grupp 3 (tredje person) — Grupp 2 — Grupp 1	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	2. System för jordbrukare — Total allmän invaliditet — 2/3 allmän invaliditet — Tredje person	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	3. System för gruvarbetare — Partiell allmän invaliditet — Tredje person — Arbetsinvaliditet	Överensstämmelse Inte överensstämmelse	Överensstämmelse Inte överensstämmelse	Överensstämmelse Inte överensstämmelse	Överensstämmelse Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse Inte överensstämmelse
	4. System för sjömän — Allmän invaliditet — Tredje person — Arbetsinvaliditet	Överensstämmelse Inte överensstämmelse	Överensstämmelse Inte överensstämmelse	Överensstämmelse Inte överensstämmelse	Överensstämmelse Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse Inte överensstämmelse
ITALIEN	1. Allmänt system — Invaliditet — arbetare — Invaliditet — tjänstemän	Inte överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	2. System för sjömän — Arbetsoförmåga för arbete till sjöss	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
LUXEMBURG	Invaliditet — arbetare Invaliditet — tjänstemän	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse

FRANKRIKE

Medlemsstater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av franska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger												
		Allmänt system			System för jordbrukare			System för gruvarbetare			System för sjömän			
		Grupp I	Grupp II	Grupp III Stadigv. tillsyn	$\frac{2}{3}$ invaliditet	Total invaliditet	Stadigv. tillsyn	$\frac{2}{3}$ allmän invaliditet	Stadigv. tillsyn	Arbets- invaliditet	$\frac{2}{3}$ allmän invaliditet	Total arbets- invaliditet	Stadigv. tillsyn	
BELGIEN	1. Allmänt system	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse
	2. System för gruvarbe- tare													
	— Partiell allmän in- validitet — Arbetsinvaliditet	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse
ITALIEN	3. System för sjömän	Ö-stäm- melse ⁽¹⁾	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse ⁽¹⁾	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse ⁽¹⁾	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse
	1. Allmänt system													
	— Invaliditet — arbe- tare — Invaliditet — tjän- stemän	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse
LUXEM- BURG	2. System för sjömän													
	— Arbetsoförmåga för arbete till sjöss	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse
	Invaliditet — arbetare Invaliditet — tjänstemän	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Ö-stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse	Inte ö- stäm- melse

(1) I den mån den invaliditet som den belgiska institutionen erkänner är allmän invaliditet.

(2) Endast om den belgiska institutionen har medgett att arbetare inte är i stånd att arbeta under jorden eller på marknivå.

ITALIEN

Medlems- stater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av italienska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger		
		Allmänt system		System för sjömän Arbetsoförmåga för arbete till sjöss
		Arbetare	Tjänstemän	
BELGIEN	1. Allmänt system	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
	2. System för gruvarbetare			
	— Partiell allmän invaliditet	Ö-stämmelse	Ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
	— Arbetsinvaliditet	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
	3. System för sjömän	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse
FRANK- RIKE	1. Allmänt system			
	— Grupp III (stadigvarande tillsyn)	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse
	— Grupp II			
	— Grupp I			
	2. System för jordbrukare			
	— Total allmän invaliditet	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse
	— Partiell allmän invaliditet			
	— Stadigvarande tillsyn			
	3. System för gruvarbetare			
	— Partiell allmän invaliditet	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse
	— Stadigvarande tillsyn			
	— Arbetsinvaliditet			
	4. System för sjömän			
	— Partiell allmän invaliditet	} Inte ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse	} Inte ö-stämmelse
	— Stadigvarande tillsyn			
	— Arbetsinvaliditet			

LUXEMBURG

Medlems- stater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av Luxemburgska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger	
		Invaliditet — arbetare	Invaliditet — tjänstemän
BELGIEN	1. Allmänt system	Ö-stämmelse	Ö-stämmelse
	2. System för gruvarbetare — Partiell allmän invaliditet — Arbetsinvaliditet	Inte ö-stämmelse Inte ö-stämmelse	Inte ö-stämmelse Inte ö-stämmelse
	3. System för sjömän	Ö-stämmelse ⁽¹⁾	Ö-stämmelse ⁽¹⁾
FRANK- RIKE	1. Allmänt system — Grupp III (stadigvarande tillsyn) — Grupp II — Grupp I	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse
	2. System för jordbrukare — Total allmän invaliditet — 2/3 allmän invaliditet — Stadigvarande tillsyn	} Ö-stämmelse	} Ö-stämmelse
	3. System för gruvarbetare — 2/3 allmän invaliditet — Stadigvarande tillsyn — Arbetsinvaliditet	} Ö-stämmelse Inte ö-stämmelse	} Ö-stämmelse Inte ö-stämmelse
	4. System för sjömän — Partiell allmän invaliditet — Stadigvarande tillsyn — Arbetsinvaliditet	} Ö-stämmelse Inte ö-stämmelse	} Ö-stämmelse Inte ö-stämmelse

⁽¹⁾ I den mån den invaliditet som den belgiska institutionen erkänner är allmän invaliditet.

BILAGA VI (A) (B) (2) (7) (8) (9) (11) (12) (13) (14) (15)

SÄRSKILDA REGLER FÖR TILLÄMPNINGEN AV VISSA MEDLEMSSTATERS LAGSTIFTNING

(Artikel 89 i förordningen)

A. BELGIEN

1. Personer som har rätt till vårdförmåner enligt det obligatoriska belgiska systemet för sjuk- och invaliditetsförsäkring för egenföretagare skall ha rätt till förmåner enligt bestämmelserna i avdelning III kapitel 1, däribland artikel 35.1, i denna förordning på följande villkor:
 - a) Personer som vistas inom en annan medlemsstats territorium än Belgien skall ha rätt till
 - i) vårdförmåner vid sjukhusvård enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de vistas,
 - ii) ersättning för andra vårdförmåner enligt det belgiska systemet från den behöriga belgiska institutionen enligt den taxa som gäller enligt lagstiftningen i den stat i vilken de vistas.
 - b) Personer som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än Belgien skall ha rätt till de vårdförmåner som utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är bosatta, under förutsättning att de till den behöriga belgiska institutionen betalar den tilläggsavgift för detta som gäller enligt belgiska bestämmelser.
2. Vid den behöriga belgiska institutionens tillämpning av bestämmelserna i avdelning III kapitel 7 och 8 i denna förordning skall ett barn anses växa upp i den medlemsstat inom vars territorium barnet är bosatt.
3. Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall perioder som har fullgjorts inom försäkringen för ålderspension enligt belgisk lagstiftning före den 1 januari 1945 även godtas som försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den belgiska lagstiftningen om det allmänna invaliditetssystemet och systemet för sjömän.
4. Vid tillämpningen av artikel 40.3 a ii skall endast sådana perioder beaktas under vilka den anställde eller egenföretagaren har varit arbetsoförmögen enligt belgisk lagstiftning.
5. Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall perioder, som har fullgjorts av egenföretagare inom försäkringen för ålderspension enligt belgisk lagstiftning innan lagstiftningen om arbetsoförmåga för egenföretagare trädde i kraft, godtas som perioder som har fullgjorts enligt den senare lagstiftningen.
6. För att fastställa om villkoren enligt belgisk lagstiftning för rätt till arbetslöshetsförmåner är uppfyllda, skall endast dagar med betald anställning beaktas; dock skall dagar som godkänns som likvärdiga enligt nämnda lagstiftning beaktas i den mån dessa dagar har föregåtts av dagar med betald anställning.
7. Vid tillämpningen av förordningens artiklar 72 och 79.1 a skall anställningsperioder och/eller försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning beaktas, om det för rätt till förmån enligt belgisk lagstiftning krävs att villkoren för rätt till familjeförmåner enligt systemet för anställda har uppfyllts under en bestämd föregående period.
8. Vid tillämpningen av artikel 14a. 2, 3 och 4, 14c a och 14d i förordning (EEG) nr 1408/71, skall förvärvsintäkten under det referensår som tjänar som underlag för fastställande av avgifter som skall betalas enligt den sociala ordningen för egenföretagare beräknas genom användande av den genomsnittliga avgiftssatsen för det år under vilket denna inkomst har uppburits.

Omräkningskursen är det årliga genomsnittet av de omräkningskurser som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* enligt artikel 107.5 i förordning (EEG) nr 574/72.
9. Vid beräkningen av det teoretiska beloppet för en invalidpension som avses i förordningens artikel 46.2, skall den behöriga belgiska institutionen lägga till grund den inkomst som har uppburits i det yrke som personen senast har utövat.
10. Varje anställd eller egenföretagare som inte längre är försäkrad i Belgien enligt lagstiftningen om sjuk- och invaliditetsförsäkring — som också grundar beviljandet av förmåner på villkoret att personen ifråga är försäkrad vid försäkringsfallets

inträffande — skall för tillämpningen av förordningens del III kapitel 3 anses vara fortfarande försäkrad när försäkringsfallet inträffar om han är försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

11. Om personen har rätt till en belgisk invaliditetsförmån enligt förordningens artikel 45, skall denna förmån enligt reglerna i förordningens artikel 46.2 beviljas
 - a) enligt bestämmelserna i lagen den 9 augusti 1963 om upprättandet och organiserandet av ett obligatoriskt sjuk- och invaliditetsförsäkringssystem om han vid tidpunkten för arbetsoförmågans inträffande var försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning som anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a,
 - b) enligt bestämmelserna i det kungliga dekretet av den 20 juli 1971 om upprättandet av ett försäkringssystem mot arbetsoförmåga för egenföretagare om han vid arbetsoförmågans inträffande var egenföretagare i den mening som avses i förordningens artikel 1 a.

B. DANMARK

1. Försäkrings- eller anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som har fullgjorts i en annan medlemsstat än Danmark skall beaktas vid inträde som medlem i en erkänd arbetslöshetskassa på samma sätt som om det gällde anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som fullgjorts i Danmark.
2. Anställda eller egenföretagare, pensionssökande och pensionärer samt deras familjemedlemmar som avses i förordningens artiklar 19, 22.1, 22.3, 25.1, 25.3, 26.1, 28a, 29 och 31 och som är bosatta eller vistas i Danmark skall ha rätt till vårdförmåner på samma villkor som enligt den danska lagstiftningen gäller för sådana personer som enligt lagen om offentlig sjukförsäkring (lov om offentlig sygesikring) är försäkrade i grupp 1.
3.
 - a) Bestämmelserna i den danska lagstiftningen om social pension som föreskriver att rätten till pension är beroende av att sökanden är bosatt i Danmark gäller inte för anställda, egenföretagare eller deras efterlevande som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än Danmark.
 - b) Vid beräkningen av pension skall sådana anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, som har fullgjorts i Danmark av en gränsarbetare eller säsongarbetare, anses som bosättningsperioder som har fullgjorts i Danmark av efterlevande make, om den efterlevande maken under dessa perioder var gift med gränsarbetaren eller säsongarbetaren och de inte var separerade eller levde faktiskt åtskilda på grund av osämja och den efterlevande maken under dessa perioder var bosatt inom en annan medlemsstats territorium.
 - c) Vid beräkningen av pension skall sådana anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, som har fullgjorts i Danmark före den 1 januari 1984 av en anställd eller egenföretagare som inte är gränsarbetare eller säsongarbetare, anses som bosättningsperioder som har fullgjorts i Danmark av den efterlevande maken om den efterlevande maken, under dessa perioder var gift med den anställde eller egenföretagaren och de inte var separerade eller levde faktiskt åtskilda på grund av osämja och den efterlevande maken under dessa perioder var bosatt i en annan medlemsstat.
 - d) Perioder som medräknas enligt b och c skall dock inte beaktas om de sammanfaller med perioder som medräknas vid beräkningen av pension som tillkommer personen i fråga enligt lagstiftningen om obligatorisk försäkring i en annan medlemsstat eller med de perioder för vilka personen uppbar pension enligt sådan lagstiftning.

Dessa perioder skall dock beaktas om det årliga pensionsbeloppet är mindre än hälften av den sociala pensionens grundbelopp.
4. Förordningens bestämmelser berör inte övergångsbestämmelserna i de danska lagarna av den 7 juni 1972 om rätt till pension för danska medborgare som har varit bosatta i Danmark under en bestämd tidsperiod omedelbart före tidpunkten för pensionsansökan. Andra medlemsstaters medborgare som har varit bosatta i Danmark under ett år omedelbart före tidpunkten för ansökan har dock rätt till pension enligt samma villkor som gäller för danska medborgare.
5.
 - a) Perioder under vilka en gränsarbetare, som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Danmark, har varit förvärvsverksam i Danmark skall anses som bosättningsperioder enligt dansk lagstiftning. Detsamma skall gälla för perioder under vilka en gränsarbetare är utsänd till eller tillhandahåller tjänster i en annan medlemsstat än Danmark.

- b) Perioder under vilka en säsongsarbetare, som är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Danmark; har utfört arbete i Danmark skall anses som bosättningsperioder enligt dansk lagstiftning. Detsamma skall gälla för perioder under vilka en säsongsarbetare är utsänd till en annan medlemsstat än Danmark.
- 6. För att fastställa om villkoren för rätt till dagpenning vid sjukdom eller födsel enligt lag av den 20 december 1989 om dagpenning vid sjukdom och födsel är uppfyllda, när den berörda personen inte längre omfattas av dansk lagstiftning under de referensperioder som fastställs i lagen
 - a) skall försäkrings- eller anställningsperioder beaktas som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning än Danmark under nämnda referensperioder då den berörda personen inte var omfattad av dansk lagstiftning, som om perioderna har fullgjorts enligt dansk lagstiftning, och
 - b) anses en egenföretagare eller en anställd (om i det senare fall inkomsten inte kan ligga till grund för beräkning av dagpenning) under de perioder som beaktas ha haft en genomsnittsinkomst motsvarande den som ligger till grund för beräkningen av dagpenning för de perioder som har fullgjorts enligt dansk lagstiftning under referensperioderna.
- 7. Förordningens artikel 46a 3 d och artikel 46c 1 och 3 och tillämpningsförordningens artikel 7.1 skall inte tillämpas på pensioner som beviljas enligt dansk lagstiftning.
- 8. Vid tillämpningen av förordningens artikel 67 skall arbetslöshetsförmåner för egenföretagare som är försäkrade i Danmark beräknas enligt dansk lagstiftning.
- 9. Om mottagaren av en dansk ålderspension eller förtida uttagen ålderspension också har rätt till en efterlevandepension från en annan medlemsstat skall dessa pensioner, vid tillämpningen av dansk lagstiftning, betraktas som förmåner av samma slag i den mening som avses i förordningens artikel 46a 1, dock under förutsättning att den person vars försäkrings- eller bosättningsperioder ligger till grund för beräkningen av efterlevandepensionen också har fullgjort bosättningsperioder i Danmark.

C. TYSKLAND

- 1. Bestämmelserna i artikel 10 i förordningen skall inte påverka de bestämmelser, enligt vilka olycksfall (och arbetssjukdomar) som inträffar utanför Förbundsrepubliken Tysklands territorium och perioder som fullgjorts utanför detta territorium, inte leder till eller endast under vissa förhållanden leder till utbetalning av förmåner när förmånstagarna är bosatta utanför Förbundsrepubliken Tysklands territorium.
- 2.
 - a) Den standardberäknade beräkningsperioden (pauschale Anrechnungszeit) bestäms uteslutande på grundval av tyska perioder.
 - b) För beräkning av tyska pensionsperioder inom ramen för pensionsförsäkringen för gruvarbetare är endast den tyska lagstiftningen tillämplig.
 - c) För beräkning av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) är endast den tyska lagstiftningen tillämplig.
- 3. Om tillämpningen av denna förordning eller senare förordningar om social trygghet medför exceptionella kostnader för vissa sjukförsäkringsinstitutioner, kan dessa kostnader helt eller delvis kompenseras. I sin egenskap av förbindelseorgan (sjukförsäkring) skall de lokala sjukkassornas förbund och andra sjukkassors centrala organisationer gemensamt komma överens om sådan compensation. Medel för denna compensation skall tas ut av alla sjukförsäkringsinstitutioner i proportion till det genomsnittliga antalet medlemmar, pensionärer frånräknade, under det närmast föregående året.
- 4. Artikel 7 i bok VI av sociallagen skall tillämpas på medborgare i övriga medlemsstater samt på statslösa och flyktingar som är bosatta inom de andra medlemsstaternas territorier på följande sätt:

Om de allmänna villkoren är uppfyllda kan frivilliga avgifter till den tyska pensionsförsäkringen betalas

 - a) för beräkning av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) är endast den tyska lagstiftningen tillämplig,
 - b) för beräkning av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) är endast den tyska lagstiftningen tillämplig,

c) för beräkning av tyska ersättningsperioder (Ersatzzeiten) är endast den tyska lagstiftningen tillämplig.

5.

6.

7.

8.

9. Om kostnaderna för vårdförmåner, som utges av bosättningsortens tyska institutioner till pensionärer eller deras familjemedlemmar som är försäkrade hos andra medlemsstats behöriga institutioner, skall återbetalas som månatliga schablonbelopp, skall dessa kostnader, för att åstadkomma ekonomisk utjämning av sjukförsäkringen för pensionärer mellan tyska institutioner, betraktas som kostnader för den tyska sjukförsäkringen för pensionärer. De schablonbelopp som återbetalas till bosättningsortens tyska institutioner av andra medlemsstats behöriga institutioner skall betraktas som en inkomst som skall beaktas vid den ovannämnda ekonomiska utjämningen.

10. För beviljande av arbetslöshetsunderstöd (Arbeitslosenhilfe) till egenföretagare krävs att personen, innan han har anmält sig som arbetslös, skall ha arbetat minst ett år huvudsakligen som egenföretagare inom Förbundsrepubliken Tysklands territorium och att han inte bara tillfälligt har lämnat sitt arbete.

11. Försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning enligt ett särskilt åldersförsäkringssystem för jordbrukare eller, om ett sådant system saknas, som jordbrukare enligt det allmänna systemet skall beaktas för att uppfylla villkoren om minsta försäkringstid som krävs för avgiftsplikt enligt artikel 27 i lagen om åldersförsäkring för jordbrukare (Gesetz über die Alterssicherung der Landwirte — GAL), under förutsättning att

a) den deklaration på vilken skyldigheten att betala avgifter grundas lämnas in inom den föreskrivna tidsperioden, och

b) personen, innan han lämnade in deklarationen, senast har varit avgiftspliktig enligt åldersförsäkringen för jordbrukare inom Förbundsrepubliken Tysklands territorium.

12. Perioder av obligatorisk försäkring, som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, antingen enligt ett särskilt system för hantverkare eller, om ett sådant system saknas, enligt ett särskilt system för egenföretagare eller enligt det allmänna systemet, skall beaktas för att uppfylla det krav på 18 års betalning av obligatoriska avgifter som gäller för rätten till frivilligt utträde ur pensionsförsäkringen för hantverkare.

13. Vid tillämpningen av den tyska lagstiftningen om obligatorisk sjukförsäkring för pensionärer enligt artikel 5.1 ii i bok V i socialförsäkringsbalken (Fünftes Buch Sozialgesetzbuch — SGB V) och artikel 56 i sjukförsäkringsreformlagen (Gesundheitsreformgesetz), skall försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning under vilka perioder personen i fråga var berättigad till sjukvårdsförmåner beaktas i den mån det är nödvändigt, som försäkringsperioder som har fullgjorts enligt tyska lagstiftning under förutsättning att de inte sammanträffar med försäkringsperioder som har fullgjorts enligt denna lagstiftning.

14. För beviljande av kontantförmåner enligt artikel 47.1 i bok V i den tyska socialförsäkringsbalken (SGB V) och enligt artiklarna 200.2 och 561.1 i den tyska lagen om social trygghet (Reichsversicherungsordnung — RVO), skall de tyska institutionerna fastställa den nettoinkomst som skall beaktas vid beräkningen av förmånerna som om de försäkrade personerna vore bosatta i Förbundsrepubliken Tyskland.

15. Grekiska lärare med ställning av statligt anställda som på grund av sin anställning vid tyska skolor har betalat obligatoriska avgifter till den tyska lagstadgade pensionsförsäkringen utöver avgifter till det grekiska särskilda systemet för statligt anställda och som efter den 31 december 1978 har upphört att omfattas av det obligatoriska tyska systemet kan efter ansökan återfå dessa obligatoriska avgifter enligt artikel 210 i bok VI i sociallagen. Ansökan om återbetalning av avgifter skall göras inom ett år efter det att denna bestämmelse har trätt i kraft. Den berörda personen kan också utöva sin rätt inom två år efter det att han har upphört att vara omfattad av den obligatoriska försäkringen.

Artikel 210.6 i bok VI i sociallagen gäller endast perioder för vilka obligatoriska avgifter har betalats till den tyska pensionsförsäkringen utöver de avgifter till det särskilda grekiska systemet för statligt anställda och på motsvarande försäkringsperioder som följer omedelbart efter sådana perioder för vilka obligatoriska avgifter har betalats.

16.
17. För beviljande av förmåner till personer som kräver ständig vård enligt artikel 53 och följande artiklar i bok V i den tyska socialförsäkringsbalken (SGB V), skall institutionen på bosättningsorten, vid utgivande av bistånd i form av vårdförmåner, beakta försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de var perioder som hade fullgjorts enligt den för denna institution tillämpliga lagstiftningen.
18. En person som uppbär pension enligt tysk lagstiftning och pension enligt en annan medlemsstats lagstiftning skall vid tillämpning av förordningens artikel 27 anses ha rätt till sjukvårds- och moderskapsförmåner om han enligt artikel 8.1 punkt 4 i bok V av den tyska socialförsäkringsbalken (SGB V) är undantagen från den obligatoriska sjukförsäkringen (Krankenversicherung).
19. Som en försäkringsperiod för barnuppfostran enligt tysk lagstiftning gäller även en period under vilken den anställde har uppfostrat barn i en annan medlemsstat, om personen i fråga inte kunde utöva förvärvsverksamhet enligt artikel 6.1 i lagen om skydd för mödrar (Mutterschutzgesetz) eller åtnjöt föräldraledighet enligt artikel 15 i den federala lagen om förmåner vid barnuppfostran (Bundeserziehungsgeldgesetz) och inte utövade någon mindre (geringfügig) anställning i den mening som avses i artikel 8 i SGB IV.
20. När bestämmelserna i tysk pensionslagstiftning som var i kraft den 31 december 1991 skall tillämpas, skall även bestämmelserna i bilaga VI tillämpas i den version som gällde den 31 december 1991.

D. SPANIEN

1. Det villkor, att en person antingen utövar avlönad verksamhet eller verksamhet som egenföretagare eller tidigare har varit obligatoriskt försäkrad mot samma risk enligt ett system för anställda eller egenföretagare i samma medlemsstat, som föreskrivs i förordningens artikel 1 a iv kan inte göras gällande mot personer som enligt bestämmelserna i det kungliga dekretet 2805/1979 av den 7 december 1979 är frivilligt försäkrade under det allmänna systemet för social trygghet i egenskap av tjänstemän eller på annat sätt anställda i en internationell mellanstatlig organisation.
2. Bestämmelserna i det kungliga dekretet 2805/1979 av den 7 december 1979 är tillämpliga på medlemsstaternas medborgare samt på flyktingar och statslösa:
- a) om de är bosatta inom spanskt territorium, eller
- b) om de är bosatta inom en annan medlemsstats territorium och vid någon tidigare tidpunkt har varit obligatoriskt försäkrade under det allmänna spanska systemet för social trygghet, eller
- c) om de är bosatta inom en tredje stats territorium och har betalat avgifter under minst 1 800 dagar till det spanska systemet för social trygghet samt inte är försäkrade under ett obligatoriskt eller frivilligt system enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat.
3. Varje anställd eller egenföretagare som inte längre är försäkrad enligt spansk lagstiftning skall anses vara fortfarande försäkrad vid försäkringsfallets inträffande för tillämpningen av bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 3 om han är försäkrad enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande, eller om så inte är fallet, om en förmån kan utges för samma riskfall enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.
4. a) Enligt förordningens artikel 47 skall beräkningen av den teoretiska spanska förmånen ske på grundval av den försäkrades faktiska avgifter under åren närmast före betalningen av den sista avgiften till den spanska socialförsäkringen.
- b) Det fastställda pensionsbeloppet skall ökas och regleras för varje efterföljande år och till och med året närmast föregående det då försäkringsfallet inträffar för pensioner av samma slag.

E. FRANKRIKE

1. a) Bidrag till äldre anställda, bidrag till äldre egenföretagare och åldersbidrag till jordbrukare skall utges enligt de villkor som gäller för franska arbetare enligt fransk lagstiftning till alla anställda eller egenföretagare som är medborgare i andra medlemsstater och vilka vid tidpunkten för sin ansökan är bosatta inom franskt territorium.

- b) Detsamma skall gälla flyktingar och statslösa personer.
- c) Bestämmelserna i denna förordning skall inte påverka de bestämmelser i fransk lagstiftning enligt vilka uteslutande perioder av arbete som anställd eller perioder som jämföras med sådana eller, i förekommande fall, perioder av arbete som egenföretagare inom den franska republikens europeiska departement och utomeuropeiska departement (Guadeloupe, Guyana, Martinique och Réunion) skall ge rätt till bidrag till äldre anställda.
2. Det särskilda bidraget och den kumulativa ersättningen enligt den särskilda lagstiftningen om social trygghet i gruvor skall endast utges till anställda i franska gruvor.
3. Lag nr 65—555 av den 10 juli 1965, som ger franska medborgare som är eller har varit förvärvsverksamma i utlandet rätt att ansluta sig till det frivilliga åldersförsäkringssystemet, skall gälla medborgare i andra medlemsstater på följande villkor:
- Den förvärvsverksamhet som ger rätt till frivillig försäkring enligt det franska systemet får inte bedrivas eller ha bedrivits inom franskt territorium eller inom en annan medlemsstats territorium, i vilken stat den anställda eller egenföretagaren är medborgare.
 - Den anställda eller egenföretagaren skall, när han ansöker om försäkring enligt lagen, styrka att han antingen har varit bosatt i Frankrike i minst tio år, i en följd eller sammanlagt under flera perioder, eller att han oavbrutet har varit omfattad av fransk lagstiftning, obligatoriskt eller genom frivillig fortsättningsförsäkring, under lika lång tid.
4. En person som omfattas av fransk lagstiftning enligt förordningens artikel 14.1 eller artikel 14a.1 har för de familjemedlemmar som följer med honom till den medlemsstat inom vars territorium han är förvärvsverksam rätt till följande familjeförmåner:
- a) förmåner för små barn som utbetalas till tre månaders ålder,
 - b) familjeförmåner som utbetalas enligt artikel 73 i förordningen.
5. Vid beräkningen av det teoretiska beloppet enligt i artikel 46.2 a i denna förordning inom system i vilka ålderspensioner beräknas på grundval av pensionspoäng skall den behöriga institutionen, för alla försäkringsår som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, beakta det antal pensionspoäng som fås genom att dividera antalet pensionspoäng som har förvärvats enligt den lagstiftning som denna tillämpar med antalet år som motsvarar dessa poäng.
6. a) Gränsarbetare som är förvärvsverksamma som anställda inom en annan medlemsstats territorium än Frankrike och som är bosatta i de franska departementen Haut-Rhin, Bas-Rhin och Moselle skall inom dessa departement vid tillämpningen av artikel 19 i denna förordning ha rätt till vårdförmåner som föreskrivs i det lokala Alsace-Lorraine-systemet enligt dekret nr 46—1428 av den 12 juni 1946 och nr 67—814 av den 25 september 1967.
- b) Dessa bestämmelser gäller också personer som har rätt till förmåner enligt artikel 25.2, 25.3, 28 och 29 i denna förordning.
7. Oavsett förordningens artikel 73 och 74 skall bostadsförmåner, förmåner för vård av barn i hemmet och förmåner till föräldrar som själva undervisar barn utges endast till sådana berörda personer och deras familjemedlemmar som är bosatta inom franskt territorium.
8. Varje anställd som inte längre är försäkrad enligt det franska allmänna socialförsäkringssystemet om änkepensionsförsäkring eller systemet för lantarbetare skall vid tillämpningen av reglerna i förordningens avdelning III kapitel 3 anses ha samma status som en försäkrad som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande eller om så inte är fallet, om en efterlevandepension kan utges enligt en annan medlemsstats lagstiftning för anställda. Detta villkor skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.

F. GREKLAND

1. ...
2. Lagen nr 1469/84 om frivillig anslutning till pensionsförsäkringssystemet för grekiska medborgare och för utländska medborgare med grekisk härkomst gäller enligt nedanstående bestämmelser för medborgare i andra medlemsstater, statslösa och flyktingar som är bosatta inom en medlemsstats territorium.

Under förutsättning att övriga villkor i nämnda lag är uppfyllda får avgifter betalas.

- a) om personen i fråga har sitt hemvist eller är bosatt inom en medlemsstats territorium och någon gång tidigare har varit obligatoriskt ansluten till det grekiska pensionssystemet, eller
 - b) om personen, oavsett vistelse- eller bostadsort, antingen tidigare har varit bosatt i Grekland under 10 år oavsett om det har varit i följd eller inte, eller tidigare har varit omfattad av den grekiska lagstiftningen, obligatoriskt eller frivilligt, under en period om 1 500 dagar.
3. Trots gällande bestämmelser som tillämpas av OGA, skall perioder under vilka förmåner utbetalas till följd av olycksfall i arbetet eller vid arbetssjukdom enligt en medlemsstats lagstiftning som har en särskild försäkringsgren för sådana riskfall, anses som försäkringsperioder enligt den lagstiftning som OGA tillämpar och i den mening som avses i förordningens artikel 1 r, under förutsättning att de sammanfaller med sysselsättningsperioder inom jordbrukssektorn i Grekland.
 4. Enligt grekisk lagstiftning är tillämpningen av förordningens artikel 49.2 förenad med villkor att den nya beräkningen som avses i nämnda artikel inte leder till ett ogynnsamt resultat för personen.
 5. När det enligt stadagebestämmelserna för de grekiska tilläggspensionsförsäkringskassorna (επιχουρικά ταμεία) är möjligt att erkänna obligatoriska ålderspensionsförsäkringsperioder som fullgjorts hos grekiska, institutioner för grundförsäkring (κύρια ασφάλιση), skall dessa bestämmelser också tillämpas på obligatoriska pensionsförsäkringsperioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i alla andra medlemsstater som ligger inom denna förordnings faktiska tillämpningsområde.
 6. Arbetstagare som till och med den 31 december 1992 omfattats av en annan medlemsstats obligatoriska pensionsförsäkring och som för första gången anslutit sig till den obligatoriska grekiska socialförsäkringen efter den 1 januari 1993 skall betraktas som en "tidigare försäkrad" enligt bestämmelserna i lag nr 2084/92.

G. IRLAND

1. De anställda, egenföretagare, arbetslösa personer, pensionssökande och pensionärer samt deras familjemedlemmar som avses i artikel 19.1, 22.1, 22.3, 25.1, 25.3, 26.1, 28a, 29 och 31 i förordningen och som är bosatta eller vistas i Irland, skall kostnadsfritt ha rätt till all läkarvård som föreskrivs i irländsk lagstiftning när kostnaden för denna vård skall betalas av en institution i en annan medlemsstat än Irland.
2. Familjemedlemmar till en anställd eller egenföretagare som omfattas av en annan medlemsstats lagstiftning än Irlands och som uppfyller denna lagstiftnings villkor för rätt till förmåner, i förekommande fall med beaktande av förordningens artikel 18, skall, om de är bosatta i Irland, kostnadsfritt ha rätt till all läkarvård som föreskrivs i irländsk lagstiftning.

Kostnaden för dessa förmåner skall betalas av den institution hos vilken den anställde eller egenföretagaren är försäkrad.

Om hustrun till den anställde eller egenföretagaren, eller den person som sköter barnen, är förvärvsverksam i Irland skall dock förmåner till familjemedlemmarna fortsatt betalas av den irländska institutionen i den utsträckning som rätten till sådana förmåner har förvärvats uteslutande enligt bestämmelser i irländsk lagstiftning.

3. Om en anställd som omfattas av irländsk lagstiftning har lämnat en medlemsstats territorium för att under sin anställning bege sig till en annan medlemsstats territorium och råkar ut för ett olycksfall innan han kommer dit, skall hans rätt till förmåner med anledning av olycksfallet fastställas
 - a) som om detta olycksfall hade inträffat inom Irlands territorium, och
 - b) utan att man beaktar att han inte befann sig inom Irlands territorium, när man avgör om han till följd av sin anställning var försäkrad enligt denna lagstiftning.
4.
5. Vid beräkningen av inkomster som underlag för inkomstrelaterade förmåner som enligt irländsk lagstiftning utges tillsammans med arbetslöshetsförmån skall, utan hinder av bestämmelserna i förordningens artikel 23.1 och 68.1, ett belopp som är lika med den genomsnittliga veckolönen för året i fråga för manliga respektive kvinnliga anställda tillgodoräknas den anställde för varje vecka som han fullgjort som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning under det aktuella inkomstskatteåret.
6. Vid tillämpningen av artikel 40.3 a ii skall endast sådana perioder beaktas under vilka den anställde eller egenföretagaren var arbetsoförmögen enligt irländsk lagstiftning.

7. Vid tillämpningen av artikel 44.2 i fall då det för rätt till ålderspension krävs att man avstår från förvärvsarbete skall en anställd anses uttryckligen ha begärt uppskov med beviljande av ålderspension till vilken han skulle ha rätt enligt Irlands lagstiftning om han fortsätter att förvärvsarbeta.
8.
9. En arbetslös person som återvänder till Irland efter utgången av den tremånadersperiod under vilken han har fortsatt att uppbära förmåner enligt lagstiftningen i Irland vid tillämpning av förordningens artikel 69.1 skall ha rätt till arbetslöshetsförmåner oavsett artikel 69.2, om han uppfyller de villkor som föreskrivs i nämnda lagstiftning.
10. En period som skall omfattas av irländsk lagstiftning enligt förordningens artikel 13.2 f får inte
 - i) beaktas enligt den bestämmelsen som en period omfattad av irländsk lagstiftning vid tillämpningen av förordningens avdelning III,

eller
 - ii) göra Irland till behörig stat för utgivande av förmåner som avses i förordningens artikel 18, 38 eller 39.1.

H. ITALIEN

Inga.

I. LUXEMBURG

1. Oavsett förordningens artikel 94.2 skall försäkringsperioder eller perioder som behandlas som sådana och som har fullgjorts av anställda eller egenföretagare enligt luxemburgsk lagstiftning om pensionsförsäkring vid invaliditet, ålderdom och vid dödsfall, antingen före den 1 januari 1946 eller före den tidigare dag som föreskrivs i en bilateral konvention, beaktas vid tillämpning av denna lagstiftning endast om personen i fråga kan bevisa att han har fullgjort sex försäkringsmånader enligt det luxemburgska systemet efter ifrågavarande dag. Om flera bilaterala konventioner är tillämpliga skall försäkringsperioder eller perioder som behandlas som sådana beaktas från och med den dag som ligger längst tillbaka i tiden.
2. Vid beviljandet av den fasta delen av luxemburgska pensioner skall försäkringsperioder enligt luxemburgsk lagstiftning, som har fullgjorts av anställda eller egenföretagare som inte är bosatta inom luxemburgskt territorium, från den 1 oktober 1972 anses som bosättningsperioder.
3. Artikel 22.2 andra stycket i denna förordning påverkar inte bestämmelserna i luxemburgsk lagstiftning enligt vilken sjukkassans godkännade av behandling utomlands inte kan vägras då den nödvändiga behandlingen inte kan ges i storhertigdömet Luxemburg.
4. För att beakta den försäkringsperiod som föreskrivs i artikel 171.7 i socialförsäkringsbalken (Code des Assurances Sociales) skall den luxemburgska institutionen erkänna försäkringsperioder som har fullgjorts av personen i fråga enligt lagstiftningen i varje annan medlemsstat som om de var perioder som hade fullgjorts enligt den lagstiftning som den tillämpar. Denna bestämmelse skall tillämpas endast om personen i fråga senast har fullgjort försäkringsperioder enligt luxemburgsk lagstiftning.

3. NEDERLÄNDERNA

1. *Sjukvårdskostnadsförsäkring*
 - a) Då det gäller rätt till vårdförmåner enligt nederländsk lagstiftning avses med personer som har rätt till vårdförmåner personer som är försäkrade eller medförsäkrade enligt det försäkringssystem som omfattas av den nederländska lagen om sjukförsäkring för tillämpning av kapitel 1 i avdelning III (Ziekenfondswet).
 - b)
 - c) Vid tillämpningen av förordningen artikel 27—34 behandlas följande pensioner som pensioner som utbetalas enligt de lagbestämmelser som nämns i b (invaliditet) och c (ålderdom) i Nederländernas förklaring enligt artikel 5 i förordningen:

— Pensioner enligt lagen den 6 juni 1966 (Staatsblad 6) om nya regler för tjänstemän och deras efterlevande (Algemene Burgerlijke Pensioenwet).

- Pensioner enligt lagen den 6 oktober 1966 (Staatsblad 445) om nya regler om pensioner för militär personal och deras efterlevande (Algemene militaire Pensioenwet).
 - Pensioner enligt lagen den 15 februari 1967 (Staatsblad 138) om nya regler om pension för anställda vid de nederländska järnvägarna och deras efterlevande (Spoorwegpensioenwet).
 - Pensioner enligt förordningen om anställningsvillkoren vid de nederländska järnvägarna (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen) (RDV 1964 NS).
 - Förmåner vid pensionering före 65 års ålder enligt ett pensionssystem som syftar till hjälp till anställda och tidigare anställda eller förmåner vid förtidspension enligt ett system för förtidspensionering inrättat av staten eller genom eller enligt ett kollektivavtal eller ett system som utformas av sjukförsäkringsrådet.
- d) Familjemedlemmar enligt artikel 19.2, vilka är bosatta i Nederländerna, och anställda eller egenföretagare och deras familjemedlemmar enligt artikel 22.1 b och 22.3 jämförda med artikel 22.1 b och 22.3 jämförda med artikel 22.1 b och artiklarna 25—26, som har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, skall inte vara försäkrade enligt algemene Wet Bizardere Ziektekosten (Lagen om allmän försäkring mot särskilda medicinska utgifter) (AWBZ).

2. Tillämpning av Nederländsk lagstiftning om allmän åldersförsäkring (AOW)

- a) Den minskning som avses i artikel 13.1 i lagen om åldersförsäkring (AOW) skall inte tillämpas på kalenderår eller delar därav före den 1 januari 1957, under vilka en pensionsberättigad som inte uppfyller villkoren för att få sådana år betraktade som försäkringsperioder var bosatt inom Nederländernas territorium i åldern 15—65 år, eller under vilka han vid bosättning inom en annan medlemsstats territorium utövade verksamhet som anställd i Nederländerna för en arbetsgivare i det landet.

Personer som var bosatta eller arbetade enligt ovannämnda villkor endast före den 1 januari 1957 skall oavsett artikel 7 i AOW anses vara pensionsberättigade.

- b) Den minskning som avses i artikel 13.1 i AOW skall inte tillämpas på kalenderår eller delar därav före den 2 augusti 1989 under vilka den person som är eller var gift — mellan 15 och 65 års ålder — inte var försäkrad enligt nämnda lagstiftning trots att han var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Nederländerna, om dessa kalenderår eller delar därav sammanfaller, å ena sidan med de försäkringsperioder som personens make har uppfyllt enligt den lagstiftningen förutsatt att parets äktenskap bestod under dessa perioder, och å andra sidan med de kalenderår eller delar därav som enligt a skall beaktas.

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 i AOW skall personen ifråga anses vara pensionsberättigad.

- c) Den minskning som avses i artikel 13.2 i AOW skall inte tillämpas på kalenderår eller delar därav före den 1 januari 1957 under vilka den pensionsberättigades make, som inte uppfyller de villkor som ger honom rätt att få dessa år behandlade som försäkringsperioder, var bosatt i Nederländerna mellan 15 och 65 års ålder, trots att maken var bosatt inom en annan medlemsstats territorium och utövade verksamhet som anställd i Nederländerna för en arbetsgivare där.
- d) Den minskning som avses i artikel 13.2 i AOW skall inte tillämpas på kalenderår eller delar därav före den 2 augusti 1989 under vilka den pensionsberättigades make var bosatt i en annan medlemsstat än Nederländerna mellan 15 och 65 års ålder och inte var försäkrad enligt nämnda lagstiftning, såvitt avser kalenderår eller delar därav som sammanfaller, å ena sidan med de försäkringsperioder som personens make har uppfyllt enligt denna lagstiftning förutsatt att parets äktenskap bestod under dessa perioder, och å andra sidan med de kalenderår eller delar därav som enligt a skall beaktas.
- e) Punkterna a, b, c och d är endast tillämpliga på en person som har varit bosatt inom en eller flera medlemsstaters territorium efter att ha uppnått en ålder av 59 år och så länge som denna person är bosatt inom något av dessa medlemsstaters territorium.
- f) Oavsett bestämmelserna i artikel 45.1 i AOW och artikel 47.1 i AWW (lagen om allmän försäkring för änkor och föräldralösa barn), skall make till en anställd eller egenföretagare som omfattas av ett obligatoriskt försäkringssystem, under bosättning i en annan medlemsstat än Nederländerna, ha rätt att vara frivilligt försäkrad enligt denna lagstiftning men endast för perioder efter den 2 augusti 1989 under vilka den anställda eller egenföretagaren är eller var obligatoriskt försäkrad enligt nämnda lagstiftning. Denna rätt upphör att gälla den dag då den anställdes eller egenföretagarens obligatoriska försäkring upphör.

Nämnda rätt upphör dock inte om den anställdes eller egenföretagarens obligatoriska försäkring upphör till följd av hans död och om hans änka endast uppbär pension enligt den allmänna försäkringen för änkor och föräldralösa barn (AWW).

Under alla omständigheter upphör rätten till frivillig försäkring den dag då den frivilligt försäkrade uppnår 65 års ålder.

Den avgift som måste betalas för nämnda frivilliga försäkring för en anställd eller en egenföretagares make som är obligatoriskt försäkrad enligt den nederländska lagstiftningen om allmän åldersförsäkring (AOW) och allmän försäkring för änkor och föräldralösa barn (AWW) skall fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgift till den obligatoriska försäkringen, under förutsättning att makens inkomst i detta fall skall anses vara förvärvat i Nederländerna.

För make till en anställd eller egenföretagare som var obligatoriskt försäkrad den 2 augusti 1989 eller därefter skall avgiften fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgifter till frivillig försäkring enligt den nederländska lagstiftningen om allmän åldersförsäkring och om allmän försäkring för änkor och föräldralösa barn.

- g) Den rätt som avses i f gäller endast om maken till en anställd eller egenföretagare, inom ett år efter det den obligatoriska försäkringen börjat gälla, har informerat Socialförsäkringsbanken (Sociale Verzekeringsbank) om avsikten att ansluta sig till den frivilliga försäkringen.

För make till en anställd eller egenföretagare som blev obligatoriskt försäkrad den 2 augusti 1989 eller omedelbart dessförinnan börjar ettårsfristen att löpa den 2 augusti 1989.

Den rätt som avses i f fjärde stycket gäller inte en make — som inte är bosatt i Nederländerna — till en anställd eller egenföretagare på vilken bestämmelserna i artikel 14.1, artikel 14a.1 eller artikel 17 i förordningen är tillämpliga, om maken i enlighet med bestämmelserna i Nederländernas lagstiftning är eller var berättigad till att ensam teckna en frivillig försäkring.

- h) Punkterna a, b, c, d, och f skall inte tillämpas på vare sig de perioder som sammanfaller med perioder som får beaktas vid beräkningen av pension enligt lagstiftningen av pension enligt lagstiftningen om försäkring för ålderspension i en annan medlemsstat än Nederländerna eller på de perioder under vilka personen i fråga uppbär en ålderspension enligt sådan lagstiftning.
- i) Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall endast försäkringsperioder som har fullgjorts efter 15 års ålder enligt den nederländska lagstiftningen om allmän försäkring (AOW) beaktas som försäkringsperioder.
3. a) Varje anställd eller egenföretagare som inte längre omfattas av nederländsk lagstiftning om änkepensionsförsäkring skall för tillämpningen av bestämmelserna av förordningens avdelning III kapitel 3 anses vara försäkrad enligt sådan försäkring när försäkringsfallet inträffar om personen är försäkrad enligt en annan medlemsstats lagstiftning mot samma risk, eller om så inte är fallet, om en efterlevandeförmån kan utges enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1
- b) Om en änka enligt a har rätt till änkepension enligt nederländsk lagstiftning om allmän försäkring för änkor och föräldralösa barn skall sådan pension beräknas enligt förordningens artikel 46.2.

För tillämpningen av dessa bestämmelser skall försäkringsperioder som har fullgjorts före den 1 oktober 1959 under vilka den anställda eller egenföretagaren var bosatt inom nederländskt territorium före 15 års ålder eller under vilka han vid fortsatt bosättning inom en annan medlemsstats territorium har förvärvat arbetat i Nederländerna för en arbetsgivare i det landet, också betraktas som försäkringsperioder som har fullgjorts enligt nämnda nederländska lagstiftning.

- c) Hänsyn skall inte tas till perioder som skall beaktas enligt b, vilka sammanfaller med försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning om efterlevandepension.
- d) Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall endast försäkringsperioder som har fullgjorts efter 15 års ålder enligt den allmänna lagen om försäkring för änkor och föräldralösa barn (AWW) beaktas som försäkringsperioder.
4. a) Varje anställd eller egenföretagare som inte längre är försäkrad enligt lagen av den 18 februari 1966 om försäkring mot arbetsförmåga (WAO) och/eller enligt lagen av den 11 december 1975 om arbetsförmåga (AAW) skall anses vara fortfarande försäkrad vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande för tillämpningen av bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 3 om han är försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning, eller om så inte är fallet, om en förmån kan utges enligt en annan stats lagstiftning för samma riskfall. Det senare villkoret skall dock anses vara uppfyllt i det fall som avses i artikel 48.1.

- b) Om personen enligt a har rätt till en nederländsk invaliditetsförmån skall denna förmån enligt reglerna i förordningens artikel 46.2 beviljas
- i) enligt bestämmelserna i den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO) om han vid tidpunkten för försäkringsfallets inträffande var försäkrad mot samma risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning som anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a,
 - ii) enligt bestämmelserna i den ovannämnda lagen av den 11 december 1975 (AAW) om han vid arbetsoförmågans inträde
 - var försäkrad mot denna risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning men inte som anställd i den mening som avses i förordningens artikel 1 a, eller
 - inte var försäkrad mot denna risk enligt en annan medlemsstats lagstiftning men kan göra anspråk på förmåner enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

Om det förmånsbelopp som har beräknats enligt bestämmelserna i i är lägre än det belopp som framkommer vid tillämpning av bestämmelserna i ii skall sistnämnda förmån betalas ut.

- c) Vid beräkning av förmåner som har beviljats enligt den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO) eller enligt den ovannämnda lagen av den 11 december 1975 (AAW) skall de nederländska institutionerna beakta
- perioder med betald sysselsättning och perioder som betraktas som sådana och som har fullgjorts i Nederländerna före den 1 juli 1967,
 - försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO),
 - försäkringsperioder som har fullgjorts av personen i fråga efter femton års ålder enligt den ovannämnda lagen av den 11 december 1975 (AAW) i den mån de inte sammanfaller med försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den ovannämnda lagen av den 18 februari 1966 (WAO).
- d) Vid beräkningen av den nederländska invaliditetsförmånen enligt förordningens artikel 40.1 skall de nederländska institutionerna inte beakta tillägg som kan beviljas enligt bestämmelserna i lagen om tillägg. Rätten till detta tillägg och storleken av detta beräknas endast på grundval av bestämmelserna i lagen om tillägg.

5. *Tillämpning av nederländsk lagstiftning om familjebidrag*

- a) En anställd eller egenföretagare som blir omfattad av nederländsk lagstiftning om familjeförmåner under ett kvartal och som första dagen i detta kvartal omfattas av en annan medlemsstats motsvarande lagstiftning skall anses försäkrad enligt nederländsk lagstiftning från och med denna första dag.
- b) Storleken på de familjeförmåner, till vilka en anställd eller en egenföretagare som enligt a anses försäkrad enligt nederländsk lagstiftning om familjeförmåner har rätt, skall fastställas enligt närmare regler i den tillämpningsförordning som avses i förordningens artikel 98.

6. *Tillämpning av vissa övergångsbestämmelser*

Artikel 45.1 skall inte gälla fastställande av rätt till förmåner enligt övergångsbestämmelserna i lagstiftningarna om allmän åldersförsäkring (artikel 46), om allmän försäkring för änkor och för barn, som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna, och om allmän försäkring mot arbetsoförmåga.

K. ÖSTERRIKE

1. Vid tillämpningen av kapitel 1 i förordningens avdelning III skall en person som uppbär offentlig tjänstepension anses vara pensionär.
2. Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall bortses från tillägg till avgifterna för tilläggsförsäkring och tilläggförmån för gruvarbetare enligt österrikisk lagstiftning. I dessa fall skall det belopp som har beräknats enligt förordningens artikel 46.2 ökas genom tillägg till avgifterna för tilläggsförsäkring och tilläggförmån till gruvarbetare.
3. Vid tillämpningen av förordningens artikel 46.2 skall för österrikisk lagstiftning den dag som gäller pension (Stichtag) anses som den dag då försäkringsfallet inträffar.

4. Tillämpningen av förordningens bestämmelser skall inte innebära någon reduktion i rätten till förmåner enligt österrikisk lagstiftning med avseende på personer vilkas socialförsäkringssituation har påverkats av politiska eller religiösa skäl eller på grund av deras härkomst.

L. PORTUGAL

1. Offentliganställda tjänstemän som är verksamma eller har gått i pension samt deras familjer, som täcks av ett särskilt hälsovårdssystem, kan åtnjuta vårdförmåner vid sjukdom och moderskap vid omedelbart behov under vistelse inom en annan medlemsstats territorium eller när de beger sig dit för att få lämplig vård med förhandstillstånd från behörig portugisisk myndighet på det sätt som anges i artikel 22.1 a och c, 22.2 andra meningen och 22.3 i artikel 31 a i förordning (EEG) nr 1408/71, på samma villkor som arbetstagare och egenföretagare som täcks av det allmänna systemet för social trygghet.

M. FINLAND

1. För att fastställa om perioden mellan försäkringsfallets inträffande och pensionsåldern (antagandeperiod) skall beaktas vid beräkning av den finska arbetspensionen skall försäkrings- eller bosättningsperioder enligt en annan stats lagstiftning, för vilken denna förordning gäller, beaktas såvitt avser villkoret om bosättning i Finland.
2. Om anställning eller verksamhet som egenföretagare i Finland har uppfört och försäkringsfallet inträffar under anställning eller verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat och om pensionen enligt den finska lagstiftningen om arbetspension inte längre omfattar perioden mellan försäkringsfallet och pensionsåldern (antagandetid) skall försäkringsperioder enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat beaktas vad avser villkoren för antagandetid som om de vore försäkringsperioder i Finland.
3. Om enligt finländsk lagstiftning tillägg skall betalas av en institution i Finland på grund av försening i handläggningen av en ansökan om förmån, skall en ansökan som har lämnats till en institution i en annan medlemsstat för tillämpning av bestämmelserna i den finska lagstiftningen avseende sådant tillägg anses ha lämnats den dag då ansökan tillsammans med alla nödvändiga bilagor när den behöriga institutionen i Finland.

N. SVERIGE

1. Vid tillämpningen av artikel 18.1 skall, för fastställande av en persons rätt till föräldrapenning, försäkringsperioder som har fullgjorts i en annan medlemsstat anses baserade på samma genomsnittsinkomster som de svenska försäkringsperioder med vilka de sammanräknas.
2. Förordningens bestämmelser om sammanläggning av försäkringsperioder skall inte tillämpas på övergångsbestämmelserna i den svenska lagstiftningen om rätt till förmånligare beräkning av folkpension för personer som är bosatta i Sverige under en fastställd period före pensionsansökan.
3. Vid fastställandet av rätten till förtids- eller efterlevandepension som delvis baseras på framtida antagna försäkringsperioder skall en person anses uppfylla försäkrings- och inkomstvillkoren i den svenska lagstiftningen om han som anställd eller egenföretagare omfattas av ett försäkringssystem eller ett system som grundas på bosättning i en annan medlemsstat.
4. Är med vård av små barn skall enligt föreskrivna villkor i den svenska lagstiftningen anses som försäkringsperioder för tilläggspension även om barnet och personen i fråga är bosatt i en annan medlemsstat under förutsättning att den person som vårdar barnet är föräldraledig enligt bestämmelserna i lagen om ledighet för vård av barn.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

1. När en person som normalt är bosatt i Gibraltar, eller som sedan han senast anlände till Gibraltar har varit skyldig att betala avgifter enligt Gibaltars lagstiftning, såsom anställd ansöker om befrielse från betalningen av avgifter under en viss tid till

följd av arbetsoförmåga, moderskap eller arbetslöshet och begär att avgifter för denna period skall gottskrivas honom, skall vid prövningen av hans ansökan varje period under vilken han har arbetat inom en annan medlemsstats territorium än Förenade kungarikets betraktas som en period under vilken han har varit anställd i Gibraltar och för vilken han har betalat avgifter som anställd enligt Gibaltars lagstiftning.

2. En person har rätt till ålderspension enligt Förenade kungarikets lagstiftning, om

- a) tidigare makes avgifter beaktas som om de vore personens egna avgifter, eller
- b) de gällande avgiftsvillkoren uppfylls av personens make eller tidigare make.

Dessutom gäller i båda fallen att om maken eller tidigare maken är eller har varit omfattad av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater som anställd eller egenföretagare, bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 3 skall tillämpas vid fastställandet av rätten till förmån enligt Förenade kungarikets lagstiftning. I sådant fall skall varje hänvisning i nämnda kapitel 3 till försäkringsperioder anses som en hänvisning till försäkringsperioder som har fullgjorts av

- i) make eller tidigare make, om ansökan görs av en gift kvinna, av en änking eller av en person vars äktenskap har upphört av annan orsak än genom makens död, eller
- ii) tidigare make, om ansökan görs av en änka, som inte uppbär efterlevandepension omedelbart före uppnåendet av pensionsåldern eller som endast uppbär en åldersbestämd änkepension beräknad enligt förordningens artikel 46.2.

3. a) Om en arbetslöshetsförmån enligt Förenade kungarikets lagstiftning utges till en person enligt förordningens artikel 71.1 a ii eller b ii, skall försäkrings- eller anställningsperioder eller perioder som egenföretagare, som har fullgjorts av denna person enligt en annan medlemsstats lagstiftning, betraktas som perioder av vistelse i Storbritannien eller, i förekommande fall i Nordirland, för att uppfylla kraven på en viss vistelseperiod i Storbritannien eller, i förekommande fall Nordirland, för rätt till barnförmåner enligt Förenade kungarikets lagstiftning.

b) Om Förenade kungarikets lagstiftning enligt förordningens avdelning II med undantag för artikel 13.2 f skall tillämpas på en anställd eller egenföretagare som inte uppfyller ett villkor om barnförmåner (child benefit) i den lagstiftningen, gäller följande:

- i) Om villkoret avser vistelse i Storbritannien eller, i förekommande fall Nordirland, skall han, vid prövningen av om villkoret är uppfyllt, behandlas som om han vistades där.
 - ii) Om villkoret avser en vistelseperiod i Storbritannien eller, i förekommande fall, Nordirland, skall sådana försäkrings- eller anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, som personen har fullgjort enligt en annan medlemsstats lagstiftning, anses som vistelseperioder i Storbritannien eller, i förekommande fall, Nordirland vid prövningen av om villkoret är uppfyllt.
- c) För rätt till familjebidrag (family allowances) enligt Gibaltars lagstiftning skall bestämmelserna i a och b ovan gälla på motsvarande sätt.

4. De änkeförmåner som utges enligt Förenade kungarikets lagstiftning skall vid tillämpningen av förordningens kapitel 3 betraktas som en efterlevandepension.

5. För tillämpning av artikel 10a.2 på bestämmelserna om rätt till biståndsförmån, vårdbidrag vid invaliditet och invalidpension skall anställningsperiod, period av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperiod som har fullgjorts inom en annan medlemsstats territorium än Storbritanniens beaktas till den del det är nödvändigt för att uppfylla vistelsekravet i Storbritannien före den dag då rätten till förmånen ifråga först uppkommer.

6. Om en anställd, som omfattas av Förenade kungarikets lagstiftning råkar ut för en olycka efter att ha lämnat en medlemsstats territorium för att i sin anställning resa till en annan medlemsstats territorium men innan han kommer dit, skall hans rätt till förmåner till följd av detta olycksfall bestämmas

- a) som om olycksfallet hade inträffat inom Förenade kungarikets territorium, och

- b) fastställandet av om han var anställd (employed earner) enligt Storbritanniens eller Nordirlands lagstiftning eller en anställd (employed person) enligt Gibraltars lagstiftning skall ske utan hänsyn till hans bortovaro från Storbritanniens, Nordirlands eller Gibraltars territorier.
7. Förordningen gäller inte bestämmelser i Förenade kungarikets lagstiftning om ikraftträdande av avtal om social trygghet som har slutits mellan Förenade kungariket och en tredje stat.
8. Vid tillämpningen av förordningens avdelning III kapitel 3 skall progressiva avgifter som betalas av den försäkrade personen enligt Förenade kungarikets lagstiftning eller progressiva pensionsförmåner som utbetalas enligt denna lagstiftning inte beaktas. Beloppet av de progressiva förmånerna skall läggas till beloppet av de förmåner som betalas ut enligt Förenade kungarikets lagstiftning och som fastställs enligt det nämnda kapitlet. Summan av dessa två belopp skall utgöra den förmån som faktiskt skall utges till personen.
9.
10. Vid tillämpningen av författningen om avgiftsfri socialförsäkringsförmån och arbetslöshetsförsäkring (Gibraltar), skall varje person som omfattas av denna förordning anses vara normalt bosatt i Gibraltar, om han är bosatt i en medlemsstat.
11. Vid tillämpningen av förordningens artikel 10, 27, 28, 28a, 29, 30 och 31 skall tillsynsbidrag som utges till en anställd eller egenföretagare enligt Förenade kungarikets lagstiftning anses som en invaliditetsförmån.
12. Vid tillämpningen av förordningens artikel 10.1 skall varje förmånstagare enligt Förenade kungarikets lagstiftning som vistas inom en annan medlemsstats territorium behandlas som om han under denna vistelse vore bosatt inom denna andra medlemsstats territorium.
- 13.1. Vid beräkning av en inkomstfaktor för fastställande av rätten till förmåner enligt Förenade kungarikets lagstiftning skall, om inte annat följer av punkt 15, varje vecka under vilken en anställd eller egenföretagare har varit omfattad av en annan medlemsstats lagstiftning och som började under det ifrågavarande inkomstskatteåret beaktas i förhållande till Förenade kungarikets lagstiftning på följande sätt:
- a) Perioder mellan 6 april 1975 och 5 april 1987:
- i) för varje försäkrings-, verksamhets- eller bosättningsvecka som anställd skall personen i fråga anses ha betalat avgifter som anställd på grundval av inkomster som motsvarar två tredjedelar av den övre inkomstgränsen för detta år,
 - ii) för varje försäkrings-, verksamhets- eller bosättningsvecka som egenföretagare skall personen anses ha betalat klass 2-avgifter som egenföretagare.
- b) Perioder från och med den 6 april 1987:
- i) för varje försäkrings-, verksamhets- eller bosättningsvecka som anställd skall personen i fråga anses ha uppburit en veckoinkomst och betalat avgifter som anställd motsvarande två tredjedelar av den övre inkomstgränsen för denna vecka,
 - ii) för varje försäkrings-, verksamhets- eller bosättningsvecka som egenföretagare skall personen i fråga anses ha betalat klass 2-avgifter som egenföretagare.
- c) Före varje full vecka under vilken han har fullgjort en period som har ansetts som försäkringsperiod, anställningsperiod, period av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperiod, skall personen i fråga anses ha haft tillgodosräknade avgifter eller inkomster, allt efter omständigheterna, i den utsträckning som krävs för att hans totala inkomstfaktor för detta skatteår skall nå den nivå som behövs för att detta skatteår skall tillgodosräknas enligt Förenade kungarikets lagstiftning om tillgodosräkande av avgifter eller inkomster.
- 13.2. Vid tillämpning av förordningens artikel 46.2 b gäller följande:
- a) Om en anställd under något inkomstskatteår som börjar den 6 april 1975 eller senare har fullgjort försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder uteslutande i en annan medlemsstat än Förenade kungariket och tillämpningen av punkt 1 a i eller b i medför att detta år räknas som kvalifikationsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpning av förordningens artikel 46.2 a, skall han anses ha varit försäkrad i 52 veckor under detta år i den andra medlemsstaten.

- b) Då varje inkomstskatteår som börjar den 6 april 1975 eller senare inte skall räknas som kvalifikationsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpning av förordningens artikel 46.2 a skall varje försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperiod som har fullgjorts under sådant år inte beaktas.
- 13.3. För att omvandla en inkomstfaktor till försäkringsperioder skall inkomstfaktorn för det aktuella beskattningsåret enligt Förenade kungarikets lagstiftning divideras med detta års lägsta inkomstgräns. Resultatet skall anges som ett helt tal utan hänsyn till återstående decimaler. Det tal som har beräknats på detta sätt skall anses motsvara antalet försäkringsveckor som har fullgjorts enligt Förenade kungarikets lagstiftning under detta år, under förutsättning att talet inte överstiger det antal veckor under vilka personen under året var omfattad av denna lagstiftning.
14. Vid tillämpningen av artikel 40.3 a ii skall endast perioder beaktas under vilka den anställda eller egenföretagaren var arbetsförmögen enligt Förenade kungarikets lagstiftning.
- 15.1. Vid beräkningen enligt artikel 46.2 a av det teoretiska beloppet för den del av pensionen som består av en tilläggsdel enligt Förenade kungarikets lagstiftning
- a) skall uttrycket "inkomster, avgifter eller ökningar" i förordningens artikel 47.1 b förstås som ett överskott i inkomstfaktorer som detta definieras i lagen om socialförsäkringspensioner (Social Security Pensions Act 1975) eller, i förekommande fall, författningen om socialförsäkringspensioner (Nordirland), [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975],
- b) skall det genomsnittliga överskottet i inkomstfaktorer beräknas enligt förordningens artikel 47.1 b, tolkad på det sätt som anges i a ovan, genom att de sammanlagda överskotten som har registrerats enligt lagstiftning divideras med det antal beskattningsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning (inklusive beskattningsår med delinkomst) som har fullgjorts enligt denna lagstiftning sedan den 2 april 1978 och som ligger inom den aktuella försäkringsperioden.
- 15.2. Uttrycket "försäkrings- eller bosättningsperioder" i förordningens artikel 46.2 skall vid beräkningen av storleken av den del av pensionen, som består av en tilläggsdel enligt Förenade kungarikets lagstiftning, förstås som försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts sedan den 6 april 1978.
16. En arbetslös person som återvänder till Förenade kungariket, efter utgången av den tremånadersperiod under vilken han har fortsatt att uppbära förmåner enligt lagstiftningen i Förenade kungariket enligt förordningens artikel 69.1 skall ha fortsatt rätt till arbetslöshetsförmåner oavsett bestämmelserna i artikel 69.2, om han uppfyller de villkor som föreskrivs i nämnda lagstiftning.
17. För rätt till förmåner vid svår invaliditet skall en anställd eller egenföretagare som är eller har varit omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning i enlighet med förordningens avdelning II, med undantag för artikel 13.2 f
- a) anses ha vistats eller ha varit bosatt i Förenade kungariket under hela den period då han var anställd eller verksam som egenföretagare och var omfattad av Förenade konungarikets lagstiftning även när han vistades eller var bosatt i en annan medlemsstat,
- b) ha rätt att få försäkringsperioder som anställd eller egenföretagare, som har fullgjorts inom en annan medlemsstats territorium och enligt denna medlemsstats lagstiftning, tillgodoräknade som vistelse- eller bosättningsperioder i Förenade kungariket.
18. En period som omfattas av Förenade kungarikets lagstiftning i enlighet med förordningens artikel 13.2 f får inte
- i) beaktas enligt denna bestämmelse som en period omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpningen av förordningens avdelning III,
- eller
- ii) medföra att Förenade kungariket blir behörig stat för utgivande av de förmåner som avses i förordningens artikel 18, 38 eller 39.1.
19. Om inte annat följer av de konventioner som slutits med individuella medlemsstater skall Förenade konungarikets lagstiftning, vid tillämpning av förordningens artikel 13.2 f och tillämpningsförordningens artikel 10b, upphöra att gälla för varje person som tidigare har varit omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning som anställd eller egenföretagare, den sista av följande tre dagar:
- a) Den dag då personen i fråga bosätter sig i den andra medlemsstat som anges i artikel 13.2 f.

- b) Den dag då anställningen eller verksamheten som egenföretagare, under vilken personen i fråga var omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning, upphör, antingen varaktigt eller tillfälligt.
 - c) Den sista dagen i varje period då personen i fråga uppbär brittiska förmåner vid sjukdom eller moderskap (inklusive vårdförmåner för vilka Förenade kungariket är behörig stat) eller arbetslöshetsförmåner, om perioden
 - i) började före den dag då personen i fråga bosatte sig i en annan medlemsstat, eller, om perioden började senare,
 - ii) följde omedelbart efter den period då personen i fråga var anställd eller verksam som egenföretagare i en annan medlemsstat och då var omfattad av Förenade kungarikets lagstiftning.
20. Den omständigheten att en person har blivit omfattad av en annan medlemsstats lagstiftning i enlighet med förordningens artikel 13.2 f, tillämpningsförordningens artikel 10b och punkt 19 ovan, skall inte hindra att
- a) Förenade kungariket som behörig stat på denna person tillämpar de bestämmelser som avser anställda eller egenföretagare i förordningens avdelning III kapitel 1, kapitel 2 avsnitt 1 eller artikel 40.2, om han kvarstår som anställd eller egenföretagare i förhållande till dessa bestämmelser och i denna egenskap senast var försäkrad enligt Förenade kungarikets lagstiftning,
 - b) denna person behandlas som anställd eller egenföretagare vid tillämpningen av förordningens avdelning III kapitel 7 och 8 eller tillämpningsförordningens artikel 10 eller 10a, förutsatt att den britiska förmånen enligt avdelning III kapitel 1 kan betalas till honom i enlighet med a.
-

*BILAGA VII (B) (2) (5) (6) (15)***TILLFÄLLEN VID VILKA EN PERSON SAMTIDIGT SKALL OMFATTAS AV LAGSTIFTNINGEN I
TVÅ MEDLEMSSTATER**

(Förordningens artikel 14c b)

1. När en person är egenföretagare i Belgien och anställd i en annan medlemsstat.
 2. När en person som är bosatt i Danmark är egenföretagare i Danmark och anställd i en annan medlemsstat.
 3. Vad avser olycksfallsförsäkringen inom jordbruket och ålderspensionsförsäkringen för jordbrukare: när en person är egenföretagare inom jordbruket i Tyskland och anställd i en annan medlemsstat.
 4. När en person som är bosatt i Spanien är egenföretagare i Spanien och anställd i en annan medlemsstat.
 5. När en person är egenföretagare i Frankrike och anställd i en annan medlemsstat än Luxemburg.
 6. När en person är egenföretagare inom jordbruket i Frankrike och anställd i Luxemburg.
 7. Vad avser pensionsförsäkringssystemet för egenföretagare: när en person är egenföretagare i Grekland och anställd i en annan medlemsstat.
 8. När en person är egenföretagare i Italien och anställd i en annan medlemsstat.
 9. När en person är egenföretagare i Österrike och anställd i en annan medlemsstat.
 10. När en person är egenföretagare i Portugal och anställd i en annan medlemsstat.
 11. När en person är bosatt i Finland är egenföretagare i Finland och anställd i en annan medlemsstat.
 12. När en person som är bosatt i Sverige är egenföretagare i Sverige och anställd i en annan medlemsstat.
-

AVDELNING II

Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	<i>Sida</i>
AVDELNING I: ALLMÄNNA BESTÄMMELSER (artikel 1-4)	104
AVDELNING II: TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGENS ALLMÄNNA BESTÄMMELSER (artikel 5-10a)	105
AVDELNING III: TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGENS BESTÄMMELSER OM BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING (artikel 10c-14)	107
AVDELNING IV: TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGENS SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR OLIKA SLAG AV FÖRMÅNER	
Kapitel 1: Allmänna regler om sammanläggning av perioder (artikel 15)	110
Kapitel 2: Sjukdom och moderskap (artikel 16-34)	112
Kapitel 3: Invaliditet, åldersdom och dödsfall (pensioner) (artikel 35-39)	119
Kapitel 4: Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar (artikel 60-77)	125
Kapitel 5: Dödsfallsersättningar (artikel 78 och 79)	132
Kapitel 6: Arbetslöshetsförmåner (artikel 80-84)	132
Kapitel 7: Familjeförmåner och familjebidrag (artikel 85-88)	134
Kapitel 8: Förmåner för pensionärers minderåriga barn och för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna eller båda föräldrarna (artikel 90-92)	135
AVDELNING V: FINANSIELLA BESTÄMMELSER (artikel 93-107)	136
AVDELNING VI: DIVERSE BESTÄMMELSER (artikel 108-117)	140
AVDELNING VII: ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER (ARTIKEL 118-122)	142
BILAGOR	
Bilaga 1: Behöriga myndigheter	144
Bilaga 2: Behöriga institutioner	146
Bilaga 3: Institutioner på bosättningsorten och institutioner på vistelseorten	168
Bilaga 4: Förbindelseorgan	184
Bilaga 5: Tillämpningsbestämmelser i bilaterala konventioner som fortfarande gäller	191
Bilaga 6: Förfarande vid betalning av förmåner	202
Bilaga 7: Banker	204
Bilaga 8: Utgivande av familjeförmåner	205
Bilaga 9: Beräkning av den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner	207
Bilaga 10: Institutioner och organ som har utsetts av de behöriga myndigheterna	209
Bilaga 11: System som avses i förordning artikel 35.2	225
Tillägg: Artikel 95	227

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 51 och 235 i detta,

med beaktande av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, särskilt artikel 98 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Det är nödvändigt att fastställa tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1408/71 som är anpassade till bestämmelserna i sak och till den erfarenhet som har förvärvats under de år som dessa har tillämpats.

Det är bland annat nödvändigt att ange de behöriga myndigheterna och institutionerna i varje medlemsstat samt de kontaktorgan som har befogenhet att kommunicera direkt med varandra.

Det är nödvändigt att ange de handlingar som skall tillhandahållas och ifyllas för att de berörda personerna skall erhålla förmånerna.

Det är nödvändigt att i detalj ange tillämpningsföreskrifterna för förordning (EEG) nr 1408/71 beträffande fastställandet av den tillämpliga lagstiftningen samt bestämmelserna för olika kategorier av förmåner.

Det är viktigt att ange villkoren för återbetalning av de förmåner som en institution i en medlemsstat betalat ut för en institution i en annan medlemsstat, samt revisionskommitténs uppgifter.

Det är viktigt att fastställa tillämpningsföreskrifterna för det förfarande som skall följas vid omräkning av valutor inom ramen för det europeiska monetära systemet.

För att underlätta kommunikationen mellan myndigheter och institutioner i medlemsstaterna är det viktigt att fastställa möjligheten för elektronisk bearbetning av de uppgifter som omfattas av tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71.

Det är viktigt att fastställa möjligheten att ändra bilagorna 1, 4, 5, 6, 7 och 8 i förordning (EEG) nr 574/72 genom en förordning som kommissionen skall anta på begäran av en eller flera berörda medlemsstater eller deras behöriga myndigheter och efter den administrativa kommissionens yttrande. En ändring av dessa bilagor gäller endast att beslut som fattas av de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter skrivs in i gemenslagslagstiftningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

*Artikel 1***Definitioner**

I denna förordning

- a) avses med "förordning" förordning (EEG) nr 1408/71,
- b) avses med "tillämpningsförordning" denna förordning,
- c) gäller de definitioner som har slagits fast i artikel 1 i förordning (EEG) nr 1408/71.

*Artikel 2***Standardblanketter — Information om lagstiftning — Handböcker**

1. Blanketter för intyg, bestyrkta utlåtanden, deklarationer, ansökningar och andra handlingar som behövs för tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen skall utarbetas av Administrativa kommissionen.

Två medlemsstater eller deras behöriga myndigheter kan efter samråd med Administrativa kommissionen komma överens om att sinsemellan använda förenklade blanketter.

2. Administrativa kommissionen kan för de behöriga myndigheternas räkning i varje medlemsstat samla in information om bestämmelserna i de nationella lagstiftningar som omfattas av förordningen.

3. Administrativa kommissionen skall utarbeta handböcker för att informera berörda personer om deras rättigheter och om de administrativa formaliteter som skall följas vid utnyttjande av dessa rättigheter.

Samråd skall ske med Rådgivande kommittén innan sådana handböcker utarbetas.

*Artikel 3 (7)***Förbindelseorgan — Kontakter mellan institutioner och mellan förmånstagare och institutioner**

1. De behöriga myndigheterna kan utse förbindelseorgan som får ta direkt kontakt med varandra.

2. Varje institution i en medlemsstat och varje person som är bosatt eller vistas inom en medlemsstats territorium kan, antingen direkt eller genom förbindelseorganen, lämna in en ansökan hos en annan medlemsstats institution.

3. Beslut och andra dokument från en institution i en medlemsstat och som avser personer som är bosatta eller som vistas inom en annan medlemsstats territorium kan sändas direkt till de berörda i rekommenderat brev.

*Artikel 4 (9)***Bilagor**

1. Den behöriga myndigheten eller de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat förtecknas i bilaga 1.

2. De behöriga institutionerna i varje medlemsstat förtecknas i bilaga 2.

3. Bosättningsortens och vistelseortens institutioner i varje medlemsstat förtecknas i bilaga 3.

4. De förbindelseorgan som har utsetts enligt tillämpningsförordningens artikel 3.1 förtecknas i bilaga 4.

5. De bestämmelser som avses i tillämpningsförordningens artiklar 5, 53.3, 104, 105.2, 116 och 121 förtecknas i bilaga 5.

6. Det förfarande för utbetalning av förmåner som har valts av de institutioner, som svarar för utbetalningen av förmåner i varje medlemsstat enligt tillämpningsförordningens artikel 53.1, förtecknas i bilaga 6.

7. Namnen på och huvudkontoren för de banker som avses i tillämpningsförordningens artikel 55.1 förtecknas i bilaga 7.

8. De medlemsstater för vilka bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 10.1 d gäller i deras inbördes kontakter förtecknas i bilaga 8.

9. De system som skall beaktas vid beräkningen av den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner enligt tillämpningsförordningens artiklar 94.3 a och 95.3 a förtecknas i bilaga 9.

10. I bilaga 10 förtecknas de institutioner eller organ som har utsetts av de behöriga myndigheterna enligt framför allt följande bestämmelser:

- a) förordningen: artikel 14c artikel 14d.3 och 17.
- b) tillämpningsförordningen: artikel 6.1, 8, 10b, 11.1, 11a.1, 12a, 13.2 och 13.3, 14.1, 14.2 och 14.3, 38.1, 70.1, 80.2, 81, 82.2, 85.2, 86.2, 89.1, 91.2, 102.2, 109, 110 och 113.2.

11. I bilaga 11 förtecknas det eller de system som avses i förordningens artikel 35.2.

AVDELNING II

TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGENS ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Tillämpning av förordningens artikel 6 och 7

Artikel 5

Tillämpning av tillämpningsförfordningen i stället för avtal om tillämpning av konventioner

Tillämpningsförfordningens bestämmelser skall ersätta de bestämmelser i överenskommelserna för tillämpning av de konventioner som avses i förordningens artikel 6. De skall även ersätta bestämmelser om tillämpningen av de konventionsbestämmelser som avses i förordningens artikel 7.2 c, i den mån de inte är förtecknade i bilaga 5.

Tillämpning av förordningens artikel 9

Artikel 6

Tillträde till frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Om en person, med beaktande av förordningens artikel 9 och 15.3, uppfyller villkoren för tillträde till en frivillig försäkring eller en frivillig fortsättningsförsäkring för invaliditet, ålderdom och dödsfall (pensioner) i flera system i en medlemsstats lagstiftning och om han inte har omfattats av obligatorisk försäkring enligt ett av dessa system på grund av sin senaste anställning eller period av verksamhet som egenföretagare kan han enligt de nämnda artiklarna ansluta sig till det system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som föreskrivs i denna medlemsstats lagstiftning eller, om ett sådant saknas, enligt det system som han själv väljer.

2. För att göra sin rätt enligt bestämmelserna i förordningens artikel 9.2 gällande, skall en person till institutionen i den berörda medlemsstaten lämna in ett intyg om de försäkrings- eller bosättningsperioder som han har fullgjort enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Ett sådant intyg skall på begäran av personen i fråga utfärdas av den institution eller de institutioner som tillämpar de lagstiftningar enligt vilka han har fullgjort dessa perioder.

Tillämpning av förordningens artikel 12

Artikel 7 (11)

Allmänna regler för tillämpning av bestämmelser om förhindrande av sammanträffande av förmåner

1. Om förmåner som utges enligt två eller flera medlemsstats lagstiftning grundas på ömsesidig minskning,

ömsesidigt innehållande eller ömsesidig indragning skall de belopp som inte skulle utbetalas vid en strikt tillämpning av bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning enligt de berörda medlemsstaternas lagstiftning delas med antalet förmåner som skall minskas, innehållas eller dragnas.

2. Vid tillämpningen av förordningens artikel 12.2, 12.3 och 12.4, artikel 46a, artikel 46b och artikel 46c skall berörda behöriga institutioner på begäran lämna varandra alla upplysningar som behövs.

Artikel 8 (5)

Tillämpliga regler vid samtidig rätt till förmåner vid sjukdom eller moderskap enligt flera medlemsstaters lagstiftning

1. Om en anställd eller egenföretagare eller en medlem av hans familj har rätt till förmåner vid moderskap enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning skall dessa förmåner uteslutande utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium förlossningen har ägt rum eller, om förlossningen inte har ägt rum inom någon av dessa medlemsstaters territorier, uteslutande enligt den medlemsstats lagstiftning som den anställda eller egenföretagaren senast har varit omfattad av.

2. Om en anställd eller egenföretagare för samma period av arbetsförmåga har rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i Irland och lagstiftningen i Storbritannien, Nordirland eller Gibraltar (*Förenade konungariket*), skall dessa förmåner beviljas uteslutande enligt den medlemsstats lagstiftning som personen senast har varit omfattad av.

3. I fall som avses i förordningens artikel 14c b skall följande regler tillämpas då personen i fråga eller en medlem av hans familj har rätt till vårdförmåner vid sjukdom eller moderskap enligt de två berörda lagstiftningarna:

a) Om minst en av dessa lagstiftningar föreskriver att förmånerna skall utges i form av återbetalning till den person som har rätt till förmånen, skall ansvaret för utgivande av förmåner uteslutande ligga på institutionen i den medlemsstat inom vars territorium sådana förmåner har utgetts.

b) Om förmåner har utgetts inom en annan medlemsstats territorium än de två berörda medlemsstaternas, skall ansvaret för utgivande av förmåner uteslutande ligga på institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning personen i fråga omfattas av till följd av hans anställning.

Artikel 8a

Tillämpliga regler vid samtidig rätt till förmåner vid sjukdom, förmåner vid olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom enligt grekisk lagstiftning och en eller flera andra medlemsstaters lagstiftning

Om en anställd eller egenföretagare eller en medlem av hans familj under samma period har rätt till förmåner vid sjukdom, olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom enligt grekisk lagstiftning och enligt en eller flera andra medlemsstaters lagstiftning, skall dessa förmåner uteslutande beviljas enligt den lagstiftning som personen senast har varit omfattad av.

Artikel 9 (5)

Tillämpliga regler vid samtidig rätt till dödsfallsersättning enligt flera medlemsstaters lagstiftning

1. Om ett dödsfall inträffar inom en medlemsstats territorium skall endast den rätt till dödsfallsersättning behållas som har förvärvats enligt denna medlemsstats lagstiftning, medan den rätt som har förvärvats enligt andra medlemsstaters lagstiftning skall falla bort.

2. Om ett dödsfall inträffar inom en medlemsstats territorium och rätten till dödsfallsersättning har förvärvats enligt två eller flera andra medlemsstaters lagstiftning eller om ett dödsfall inträffar utanför medlemsstaternas territorier och rätten har förvärvats enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning, skall endast den rätt behållas som har förvärvats enligt den medlemsstats lagstiftning som den avlidne senast var omfattad av, medan den rätt som har förvärvats enligt andra medlemsstaters lagstiftning skall falla bort.

3. Oavsett bestämmelserna i punkt 1 och 2 skall den rätt till dödsfallsersättning som har förvärvats enligt de båda berörda medlemsstaternas lagstiftningar som avses i bilaga VII, behållas i de fall som avses i förordningens artikel 14c b.

Artikel 9a

Tillämpliga regler vid samtidig rätt till arbetslöshetsförmåner

Om en anställd eller egenföretagare, som har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt en medlemsstats lagstiftning som han enligt förordningens artikel 69 var omfattad av under sin senaste anställning eller verksamhet som egenföretagare, reser till Grekland där han också har rätt till arbetslöshetsförmåner på grund av en period av försäkring, anställning eller verksamhet som egenföretagare, som tidigare har fullgjorts enligt grekisk lagstiftning, skall rätten till förmåner enligt grekisk lagstiftning innehållas under den tid som föreskrivs i förordningens artikel 69.1 c.

Artikel 10 (12) (13)

Tillämpliga regler vid samtidig rätt till familjeförmåner eller familjebidrag för anställda eller egenföretagare

1. a) Rätten till familjeförmåner eller familjebidrag som utges enligt en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken förvärv av rätten till sådana förmåner eller bidrag inte grundas på villkor om försäkring, anställning eller verksamhet som egenföretagare, skall innehållas om för samma period och för samma familjemedlem förmåner utges endast enligt nationell lagstiftning i en annan medlemsstat eller vid tillämpning av förordningens artiklar 73, 74, 77 eller 78 upp till ett belopp motsvarande dessa förmåner.

b) Om emellertid förvärvsverksamhet utövas inom den förstnämnda medlemsstatens territorium

i) av den person, som har rätt till familjeförmåner eller av den person till vilken sådana förmåner utbetalas, skall, vad avser förmåner till vilka rätt föreligger antingen direkt enligt en annan medlemsstats nationella lagstiftning eller enligt förordningens artikel 73 eller 74, rätten till familjeförmåner, som utges direkt enligt den nationella lagstiftningen i den andra medlemsstaten eller enligt dessa artiklar, innehållas upp till ett belopp, som motsvarar de familjeförmåner, som gäller enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmen är bosatt. Kostnaden för de förmåner som har utbetalats av den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmen är bosatt skall bäras av den medlemsstaten;

ii) av den person, som har rätt till sådana förmåner eller av den person till vilken sådana förmåner utbetalas, skall, vad avser förmåner till vilka rätt föreligger direkt enligt en annan medlemsstats nationella lagstiftning eller enligt förordningens artikel 77 eller 78, rätten till familjeförmåner eller familjebidrag, som utges direkt enligt den nationella lagstiftningen i denna andra medlemsstat eller enligt dessa artiklar innehållas; i dessa fall har personen i fråga rätt till familjeförmåner eller familjebidrag från den medlemsstat inom vars territorium barnen är bosatta och på denna stats bekostnad och i förekommande fall andra förmåner än familjeförmåner som avses i förordningens artikel 77 eller 78 på bekostnad av den enligt dessa artiklar behöriga staten.

2. Om en anställd som omfattas av en medlemsstats lagstiftning har rätt till familjeförmåner på grund av försäkrings- eller anställningsperioder som tidigare har fullgjorts enligt grekisk lagstiftning skall denna rätt inne-

hållas, om det för samma period och för samma familjemedlem utbetalas familjeförmåner enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten enligt förordningens artiklar 73 och 74, upp till ett belopp som motsvarar dessa förmåner.

3. När familjeförmåner skall utbetalas för samma period och samma familjemedlem av två medlemsstater enligt artiklarna 73 och/eller 74 i förordningen, skall den behöriga institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning de högsta förmånerna utgår betala ut hela förmånsbeloppet och av den andra medlemsstatens behöriga institution få ersättning med hälften av detta belopp dock högst med det belopp som gäller enligt den senare medlemsstatens lagstiftning.

Artikel 10a (8)

Tillämpliga regler för anställda eller egenföretagare som i en följd omfattas av lagstiftningen i flera medlemsstater under samma period eller del av period

Om en anställd eller egenföretagare i en följd omfattas av två medlemsstaters lagstiftningar under en period mellan två tidpunkter för utbetalning av familjeförmåner enligt den ena eller båda de berörda medlemsstaternas lagstiftning, skall följande regler gälla:

- a) De familjeförmåner som personen kan göra anspråk på till följd av att han omfattas av lagstiftningen i var och en av dessa stater skall motsvara antalet dagliga förmåner som utbetalas enligt den berörda

lagstiftningen. Om lagstiftningen inte innehåller någon bestämmelse om utgivande av dagliga förmåner, skall familjeförmånerna utges i förhållande till den tid enligt vilken personen har varit omfattad av lagstiftningen i var och en av medlemsstaterna och i förhållande till den tidsperiod som bestämts i den berörda lagstiftningen.

- b) Om familjeförmåner har utbetalats av en institution under en period då förmånerna skulle ha utbetalats av en annan institution skall avräkning ske mellan dessa institutioner.
- c) Om anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som har fullgjorts enligt lagstiftningen i en medlemsstat uttrycks i andra enheter än de som används vid beräkning av familjeförmåner enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat som personen också har omfattats av under samma period, skall omräkning, vid tillämpning av a och b ske enligt bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 15.3.
- d) Oavsett bestämmelserna i a skall i förhållande mellan de medlemsstater som anges i bilaga 8 till tillämpningsförordningen, den institution som svarar för kostnaderna för familjeförmånerna på grundval av den första anställningen eller första perioden av verksamhet som egenföretagare under den berörda perioden bära dessa kostnader under hela utbetalningsperioden.

AVDELNING III

TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGENS BESTÄMMELSER OM BESTÄMMANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Tillämpning av förordningens artiklar 13-17

Artikel 11

Formaliteter när en anställd sänts ut enligt förordningens artiklar 14.1 och 14 b.1 och när överenskommelser slutits enligt förordningens artikel 17

Artikel 10b (9)

Förfarande enligt förordningens artikel 13.2 f

Den dag och de villkor då lagstiftningen i en medlemsstat upphör att gälla för en person som avses i förordningens artikel 13.2 f skall fastställas enligt den lagstiftningen. Den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning blir tillämplig på denna person, skall vända sig till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den förra medlemsstaten, med en begäran om att specificera denna dag.

1. Den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat, vars lagstiftning skall fortsätta att gälla, skall i följande fall utfärda ett intyg som anger att en anställd skall fortsätta att omfattas av denna lagstiftning fram till ett visst datum:

- a) På begäran av den anställda eller dennes arbetsgivare i fall som avses i förordningens artiklar 14.1 och 14 b.1.
- b) I fall där förordningens artikel 17 gäller.

2. Det samtycke som föreskrivs för fall som avses i förordningens artiklar 14.1 b och 14 b.1 skall begäras av arbetsgivaren.

Artikel 11a

Formaliteter enligt förordningens artiklar 14 a.1 och 14 b.2 och i fall av överenskommelser enligt förordningens artikel 17 då arbete utförs inom en annan medlemsstats territorium än det inom vilket personen normalt är egenföretagare

1. Den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning skall fortsätta att gälla skall utfärda ett intyg som anger att egenföretagaren skall i följande fall fortsätta att omfattas av denna lagstiftning fram till ett visst datum:

- a) På begäran av egenföretagaren i fall som avses i förordningens artiklar 14a.1 och 14 b.2.
- b) I fall där förordningens artikel 17 gäller.

2. Det samtycke som föreskrivs för fall som avses i förordningens artiklar 14a.1 b och 14 b.2 skall begäras av egenföretagaren.

Artikel 12

Särskilda bestämmelser om anställdas försäkring enligt det tyska systemet för social trygghet

Om tysk lagstiftning, enligt förordningens artiklar 13.2 a, 14.1, 14.2 eller 14 b.1 eller enligt en överenskommelse som har slutits enligt förordningens artikel 17, gäller för en person som är anställd av ett företag eller en arbetsgivare som inte har sitt säte inom tyskt territorium och om personen inte har någon fast arbetsplats inom tyskt territorium, skall denna lagstiftning gälla som om personen var anställd på sin bosättningsort inom tyskt territorium.

Om den anställda inte är bosatt inom tyskt territorium skall tysk lagstiftning gälla som om han vore anställd på en ort för vilken Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (Lokala allmänna sjukförsäkringskassan Bonn) är behörig.

Artikel 12a (5)

Regler som gäller de personer som avses i förordningens artiklar 14.2 b, 14.3, 14a.2, 14a.3 och 14a.4 och 14c och som normalt är anställda och/eller egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorier

Vid tillämpningen av förordningens artiklar 14.2 b, 14.3, 14a.2, 14a.3 och 14a.4 och 14c skall följande regler gälla:

- 1. a) En person som normalt utför arbete inom två eller flera medlemsstaters territorier eller hos ett företag som har sitt säte inom en medlemsstats territorium och vars verksamhet sträcker sig över två medlemsstaters gemensamma gräns eller som samtidigt är anställd inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium skall anmäla detta till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt.
- b) Om lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt inte gäller honom skall den institution som har utsetts av denna medlemsstats behöriga myndighet i sin tur anmäla förhållandet till den institution som har utsetts av den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning skall gälla.
- 2. a) Om en person, som normalt är anställd eller egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorier och som utför en del av sitt arbete inom den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt, omfattas av denna medlemsstats lagstiftning enligt förordningens artiklar 14.2 b i eller artikel 14 a.2 första meningen, skall den institution som har utsetts av denna medlemsstats behöriga myndighet utfärda ett intyg som anger att han omfattas av dess lagstiftning och sända en kopia av det till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i varje annan medlemsstat
 - i) inom vars territorium personen utför en del av sitt arbete och/eller,
 - ii) om han är anställd, inom vars territorium det företag eller den arbetsgivare, hos vilken han är anställd, har sitt säte eller är bosatt.
- b) Den sistnämnda institutionen skall, när det behövs, till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning skall tillämpas, sända den information som är nödvändig för att fastställa de avgifter som arbetsgivaren eller arbetsgivarna och/eller personen är skyldiga att betala enligt denna lagstiftning.
- 3. a) Om en person, som är anställd inom en medlemsstats territorium hos ett företag som har sitt säte inom en annan medlemsstats territorium och vars verksamhet sträcker sig över dessa staters gemensamma gräns eller som är egenföretagare med ett sådant företag, enligt förordningens artikel 14.3 eller 14 a.3 omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte, skall den institution som har utsetts

- av den behöriga myndigheten i den sistnämnda medlemsstaten utfärda ett intyg som anger att personen omfattas av dess lagstiftning och sända en kopia av det till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i varje annan medlemsstat
- i) inom vars territorium personen är anställd eller egenföretagare,
 - ii) inom vars territorium personen är bosatt.
- b) Punkt 2 b ovan skall gälla även dessa fall.
4. a) Om en anställd, som inte är bosatt inom något av de medlemsstaters territorier inom vilka han utför arbete, enligt förordningens artikel 14.2 b ii, omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium företaget eller den person som sysselsätter honom har sitt säte eller är bosatt, skall den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den sistnämnda medlemsstaten lämna den anställde ett intyg som anger att han omfattas av den lagstiftning och sända en kopia av det till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i varje annan medlemsstat
- i) inom vars territorium den anställde utför en del av sitt arbete,
 - ii) inom vars territorium den anställde är bosatt.
- b) Punkt 2 b ovan skall gälla även dessa fall.
5. a) Om en person, som normalt är egenföretagare inom två eller flera medlemsstaters territorier men som inte utför någon del av sitt arbete inom den medlemsstats territorium inom vilket han är bosatt, enligt förordningens artikel 14 a.2, andra meningen, omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han utför sitt huvudsakliga arbete, skall den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt utan dröjsmål underrätta den institution som har utsetts av de behöriga myndigheterna i de andra berörda medlemsstaterna.
- b) Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller de institutioner som har utsetts av dessa behöriga myndigheter skall efter överenskommelse och med beaktande av bestämmelserna i d och i förekommande fall bestämmelserna i förordningens artikel 14 a.4, bestämma vilken lagstiftning som skall gälla för personen i fråga, inom en period av högst sex månader från den dag då en av de berörda institutionerna underrättas om personens situation.
- c) Den institution som tillämpar den lagstiftning som har bestämts som tillämplig för personen i fråga skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna lagstiftning och sända en kopia av det till de övriga berörda institutionerna.
- d) Vid bestämmande av personens huvudsakliga arbete enligt förordningens artikel 14 a.2 tredje meningen skall först och främst den ort beaktas på vilken de fasta och permanenta lokalerna finns i vilka personen utför sitt arbete. Om sådana saknas skall sådana kriterier beaktas som arbetets normala beskaffenhet eller varaktighet, antalet tjänster som tillhandahålls och den inkomst som arbetet ger.
- e) De berörda institutionerna skall lämna varandra de upplysningar som behövs för att bestämma både personens huvudsakliga arbete och de avgifter som skall betalas enligt den lagstiftning som har bestämts som tillämplig på honom.
6. a) Om den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning skulle gälla enligt förordningens artikel 14 a.2 eller 14 a.3, beslutar att bestämmelserna i nämnda artikels punkt 4 skall gälla för personen i fråga, skall den, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i 5 ovan och i synnerhet 5 b, underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga berörda medlemsstaterna eller de institutioner som har utsetts av dessa myndigheter om detta. Den lagstiftning som skall gälla personen skall, när det behövs, bestämmas genom en överenskommelse.
- b) Den information som avses i 2 b ovan skall av de andra berörda institutionerna sändas till de institutioner som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning har fastställts vara tillämplig.
7. a) Om en person, som är anställd inom en medlemsstats territorium samtidigt som han är egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium, enligt förordningens artikel 14c a omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där han är anställd skall den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den sistnämnda medlemsstaten lämna den anställde ett intyg som anger att han omfattas av dess lagstiftning och sända en kopia av det till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i varje annan medlemsstat
- i) inom vars territorium personen är egenföretagare,
 - ii) inom vars territorium personen är bosatt.

- b) Punkt 2 b ovan skall gälla även dessa fall.
8. Om en person, som samtidigt är anställd inom en medlemsstats territorium och egenföretagare inom en annan medlemsstats territorium, enligt bestämmelserna i förordningens artikel 14c omfattas av två medlemsstaters lagstiftning, gäller bestämmelserna i punkterna 1-4 för anställningen och bestämmelserna i punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 för verksamheten som egenföretagare.

De institutioner som har utsetts av de behöriga myndigheterna i de två medlemsstater, vars lagstiftning skall gälla, underrättar varandra ömsesidigt om detta.

Artikel 13

Utövande av rätten att välja för personer anställda vid beskickningar och konsulat

1. Den rätt att välja som avses i förordningens artikel 16.2 måste första gången utövas inom tre månader från den dag då personen anställdes på beskickningen eller konsulatet eller då han blev privattjänare hos tjänstemän vid en sådan beskickning eller sådant konsulat. Valet skall ha verkan från och med den dag då anställningen börjar.

Om personen i fråga på nytt utövar sin rätt att välja vid ett kalenderårs utgång skall valet ha verkan från och med det följande kalenderårets första dag.

2. Den person som utövar sin rätt att välja skall anmäla detta till den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning han har valt att omfattas av och samtidigt underrätta sin arbetsgivare om detta. Denna institution skall, om det behövs, vidarebefordra denna information till alla andra institutioner i samma medlemsstat enligt de föreskrifter som har utfärdats av denna medlemsstats behöriga myndighet.

3. Den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning personen i fråga har valt att omfattas av skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna medlemsstats lagstiftning under den tid som han är anställd på

beskickningen eller konsulatet eller som privattjänare hos tjänstemän vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat.

4. Om personen i fråga har valt att omfattas av tysk lagstiftning skall bestämmelserna i denna lagstiftning gälla som om han vore anställd på den plats där den tyska regeringen har sitt säte. Den behöriga myndigheten skall utse den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen.

Artikel 14

Utövande av rätten att välja för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal

1. Den rätt att välja som avses i förordningens artikel 16.3 måste utövas när anställningsavtalet träffas. Den myndighet som har rätt att sluta sådana avtal skall informera den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning den anställde har valt att omfattas av. Denna institution skall, om det behövs, vidarebefordra sådan information till alla andra institutioner i samma medlemsstat.

2. Den institution, som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning medlemmen av hjälppersonalen har valt att omfattas av, skall lämna honom ett intyg som anger att han omfattas av denna medlemsstats lagstiftning under den tid som han är anställd av Europeiska gemenskaperna som medlem av hjälppersonalen.

3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall, när det behövs, utse behöriga institutioner för Europeiska gemenskapernas hjälppersonal.

4. Om en medlem av hjälppersonalen, som är anställd inom en annan medlemsstats territorium än Tyskland, har valt att omfattas av tysk lagstiftning skall bestämmelserna i denna lagstiftning tillämpas som om medlemmen av hjälppersonalen vore anställd på den ort där den tyska regeringen har sitt säte. Den behöriga myndigheten skall utse den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen.

AVDELNING IV

TILLÄMPNING AV FÖRORDNINGENS SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR OLIKA SLAG AV FÖRMÅNER

KAPITEL 1

ALLMÄNNA REGLER OM SAMMANLÄGGNING AV PERIODER

Artikel 15 (A) (5) (11)

1. I de fall som avses i förordningens artiklar 18.1, 38, 45.1, 45.2 och 45.3, 64, 67.1 och 67.2 skall perioder läggas samman enligt följande regler:

- a) Till försäkrings- eller bosättningsperioder, som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning, skall läggas försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt varje annan medlemsstats lagstiftning i den utsträckning som det behövs som komplement till de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den första medlemsstatens lagstiftning för att få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner, under förutsättning att dessa försäkrings- eller bosättningsperioder inte sammanfaller. Om förmå-

- ner vid invaliditet, ålderdom eller dödsfall (pensioner) skall utges av två eller flera medlemsstaters institutioner enligt bestämmelserna i förordningens artikel 46.2, skall var och en av de berörda institutionerna göra en separat sammanläggning genom att beakta alla försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts av den anställda eller egenföretagaren enligt alla medlemsstaters lagstiftningar som han har omfattats av, om något annat inte följer av bestämmelserna i förordningens artikel 45.2, 45.3 och förordningens artikel 47.1a. I fall som avses i förordningens artikel 14c b, skall ovannämnda institutioner, vid utgivande av förmåner, dock beakta försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts enligt ett obligatoriskt försäkringssystem enligt de två berörda medlemsstaternas lagstiftningar och som sammanfaller.
- b) Om en försäkrings- eller bosättningsperiod som har fullgjorts enligt ett system för obligatorisk försäkring enligt en medlemsstats lagstiftning sammanfaller med en försäkringsperiod enligt ett system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring enligt en annan medlemsstats lagstiftning, skall endast den period som har fullgjorts enligt systemet för obligatorisk försäkring beaktas.
- c) Om en försäkrings- eller bosättningsperiod annan än en period som likställs med en sådan, har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning och sammanfaller med en period som likställs med en försäkrings- eller bosättningsperiod enligt en annan medlemsstats lagstiftning, skall endast den förstnämnda perioden beaktas.
- d) Varje period som betraktas som likställd enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning skall endast beaktas av institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den försäkrade personen senast var obligatoriskt försäkrad före den nämnda perioden. Om den försäkrade personen inte har varit obligatoriskt försäkrad enligt en medlemsstats lagstiftning före den nämnda perioden skall perioden beaktas av institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning han första gången efter den nämnda perioden var obligatoriskt försäkrad.
- e) Om det inte är möjligt att exakt fastställa den tidsperiod inom vilken vissa försäkrings- eller bosättningsperioder har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning skall dessa perioder inte anses sammanfalla med försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, och de skall, om det kan vara till fördel, beaktas.
- f) Om vissa försäkrings- eller bosättningsperioder enligt en medlemsstats lagstiftning endast beaktas om de har fullgjorts inom en viss tidsfrist, skall institutionen som tillämpar denna lagstiftning
- beakta endast sådana försäkrings- eller bosättningsperioder enligt en annan medlemsstats lagstiftning som har fullgjorts inom denna tidsfrist, eller
 - förlänga denna tidsfrist med försäkrings- eller bosättningsperioder som helt eller delvis har fullgjorts inom den nämnda fristen enligt en annan medlemsstats lagstiftning, om de berörda försäkrings- eller bosättningsperioderna enligt den andra medlemsstatens lagstiftning endast leder till förskjutning av den frist inom vilken försäkrings- eller bosättningsperioderna måste vara fullgjorda.
2. Försäkrings- eller bosättningsperioder, som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning för vilken förordningen inte gäller men som beaktas enligt en annan lagstiftning i denna medlemsstat för vilken förordningen gäller, skall godtas som försäkrings- eller bosättningsperioder och beaktas i sammanläggningssyfte.
3. Om försäkringsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning uttrycks i andra enheter än dem som används i en annan medlemsstats lagstiftning, skall den omvandling som behövs för sammanläggning genomföras enligt följande regler:
- Om personen i fråga är en anställd som har omfattats av ett system med sexdagarsvecka eller om han är egenföretagare
 - skall en dag motsvara åtta timmar och omvänt,
 - skall sex dagar motsvara en vecka och omvänt,
 - skall 26 dagar motsvara en månad och omvänt,
 - skall tre månader, 13 veckor eller 78 dagar motsvara ett kvartal och omvänt,
 - skall, vid omvandlingen av veckor till månader och omvänt, veckorna och månaderna omvandlas till dagar,
 - skall tillämpningen av föregående regler inte leda till att det totala antalet försäkringsperioder som har fullgjorts under ett kalenderår

sammanlagt överstiger 312 dagar, 52 veckor, 12 månader eller fyra kvartal.

- b) Om personen i fråga är en anställd som har omfattats av ett system med femdagarsvecka

- i) skall en dag motsvara nio timmar och omvänt,
- ii) skall fem dagar motsvara en vecka och omvänt,
- iii) skall 22 dagar motsvara en månad och omvänt,
- iv) skall tre månader, 13 veckor eller 66 dagar motsvara ett kvartal och omvänt,
- v) skall, vid omvandlingen av veckor till månader och omvänt, veckorna och månaderna omvandlas till dagar,
- vi) skall tillämpningen av föregående regler inte leda till att det totala antalet försäkringsperioder som har fullgjorts under ett kalenderår sammanlagt överstiger 264 dagar, 52 veckor, 12 månader eller fyra kvartal.

- c) Om personen i fråga är en anställd som har omfattats av ett system som tillämpar sjudagarsvecka

- i) skall en dag motsvara sex timmar och omvänt,
- ii) skall sju dagar motsvara en vecka och omvänt,
- iii) skall 30 dagar motsvara en månad och omvänt,
- iv) skall tre månader eller tretton veckor eller 90 dagar motsvara ett kvartal och omvänt,
- v) skall vid omräkning av veckor till månader och omvänt, veckorna och månaderna omräknas till dagar,
- vi) skall tillämpningen av föregående regler inte leda till att det totala antalet försäkringsperioder under ett kalenderår sammanlagt överstiger 360 dagar, 52 veckor, tolv månader eller fyra kvartal.

Om en medlemsstats lagstiftning uttrycker försäkringsperioder i månader anses de dagar, som enligt omräkningsreglerna i detta stycke motsvarar en bråkdel av en månad, som en hel månad.

KAPITEL 2

SJUKDOM OCH MODERSKAP

Tillämpning av förordningens artikel 18

Artikel 16

Styrkande av försäkringsperioder

1. För att göra sin rätt enligt bestämmelserna i förordningens artikel 18 gällande skall en anställd eller egenföretagare till den behöriga institutionen lämna in ett intyg som anger de försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som han senast var omfattad av.

2. Detta intyg skall utfärdas på den anställdes eller egenföretagarens begäran av institutionen eller institutionerna i den medlemsstat vars lagstiftning han senast var omfattad av. Om han inte lämnar in detta intyg skall den behöriga institutionen vända sig till den eller de berörda institutionerna för att få intyget.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 gäller också, om försäkringsperioder som tidigare har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning behöver beaktas för att villkoren i den behöriga statens lagstiftning skall uppfyllas.

Tillämpning av förordningens artikel 19

Artikel 17 (14)

Värdförmåner vid bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. För att få värdförmåner enligt förordningens artikel 19 skall en anställd eller egenföretagare registrera sig och sina familjemedlemmar hos institutionen på sin bosättningsort genom att lämna in ett intyg som visar att han och hans familjemedlemmar har rätt till dessa förmåner. Detta intyg utfärdas av den behöriga institutionen, i förekommande fall på grundval av information från arbetsgivaren. Om den anställda eller egenföretagaren eller hans familjemedlemmar inte lämnar in detta intyg skall institutionen på bosättningsorten vända sig till de behöriga institutionerna för att få intyget.

2. Detta intyg skall gälla tills institutionen på bosättningsorten får meddelande om att det inte längre är giltigt. När detta intyg utfärdas av en tysk, fransk, italiensk eller portugisisk institution skall det dock endast gälla under ett år efter utfärdandedatum och skall förnyas varje år.

3. Om personen i fråga är säsongarbetare skall det intyg som avses i punkt 1 gälla under säsongarbetets hela beräknade varaktighet såvida den behöriga institutionen

inte under tiden meddelar institutionen på bosättningsorten om att det inte längre är giltigt.

4. Institutionen på bosättningsorten skall underrätta den behöriga institutionen om varje anmälan som har gjorts enligt bestämmelserna i punkt 1.

5. Vid varje ansökan om vårdförmåner skall personen i fråga lämna in de handlingar som behövs för att vårdförmåner skall kunna beviljas enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt.

6. Vid sjukhusvistelse skall institutionen på bosättningsorten inom tre dagar efter det att den har fått reda på detta underrätta den behöriga institutionen om tidpunkten för intagningen på sjukhus, sjukhusvistelsens sannolika längd och tidpunkten för utskrivning. Någon underrättelse behövs dock inte när kostnaden för vårdförmånerna återbetalas med ett schablonbelopp till institutionen på bosättningsorten.

7. Institutionen på bosättningsorten skall i förväg underrätta den behöriga institutionen om varje beslut om beviljande av vårdförmåner när den sannolika eller faktiska kostnaden överstiger ett schablonbelopp, som fastställs och omprövas med jämna mellanrum av Administrativa kommissionen. Den behöriga institutionen skall inom 15 dagar från och med den dag då denna information har översänts göra eventuella invändningar och ange de skäl på vilka invändningarna grundas. Om ingen sådan invändning har gjorts vid slutet av denna period skall institutionen på bosättningsorten bevilja vårdförmånerna. Om dessa förmåner måste beviljas i ett mycket brådskande fall skall institutionen på bosättningsorten omedelbart underrätta den behöriga institutionen om det. Meddelande om invändning med angivande av de skäl på vilka invändningen grundas behövs dock inte om kostnaderna för vårdförmånerna återbetalas med ett schablonbelopp till institutionen på bosättningsorten.

8. Den anställda eller egenföretagaren eller hans familjemedlemmar skall underrätta institutionen på bosättningsorten om varje förändring i deras situation som kan påverka rätten till vårdförmåner, i synnerhet varje upphörande eller byte av anställning eller byte av verksamhet som egenföretagare för personen i fråga eller varje byte av bosättnings- eller vistelseort av honom eller hans familjemedlemmar. På samma sätt skall den behöriga institutionen underrätta institutionen på bosättningsorten om den anställda eller egenföretagaren upphör att vara försäkrad eller upphör att ha rätt till vårdförmåner. Institutionen på bosättningsorten kan när som helst begära att den behöriga institutionen lämnar all information om den anställdes eller egenföretagarens försäkring eller om hans rätt till vårdförmåner.

9. Två eller flera medlemsstater eller dessa medlemsstaters behöriga myndigheter kan, sedan de inhämtat yttrande från Administrativa kommissionen, komma överens om andra tillämpningsbestämmelser.

Artikel 18

Kontantförmåner vid bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. För att få kontantförmåner enligt förordningens artikel 19.1 b skall en anställd eller egenföretagare inom tre dagar efter det att arbetsoförmågan inträffade anmäla sig hos institutionen på bosättningsorten genom att lämna in ett meddelande om att han har slutat arbeta eller, om det föreskrivs i den lagstiftning som tillämpas av den behöriga institutionen eller institutionen på bosättningsorten, ett intyg om arbetsoförmåga som har utfärdats av den behandlande läkaren.

2. Om de behandlande läkarna i bosättningslandet inte utfärdar intyg om arbetsoförmåga skall personen anmäla sig direkt till institutionen på bosättningsorten inom den tidsfrist som anges i den lagstiftning som denna tillämpar.

Denna institution skall omedelbart se till att arbetsoförmågan medicinskt bekräftas och att det intyg som avses i punkt 1 utfärdas. Intyget skall ange oförmågans beräknade varaktighet och skall utan dröjsmål översändas till den behöriga institutionen.

3. I fall där punkt 2 inte gäller skall institutionen på bosättningsorten snarast möjligt, och i varje fall inom tre dagar från den dag då personen gjorde anmälan, se till att han undersöks av en läkare som om han vore försäkrad hos denna institution. Den undersökande läkarens intyg skall särskilt ange arbetsoförmågans beräknade varaktighet och skall översändas till den behöriga institutionen av institutionen på bosättningsorten inom tre dagar från den dag då undersökningen gjordes.

4. Institutionen på bosättningsorten skall sedan vidta alla nödvändiga administrativa kontroller eller läkarundersökningar av personen som om han vore försäkrad hos denna institution. Så snart som den konstaterar att personen är i stånd att återuppta sitt arbete skall den utan dröjsmål underrätta honom och den behöriga institutionen om detta och ange den dag då arbetsoförmågan har upphört. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 skall underrättelsen till personen anses som ett beslut som har fattats av den behöriga institutionen.

5. Den behöriga institutionen behåller under alla omständigheter rätten att låta personen undersökas av den läkare som institutionen själv har valt.

6. Om den behöriga institutionen beslutar att innehålla kontantförmåner på grund av att personen inte har fullgjort de formaliteter som fastställts i bosättningslandets lagstiftning eller om den konstaterar att personen kan återuppta sitt arbete, skall den underrätta personen om sitt beslut och samtidigt översända en kopia av detta beslut till institutionen på bosättningsorten.

7. När personen återupptar sitt arbete skall han underrätta den behöriga institutionen om detta, om en sådan underrättelse krävs enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

8. Den behöriga institutionen skall betala ut kontantförmåner på lämpligt sätt, exempelvis med internationella postanvisningar, och skall underrätta institutionen på bosättningsorten och personen om detta. Om kontantförmåner betalas ut av institutionen på bosättningsorten för den behöriga institutionens räkning skall den sistnämnda institutionen informera personen om hans rättigheter och underrätta institutionen på bosättningsorten om kontantförmånernas belopp, tidpunkterna för utbetalning och den längsta tid under vilken de kan utges enligt den behöriga statens lagstiftning.

9. Två eller flera medlemsstater eller dessa medlemsstaters behöriga myndigheter kan, sedan de inhämtat yttrande från Administrativa kommissionen, komma överens om andra tillämpningsbestämmelser.

Tillämpning av förordningens artikel 20

Artikel 19

Särskilda bestämmelser för gränsarbetare och deras familjemedlemmar

För gränsarbetare eller deras familjemedlemmar kan läkemedel, bandage, glasögon och mindre hjälpmedel utges och laboratorieanalyser och tester utföras endast inom den medlemsstats territorium inom vilket de har ordinerats enligt bestämmelserna i denna medlemsstats lagstiftning, utom i fall då den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar eller en överenskommelse som har träffats mellan de berörda medlemsstaterna eller dessa medlemsstaters behöriga myndigheter innehåller förmånligare regler.

Tillämpning av förordningens artikel 21.2 andra stycket

Artikel 19a (15)

Vårdförmåner vid vistelse i den behöriga medlemsstaten - Familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat än den anställde eller egenföretagaren

1. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 21 skall familjemedlemmarna för institutionen på vistelseorten förete ett intyg som styrker att de har rätt till dessa förmåner. Detta intyg som utfärdas av institutionen på familjemedlemmarnas bosättningsort, om möjligt innan de lämnar den medlemsstat där de är bosatta, skall i förekommande fall särskilt ange den längsta period under vilken vårdförmånerna får utges enligt lagstiftningen i

denna medlemsstat. Om familjemedlemmarna inte visar upp detta intyg skall institutionen på vistelseorten vända sig till institutionen på bosättningsorten för att erhålla det.

2. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 17.6, 17.7 och 17.9 skall tillämpas på motsvarande sätt. I detta fall skall institutionen på den ort där familjemedlemmarna är bosatta anses behörig.

Tillämpning av förordningens artikel 22

Artikel 20

Vårdförmåner vid vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga staten - Särskilda regler för personer som är anställda inom internationell transport och deras familjemedlemmar

1. För att få vårdförmåner för sig själv eller för medföljande familjemedlemmar skall en person, som är anställd inom internationell transport och omfattas av förordningens artikel 14.2 a och som under sin anställning beger sig till en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens, snarast möjligt till institutionen på vistelseorten lämna in ett särskilt intyg som har utfärdats av arbetsgivaren eller dennes företrädare under den innevarande kalendermånaden eller under de två kalendermånaderna närmast före inlämnandet. Detta intyg skall särskilt ange den dag från och med vilken personen har varit anställd hos arbetsgivaren och namnet och adressen på den behöriga institutionen. Om arbetsgivaren enligt den behöriga statens lagstiftning inte behöver känna till den behöriga institutionen skall dock den anställde lämna skriftliga uppgifter om denna institutions namn och adress då han lämnar in sin ansökan till institutionen på vistelseorten. En person som har lämnat in ett sådant intyg skall antas ha uppfyllt villkoren för rätt till vårdförmåner. Om en person inte kan ta kontakt med institutionen på vistelseorten innan han får läkarvård skall han ändå få denna vård som om han vore försäkrad hos denna institution, om han visar upp det nämnda intyget.

2. Institutionen på vistelseorten skall inom tre dagar höra sig för hos den behöriga institutionen om personen i fråga uppfyller villkoren för rätt till vårdförmåner. Institutionen på vistelseorten skall utge vårdförmåner tills den får svar från den behöriga institutionen, dock inte längre än för 30 dagar.

3. Den behöriga institutionen skall sända sitt svar till institutionen på vistelseorten inom tio dagar efter det att den har mottagit begäran från den sistnämnda institutionen. Om detta svar är jakande skall den behöriga institutionen, vid behov, ange den längsta period under vilken vårdförmåner får utges enligt den lagstiftning som den tillämpar och institutionen på vistelseorten skall fortsätta att utge dessa förmåner.

4. I stället för det intyg som avses i punkt 1 får den anställda som avses i den punkten lämna in ett intyg till institutionen på vistelseorten vilket anger att villkoren för rätt till vårdförmåner har uppfyllts. Detta intyg, som skall utfärdas av den behöriga institutionen, skall, när det behövs, särskilt ange den längsta period under vilken vårdförmåner får utges enligt den behöriga statens lagstiftning. I ett sådant fall gäller inte bestämmelserna i punkt 1, 2 och 3.

5. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 17.6, 17.7 och 17.9 skall gälla även dessa fall.

6. Vårdförmåner som beviljas på grund av ett sådant antagande som har gjorts enligt punkt 1 skall återbetalas enligt förordningens artikel 36.1.

Artikel 21

Vårdförmåner vid vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga staten — Andra anställda än de som omfattas av tillämpningsförordningens artikel 20 eller egenföretagare

1. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 22.1 a i skall, utom i fall som avses i tillämpningsförordningens artikel 20, en anställd eller egenföretagare till institutionen på vistelseorten lämna in ett intyg som anger att han har rätt till vårdförmåner. Detta intyg, som skall utfärdas av den behöriga institutionen på den berörda personens begäran om möjligt innan han lämnat den medlemsstats territorium inom vilket han är bosatt, skall, när det behövs, särskilt ange den längsta period under vilken vårdförmåner får utges enligt den behöriga statens lagstiftning. Om personen i fråga inte lämnar in detta intyg skall institutionen på vistelseorten skaffa det från den behöriga institutionen.

2. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 17.6, 17.7 och 17.9 skall gälla även dessa fall.

Artikel 22

Vårdförmåner för anställda eller egenföretagare som flyttar eller som återvänder till bosättningslandet och för anställda eller egenföretagare som har fått tillstånd att resa till en annan medlemsstat för läkarvård

1. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 22.1 b i skall en anställd eller egenföretagare till institutionen på bosättningsorten lämna in ett intyg som styrker att han har rätt att fortsätta att få dessa förmåner. Detta intyg, som skall utfärdas av den behöriga institutionen skall, när det behövs, särskilt innehålla uppgift om den längsta period under vilken dessa förmåner får fortsätta att utges enligt bestämmelserna i den

behöriga statens lagstiftning. Detta intyg kan på begäran av personen utfärdas efter hans avresa om det på grund av force majeure inte kan utfärdas dessförinnan.

2. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 17.6, 17.7 och 17.9 skall gälla även dessa fall.

3. Punkt 1 och 2 gäller också vårdförmåner i fall som avses i förordningens artikel 22.1 c i.

Artikel 23

Vårdförmåner för familjemedlemmar

Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 21 eller 22 skall, i förekommande fall, gälla även vid beviljande av vårdförmåner till familjemedlemmar enligt förordningens artikel 22.3.

Vid tillämpningen av tillämpningsförordningens artikel 17.6, 17.7, 17.9, 21 och 22 i sådana fall som avses i förordningens artikel 22.3 andra stycket skall dock vad som där sägs om institutionen på bosättningsorten och lagstiftningen i familjemedlemmarnas bosättningsland i stället avse den behöriga institutionen och den behöriga statens lagstiftning.

Artikel 24

Kontantförmåner för anställda och egenföretagare vid vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga staten

Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 18 skall gälla också kontantförmåner enligt förordningens artikel 22.1 a ii. Utan att det påverkar skyldigheten att lämna intyg om arbetsoförmåga skall dock en anställd eller egenföretagare, som vistas inom en medlemsstats territorium utan att vara förvärvsverksam där, inte vara skyldig att lämna in sådant meddelande om att han har slutat arbeta som avses i tillämpningsförordningens artikel 18.1.

Tillämpning av förordningens artikel 23.3

Artikel 25

Intyg om familjemedlemmar som skall beaktas vid beräkning av kontantförmåner

1. För att få förmåner enligt förordningens artikel 23.3 skall en anställd eller egenföretagare till den behöriga institutionen lämna in ett intyg om sina familjemedlemmar som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det inom vilket denna institution finns.

2. Detta intyg skall utfärdas av institutionen på den ort där familjemedlemmarna är bosatta.

Det skall gälla i 12 månader från den dag då det utfärdades. Det kan förnyas och i ett sådant fall skall det gälla från den dag då det förnyades.

Personen i fråga skall omedelbart underrätta den behöriga institutionen om varje händelse som föranleder en ändring av intyget. En sådan ändring skall gälla från den dag då händelsen inträffade.

3. I stället för det intyg som föreskrivs i punkt 1 kan den behöriga institutionen kräva att personen visar upp aktuella folkbokföringshandlingar om familjemedlemmar som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det inom vilket institutionen finns.

Tillämpning av förordningens artikel 25.1

Artikel 26

Förmåner för arbetslösa personer som reser till en annan medlemsstat än den behöriga staten för att söka arbete där

1. För att få vård- och kontantförmåner enligt förordningens artikel 25.1 för sig själv och för sina familjemedlemmar skall en arbetslös person till sjukförsäkringsinstitutionen på den ort som han har rest till lämna in ett intyg, som han före avresan skall begära från den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen. Om han inte lämnar in detta intyg skall institutionen på den ort som han har rest till skaffa det från den behöriga institutionen.

Av detta intyg skall framgå att han har rätt till förmåner enligt villkoren i förordningens artikel 69.1 a, hur länge denna rätt gäller med beaktande av förordningens artikel 69.1 c, samt beloppet av de kontanta sjukförsäkringsförmåner som, i förekommande fall, skall utges under den ovannämnda perioden vid fall av arbetsförmåga eller sjukhusvistelse.

2. Arbetslöshetsförsäkringsinstitutionen på den ort till vilken den arbetslösa personen har rest skall på en kopia av det intyg, som avses i tillämpningsförordningens artikel 83 och som skall sändas till sjukförsäkringsinstitutionen på samma ort, intyga att de villkor som föreskrivs i förordningens artikel 69.1 b är uppfyllda, ange den dag från vilken de är uppfyllda samt den dag från vilken den arbetslösa personen får förmåner från arbetslöshetsförsäkringen på den behöriga institutionens bekostnad.

Detta intyg skall gälla under den period som föreskrivs i förordningens artikel 69.1 c så länge villkoren är uppfyllda. Om villkoren inte längre är uppfyllda, skall arbetslöshetsförsäkringsinstitutionen på den ort till vilken den arbetslösa personen har rest, inom tre dagar underrätta sjukförsäkringsinstitutionen om detta.

3. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 17.6, 17.7 och 17.9 skall gälla även dessa fall.

4. För att få de kontantförmåner som den behöriga statens lagstiftning berättigar till skall den arbetslösa personen inom tre dagar till sjukförsäkringsinstitutionen på den ort till vilken han har rest sända ett intyg om arbetsförmåga utfärdat av den behandlande läkaren. Han skall också ange den dag till vilken han har fått arbetslöshetsförmåner och sin adress i det land där han vistas.

5. Sjukförsäkringsinstitutionen på den ort som den arbetslösa personen har rest till skall inom tre dagar underrätta den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen och den behöriga arbetslöshetsförsäkringsinstitutionen samt den institution hos vilken den arbetslösa personen är anmäld som arbetssökande om den dag då arbetsförmågan började respektive slutade.

6. I de fall som avses i förordningens artikel 25.4 skall sjukförsäkringsinstitutionen på den ort som den arbetslösa personen har rest till underrätta den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen och den behöriga arbetslöshetsförsäkringsinstitutionen om att den anser att villkoren för förlängning av den period under vilken kontant- och vårdförmåner får utges är uppfyllda och ange de skäl på vilka den grundar sin uppfattning samt till den underrättelse som den sänder till den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen foga en detaljerad rapport om patientens tillstånd från den undersökande läkaren med uppgift om den sannolika period under vilken förutsättningar att tillämpa förordningens artikel 25.4 kommer att finnas. Den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen skall sedan fatta sitt beslut i frågan om förlängning av den period under vilken förmåner får utges till den sjuka arbetslösa personen.

7. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 18.2, 18.3, 18.4, 18.5, 18.6, 18.8 och 18.9 skall gälla även dessa fall.

Tillämpning av förordningens artikel 25.3

Artikel 27

Värförmåner för familjemedlemmar till en arbetslös person som är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga staten

Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 17 skall gälla också värförmåner för familjemedlemmar till en arbetslös person som är bosatta inom en annan

medlemsstats territorium än den behöriga statens. När familjemedlemmar till en arbetslös person registreras som mottagare av förmåner enligt bestämmelserna i förordningens artikel 69.1, skall det intyg som avses i tillämpningsförfordningens artikel 26.1 visas upp. Detta intyg skall gälla under den tid under vilken förmåner får utges enligt förordningens artikel 69.1.

Tillämpning av förordningens artikel 26

Artikel 28

Vårdförmåner för pensionssökande och deras familjemedlemmar

1. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 26.1 inom den medlemsstats territorium inom vilket den sökande är bosatt skall han och hans familjemedlemmar registrera sig hos institutionen på bosättningsorten genom att lämna in ett intyg som visar att han själv och hans familjemedlemmar har rätt till dessa förmåner enligt en annan medlemsstats lagstiftning. Detta intyg skall utfärdas av institutionen i den andra medlemsstat som svarar för vårdförmånerna.

2. Institutionen på bosättningsorten skall underrätta den institution som har utfärdat intyget om varje anmälan som har gjorts enligt punkt 1 ovan.

Tillämpning av förordningens artikel 28 och 28a

Artikel 29

Vårdförmåner för pensionärer och deras familjemedlemmar som inte är bosatta i den medlemsstat enligt vars lagstiftning de får pension och har rätt till förmåner

1. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 28.1 och 28a inom den medlemsstats territorium inom vilket pensionären är bosatt skall han och hans familjemedlemmar registrera sig hos institutionen på bosättningsorten genom att lämna in ett intyg som anger att han själv och hans familjemedlemmar har rätt till dessa förmåner enligt den lagstiftning eller en av de lagstiftningar enligt vilka en pension betalas ut.

2. Detta intyg skall på pensionärens begäran utfärdas av den institution eller en av de institutioner som svarar för pensionen eller, i förekommande fall, av den institution som har bemyndigats att besluta om rätten till vårdförmåner så snart som pensionären uppfyller villkoren för rätt till dessa förmåner. Om pensionären inte lämnar in intyget skall institutionen på bosättningsorten skaffa det från den institution eller de institutioner som svarar för pensionen eller, i förekommande fall, från den institution som har bemyndigats att utfärda sådant intyg. Medan institutionen väntar på detta intyg kan den registrera pensionären och hans familjemedlemmar provisoriskt på

grundval av de handlingar som den har godkänt. Denna registrering skall vara bindande för institutionen med ansvar för bekostandet av vårdförmåner endast om den institutionen har utfärdat det intyg som föreskrivs i punkt 1.

3. Institutionen på bosättningsorten skall underrätta institutionen som har utfärdat det intyg som föreskrivs i punkt 1 om varje registrering som har gjorts enligt bestämmelserna i nämnda punkt.

4. När en ansökan om vårdförmåner görs skall det för institutionen på bosättningsorten styrkas, med ett kvitto eller en postanvisningstalong från den senaste utbetalningen, att rätten till pension fortfarande föreligger.

5. Pensionären eller hans familjemedlemmar skall underrätta institutionen på bosättningsorten om varje ändring i deras situation som kan påverka deras rätt till vårdförmåner, i synnerhet innehållande eller indragning av pensionen och varje byte av bosättning. De institutioner som har ansvar för pensionen skall också underrätta institutionen på pensionärens bosättningsort om varje sådan förändring.

6. Administrativa kommissionen skall, i den utsträckning som behövs, fastställa närmare regler för att bestämma vilken institution som skall betala kostnaden för de vårdförmåner som avses i förordningens artikel 28.2 b.

Tillämpning av förordningens artikel 29

Artikel 30 (14)

Vårdförmåner för familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat än den stat i vilken pensionären är bosatt

1. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 29.1 inom den medlemsstats territorium inom vilket de är bosatta skall familjemedlemmarna registrera sig hos institutionen på den ort där de är bosatta genom att lämna in de handlingar som föreskrivs i den lagstiftning som denna institution tillämpar för utgivande av sådana förmåner till en pensionärs familjemedlemmar samt ett intyg om att pensionären har rätt till vårdförmåner för sig själv och sina familjemedlemmar. Detta intyg, som skall utfärdas av institutionen på pensionärens bosättningsort, skall gälla så länge institutionen på den ort där familjemedlemmarna är bosatta inte har fått någon underrättelse om att det inte längre är giltigt. När detta intyg utfärdas av en tysk, fransk, italiensk eller portugisisk institution skall det dock endast gälla under ett år efter utfärdandedatum och skall förnyas varje år.

2. När familjemedlemmarna ansöker om vårdförmåner skall de till institutionen på den ort där de är bosatta lämna in det intyg som avses i punkt 1 ovan, om den lagstiftning som denna institution tillämpar föreskriver

att en sådan ansökan måste åtföljas av bevis om rätt till pension.

3. Om pensionen hålls inne eller dras in eller om pensionären byter bosättning, skall institutionen på pensionärens bosättningsort underrätta institutionen på familjemedlemmarnas bosättningsort om detta. Institutionen på familjemedlemmarnas bosättningsort får när som helst begära att institutionen på pensionärens bosättningsort lämna upplysningar om rätten vill vårdförmåner.

4. Familjemedlemmarna skall underrätta institutionen på sin bosättningsort om varje ändring i deras situation som kan påverka deras rätt till vårdförmåner, särskilt varje byte av bosättning.

Tillämpning av förordningens artikel 31

Artikel 31

Vårdförmåner för pensionärer och deras familjemedlemmar som vistas i en annan medlemsstat än den i vilken de är bosatta

1. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 31 skall en pensionär lämna in ett intyg till institutionen på vistelseorten vilket anger att han har rätt till dessa förmåner. Detta intyg, som skall utfärdas av institutionen på pensionärens bosättningsort om möjligt innan han lämnar den medlemsstats territorium inom vilket han är bosatt, skall, i förekommande fall, särskilt ange den längsta period under vilken vårdförmåner får utges enligt denna medlemsstats lagstiftning. Om pensionären inte lämnar in detta intyg skall institutionen på vistelseorten skaffa det från institutionen på bosättningsorten.

2. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 17.6, 17.7 och 17.9 skall gälla även dessa fall. I ett sådant fall skall institutionen på pensionärens bosättningsort anses vara den behöriga institutionen.

3. Bestämmelserna i punkt 1 och 2 gäller också vårdförmåner till familjemedlemmar som omfattas av förordningens artikel 31.

Tillämpning av förordningens artikel 35.1

Artikel 32

Institutioner till vilka arbetare i gruvor och liknande företag och deras familjemedlemmar kan vända sig under vistelse eller bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. I de fall som avses i förordningens artikel 35.1 och då de förmåner, som utges i vistelse- eller bosättningslandet

enligt det försäkringssystem för sjukdom eller moderskap som gäller för arbetare inom stålindustrin, är likvärdiga med dem som utges enligt det särskilda systemet för arbetare i gruvor och liknande företag, får arbetare i den sistnämnda kategorin och deras familjemedlemmar vända sig till den närmaste institutionen inom den medlemsstats territorium inom vilket de vistas eller är bosatta och som är förtecknad i tillämpningsförordningens bilaga 3, även om denna är en institution för tillämpning av det system som gäller för arbetare inom stålindustrin. Denna institution skall då utge dessa förmåner.

2. Om de förmåner som utges enligt det särskilda systemet för arbetare i gruvor och liknande företag är förmånligare, kan sådana arbetare eller deras familjemedlemmar vända sig antingen till den institution som svarar för tillämpningen av detta system eller till den närmaste institution som tillämpar systemet för arbetare inom stålindustrin inom den medlemsstats territorium inom vilket de vistas eller är bosatta. I det senare fallet skall institutionen i fråga upplysa personen om att han, genom att ansöka hos den institution som ansvarar för tillämpningen av det ovannämnda särskilda systemet, får förmånligare förmåner samt även informera honom om denna institutions namn och adress.

Tillämpning av förordningens artikel 35.2

Artikel 32 a

Särskilda system för vissa egenföretagare

Bilaga 11 förtecknar det system eller de system som avses i förordningens artikel 35.2.

Tillämpning av förordningens artikel 35.4

Artikel 33

Beaktande av den period under vilken förmåner redan har utgetts av institutioner i en annan medlemsstat

Vid tillämpningen av bestämmelserna i förordningens artikel 35.4 kan den institution i en medlemsstat, som

skall utge förmåner, begära upplysningar från institutioner i en annan medlemsstat om den period under vilken den senare institutionen redan har utgett förmåner för samma fall av sjukdom eller moderskap.

Återbetalning från den behöriga institutionen i en medlemsstat av utgifter under en persons vistelse i en annan medlemsstat

Artikel 34 (12)

1. Om det under en anställds eller en egenföretagares vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga staten inte är möjligt att fullgöra de formaliteter som föreskrivs i tillämpningsförordningens artikel 20.1, 20.4, 21, 23 och 31, skall hans utgifter på begäran återbetalas av den behöriga institutionen enligt den återbetalningstaxa som tillämpas av institutionen på vistelseorten.

2. Institutionen på vistelseorten skall på den behöriga institutionens begäran lämna alla upplysningar som behövs om denna taxa.

Om institutionen på vistelseorten och den behöriga institutionen är bundna av en överenskommelse enligt vilken antingen ingen återbetalning skall ske eller ett schablonbelopp skall utges enligt förordningens artiklar 22.1 a i och 31, skall institutionen på vistelseorten dessutom till den behöriga institutionen översända det belopp som skall återbetalas till personen i fråga enligt bestämmelserna i punkt 1 ovan.

3. Om det gäller större utgifter kan den behöriga institutionen betala ett lämpligt förskott till personen i fråga så snart han lämnar in en begäran om återbetalning till denna institution.

4. Trots punkt 1-3 kan den behöriga institutionen företa återbetalning av utgifter som har uppstått enligt de taxor som den tillämpar under förutsättning att det är möjligt att göra en återbetalning enligt dessa taxor, om de utgifter som skall återbetalas inte överstiger en nivå som har fastställts av den Administrativa kommissionen och den anställda eller egenföretagaren eller pensionären lämnar samtycke till att denna bestämmelse tillämpas. Under inga omständigheter får återbetalningsbeloppet överstiga de faktiska utgifterna.

5. Om lagstiftningen i bosättningsstaten inte innehåller återbetalningssatser kan den behöriga institutionen företa återbetalning enligt bestämmelserna i punkt 4 utan att samtycke från den berörda personen krävs.

KAPITEL 3

**INVALIDITET, ÄLDERDOM OCH DÖDSFALL
(PENSIONER)**

Inlämnande och beredning av ansökan om förmåner

Artikel 35 (11)

Ansökningar om invaliditetsförmåner då en anställd eller egenföretagare har omfattats enbart av de lagstiftningar som nämns i förordningens bilaga IV A och även i fall som avses i förordningens artikel 40.2

1. För att få förmåner enligt förordningens artikel 37, 38 och 39 samt i de fall som avses i förordningens artikel 40.2, 41.1 och 42.2 skall en anställd eller egenföretagare lämna in en ansökan antingen till institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning han var omfattad av vid tidpunkten för uppkomsten av den arbetsoförmåga som följts av invaliditet eller förvärrad invaliditet, eller till institutionen på bosättningsorten som då skall översända ansökan till den förstnämnda institutionen och ange vilken dag som den lämnades in. Denna dag skall gälla som dag för inlämnande av ansökan till den förstnämnda institutionen. Om kontanta sjukförsäkringsförmåner har utgetts skall dock den dag då dessa kontantförmåner slutade att utges i förekommande fall anses som den dag då ansökan om pension har lämnats in.

2. I det fall som avses i förordningens artikel 41.1 b skall den institution hos vilken den anställda eller egenföretagaren senast var försäkrad underrätta den institution, som först svarade för utbetalning av förmånerna, om beloppet och den dag från vilken förmånerna har betalats ut enligt den lagstiftning som den förstnämnda institutionen tillämpar. Från den dagen skall de förmåner som utgavs innan invaliditeten förvärrades dras in eller minskas till ett belopp som inte överstiger det tillägg som avses i förordningens artikel 41.1 c.

3. Bestämmelserna i punkt 2 skall inte gälla i det fall som avses i förordningens artikel 41.1 d. I detta fall skall den institution hos vilken sökanden senast var försäkrad vända sig till den nederländska institutionen för att få reda på det belopp som skall utges av denna institution.

Artikel 36

Ansökan om förmåner vid ålderdom och efterlevandeförmåner (utom förmåner till barn som har mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna) samt invaliditetsförmåner i fall som inte avses i tillämpningsförordningens artikel 35

1. För att få förmåner enligt förordningens artikel 40-51, utom i fall som avses i tillämpningsförordningens artikel 35, skall sökanden lämna in en ansökan till institutionen på bosättningsorten enligt det förfarande

som bestäms i den lagstiftning som denna institution tillämpar. Om den anställd eller egenföretagaren inte har omfattats av denna lagstiftning skall institutionen på bosättningsorten vidarebefordra ansökan till institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning han senast har varit omfattad av, och ange den dag då ansökan lämnades in. Den dagen skall anses som dag för inlämnande av ansökan till den sistnämnda institutionen.

2. Om en anställd eller egenföretagare är bosatt inom en medlemsstats territorium vars lagstiftning han inte har omfattats av, kan han lämna in sin ansökan till institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning han senast har omfattats av.

3. Om en anställd eller egenföretagare är bosatt inom en icke-medlemsstats territorium skall han lämna in sin ansökan till den behöriga institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning han senast har omfattats av. Om sökanden lämnar in sin ansökan till institutionen i den medlemsstat i vilken han är medborgare skall denna institution vidarebefordra ansökan till den behöriga institutionen.

4. En ansökan om förmåner, som har sänts till institutionen i en medlemsstat, skall automatiskt medföra att förmåner beviljas samtidigt enligt lagstiftningen i alla de medlemsstater, vars villkor sökanden uppfyller, utom i sådana fall då sökanden enligt förordningens artikel 44.2 begär att beviljandet av de förmåner vid ålderdom som han skulle ha rätt till enligt en eller flera medlemsstaters lagstiftning skjuts upp.

Artikel 37

Handlingar och upplysningar som skall bifogas ansökan om förmåner som avses i tillämpningsförordningens artikel 36

Vid ansökan enligt tillämpningsförordningens artikel 36 skall följande regler gälla:

- a) Ansökan skall åtföljas av de nödvändiga handlingar och göras på den blankett som föreskrivs i lagstiftningen
 - i) i den medlemsstat inom vars territorium sökanden är bosatt i fall som avses i artikel 36.1,
 - ii) i den medlemsstat vars lagstiftning den anställd eller egenföretagaren senast var omfattad av i fall som avses i artikel 36.2 och 36.3.
- b) Riktigheten av de upplysningar som lämnas av sökanden skall styrkas med officiella handlingar som bifogas ansökningsblanketten eller bekräftas av de behöriga organen i den medlemsstat inom vars territorium sökanden är bosatt.
- c) Sökanden skall så långt det är möjligt antingen ange den institution eller de institutioner i varje medlems-

stat, som handhar försäkringen för invaliditet, ålderdom eller dödsfall (pensioner) och som den anställd eller egenföretagaren har varit försäkrad hos, eller, när det gäller en anställd, den eller de arbetsgivare för vilka han har arbetat inom en medlemsstats territorium, genom att visa upp de arbetsintyg som han har.

- d) Om sökanden enligt förordningens artikel 44.2 begär att beviljandet av de förmåner vid ålderdom som han skulle ha rätt till enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, skjuts upp skall han ange den lagstiftning enligt vilken han ansöker om förmåner.

Artikel 38

Intyg om familjemedlemmar som skall beaktas vid beräkning av förmånsbeloppet

1. För att få förmåner enligt bestämmelserna i förordningens artikel 39.4 eller 47.3 skall sökanden lämna in ett intyg om sina familjemedlemmar, dock inte om sina barn, som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det i vilket institutionen som svarar för förmåner finns.

Detta intyg skall utfärdas av sjukförsäkringsinstitutionen på familjemedlemmarnas bosättningsort eller av en annan institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium de är bosatta. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 25.2 andra och tredje styckena skall gälla också dessa fall.

I stället för det intyg som anses i första stycket ovan kan institutionen som svarar för förmåner kräva att sökanden lämnar in aktuella folkbokföringshandlingar om familjemedlemmar, dock inte för barn, som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det där institutionen finns.

2. Om, i det fall som avses i punkt 1, den lagstiftning som tillämpas av institutionen i fråga kräver att familjemedlemmarna bor tillsammans med pensionären, skall det styrkas att de familjemedlemmar som inte uppfyller detta villkor likväl är huvudsakligen beroende av sökanden för sin försörjning genom handlingar som visar att en del av sökandens inkomster regelbundet förs över till dessa familjemedlemmar.

Artikel 39 (11)

Beredning av ansökningar om invaliditetsförmåner i fall då den anställd eller egenföretagaren endast har omfattats av de lagstiftningar som nämns i förordningens bilaga IV A

1. Om en anställd eller egenföretagare har lämnat in en ansökan om invaliditetsförmåner och om institutionen konstaterar att bestämmelserna i förordningens artikel 37.1 gäller, skall denna institution, om det behövs, från

den institution hos vilken den berörda personen senast var försäkrad skaffa ett intyg om de försäkringsperioder som han har fullgjort enligt den lagstiftning som den senare institutionen tillämpar.

2. Punkt 1 ovan gäller också när försäkringsperioder, som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, måste beaktas för att villkoren i den behöriga statens lagstiftning skall uppfyllas.

3. I fall som avses i förordningens artikel 39.3 skall den institution som har utrett sökandens fall vidarebefordra hans handlingar till den institution hos vilken han senast var försäkrad.

4. Tillämpningsförordningens artikel 41-50 gäller inte beredning av de ansökningar som avses i punkt 1, 2 och 3.

Artikel 40

Fastställande av invaliditetsgraden

Vid fastställande av invaliditetsgraden skall institutionen i en medlemsstat beakta de handlingar, läkarintyg och upplysningar av administrativ karaktär som har skaffats från institutionen i en annan medlemsstat. Varje institution behåller dock rätten att låta sökanden undersökas av den läkare som institutionen själv väljer, utom i sådana fall då bestämmelserna i förordningens artikel 40.4 gäller.

Beredning av ansökningar om förmåner vid invaliditet, ålderdom och dödsfall i fall som avses i tillämpningsförordningens artikel 36

Artikel 41

Fastställande av den utredande institutionen

1. Ansökningar om förmåner skall utredas av den institution till vilken de har sänts eller vidarebefordrats enligt bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 36. Denna institution benämns här den utredande institutionen.

2. Den utredande institutionen skall utan dröjsmål och på en särskild blankett underrätta alla berörda institutioner om ansökningar om förmåner så att ansökningarna samtidigt och utan dröjsmål kan utredas av alla dessa institutioner.

Artikel 42

Blanketter som skall användas vid beredning av ansökningar om förmåner

1. Vid beredningen av ansökningar om förmåner skall den utredande institutionen använda en blankett som

särskilt skall innehålla ett utlåtande och en förteckning över de försäkrings- eller bosättningsperioder som den anställde eller egenföretagaren har fullgjort enligt lagstiftningen i alla de berörda medlemsstaterna.

2. När dessa blanketter sedan vidarebefordras till institutionen i en annan medlemsstat skall de utgöra bevishandlingar.

Artikel 43

De berörda institutionernas förfarande vid beredning av en ansökan

1. Den utredande institutionen skall på den blankett som föreskrivs i tillämpningsförordningens artikel 42.1 ange de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som denna tillämpar och skall sända en kopia av denna blankett till den institution för försäkring vid invaliditet, ålderdom eller dödsfall (pensioner) i varje medlemsstat hos vilken den anställde eller egenföretagaren har varit försäkrad samt i förekommande fall bifoga de arbetsintyg som sökanden har visat upp.

2. Om det gäller endast en annan institution skall denna institution fylla i den nämnda blanketten och ange

- a) de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som denna tillämpar,
- b) det förmånsbelopp som sökanden kunde göra anspråk på för endast dessa försäkrings- eller bosättningsperioder,
- c) det teoretiska och det faktiska förmånsbelopp som har beräknats enligt bestämmelserna i förordningens artikel 46.2.

Den ifyllda blanketten skall återsändas till den utredande institutionen.

Om en rätt till förmåner har förvärvats med beaktande av endast sådana försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som tillämpas av den andra medlemsstatens behöriga institution och om det förmånsbelopp som svarar mot dessa perioder kan bestämmas utan dröjsmål och det beräkningsförfarande som avses i c kräver en avsevärt längre tid, skall blanketten återsändas till den utredande institutionen med den information som avses i a och b. Den information som avses i c skall snarast möjligt sändas till den utredande institutionen.

3. Om det gäller två eller flera institutioner skall var och en av dessa institutioner fylla i den nämnda blanketten och ange de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar och återsända den till den utredande institutionen.

Om en rätt till förmåner har förvärvats med beaktande av endast sådana försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som tillämpas av en eller flera av dessa institutioner och om det förmånsbelopp som svarar mot dessa perioder kan bestämmas utan dröjsmål, skall den utredande institutionen samtidigt underrättas om detta belopp och om försäkrings- eller bosättningsperioderna. Om bestämmandet av det nämnda beloppet kräver en viss tid, skall den utredande institutionen underrättas om beloppet så snart som detta har bestämts.

När den utredande institutionen har fått alla blanketter med information om försäkrings- eller bosättningsperioder och, i förekommande fall, det eller de belopp som skall betalas ut enligt lagstiftningen i en eller flera av de berörda medlemsstaterna, skall denna sända en kopia av de ifyllda blanketterna till varje berörd institution, som på handlingen skall anteckna det teoretiska och det faktiska förmånsbelopp som beräknats enligt bestämmelserna i förordningens artikel 46.2 samt återsända handlingen till den utredande institutionen.

4. Så snart som den utredande institutionen, efter att ha fått den information som avses i punkt 2 och 3, har fastställt att bestämmelserna i förordningens artikel 40.2, 48.2 eller 48.3 skall tillämpas, skall den underrätta de andra berörda institutionerna om detta.

5. I de fall som avses i tillämpningsförordningens artikel 37 d skall institutionerna i de medlemsstater, vars lagstiftning sökanden har varit omfattad av men hos vilka han har begärt att beviljandet av förmåner skjuts upp, på den blankett som avses i tillämpningsförordningens artikel 42.1 ange endast de försäkrings- eller bosättningsperioder som sökanden har fullgjort enligt den lagstiftning som de tillämpar.

Artikel 44

Institutioner med bemyndigande att fatta beslut om invaliditetsgraden

1. Om något annat inte följer av bestämmelserna i punkt 2 och 3, skall endast den utredande institutionen ha rätt att fatta det beslut som avses i förordningens artikel 40.4 om sökandens invaliditetsgrad. Denna institution skall fatta detta beslut så snart som den kan avgöra, i förekommande fall med beaktande av bestämmelserna i förordningens artikel 45, om de villkor för rätt till förmåner som har fastställts i den lagstiftning som den tillämpar har uppfyllts. Den skall utan dröjsmål underrätta de andra berörda institutionerna om detta beslut.

2. Om de villkor för rätt till förmåner, bortsett från de som rör invaliditetsgraden, som har fastställts i den lagstiftning som den utredande institutionen tillämpar inte har uppfyllts med beaktande av bestämmelserna i

förordningens artikel 45, skall denna institution omedelbart underrätta den institution som är behörig vad avser invaliditet i den medlemsstat, vars lagstiftning den anställde eller egenföretagaren senast var omfattad av. Om de villkor för rätt till förmåner enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar är uppfyllda, skall denna institution ha rätt att fatta beslut om sökandens invaliditetsgrad. Institutionen skall utan dröjsmål underrätta de andra berörda institutionerna om detta beslut.

3. Vid behov kan det bli nödvändigt att återföra ärendet på samma villkor till den behöriga institutionen för invaliditet i den medlemsstat vars lagstiftning den anställde eller egenföretagaren först var omfattad av.

Artikel 45

Provisorisk utbetalning av förmåner och förskott på förmåner

1. Om den utredande institutionen konstaterar att sökanden har rätt till förmåner enligt den lagstiftning som denna tillämpar utan att sådana försäkrings- eller bosättningsperioder behövs beaktas som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning, skall den omedelbart betala ut dessa förmåner provisoriskt.

2. Om sökanden inte har rätt till förmåner enligt punkt 1 men om det framgår av de upplysningar som den utredande institutionen har fått enligt tillämpningsförordningens artikel 43.2 eller 43.3 att en rätt till förmåner har förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning med beaktande av endast sådana försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftningen, skall den institution som tillämpar den nämnda lagstiftningen betala ut dessa förmåner provisoriskt så snart som den utredande institutionen har underrättat den om skyldigheten att göra det.

3. Om i det fall som avses i punkt 2, rätt till förmåner har förvärvats enligt lagstiftningen i fler än en medlemsstat, med beaktande av endast de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt var och en av dessa lagstiftningar, skall den institution, som först har underrättat den utredande institutionen om att en sådan rätt föreligger, svara för den provisoriska utbetalningen av förmånerna. Den utredande institutionen skall informera de övriga berörda institutionerna om detta.

4. Den institution som är skyldig att betala ut förmåner enligt punkterna 1, 2 eller 3 skall utan dröjsmål informera sökanden om detta och då särskilt betona att åtgärden är provisorisk och inte kan överklagas.

5. Om ingen förmån tills vidare kan betalas till sökanden enligt punkterna 1, 2 eller 3 men om det framgår av utredningen att rätt till förmåner har förvärvats enligt förordningens artikel 46.2, skall den utredande institutionen betala ut ett lämpligt förskott till honom vilket kan

återkrävas och vars belopp skall ligga så nära som möjligt det belopp som sannolikt kommer att betalas ut till honom enligt förordningens artikel 46.2.

6. Två medlemsstater eller dessa medlemsstaters behöriga myndigheter kan komma överens om att tillämpa andra metoder för utbetalning tills vidare av förmåner i fall då endast institutioner i dessa stater berörs. Administrativa kommissionen skall underrättas om varje sådan överenskommelse.

Artikel 46 (11)

Belopp som skall utges för perioder med frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring och som inte skall beaktas enligt tillämpningsförordningens artikel 15.1 b

Vid beräkningen av det teoretiska och det faktiska förämsbeloppet enligt bestämmelserna i förordningens artikel 46.2 a och 46.2 b skall reglerna i tillämpningsförordningens artikel 15.1 b-d gälla.

Det faktiska belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i förordningens artikel 46.2 skall ökas med det belopp som svarar mot perioderna av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som inte har beaktats enligt tillämpningsförordningens artikel 15.1 b. Denna ökning skall beräknas enligt bestämmelserna i den medlemsstats lagstiftning enligt vilken perioderna av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring har fullgjorts.

Den jämförelse som avses i förordningens artikel 46.3 måste göras under hänsynstagande till denna ökning.

Artikel 47 (11)

Beräkning av de belopp som motsvarar perioderna av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

Institutionen i varje medlemsstat skall i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar beräkna det belopp som svarar mot perioderna av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring som enligt förordningens artikel 46a.3 c inte omfattas av bestämmelserna i en annan medlemsstat om indragning, minskning eller innehållande.

Artikel 48 (11)

Underrättelse till sökanden om institutionernas beslut

1. Det slutliga beslut som var och en av de berörda institutionerna har fattat skall sändas till den utredande institutionen. Varje beslut skall innehålla uppgift om möjligheten att överklaga och tiden för överklagande

enligt den berörda lagstiftningen. När den utredande institutionen har fått alla sådana beslut skall den underätta sökanden om detta på dennes eget språk i ett sammanfattande meddelande till vilket de nämnda besluten skall bifogas. Tiden för överklagande skall alltid räknas från det att sökanden erhöll det sammanfattande meddelandet.

2. När det sammanfattande meddelande som avses i punkt 1 sänds till sökanden skall den utredande institutionen samtidigt sända en kopia till var och en av de berörda institutionerna tillsammans med en kopia av de andra institutionernas beslut.

Artikel 49 (11)

Omräkning av förmåner

1. Vid tillämpningen av bestämmelserna i förordningens artikel 43.3 och 43.4, artikel 49.2 och 49.3 och artikel 51.2 gäller bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 45 på motsvarande sätt.

2. Vid omräkning, indragning eller innehållande av en förmån skall den institution som har fattat ett sådant beslut omedelbart underrätta den berörda personen och varje institution hos vilken personen har rätt till förmån om detta, vid behov genom den utredande institutionens medverkan. Beslutet skall innehålla uppgift om möjligheten att överklaga och tiden för överklagande enligt den berörda lagstiftningen. Tiden för överklagande skall alltid räknas från det att sökanden erhöll beslutet.

Artikel 50

Åtgärder för att påskynda beviljandet av förmåner

1. a) i) När en anställd eller egenföretagare som är medborgare i en medlemsstat blir omfattad av en annan medlemsstats lagstiftning skall den behöriga institutionen för pensioner i den senare medlemsstaten med alla de medel som står till dess förfogande vid registreringstillfället sända all information om den berörda personens identitet, namnet på den nämnda behöriga institutionen samt de försäkringsnummer som han har tilldelats till det organ som har utsetts av den behöriga myndigheten i denna medlemsstat.
- ii) Vidare skall den behöriga institution som avses under i, så långt möjligt, sända all annan information som kan underlätta och påskynda utbetalningen av pensioner till det organ som har utsetts enligt bestämmelserna under i.
- iii) Denna information skall sändas på det sätt som har bestämts av Administrativa kom-

missionen till det organ som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.

- iv) Vid tillämpningen av bestämmelserna under i-iii skall statslösa personer och flyktingar anses vara medborgare i den medlemsstat vars lagstiftning de först var omfattade av.

- b) De berörda institutionerna skall på begäran av personen i fråga eller den institution hos vilken han vid den aktuella tidpunkten är försäkrad börja ställa samman hans försäkringsförhållanden senast ett år före den dag då han uppnår pensionsåldern.

2. Föreskrifter för tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 beslutas av Administrativa kommissionen.

Administrativa kontroller och läkarundersökningar

Artikel 51

1. Följande gäller när någon får förmåner, i synnerhet

- a) förmåner vid invaliditet,
- b) förmåner vid ålderdom som utges vid arbetsoförmåga,
- c) förmåner vid ålderdom som utges till äldre arbetslösa personer,
- d) förmåner vid ålderdom som utges när en förvärvsverksamhet upphör,
- e) förmåner till efterlevande som utges vid invaliditet eller arbetsoförmåga,
- f) förmåner som utges under förutsättning att mottagarens tillgångar inte överstiger en viss nivå:

Om den som får förmåner vistas eller är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den stat i vilken den institution som svarar för förmånerna finns, skall administrativa kontroller och läkarundersökningar utföras på denna institutions begäran av institutionen på mottagarens vistelse- eller bosättningsort enligt det förfarande som föreskrivs i den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar. Den institution som svarar för förmånerna skall dock ha rätt att låta mottagaren undersökas av en läkare som den väljer.

2. Om det konstateras att den förmånstagare som avses i punkt 1 ovan är anställd eller verksam som egenföretagare eller har tillgångar som överstiger den fastställda nivån samtidigt som han får förmåner, skall institutionen på vistelse- eller bosättningsorten sända en rapport till den institution som svarar för förmånerna och som har begärt kontrollen eller undersökningen. Denna rapport skall särskilt ange arten av den anställning eller verksamhet som personen i fråga bedriver, beloppet av den inkomst eller de tillgångar som han har haft under det senaste

hela kvartalet, normalinkomsten inom samma område för en anställd eller egenföretagare på samma nivå och inom samma yrke som personen i fråga hade innan han blev invalid, under en referensperiod som skall fastställas av den institution som svarar för förmånerna och, i förekommande fall, ett utlåtande från en medicinskt sakkunnig om den berörda personens hälsotillstånd.

Artikel 52

Om personen i fråga återfår rätten till förmåner, som har innehållits, medan han är bosatt inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall de berörda institutionerna utbyta all information som behövs för att dessa förmåner skall kunna betalas ut på nytt.

Utbetalning av förmåner

Artikel 53

Metod för utbetalning av förmåner

1. Om den institution i en medlemsstat som svarar för förmåner till personer bosatta inom en annan medlemsstats territorium inte betalar ut förmånerna direkt till dem, skall dessa förmåner på begäran av denna institution betalas ut av den sistnämnda medlemsstatens förbindelseorgan eller av institutionen på den ort där de personer som har rätt till förmåner är bosatta enligt det förfarande som avses i tillämpningsförfordningens artikel 54-58. Om den institution som svarar för förmånerna betalar ut dessa direkt till de personer som har rätt till dem, skall den underrätta institutionen på bosättningsorten om detta. Det utbetalningsförfarande som tillämpas av medlemsstaternas institutioner anges i bilaga 6.

2. Två eller flera medlemsstater eller dessa staters behöriga myndigheter kan komma överens om andra metoder för utbetalningen av förmåner i fall där endast dessa medlemsstaters behöriga institutioner berörs. Administrativa kommissionen skall underrättas om varje sådan överenskommelse.

3. Sådana bestämmelser i överenskommelser om utbetalningen av förmåner som gällde dagen innan förordningen trädde i kraft skall fortsätta att gälla, om de finns förtecknade i bilaga 5.

Artikel 54

Underrättelse till det utbetalande organet om kommande utbetalningar

Den institution som svarar för förmånerna skall till förbindelseorganet i den medlemsstat inom vars territorium personen med rätt till förmåner är bosatt eller till institutionen på bosättningsorten (nedan kallad det utbetalande organet) sända ett detaljerat utbetalningsschema i två exemplar vilket skall komma det betalande organet tillhanda senast 20 dagar före den dag då dessa förmåner skall betalas ut.

*Artikel 55***Överföring av belopp till det utbetalande organets konto**

1. Tio dagar före den dag då förmåner skall betalas ut skall institutionen med ansvar för förmånerna i denna medlemsstats valuta överföra det belopp som behövs för de utbetalningar som anges i det schema som avses i tillämpningsförfordningens artikel 54. Överföringen skall göras genom nationalbanken eller genom en annan bank i den medlemsstat inom vars territorium institutionen som svarar för förmånerna finns, till ett konto som har öppnats för det utbetalande organet i nationalbankens namn eller i någon annan banks namn i den medlemsstat inom vars territorium det utbetalande organet finns. En sådan överföring skall ha befriande verkan. Institutionen som svarar för förmånerna skall samtidigt sända en underrättelse om överföringen till det utbetalande organet.

2. Den bank till vars konto överföringen har gjorts skall kreditera det utbetalande organet med det överförda beloppets motvärde i den medlemsstats valuta inom vars territorium organet finns.

3. Namnen på och huvudkontoren för de banker som avses i punkt 1 förtecknas i bilaga 7.

*Artikel 56***Det utbetalande organets betalning av belopp till förmånstagare**

1. De utbetalningar som anges i det schema som avses i tillämpningsförfordningens artikel 54 skall göras till förmånstagaren av det utbetalande organet för den institutions räkning som ansvarar för förmånerna. Dessa utbetalningar skall göras på det sätt som bestäms i den lagstiftning som det utbetalande organet tillämpar.

2. Så snart det utbetalande organet eller något annat organ som har utsetts av detta får kännedom om någon omständighet som motiverar innehållande eller indragning av förmånerna skall det upphöra med alla utbetalningar. Detsamma gäller då den person som har rätt till förmåner flyttar till en annan stats territorium.

3. Det utbetalande organet skall upplysa institutionen som svarar för förmånerna om skälet för varje utebliven utbetalning. Om den person som har rätt till förmåner eller dennes make avlider eller om en änka eller änklings gifter om sig, skall det utbetalande organet underrätta den nämnda institutionen om dagen för detta.

*Artikel 57***Slutlig avräkning avseende de utbetalningar som avses i tillämpningsförfordningens artikel 56**

1. De utbetalningar som avses i tillämpningsförfordningens artikel 56 skall slutligt avräknas i slutet av varje

utbetalningsperiod så att de belopp som faktiskt har betalats till förmånstagarna eller till deras företrädare kan fastställas liksom de belopp som inte har betalats ut.

2. Det totala beloppet skall, uttryckt i siffror och ord i den medlemsstats valuta inom vars territorium institutionen som svarar för förmånerna finns, intygas vara överensstämmande med de utbetalningar som det utbetalande organet har gjort och denna bekräftelse skall undertecknas av en representant för detta organ.

3. Det utbetalande organet skall garantera riktigheten av de utbetalningar som gjorts.

4. Skillnaden mellan de belopp som har överförts av institutionen som svarar för förmånerna, uttryckt i den medlemsstats valuta inom vars territorium denna institution finns, och värdet uttryckt i samma valuta av de utbetalningar som har intygats av det utbetalande organet skall räknas av från de belopp som senare skall överföras för samma ändamål av institutionen som svarar för förmånerna.

*Artikel 58***Gottgörelse för kostnader vid utbetalning av förmåner**

Det utbetalande organet kan göra avdrag för kostnader vid utbetalningen av förmåner, i synnerhet för post- och bankavgifter, enligt de villkor som föreskrivs i den lagstiftning som detta organ tillämpar.

*Artikel 59***Underrättelse om flyttning**

När en person som har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater flyttar från en stats territorium till en annans, skall han underrätta den eller de institutioner som svarar för förmånerna och det utbetalande organet om detta.

KAPITEL 4

OLYCKSFALL I ARBETET OCH ARBETSSJUKDOMAR**Tillämpning av förordningens artiklar 52 och 53***Artikel 60***Vårdförmåner vid bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten**

1. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 52 a, skall en anställd eller egenföretagare lämna in ett

intyg till institutionen på bosättningsorten vilket anger att han har rätt till dessa vårdförmåner. Detta intyg skall utfärdas av den behöriga institutionen och grundas på upplysningar från arbetsgivaren i förekommande fall. Om den behöriga statens lagstiftning föreskriver det, skall den anställda eller egenföretagaren till institutionen på bosättningsorten dessutom lämna in ett bevis från den behöriga institutionen om mottagen anmälan om ett olycksfall i arbetet eller en yrkessjukdom. Om personen i fråga inte lämnar in dessa handlingar, skall institutionen på bosättningsorten skaffa dem från den behöriga institutionen och i väntan på dem bevilja honom vårdförmåner enligt sjukförsäkringen, under förutsättning att han uppfyller villkoren för rätt till dessa.

2. Intyget skall gälla tills institutionen på bosättningsorten får en underrättelse om att det inte längre gäller. Om detta intyg har utfärdats av en fransk institution skall det dock gälla endast i ett år från den dag då det utfärdades och skall förnyas varje år.

3. För säsongsarbetare skall det intyg som avses i punkt 1 gälla under säsongsarbetets hela beräknade varaktighet, om den behöriga institutionen inte under tiden meddelar institutionen på bosättningsorten att det inte längre gäller.

4. Vid varje ansökan om vårdförmåner skall personen i fråga lämna in de handlingar som behövs för att vårdförmåner skall kunna utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium han är bosatt.

5. Vid sjukhusvistelse skall institutionen på bosättningsorten inom tre dagar efter det att den har fått kännedom om detta underrätta den behöriga institutionen om tidpunkten för intagningen på sjukhus, sjukhusvistelsens sannolika längd och tidpunkten för utskrivningen från sjukhus.

6. Institutionen på bosättningsorten skall i förväg underrätta den behöriga institutionen om varje beslut om utgivande av vårdförmåner när den sannolika eller faktiska kostnaden överstiger ett schablonbelopp, som fastställs och med jämna mellanrum omprövas av Administrativa kommissionen.

Den behöriga institutionen skall inom 15 dagar från den dag då denna information har översänts göra eventuella invändningar och ange de skäl på vilka dessa invändningar grundas. Om ingen sådan invändning har gjorts vid slutet av denna period skall institutionen på bosättningsorten utge vårdförmånerna. Om dessa vårdförmåner måste beviljas i ett mycket brådskande fall skall institutionen på bosättningsorten omedelbart underrätta den behöriga institutionen om det.

7. Personen i fråga skall underrätta institutionen på bosättningsorten om varje förändring i sin situation som kan påverka hans rätt till vårdförmåner, i synnerhet upphörande eller byte av anställning eller verksamhet

som egenföretagare eller byte av bosättnings- eller vistelseort. På samma sätt skall den behöriga institutionen underrätta institutionen på bosättningsorten, om personen i fråga upphör att vara försäkrad eller upphör att ha rätt till vårdförmåner. Institutionen på bosättningsorten kan när som helst begära att den behöriga institutionen lämnar alla upplysningar om personens försäkring eller om hans rätt till vårdförmåner.

8. För gränsarbetare får läkemedel, bandage, glasögon och mindre hjälpmedel utges och laboratorieanalyser och tester utföras endast inom den medlemsstats territorium inom vilket de har ordinerats enligt bestämmelserna i denna medlemsstats lagstiftning.

9. Två eller flera medlemsstater eller dessa medlemsstaters behöriga myndigheter kan, sedan de har inhämtat yttrande från Administrativa kommissionen, komma överens om andra tillämpningsbestämmelser.

Artikel 61

Andra kontantförmåner än pensioner vid bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. För att få andra kontantförmåner än pensioner enligt förordningens artikel 52 b skall en anställd eller egenföretagare inom tre dagar efter det att arbetsoförmågan inträffade göra ansökan hos institutionen på bosättningsorten genom att lämna in en anmälan om att han har upphört att arbeta eller, om det föreskrivs i den lagstiftning som den behöriga institutionen eller institutionen på bosättningsorten tillämpar, ett intyg om arbetsoförmåga som har utfärdats av hans behandlande läkare.

2. Om de behandlande läkarna i bosättningslandet inte utfärdar intyg om arbetsoförmåga skall personen ansöka direkt hos institutionen på bosättningsorten inom den tid som har fastställts i den lagstiftning som denna institution tillämpar.

Denna institution skall omedelbart se till att arbetsoförmågan medicinskt konstateras av läkare och att det intyg som avses i punkt 1 utfärdas. Intyget skall ange arbetsoförmågans beräknade varaktighet och skall utan dröjsmål översändas till den behöriga institutionen.

3. I de fall då punkt 2 inte är tillämplig skall institutionen på bosättningsorten snarast möjligt, och i varje fall inom tre dagar från den dag då personen gjorde anmälan, se till att han undersöks av en läkare som om han vore försäkrad hos denna institution. Den undersökande läkarens intyg skall särskilt ange arbetsoförmågans beräknade varaktighet och skall översändas till den behöriga institutionen på bosättningsorten inom tre dagar från den dag då undersökningen gjordes.

4. Institutionen på bosättningsorten skall sedan vidta alla nödvändiga administrativa kontroller eller läkarun-

dersökningar av personen som om han vore försäkrad hos denna institution. Så snart som den konstaterar att personen kan återuppta sitt arbete skall den utan dröjsmål underrätta honom och den behöriga institutionen om detta och ange vilken dag arbetsförmågan upphörde. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 skall underrättelsen till personen anses som ett beslut av den behöriga institutionen.

5. Den behöriga institutionen behåller under alla omständigheter rätten att låta personen undersökas av en läkare som institutionen själv väljer.

6. Om den behöriga institutionen beslutar att innehålla kontantförmåner på grund av att personen inte har fullgjort de formaliteter som föreskrivs i bosättningslandets lagstiftning eller om den konstaterar att personen kan återuppta sitt arbete, skall den underrätta personen i fråga om sitt beslut och samtidigt översända en kopia av detta beslut till institutionen på bosättningsorten.

7. När personen återupptar sitt arbete skall han underrätta den behöriga institutionen om detta, om en sådan underrättelse krävs enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar.

8. Den behöriga institutionen skall betala ut kontantförmåner på lämpligt sätt, exempelvis med internationell postanvisning, och skall underrätta institutionen på bosättningsorten och personen om detta. Om kontantförmåner betalas ut av institutionen på bosättningsorten för den behöriga institutionens räkning skall den sistnämnda institutionen underrätta personen om hans rättigheter och underrätta institutionen på bosättningsorten om kontantförmånernas belopp, tidpunkterna för utbetalning och den längsta tid under vilken de kan utges enligt den behöriga statens lagstiftning.

9. Två eller flera medlemsstater eller dessa medlemsstaters behöriga myndigheter kan, sedan de har inhämtat yttrande från Administrativa kommissionen, komma överens om andra tillämpningsbestämmelser.

Tillämpning av förordningens artikel 55

Artikel 62

Vårdförmåner vid vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. För att få vårdförmåner skall en person, som är anställd inom internationell transport, omfattas av förordningens artikel 14.2 a och under sin anställning begär sig till en annan medlemsstats territorium än den behöriga staten, snarast möjligt till institutionen på vistelseorten lämna in ett särskilt intyg som har utfärdats av arbetsgivaren eller dennes företrädare under den innevarande kalendermånaden eller under de två kalendermånaderna närmast före inlämnandet. Detta intyg skall särskilt ange den dag från och med vilken personen har varit anställd hos denna arbetsgivare samt namnet och adressen på den behöriga institutionen. Om personen har

lämnat in ett sådant intyg skall han anses ha uppfyllt villkoren för rätt till vårdförmåner. Om personen inte kan ta kontakt med institutionen på vistelseorten innan han får läkarvård skall han ändå mot uppvisande av det nämnda intyget få denna vård som om han vore försäkrad hos denna institution.

2. Institutionen på vistelseorten skall inom tre dagar höra sig för hos den behöriga institutionen om personen i fråga uppfyller villkoren för rätt till vårdförmåner. Institutionen på vistelseorten skall utge vårdförmåner tills den får svar från den behöriga institutionen, dock inte längre än för 30 dagar.

3. Den behöriga institutionen skall sända sitt svar till institutionen på vistelseorten inom tio dagar från det att den fick begäran från denna institution. Om detta svar är jakande skall den behöriga institutionen vid behov ange den längsta period under vilken vårdförmåner får utges enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar och institutionen på vistelseorten skall fortsätta att utge dessa förmåner.

4. Vårdförmåner som utges på grund av det antagande som har gjorts enligt punkt 1 skall återbetalas enligt förordningens artikel 36.1.

5. I stället för det intyg som avses i punkt 1 får den anställda som avses i nämnda punkt lämna in det intyg som föreskrivs i punkt 6 till institutionen på vistelseorten.

6. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 55.1 a i, utom i fall då ett antagande har gjorts enligt punkt 1, skall den anställda eller egenföretagaren lämna in ett intyg till institutionen på vistelseorten vilket anger att han har rätt till vårdförmåner. Detta intyg, som skall utfärdas av den behöriga institutionen om möjligt innan personen har lämnat den medlemsstats territorium inom vilket han är bosatt, skall, när det behövs, särskilt ange den längsta period under vilken vårdförmåner får utges enligt den behöriga statens lagstiftning. Om personen i fråga inte lämnar in detta intyg skall institutionen på vistelseorten skaffa det från den behöriga institutionen.

7. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artiklar 60.5, 60.6 och 60.9 skall gälla även dessa fall.

Artikel 63

Vårdförmåner för anställda eller egenföretagare som flyttar eller återvänder till bosättningslandet och för anställda eller egenföretagare som har fått tillstånd att resa till en annan medlemsstat för läkarvård

1. För att få vårdförmåner enligt förordningens artikel 55.1 b i skall en anställd eller egenföretagare lämna in ett

intyg till institutionen på bosättningsorten vilket styrker att han har rätt att fortsätta att få dessa förmåner. Detta intyg, som skall utfärdas av den behöriga institutionen, skall, när det behövs, särskilt ange den längsta period under vilken dessa förmåner får fortsätta att utges enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning. Detta intyg kan på begäran av personen utfärdas efter hans avresa omdet på grund av force majeure inte kan utfärdas dessförinnan.

2. Bestämmelserna i tillämpningsförfordningens artikel 60.5, 60.6 och 60.9 skall gälla även dessa fall.

3. Punkt 1 och 2 gäller också vårdförmåner i fall som avses i förordningens artikel 55.1 c i.

Artikel 64

Andra kontantförmåner än pensioner vid vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga staten

Bestämmelserna i tillämpningsförfordningens artikel 61 skall gälla också andra kontantförmåner än pensioner enligt förordningens artikel 55.1 a ii. Utan att det påverkar skyldigheten att lämna in ett intyg om arbetsoförmåga skall dock en anställd eller egenföretagare, som vistas inom en medlemsstats territorium utan att vara förvärvsverksam där, inte vara skyldig att lämna in det meddelande om att han har upphört att arbeta som avses i tillämpningsförfordningens artikel 61.1.

Tillämpning av förordningens artiklar 52-56

Artikel 65

Meddelanden, utredningar och informationsutbyte mellan institutioner om olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomsfall som inträffat i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. När en person råkar ut för ett olycksfall i arbetet eller när en arbetssjukdom först fastställs inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens skall ett meddelande om olycksfallet eller sjukdomen lämnas enligt bestämmelserna i den behöriga statens lagstiftning, utan att det påverkar tillämpningen av några bestämmelser som gäller i den medlemsstat där olycksfallet i arbetet ägde rum eller där arbetssjukdomen först fastställdes och som skall fortsätta att tillämpas i ett sådant fall. Detta meddelande skall sändas till den behöriga institutionen och en kopia skall sändas till institutionen på bosättningsorten eller på vistelseorten.

2. Institutionen i den medlemsstat inom vars territorium olycksfallet i arbetet ägde rum eller arbetssjukdomen

först fastställdes skall till den behöriga institutionen översända det läkarintyg, som har utfärdats där, i två exemplar samt all relevant information som den behöriga institutionen kan behöva.

3. Om ett olycksfall i arbetet inträffar under en resa inom en annan medlemsstats territorium än den behöriga statens och om det finns anledning att göra en utredning inom den förstnämnda medlemsstatens territorium, kan en utredare utses för detta ändamål av den behöriga institutionen som då skall meddela denna medlemsstats myndigheter detta. Dessa myndigheter skall hjälpa utredaren i synnerhet genom att utse en person som skall bistå honom vid genomgången av officiella rapporter och andra handlingar som rör olyckan.

4. Efter behandlingens slut skall en detaljerad rapport översändas till den behöriga institutionen tillsammans med läkarintyg om olycksfallets eller sjukdomens bestående följder och i synnerhet om personens aktuella tillstånd och tillfrisknande eller bestående men av skadorna. Avgifterna för behandlingen skall betalas av institutionen på bosättningsorten eller vistelseorten, allt efter omständigheterna, enligt den taxa som institutionen tillämpar och skall debiteras den behöriga institutionen.

5. Den behöriga institutionen skall på begäran underätta institutionen på bosättnings- eller vistelseorten, allt efter omständigheterna, om det beslut som fastställer dagen då skadorna läkts eller blivit bestående och, i förekommande fall, om beslut om beviljande av pension.

Artikel 66

Tvister om ett olycksfalls eller en sjukdoms anknytning till arbete

1. Om den behöriga institutionen i fall som avses i förordningens artikel 52 eller 55.1 anser att olycksfallet eller sjukdomen inte omfattas av lagstiftningen om olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar, skall den omedelbart underrätta den institution på bosättnings- eller vistelseorten, som har beviljat vårdförmånerna, om detta. Dessa förmåner skall då anses omfattade av sjukförsäkringen och de skall fortsätta att utges enligt denna när de läkarintyg eller andra intyg som avses i tillämpningsförfordningens artikel 20 och 21 visas upp.

2. När ett slutligt beslut har fattats i denna fråga skall den behöriga institutionen omedelbart underrätta den institution på bosättnings- eller vistelseorten, som har utgett vårdförmånerna, om detta. Då fallet inte är ett olycksfall i arbetet eller en arbetssjukdom skall denna institution fortsätta att utge dessa vårdförmåner enligt sjukförsäkringen, om den anställde eller egenföretagaren har rätt till sådana förmåner. I motsatt fall skall de vårdförmåner som personen har fått enligt sjukförsäkringen anses som förmåner vid ett olycksfall i arbetet eller en arbetssjukdom.

Tillämpning av förordningens artikel 57*Artikel 67 (7)***Förfarandet vid exponering för risk för en arbetssjukdom i flera medlemsstater**

1. I fall som avses i förordningens artikel 57.1 skall anmälan om arbetssjukdom översändas antingen till den behöriga institutionen för arbetssjukdomar i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den drabbade personen senast var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat sjukdomen i fråga eller till institutionen på bosättningsorten som skall vidarebefordra meddelandet till den behöriga institutionen.

2. Om den behöriga institution som avses i punkt 1 konstaterar att personen senast enligt en annan medlemsstats lagstiftning var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen i fråga skall den översända anmälan och andra handlingar till denna medlemsstats motsvarande institution.

3. När institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den drabbade personen senast var sysselsatt i en förvärvsverksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen i fråga konstaterar att denna person eller hans efterlevande inte uppfyller villkoren i denna lagstiftning, i förekommande fall med beaktande bestämmelserna i förordningens artikel 57.2-4, skall denna institution

- a) utan dröjsmål översända anmälan och alla andra handlingar i ärendet däribland resultat av och rapporter från de läkarundersökningar som den förstnämnda institutionen har ordnat med, samt en kopia av det beslut som avses under b till institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den drabbade personen tidigare var sysselsatt i en verksamhet som kunde förorsaka sjukdomen i fråga,
- b) samtidigt underrätta personen i fråga om sitt beslut och i synnerhet ange skälen för vägran att utge förmåner, möjligheterna till och tiden för överklagande och den dag då handlingarna översändes till den institution som avses under a.

4. Vid behov skall fallet enligt samma förfarande åter-sändas till motsvarande institution i den medlemsstat enligt vars lagstiftning den drabbade personen först var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen i fråga.

*Artikel 68 (7)***Utbyte av information mellan institutioner vid överklagande av ett beslut att avslå en ansökan — Utbetalning av förskott vid ett sådant överklagande**

1. När ett beslut att avslå en ansökan fattats av institutionen i en av de medlemsstater, enligt vars lagstiftning den drabbade personen var sysselsatt i en verksamhet som kan ha förorsakat arbetssjukdomen, och detta beslut

överklagas, skall denna institution lämna en underrättelse om överklagandet till den institution till vilken anmälan har översänts enligt det förfarande som anges i tillämpningsförordningens artikel 67.3, och sedan underrätta denna också om det slutliga avgörandet.

2. Om rätten till förmåner har förvärvats enligt den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar, med beaktande av bestämmelserna i förordningens artikel 57.2—4, skall denna institution betala ut förskott med ett belopp som, när det behövs, skall bestämmas efter samråd med den institution vars beslut har överklagats. Den sistnämnda institutionen skall återbetala förskottsbeloppet, om den till följd av avgörandet i högre instans är skyldig att utge förmånerna. Detta belopp skall sedan dras av från det totala beloppet för de förmåner som personen har rätt till.

*Artikel 69 (7)***Fördelning av kostnaden för kontantförmåner i fall av sklerogen pneumokonios**

Följande regler skall gälla vid tillämpningen av förordningens artikel 57.5:

- a) Den behöriga institutionen i den medlemsstat, enligt vars lagstiftning kontantförmåner utges enligt förordningens artikel 57.1 (nedan kallad institutionen som svarar för kontantförmåner), skall använda en blankett som i synnerhet skall innehålla en beskrivning och sammanfattning av alla försäkrings- (ålderspensionsförsäkrings-) eller bosättningsperioder som har fullgjorts av den drabbade personen enligt lagstiftningen i var och en av de berörda medlemsstaterna.
- b) Institutionen som svarar för kontantförmåner skall översända denna blankett till alla ålderspensionsförsäkringsinstitutioner i de medlemsstater där den drabbade personen var försäkrad, vilka var och en på blanketten skall ange de försäkrings- (ålderspensionsförsäkrings-) eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar och återsända blanketten till den institution som svarar för kontantförmåner.
- c) Den institution som svarar för kontantförmåner skall sedan fördela kostnaderna mellan sig själv och de övriga berörda behöriga institutionerna och, för att få deras godkännande, underrätta dessa om fördelningen med tillhörande underlag, i synnerhet beträffande det totala beloppet av beviljade kontantförmåner och beräkningen av procentsatserna för fördelningen.
- d) I slutet av varje kalenderår skall den institution som svarar för kontantförmåner, till var och en av de berörda behöriga institutionerna översända en redovisning av de kontantförmåner som har betalats ut

under året i fråga, utvisande det belopp som var och en av dem är skyldig att betala enligt den fördelning som avses i c. Var och en av dessa institutioner skall snarast möjligt och senast inom tre månader fullgöra sin återbetalningsskyldighet till institutionen som svarar för kontantförmåner.

Tillämpning av förordningens artikel 58.3

Artikel 70

Intyg om familjemedlemmar som skall beaktas vid beräkning av kontantförmåner, däribland pensioner

1. För att få förmåner enligt bestämmelserna i förordningens artikel 58.3 skall sökanden lämna in ett intyg om sina familjemedlemmar som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det i vilket institutionen som svarar för kontantförmånerna finns.

Detta intyg skall utfärdas av sjukförsäkringsinstitutionen på familjemedlemmarnas bosättningsort eller av en annan institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium de är bosatta. Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 25.2 andra och tredje styckena skall gälla även dessa fall.

I stället för det intyg som föreskrivs i första stycket kan institutionen som svarar för kontantförmåner kräva att sökanden lämnar in aktuella folkbokföringshandlingar om hans familjemedlemmar som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det där institutionen finns.

2. Om, i det fall som avses i punkt 1, den lagstiftning som tillämpas av institutionen kräver att familjemedlemmarna bor tillsammans med sökanden, skall det styrkas att de familjemedlemmar som inte uppfyller detta villkor huvudsakligen är beroende av sökanden för sin försörjning genom handlingar som visar att en del av sökandens inkomster regelbundet förs över till dessa familjemedlemmar.

Tillämpning av förordningens artikel 60

Artikel 71

Förvärrande av en arbetssjukdom

1. I de fall som avses i förordningens artikel 60.1 skall sökanden lämna alla upplysningar om förmåner som tidigare har beviljats för den berörda arbetssjukdomen till

institutionen i den medlemsstat hos vilken han ansöker om förmåner. Denna institution kan vända sig till varje annan institution som tidigare har varit behörig för att få de upplysningar som den anser nödvändiga.

2. I det fall som avses i förordningens artikel 60.1 c skall den behöriga institution, som skall betala ut kontantförmånerna, till den andra institutionen för dess godkännande översända uppgift om de kostnader, som den institutionen till följd av försämringen skall svara för, samt bifoga tillhörande handlingar. I slutet av varje kalenderår skall den förstnämnda institutionen sända en redovisning till den sistnämnda institutionen av kontantförmåner som har betalats ut under året, utvisande det belopp som den sistnämnda institutionen är skyldig att återbetala till den förstnämnda, snarast möjligt och senast inom tre månader.

3. I det fall som avses i förordningens artikel 60.2 b första meningen skall den institution som svarar för kontantförmåner, för godkännande översända uppgift till de berörda institutionerna om de ändringar som har gjorts i den tidigare fördelningen av kostnaderna, tillsammans med tillhörande handlingar.

4. Bestämmelserna i punkt 2 gäller också det fall som avses i förordningens artikel 60.2 b andra meningen.

Tillämpning av förordningens artikel 61.5 och 61.6

Artikel 72

Bedömning av graden av arbetsoförmåga vid ett olycksfall i arbete som har inträffat tidigare eller senare eller vid en arbetssjukdom som har konstaterats tidigare eller senare

1. För att bedöma graden av arbetsoförmåga, fastställa rätten till förmåner eller beräkna beloppet av förmåner i de fall som avses i förordningens artikel 61.5 och 61.6 skall sökanden till den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning han var omfattad av vid tidpunkten då olycksfallet i arbetet inträffade eller arbetssjukdomen först konstaterades lämna alla upplysningar om tidigare eller senare olycksfall i arbetet som han har råkat ut för eller arbetssjukdomar han har fått när han har varit omfattad av lagstiftningen i någon annan medlemsstat, oavsett vilken grad av arbetsoförmåga som dessa tidigare eller senare fall kan ha förorsakat.

2. Den behöriga institutionen skall enligt den lagstiftning som den tillämpar för förvärvandet av rätten till förmåner och för bestämmande av förmånsbelopp beakta graden av arbetsoförmåga som dessa tidigare eller senare fall har förorsakat.

3. Den behöriga institutionen kan hos varje institution, som tidigare eller senare har varit behörig, begära de upplysningar som den anser behövs.

den institution som svarar för tillämpningen av det ovan nämnda särskilda systemet, och om den institutionens namn och adress.

Om en tidigare eller senare arbetsförmåga har förorsakats av ett olycksfall som inträffade då personen i fråga var omfattad av lagstiftningen i en medlemsstat där frågan om arbetsförmågans ursprung saknar betydelse, skall den institution som är behörig för den tidigare eller senare arbetsförmågan eller det organ, som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet, på begäran av en annan medlemsstats behöriga institution lämna upplysningar om graden av den tidigare eller senare arbetsförmågan och i största möjliga utsträckning alla upplysningar som kan göra det möjligt att bestämma om arbetsförmågan var en följd av ett olycksfall i arbetet i den lagstiftnings mening som institutionen i den sistnämnda medlemsstaten tillämpar. Om det är fallet skall bestämmelserna i punkt 2 tillämpas.

Tillämpning av förordningens artikel 62.2

Artikel 74

Beaktande av den period under vilken förmåner redan har utgetts av en annan medlemsstats institution

Vid tillämpningen av förordningens artikel 62.2 kan en medlemsstats institution, som skall utge förmåner, begära upplysningar från en annan medlemsstats institution om den period under vilken den sistnämnda institutionen redan har utgett förmåner för samma fall av olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom.

Inlämnande och beredning av pensionsansökningar, utom sådana som gäller pension för arbetssjukdomar enligt förordningens artikel 57

Tillämpning av förordningens artikel 62.1

Artikel 73

Institutioner till vilka arbetare i gruvor och liknande företag kan vända sig under vistelse eller bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. Om i ett fall som avses i förordningens artikel 62.1 de förmåner som utges i vistelse- eller bosättningslandet enligt försäkringssystemet för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar för arbetare inom stålindustrin är likvärdiga med dem som utges enligt det särskilda systemet för arbetare i gruvor och liknande företag, får arbetare i den sistnämnda kategorin vända sig till den närmaste av de institutioner, inom den medlemsstats territorium där de vistas eller är bosatta, som är förtecknade i tillämpningsförordningens bilaga 3, även om denna är en institution för tillämpning av systemet för arbetare inom stålindustrin. Den institutionen skall i så fall utge dessa förmåner.

2. Om de förmåner som utges enligt det särskilda systemet för arbetare i gruvor och liknande företag är mer förmånliga, kan sådana arbetare vända sig antingen till den institution som svarar för tillämpningen av detta system eller till den närmaste institution, inom den stats territorium där de vistas eller är bosatta, som tillämpar systemet för arbetare inom stålindustrin. I det senare fallet skall institutionen i fråga upplysa personen om att han får mer förmånliga förmåner, genom att ansöka hos

1. För att få en pension eller ett tilläggsbidrag enligt lagstiftningen i en medlemsstat skall en anställd eller egenföretagare eller hans efterlevande som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium ansöka antingen hos den behöriga institutionen eller hos institutionen på bosättningsorten, som skall vidarebefordra ansökan till den behöriga institutionen. Vid inlämnande av ansökningar gäller följande:

- a) Ansökan skall åtföljas av nödvändiga handlingar och göras på den blankett som föreskrivs i den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar.
- b) Riktigheten av de upplysningar som lämnas av sökanden skall styrkas med officiella handlingar som bifogas ansökningsblanketten eller bekräftas av de behöriga organen i den medlemsstat inom vars territorium sökanden är bosatt.

2. Den behöriga institutionen skall direkt eller genom den behöriga statens förbindelsesorgan underrätta sökanden om sitt beslut och sända en kopia av detta beslut till förbindelseorganet i den medlemsstat inom vars territorium sökanden är bosatt.

Administrativa kontroller och läkarundersökningar

Artikel 76

1. De administrativa kontroller och läkarundersökningar, däribland de läkarundersökningar som föreskrivs

vid omprövning av rätten till pension, skall på den behöriga institutionens begäran utföras av institutionen i den medlemsstat, inom vars territorium personen med rätt till förmåner befinner sig, enligt det förfarande som föreskrivs i den lagstiftning som den sistnämnda institutionen tillämpar. Den behöriga institutionen behåller dock rätten att låta personen med rätt till förmåner undersökas av en läkare som institutionen själv väljer.

2. Varje person som uppbär pension för sig själv eller för ett barn som har mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna skall underrätta den institution som svarar för utbetalningen om varje ändring i hans eller barnets situation som kan påverka rätten till pension.

Utbetalning av pensioner

Artikel 77

Utbetalning av pensioner från en medlemsstats institution till pensionärer som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium skall göras enligt bestämmelserna i tillämpningsförfordningens artikel 53-58.

KAPITEL 5

DÖDSFALLSERSÄTTNINGAR

Tillämpning av förordningens artikel 64-66

Artikel 78

Inlämnande av ansökan om förmån

För att få dödsfallsersättning enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat än den stat inom vars territorium sökanden är bosatt skall denne lämna in sin ansökan antingen till den behöriga institutionen eller till institutionen på bosättningsorten.

Till ansökan skall fogas de handlingar som krävs enligt den lagstiftning som den behöriga institutionen tillämpar.

Riktigheten av de upplysningar som lämnas av sökanden skall styrkas med officiella handlingar som bifogas ansökan eller bekräftas av de behöriga organen i den medlemsstat inom vars territorium sökanden är bosatt.

Artikel 79

Intyg om perioder

1. För att göra sin rätt gällande enligt bestämmelserna i förordningens artikel 64 skall sökanden lämna in ett

intyg till den behöriga institutionen vilket anger de försäkrings- eller bosättningsperioder som den anställda eller egenföretagaren har fullgjort enligt den lagstiftning som han senast har varit omfattad av.

2. Detta intyg skall på sökandens begäran utfärdas av de sjukförsäkrings- eller ålderspensionsförsäkringsinstitution hos vilken den anställda eller egenföretagaren senast var försäkrad. Om sökanden inte lämnar in detta intyg skall den behöriga institutionen skaffa det från någon av de nämnda institutionerna.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 gäller också sådana fall då det, för att uppfylla villkoren i den behöriga statens lagstiftning, är nödvändigt att ta hänsyn till försäkrings- eller bosättningsperioder som tidigare har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

KAPITEL 6

ARBETSLÖSHETSFÖRMÅNER

Tillämpning av förordningens artikel 67

Artikel 80

Intyg om försäkrings- eller anställningsperioder

1. För att göra sin rätt gällande enligt bestämmelserna i förordningens artikel 67.1, 67.2 eller 67.4 skall sökanden lämna ett intyg till den behöriga institutionen, vilket anger de försäkrings- eller anställningsperioder som han har fullgjort som anställd enligt den lagstiftning som han senast har omfattats av, tillsammans med de ytterligare upplysningar som krävs i den lagstiftning som denna institution tillämpar.

2. Intyget skall på begäran av personen i fråga utfärdas antingen av den behöriga institutionen för frågor om arbetslöshet i den medlemsstat vars lagstiftning han senast var omfattad av eller av en annan institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i medlemsstaten. Om han inte lämnar in det nämnda intyget skall den behöriga institutionen skaffa det från någon av de ovan nämnda institutionerna.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 gäller också fall då det, för att uppfylla villkoren i den behöriga statens lagstiftning, är nödvändigt att ta hänsyn till försäkrings- eller anställningsperioder som han tidigare har fullgjort som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

Tillämpning av förordningens artikel 68

Artikel 81

Intyg för beräkning av förmåner

Om ansvaret för beräkningen av förmåner åvilar en institution som avses i förordningens artikel 68.1 och om en person inte har innehaft sin senaste anställning under minst fyra veckor inom den medlemsstats territorium där institutionen finns, skall han lämna in ett intyg till denna institution vilket anger arten av den senaste anställning som han har haft under minst fyra veckor inom en annan medlemsstats territorium och den bransch i vilken anställningen innehades. Om personen inte lämnar in detta intyg skall den berörda institutionen skaffa det antingen från den behöriga institutionen för frågor om arbetslöshet i den sistnämnda medlemsstaten hos vilken han senast var försäkrad eller från en annan institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i denna medlemsstat.

Artikel 82

Intyg om familjemedlemmar som skall beaktas vid beräkning av förmåner

1. För att göra sin rätt gällande enligt bestämmelserna i förordningens artikel 68.2, skall personen i fråga lämna in ett intyg till den behöriga institutionen om sina familjemedlemmar som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det inom vilket institutionen finns.

2. Detta intyg skall utfärdas av den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta. Intyget skall ange att familjemedlemmarna inte beaktas vid beräkningen av arbetslöshetsförmåner till någon annan person enligt den medlemsstatens lagstiftning.

Intyget skall gälla i tolv månader från den dag då det utfärdades. Det kan förnyas och skall då gälla från dagen för förnyelsen. Personen i fråga skall omedelbart underrätta den behöriga institutionen om varje händelse som kan föranleda en ändring av intyget. En sådan ändring gäller med verkan från dagen för händelsen.

3. Om den institution som utfärdar det intyg som avses i punkt 1 inte kan intyga att familjemedlemmarna inte beaktas vid beräkningen av arbetslöshetsförmåner som utges till en annan person enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium de är bosatta, skall personen i fråga komplettera intyget med en förklaring om detta när han lämnar in intyget till den behöriga institutionen.

Bestämmelserna i punkt 2 andra stycket gäller också denna förklaring.

Tillämpning av förordningens artikel 69

Artikel 83

Villkor och begränsningar för bibehållande av rätt till förmåner då en arbetslös person beger sig till en annan medlemsstat

1. För att behålla sin rätt till förmåner skall en arbetslös person som avses i förordningens artikel 69.1 till institutionen på den ort dit han har rest lämna in ett intyg i vilket den behöriga institutionen skall intyga att han fortfarande har rätt till förmåner enligt villkoren i punkt 1 b i den artikeln. I detta intyg skall den behöriga institutionen särskilt ange

- a) det förmånsbelopp som skall utges till den arbetslösa personen enligt den behöriga statens lagstiftning,
- b) den dag då den arbetslösa personen upphörde att vara tillgänglig för den behöriga statens arbetsförmedling,
- c) tidsgränsen enligt förordningens artikel 69.1 b för registrering som arbetssökande i den medlemsstat till vilken den arbetslösa personen har rest,
- d) den längsta period enligt förordningens artikel 69.1 c under vilken rätten till förmåner kan bibehållas,
- e) förhållanden som kan förändra rätten till förmåner.

2. En arbetslös person som har för avsikt att bege sig till en annan medlemsstat för att söka arbete där skall före avfärden begära det intyg som avses i punkt 1. Om den arbetslösa personen inte lämnar in detta intyg skall institutionen på den ort dit han har rest skaffa det från den behöriga institutionen. Arbetsförmedlingen i den behöriga staten skall se till att den arbetslösa personen har upplysts om sina skyldigheter enligt förordningens artikel 69 och enligt denna artikel.

3. Institutionen på den ort dit den arbetslösa personen har rest skall underrätta den behöriga institutionen om den dag då den arbetslösa personen har registrerat sig och den dag då förmånerna började betalas ut och skall utbetala den behöriga statens förmåner på det sätt som bestäms i lagstiftningen i den medlemsstat dit personen har rest.

Institutionen på den ort dit den arbetslösa personen har rest skall företa eller låta företa en kontroll som om institutionen hade att göra med en arbetslös person med rätt till förmåner enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar. Institutionen skall underrätta den behöriga institutionen om varje förhållande enligt punkt 1 e ovan så snart som institutionen får kännedom om det och, i fall där förmånerna skall innehållas eller dras in, skall den omedelbart upphöra med utbetalningen av förmånerna. Den behöriga institutionen skall omgående underrätta den andra institutionen om i vilken omfattning och från vilken dag den arbetslösa personens rätt till förmå-

ner förändras av detta förhållande. Utbetalningen av förmåner får endast återupptas, i förekommande fall, sedan en sådan underrättelse har mottagits. När förmånen skall minskas skall institutionen på den ort dit den arbetslösa personen har rest fortsätta att betala honom ett minskat förmånsbelopp som kan justeras sedan institutionen har fått svar från den behöriga institutionen.

4. Två eller flera medlemsstater eller dessa medlemsstaters behöriga myndigheter kan, sedan de inhämtat yttrande från Administrativa kommissionen, komma överens om andra tillämpningsbestämmelser.

Tillämpning av förordningens artikel 71

Artikel 84

Arbetslösa som under sin senaste anställning var bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga staten

1. I de fall som avses i förordningens artikel 71.1 a ii och första meningen i artikel 71.1 b ii skall institutionen på bosättningsorten anses vara den behöriga institutionen vid tillämpningen av tillämpningsförordningens artikel 80.

2. För att göra sin rätt gällande enligt bestämmelserna i förordningens artikel 71.1 b ii skall en arbetslös person som tidigare var anställd till institutionen på sin bosättningsort, förutom det intyg som avses i tillämpningsförordningens artikel 80, lämna ett intyg från institutionen i den medlemsstat, vars lagstiftning han senast har varit omfattad av, som anger att han inte har rätt till förmåner enligt förordningens artikel 69.

3. Vid tillämpningen av bestämmelserna i förordningens artikel 71.2 skall institutionen på bosättningsorten från den behöriga institutionen begära all information om de rättigheter som den arbetslöse, tidigare anställda personen har hos den sistnämnda institutionen.

KAPITEL 7 (8)

FAMILJEFÖRMÅNER OCH FAMILJEBIDRAG

Tillämpning av förordningens artikel 72

Artikel 85 (A)

Intyg om perioder av anställning eller av verksamhet som egenföretagare

1. För att göra sin rätt gällande enligt bestämmelserna i förordningens artikel 72 skall en person till den behöriga

institutionen lämna ett intyg som anger de försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder som egenföretagare, som har fullgjorts enligt den lagstiftning som han senast har omfattats av.

2. Detta intyg skall utfärdas på den berörda personens begäran antingen av den medlemsstats behöriga institution för familjeförmåner hos vilken han senast var försäkrad eller av en annan institution som har utsetts av denna medlemsstats behöriga myndighet. Om han inte lämnar in detta intyg skall den behöriga institutionen skaffa det från någon av de ovannämnda institutionerna såvida sjukförsäkringsinstitutionen inte kan sända honom en kopia av det intyg som avses i tillämpningsförordningens artikel 16.1.

3. Bestämmelserna under punkterna 1 och 2 skall gälla på motsvarande sätt om det för att uppfylla villkoren i den behöriga statens lagstiftning är nödvändigt att beakta perioder av anställning eller som egenföretagare som tidigare har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

Tillämpning av förordningens artikel 73 och 75.1 och 75.2

Artikel 86 (8)

1. För att få familjeförmåner enligt förordningens artikel 73 skall en anställd lämna in en ansökan till den behöriga institutionen, vid behov genom arbetsgivaren.

2. Som underlag för sin ansökan skall den anställda lämna in ett intyg om sina familjemedlemmar som är bosatta inom en annan medlemsstats territorium än det i vilket den behöriga institutionen finns. Detta intyg skall utfärdas antingen av folkbokföringsmyndigheterna i det land där dessa familjemedlemmar är bosatta eller av institutionen för sjukförsäkringsfrågor på dessa familjemedlemmars bosättningsort eller av en annan institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium dessa familjemedlemmar är bosatta. Detta intyg skall förnyas varje år.

3. Om den behöriga statens lagstiftning föreskriver att familjeförmånerna kan eller skall betalas ut till en annan person än den anställda skall denne som underlag för sin ansökan även lämna information som identifierar den person till vilken familjeförmånerna skall betalas i bosättningslandet (efternamn, förnamn, fullständig adress).

4. De behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater kan komma överens om särskilda förfaranden för utbetalning av familjeförmåner, särskilt i syfte att under-

lätta tillämpningen av förordningens artikel 75.1 a och b i förordningen. Administrativa kommissionen skall underrättas om sådana överenskommelser.

5. En anställd skall, vid behov genom sin arbetsgivare, underrätta den behöriga institutionen om

- varje förändring i familjemedlemmarnas situation som kan påverka rätten till familjeförmåner,
- varje förändring i antalet familjemedlemmar för vilka familjeförmåner skall utges,
- varje ändring i dessa familjemedlemmarnas bosättning eller vistelse,
- varje förvärvsverksamhet till följd av vilken familjeförmåner skall utbetalas också enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium familjemedlemmarna är bosatta.

Artikel 87 (8)

.....

Tillämpning av förordningens artikel 74.1

Artikel 88 (8)

Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 86 skall gälla också arbetslösa personer som tidigare har varit anställda och som omfattas av förordningens artikel 74.1.

Artikel 89 (8)

.....

KAPITEL 8

FÖRMÅNER FÖR PENSIONÄRERS MINDERÅRIGA BARN OCH FÖR BARN SOM HAR MIST EN AV FÖRÄLDRARNA ELLER BÅDA FÖRÄLDRARNA

Tillämpning av förordningens artiklar 77, 78 och 79

Artikel 90

1. För att få förmåner enligt förordningens artikel 77 eller 78 skall en sökande till institutionen på bosättningsorten lämna en ansökan enligt det förfarande som har fastställts i den lagstiftning som institutionen tillämpar.

2. Om sökanden inte är bosatt inom den medlemsstats territorium inom vilket den behöriga institutionen finns, kan han dock lämna in sin ansökan antingen till den behöriga institutionen eller till institutionen på bosättningsorten som sedan skall översända ansökan till den behöriga institutionen med uppgift om vilken dag ansökan lämnades in. Denna dag skall anses som dagen för inlämnande av ansökan till den behöriga institutionen.

3. Om den behöriga institution som avses under punkt 2 finner att det inte föreligger någon rätt till förmåner enligt den lagstiftning som den tillämpar, skall institutionen omgående översända ansökan med alla nödvändiga handlingar och upplysningar till institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning den anställde eller egenföretagaren längst har omfattats av.

Vid behov kan ärendet återföras enligt samma förutsättningar till institutionen i den medlemsstat enligt vars lagstiftning personen i fråga har fullgjort den kortaste av sina försäkrings- eller bosättningsperioder.

4. Administrativa kommissionen skall besluta de ytterligare föreskrifter som behövs om förfarandet vid ansökan om förmåner.

Artikel 91

1. Utbetalningen av förmåner enligt förordningens artikel 77 eller 78 skall göras enligt bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 53-58.

2. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall vid behov utse behörig institution för utbetalande av förmåner enligt förordningens artikel 77 eller 78.

Artikel 92

En person, till vilken förmåner utges enligt förordningens artikel 77 eller 78 för en pensionärs barn eller för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna, skall underrätta den institution som svarar för förmånerna om

- varje förändring i barnens situation som kan påverka rätten till förmåner,
- varje ändring i antalet barn för vilka förmåner skall utges,
- varje ändring av barnens bosättning,
- varje förvärvsverksamhet som ger rätt till familjeförmåner eller familjebidrag för barnen.

AVDELNING V

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 93

Återbetalning av andra förmåner vid sjukdom eller moderskap än som avses i tillämpningsförfordningens artiklar 94 och 95

1. Det faktiska beloppet av vårdförmåner enligt förordningens artikel 19.1 och 19.2, som utges till anställda, egenföretagare och medlemmar av deras familjer bosatta inom en och samma medlemsstats territorium, och vårdförmåner enligt förordningens artiklar 21.2, 22, 25.1, 25.3, 25.4, 26, 29.1 eller 31 skall återbetalas av den behöriga institutionen till den institution som utgav dessa förmåner enligt den sistnämnda institutionens räkenskaper.

2. I de fall som avses i förordningens artiklar 21.2 andra stycket, 22.3 andra stycket, 29.1 och 31 samt vid tillämpningen av punkt 1 ovan skall institutionen på familjemedlemmarnas eller pensionärens bosättningsort allt efter omständigheterna anses som den behöriga institutionen.

3. Om det faktiska förmånsbelopp som avses under punkt 1 inte framgår av räkenskaperna hos den institution som har utgett dem och ingen överenskommelse har slutits enligt punkt 6, skall återbetalning ske med ett schablonbelopp som beräknas på grundval av alla relevanta uppgifter i det tillgängliga materialet. Administrativa kommissionen avgör vilket underlag som skall användas för att beräkna schablonbelopp och fastställer deras storlek.

4. Återbetalningen skall inte grundas på högre taxor än de som gäller vårdförmåner till sådana anställda eller egenföretagare vilka omfattas av den lagstiftning som tillämpas av institutionen, som har utgett de förmåner som avses under punkt 1.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 gäller också återbetalning av kontantförmåner som har betalats ut enligt bestämmelserna i tillämpningsförfordningens artikel 18.8 andra meningen.

6. Två eller flera medlemsstater, eller dessa staters behöriga myndigheter, kan, sedan de inhämtat yttrande från Administrativa kommissionen, komma överens om andra metoder för beräkning av de belopp som skall återbetalas, i synnerhet när det gäller återbetalning på grundval av schablonbelopp.

Artikel 94

Återbetalning av vårdförmåner som har utgetts enligt sjuk- och moderskapsförsäkring för familjemedlemmar till en anställd eller egenföretagare som inte är bosatta inom samma medlemsstat som denne

1. Beloppet av de vårdförmåner som har utgetts enligt förordningens artikel 19.2 till en anställd eller en egenföretagares familjemedlemmar som inte är bosatta inom samma medlemsstats territorium som personen i fråga skall återbetalas av de behöriga institutionerna till de institutioner som har utgett förmånerna på grundval av ett schablonbelopp för varje kalenderår som så nära som möjligt överensstämmer med den faktiska utgiften.

2. Schablonbeloppet skall beräknas genom att den genomsnittliga årskostnaden per familj multipliceras med det årliga genomsnittliga antal familjer som skall beaktas, varefter resultatet av denna beräkning minskas med 20 %.

3. De faktorer som behövs för beräkningen av schablonbeloppet skall bestämmas enligt följande regler:

a) Den genomsnittliga årskostnaden per familj skall för varje medlemsstat erhållas genom att årsutgiften för alla vårdförmåner, som utges av denna medlemsstats institutioner till anställdas eller egenföretagares familjemedlemmar omfattade av medlemsstatens lagstiftning enligt de system för social trygghet som skall beaktas, divideras med det årliga genomsnittliga antalet sådana anställda eller egenföretagare med familjemedlemmar. De system för social trygghet som skall beaktas, för detta ändamål anges i tillämpningsförfordningens bilaga 9.

b) I förhållandet mellan två medlemsstaters institutioner skall det årliga genomsnittliga antal familjer som skall beaktas vara lika med det årliga genomsnittliga antal anställda eller egenföretagare som omfattas av lagstiftningen i en av dessa medlemsstater och vilkas familjemedlemmar har rätt till vårdförmåner som skall utges av en institution i den andra medlemsstaten.

4. Det antal familjer som skall beaktas enligt bestämmelserna under punkt 3 b skall bestämmas genom en lista som institutionen på bosättningsorten för detta ändamål för på grundval av det underlag om de berörda personernas rättigheter som tillhandahålls av den behöriga insti-

tutionen. Vid tvist skall de berörda institutionernas synpunkter översändas till den revisionskommitté som avses i tillämpningsförordningens artikel 101.3.

5. Administrativa kommissionen skall fastställa de metoder och regler som skall användas för att bestämma de beräkningsfaktorer som avses i punkt 3 och 4.

6. Två eller flera medlemsstater eller dessa staters behöriga myndigheter kan, sedan de har inhämtat yttrande från Administrativa kommissionen, komma överens om andra metoder för beräkning av de belopp som skall återbetalas.

Artikel 95 ⁽¹⁾

Återbetalning av vårdförmåner som utges enligt sjuk och moderskapsförsäkring till pensionärer och medlemmar av deras familjer som inte är bosatta inom den medlemsstat enligt vars lagstiftning de får pension och har rätt till förmåner

1. Beloppet av de vårdförmåner som har utgetts enligt förordningens artikel 28.1 och 28 a skall återbetalas av de behöriga institutionerna till de institutioner som har utgett dessa förmåner på grundval av ett schablonbelopp som så nära som möjligt överensstämmer med den faktiska utgiften.

2. Schablonbeloppet skall beräknas genom att den genomsnittliga årskostnaden per pensionär multipliceras med det genomsnittliga årliga antal pensionärer som skall beaktas, varefter resultatet av denna beräkning minskas med 20 %.

3. De faktorer som behövs för beräkningen av schablonbeloppet skall bestämmas enligt följande regler:

- a) Den genomsnittliga årskostnaden per pensionär skall för varje medlemsstat erhållas genom att årsutgiften för alla vårdförmåner som utges av denna medlemsstats institutioner till alla pensionärer, vars pensioner utges enligt denna medlemsstats lagstiftning enligt de system för social trygghet som skall beaktas, och till medlemmar av deras familjer divideras med det genomsnittliga årliga antalet sådana pensionärer. De system för social trygghet som skall beaktas för detta ändamål anges i bilaga 9.
- b) I förhållandet mellan två medlemsstaters institutioner skall det årliga genomsnittliga antal pensionärer som skall beaktas vara lika med det genomsnittliga årliga antal pensionärer som avses i förordningens artikel 28.2 vilka, medan de är bosatta inom en medlemsstats territorium, har rätt till vårdförmåner som skall betalas av en annan medlemsstats institution.

4. Det antal pensionärer som skall beaktas enligt bestämmelserna under punkt 3 b skall bestämmas genom en lista som institutionen på bosättningsorten för detta ändamål för på grundval av det underlag om de berörda personernas rättigheter som tillhandahålls av den behöriga institutionen. Vid tvist skall de berörda institutionernas synpunkter översändas till den revisionskommitté som avses i tillämpningsförordningens artikel 101.3.

5. Administrativa kommissionen skall fastställa de metoder och regler som skall användas för att bestämma de beräkningsfaktorer som avses i punkterna 3 och 4.

6. Två eller flera medlemsstater eller dessa staters behöriga myndigheter kan, sedan de har inhämtat yttrande från administrativa kommissionen, komma överens om andra metoder för beräkning av det belopp som skall återbetalas.

Tillämpning av förordningens artikel 63.2

Artikel 96

Återbetalning av vårdförmåner som har utgetts enligt ett försäkringssystem för olycksfall i arbetet och arbetsjukdomar av en medlemsstats institution för en annan medlemsstats institutions räkning

Bestämmelserna i tillämpningsförordningens artikel 93 skall gälla också vid tillämpning av bestämmelserna i förordningens artikel 63.2.

Tillämpning av förordningens artikel 70.2

Artikel 97

Återbetalning av arbetslöshetsförmåner som har utgetts till arbetslösa personer som beger sig till en annan stat för att söka arbete där

1. Beloppet av de förmåner som har utgetts enligt förordningens artikel 69 skall återbetalas av den behöriga institutionen till den institution som har utbetalat dessa förmåner enligt den sistnämnda institutionens räkenskaper.

2. Två eller flera medlemsstater, eller dessa staters behöriga myndigheter, får

— sedan de inhämtat yttrande från administrativa kommissionen, komma överens om andra metoder för att beräkna de belopp som skall återbetalas, i synnerhet schablonbelopp, eller om andra återbetalningsmetoder, eller

— avstå ifrån alla återbetalningar mellan institutionerna.

⁽¹⁾ Denna artikel är tillämplig från och med den 1 januari 1998. I relationerna med Frankrike skall den dock fortsätta att tillämpas till och med den 1 januari 2002. Se appendix.

Artikel 98 (8)

.....

Gemensamma bestämmelser om återbetalning*Artikel 99***Administrativa kostnader**

Två eller flera medlemsstater, eller dessa staters behöriga myndigheter, får enligt bestämmelserna i förordningens artikel 84.2 tredje meningen komma överens om att öka de förmånsbelopp som avses i tillämpningsförordningens artikel 93—98 med en viss procentsats för att beakta administrativa kostnader. Denna procentsats kan variera efter de berörda förmånerna.

*Artikel 100***Sena krav**

1. Vid avräkningar mellan medlemsstaternas institutioner har den behöriga statens betalningsansvariga institution rätt att avvisa ett återkrav, om det gäller förmåner som har utgetts under ett kalenderår som ligger mer än tre år före den dag då kravet framställdes, och detta oavsett om kravet framställdes hos den institutionen eller hos ett förbindelseorgan.

2. För återkrav baserade på schablonbelopp skall treårsperioden löpa från den dag då den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner beräknad enligt tillämpningsförordningens artikel 94 och 95, offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 101 (8)***Sammanställning av krav**

1. Administrativa kommissionen skall för varje kalenderår utarbeta en rapport över framställningar om återbetalning för tillämpningen av förordningens artikel 36, 63, 70.

2. Administrativa kommissionen får låta utföra varje kontroll som är lämplig för att ta fram den statistik och de redovisningsuppgifter som behövs vid utarbetandet av den sammanställning av krav som avses under punkt 1, i synnerhet för att se till att de regler följs som fastlagts i denna avdelning.

3. Administrativa kommissionen skall fatta beslut enligt denna artikel på grundval av en rapport från en revisionskommitté som skall avge ett motiverat yttrande till kommissionen. Administrativa kommissionen skall besluta om revisionskommitténs arbetsordning och sammansättning.

*Artikel 102 (8)***Revisionskommitténs uppgifter — återbetalningsförfarande****1. Revisionskommittén skall**

- a) samla in nödvändiga uppgifter och låta göra de beräkningar som behövs för tillämpningen av denna avdelning,
- b) ge administrativa kommissionen periodiska rapporter om resultaten av förordningarnas tillämpning, i synnerhet de finansiella aspekterna,
- c) lägga fram lämpliga förslag för administrativa kommissionen om det som föreskrivs i a och b,
- d) lämna förslag till administrativa kommissionen i anslutning till de synpunkter som översänds enligt tillämpningsförordningens artikel 94.4 och 95.4,
- e) lägga fram förslag om tillämpningen av tillämpningsförordningens artikel 101 för administrativa kommissionen,
- f) fullgöra alla uppgifter, utredningar eller uppdrag i frågor som hänskjuts till den av administrativa kommissionen.

2. De återbetalningar som föreskrivs i förordningens artiklar 36, 63 och 70 skall, såvitt avser alla behöriga institutioner i en medlemsstat, ske till återbetalningsberättigade institutioner i en annan medlemsstat genom de organ som har utsetts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. De organ som sköter återbetalningarna skall föreslå administrativa kommissionen de belopp som skall återbetalas inom de tidsramar och enligt de förfaranden som slagits fast av samma kommission.

3. När återbetalningarna bestäms på grundval av de faktiska förmånsbelopp som har betalats ut enligt institutionernas räkenskaper, skall de göras för varje kalenderhalvår under det följande kalenderhalvåret.

4. När återbetalningarna beräknas på grundval av ett schablonbelopp, skall de göras för varje kalenderår. I dessa fall skall de behöriga institutionerna till de institutioner som är berättigade till återbetalning betala förskott första dagen i varje kalenderhalvår enligt de regler som administrativa kommissionen fastställer.

5. De behöriga myndigheterna i två eller flera medlemsstater kan komma överens om andra tider för återbetalningar eller andra förfaranden för betalningen av förskott.

*Artikel 103***Sammanställning av statistik och uppgifter ur räkenskaper**

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för tillämpningen av bestämmelserna i denna avdelning, i synnerhet sådana som kräver sammanställning av statistik eller av uppgifter ur räkenskaper.

*Artikel 104 (8)***Införande i bilaga 5 av överenskommelser om återbetalning mellan medlemsstater eller dessa staters behöriga myndigheter**

1. Bestämmelser som motsvarar dem i förordningens artiklar 36.3, 63.3 och 70.3 samt tillämpningsförordningens artiklar 93.6, 94.6 och 95.6 och som är i kraft dagen innan förordningen träder i kraft skall fortsätta att gälla om de finns förtecknade i tillämpningsförordningens bilaga 5.

2. Bestämmelser liknande dem som avses i punkt 1 och som tillämpas efter förordningens ikraftträdande i förhållande mellan två eller flera medlemsstater skall förtecknas i bilaga 5 till tillämpningsförordningen. Detsamma gäller bestämmelser som har överenskommit enligt tillämpningsförordningens artikel 97.2.

Kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar*Artikel 105*

1. Kostnader för administrativa kontroller, läkarundersökningar, observationer, läkarbesök och alla slag av kontroller som behövs för beviljande, utgivande och omprövning av förmåner skall återbetalas av den institution för vars räkning de gjordes till den institution som har svarat för dem enligt de taxor som den sistnämnda institutionen tillämpar.

2. Två eller flera medlemsstater, eller dessa staters behöriga myndigheter, kan dock komma överens om andra återbetalningsmetoder, i synnerhet på grundval av schablonbelopp, eller avstå från alla återbetalningar mellan institutioner.

Gemensamma bestämmelser om utgivandet av kontantförmåner*Artikel 106*

Inom de tidsfrister och enligt de regler som administrativa kommissionen fastställer skall de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat underrätta denna kommission om beloppet av de kontantförmåner som har betalats ut av institutioner under dem till förmånstagare som är bosatta eller som vistas inom varje annan medlemsstats territorium

*Artikel 107 (9) (11) (12) (14)***Omräkning av valutor****1. Vid tillämpning av**

a) förordningens artikel 12.2—4, artikel 14d.1, artikel 19.1 b sista meningen, artikel 22.1 ii sista meningen, artikel 25.1 b näst sista meningen, artikel 41.1 c—d, artikel 46.4, artikel 46a.3, artikel 50, artikel 52 b, sista meningen, artikel 55.1 ii sista meningen, artikel 70.1 första stycket, artikel 71.1 a ii och b ii näst sista meningen samt,

b) tillämpningsförordningens artikel 34.1, 4—5:

skall kursen för omräkning till en nationell valuta av belopp som anges i en annan nationell valuta vara den kurs som beräknas av kommissionen och grundas på det månatliga genomsnittet för dessa valutor under den referensperiod som fastställts i punkt 2 och som har anmälts till denna för tillämpning av det europeiska valutasamarbetet.

2. Referensperioden skall vara

— januari för växelkurser gällande från följande 1 april,

— april för växelkurser gällande från följande 1 juli,

— juli för växelkurser gällande från följande 1 oktober,

— oktober för växelkurser gällande från följande 1 januari.

3. De växelkurser som skall användas vid tillämpningen av punkt 1 skall vara de kurser som samtidigt anmäls till kommissionen av centralbankerna för beräkning av ecu inom ramen för det europeiska valutasamarbetet.

4. Den dag som skall beaktas vid fastställande av de växelkurser som skall gälla i fall som avses under punkt 1 skall fastställas av administrativa kommissionen efter förslag av revisionskommittén.

5. De växelkurser som skall gälla i fall som avses under punkt 1 offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella

tidning under den näst sista månaden före den månad från vars första dag de skall gälla.

6. I andra fall än de som avses under punkt 1 skall omräkningen ske enligt den officiella växelkursen på utbetalningsdagen, såväl vad gäller betalning som återbetalning av förmåner.

AVDELNING VI

DIVERSE BESTÄMMELSER

Artikel 108

Styrkande av att en person är säsongarbetare

För att styrka att han är en säsongarbetare skall en anställd som avses i förordningens artikel 1 c visa sitt anställningskontrakt, försett med påteckning av arbetsförmedlingen inom den medlemsstats territorium dit han har rest för arbete eller där han har arbetat. Om något kontrakt för säsongarbete inte har upprättats i denna medlemsstat, skall institutionen i anställningslandet, i förekommande fall, vid ansökan om förmåner utfärda ett intyg som anger att, på grundval av information som personen i fråga har tillhandahållit, det arbete han utför eller har utfört är av säsongsnatur.

Artikel 109

Överenskommelser om betalning av avgifter

En arbetsgivare som inte har något fast driftställe i den medlemsstat inom vars territorium den anställde arbetar kan komma överens med den sistnämnda att denna skall överta arbetsgivarens skyldighet att betala avgifter.

Arbetsgivaren skall underrätta den behöriga institutionen eller, vid behov, den institution som har utsetts av medlemsstatens behöriga myndighet, om varje sådan överenskommelse.

Artikel 110

Ömsesidig administrativ hjälp för att återfå förmåner som en person inte hade rätt till

Om institutionen i en medlemsstat som har utgett förmåner avser att vidta åtgärder mot en person som har fått förmåner som han inte hade rätt till, skall institutionen på denna persons bosättningsort, eller den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium denna person är bosatt, bistå den förstnämnda institutionen.

Artikel 111

Socialförsäkringsinstitutioners rätt att få tillbaka belopp som mottagaren inte hade rätt till och socialtjänstorgans regresskrav

1. Om vid beviljande eller omprövning av förmåner vid invaliditet, ålderdom eller dödsfall (pensioner) enligt förordningens avdelning III kapitel 3 institutionen i en medlemsstat till en förmånstagare har utgett ett belopp som är större än det som han har rätt till, kan denna institution begära att institutionen i varje annan medlemsstat som svarar för utgivandet av motsvarande förmåner till förmånstagaren drar av överskottsbeloppet från de fordringar förmånstagaren har på institutionen. Den sistnämnda institutionen skall överföra det avdragna beloppet till institutionen som är berättigad till återbetalningen. Om det överskjutande beloppet inte kan dras av från fordringarna skall bestämmelserna under punkt 2 tillämpas.

2. Om en institution i en medlemsstat till en förmånstagare har utgett ett belopp som är större än det som han har rätt till, kan institutionen, inom ramen för de villkor och begränsningar som gäller enligt den lagstiftning som den tillämpar, begära att institutionen i varje annan medlemsstat som svarar för utgivande av förmåner till samma förmånstagare drar av det överskjutande beloppet från de belopp som den utger till förmånstagaren. Den sistnämnda institutionen skall göra avdraget enligt de villkor och inom de fastställda gränserna för sådan avräkning enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar som om den själv hade betalat ut för mycket och skall överföra det avdragna beloppet till institutionen som är berättigad till återbetalningen.

3. Om en person för vilken förordningen gäller har fått socialbidrag inom en medlemsstats territorium under en period då han hade rätt till förmåner enligt en annan medlemsstats lagstiftning, kan det organ som har utgett socialbidraget och som har rätt att få tillbaka detta genom betalning ur förmånerna till denna person, begära

att institutionen i varje annan medlemsstat som svarar för förmåner till denna person drar av det utgivna socialbidragsbeloppet från de belopp som den sistnämnda institutionen utger till personen i fråga.

När en familjemedlem till en person för vilken förordningen gäller har fått socialbidrag inom en medlemsstats territorium under en period då personen i fråga hade rätt till förmåner enligt en annan medlemsstats lagstiftning för familjemedlemmen, kan det organ som har utgett socialbidraget och som har rätt att få tillbaka detta genom betalning ur förmånerna till denna person för familjemedlemmen, begära att institutionen i varje annan medlemsstat som svarar för förmåner till denna person drar av det utgivna socialbidragsbeloppet från de belopp som den sistnämnda institutionen utger till personen för familjemedlemmen i fråga.

Den institution som svarar för förmåner skall göra avdraget enligt de villkor och inom de fastställda gränserna för sådan avräkning enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar och skall överföra det avdragna beloppet till organet som är berättigat till återbetalningen.

Artikel 112

När en institution direkt eller genom en annan institution har gjort utbetalningar som en förmånstagare inte hade rätt till och när det har visat sig vara omöjligt att återfå dessa, skall beloppen i fråga slutgiltigt belasta den förstnämnda institutionen utom i fall då den felaktiga utbetalningen var följden av ett bedrägligt handlande.

Artikel 113

Återbetalning av vårdförmåner som felaktigt har utgetts till personer som är anställda inom internationell transport

1. Om den behöriga institutionen finner att rätt till vårdförmåner inte föreligger, skall de vårdförmåner, som har utgetts till en person som är anställd inom internationell transport av institutionen på vistelseorten på grund av ett sådant antagande som avses i tillämpningsförfordningens artiklar 20.1 eller 62.1, återbetalas av den behöriga institutionen.

2. Utgifter som institutionen på vistelseorten har haft för en person anställd inom internationell transport, som inte förut har gjort ansökan hos institutionen på vistelseorten och inte har rätt till vårdförmåner men ändå har fått sådana mot uppvisande av det intyg som avses i tillämpningsförfordningens artikel 20.1 eller 62.1, skall återbetalas av den institution som anges som behörig i detta intyg eller av en annan institution som anges som behörig eller den institution som har utsetts för detta ändamål av den behöriga myndigheten i medlemsstaten i fråga.

3. Den behöriga institutionen eller, i det fall som avses under punkt 2, den institution som har utsetts för detta ändamål, skall debitera förmånstagaren för beloppet av de vårdförmåner som har utgetts till honom utan att han hade rätt till dem. Institutionen i fråga skall underrätta den revisionskommitté, som avses i tillämpningsförfordningens artikel 101.3, om sådana debiteringar och kommittén skall upprätta en redovisning av dessa.

Artikel 114

Provisoriskt utgivande av förmåner vid tvister om vilken lagstiftning som är tillgänglig eller om vilken institution som skall utge förmåner

Vid tvister mellan två eller flera medlemsstaters institutioner eller behöriga myndigheter om vilken lagstiftning som skall tillämpas enligt förordningens avdelning II eller om vilken institution som skall utge förmånerna skall den person, som hade kunnat göra anspråk på förmåner om det inte hade förelegat en tvist, provisoriskt få de förmåner som föreskrivs i den lagstiftning som institutionen på bosättningsorten tillämpar eller, om personen i fråga inte är bosatt inom någon av dessa medlemsstaters territorier, de förmåner som föreskrivs i den lagstiftning som tillämpas av den institution till vilken hans ansökan först lämnades in.

Artikel 115

Hur det skall gå till vid läkarundersökningar som görs i en annan medlemsstat än den behöriga staten

Institutionen på vistelse- eller bosättningsorten som enligt förordningens artikel 87 är skyldig att låta företa en läkarundersökning skall förfara på det sätt som föreskrivs i den lagstiftning som institutionen tillämpar.

Om sådan regler inte finns, skall institutionen från den behöriga institutionen begära upplysningar om hur den skall förfara.

Artikel 116

Överenskommelser om uppbörd av avgifter

1. Överenskommelser som har slutits enligt förordningens artikel 92.2 skall förtecknas i tillämpningsförfordningens bilaga 5.

2. Överenskommelser som har slutits för tillämpning av artikel 51 i förordning nr 3 skall fortsätta att gälla, om de är förtecknade i tillämpningsförfordningens bilaga 5.

Artikel 117

Automatisk databehandling

1. En eller flera medlemsstater eller dessas behöriga myndigheter kan, sedan de inhämtat yttrande från administrativa kommissionen, för automatisk databehandling

anpassa blanketterna för intyg, uttalanden, ansökningar och andra handlingar liksom processer och metoder för överföring av de data som fastställts för tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen.

2. Administrativa kommissionen skall då utvecklingen av automatisk databehandling i medlemsstaterna medger detta, göra de utredningar som behövs för att standardisera och införa i allmänt bruk de metoder för anpassning som utvecklats enligt punkt 1.

AVDELNING VII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 118 (6) (12)

Övergångsbestämmelser om pensioner för anställda

1. Om försäkringsfallet inträffar före den 1 oktober 1972 eller före den dag då tillämpningsförordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium och om ansökan om pension inte har beviljats för den dagen skall en sådan ansökan prövas dubbelt, om förmåner till följd av försäkringsfallet skall utgå för tid före denna dag

- a) för tid före den 1 oktober 1972 eller den dag då tillämpningsförordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, enligt förordning nr 3 eller enligt gällande konventioner mellan berörda medlemsstater, eller
- b) för tid från och med den 1 oktober 1972 eller den dag då tillämpningsförordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, enligt förordningen.

Om det belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i a är större än det belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i b skall personen i fråga dock ha fortsatt rätt till det belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i a.

2. En ansökan om invaliditets-, ålders- eller efterlevandeförmåner som lämnas in till en institution i en medlemsstat från och med den 1 oktober 1972 eller den dag då tillämpningsförordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium skall automatiskt medföra omräkning av de förmåner som institutionen eller institutionerna i en eller flera av medlemsstaterna redan har beviljat för samma försäkringsfall för tid före denna dag, i enlighet med förordningen; omräkningen får dock inte medföra någon minskning av en beviljad förmån.

Artikel 119 (6) (12)

Övergångsbestämmelser om pensioner för egenföretagare

1. Om försäkringsfallet inträffar före den 1 juli 1982 eller före den dag då tillämpningsförordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium och om ansökan om pension inte har beviljats före den dagen, skall en sådan ansökan prövas dubbelt, om förmåner till följd av försäkringsfallet skall utgå för tid före denna dag,

- a) för tid före den 1 juli 1982 eller den dag då tillämpningsförordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, enligt förordningen eller enligt konventioner som gäller mellan berörda medlemsstater före denna dag, eller
- b) för tid från och med den 1 juli 1982 eller den dag då tillämpningsförordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium, enligt förordningen.

Om det belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i a är större än det belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i b skall personen ha fortsatt rätt till det belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i a.

2. En ansökan om invaliditets-, ålders- eller efterlevandeförmåner som lämnas in till en institution i en medlemsstat från och med den 1 juli 1982 eller den dag då tillämpningsförordningen började gälla inom den berörda medlemsstatens territorium eller inom en del av den statens territorium skall automatiskt medföra omräkning av de förmåner som institutionen eller institutionerna i en eller flera medlemsstater redan har beviljat för samma försäkringsfall för tid före denna dag, i enlighet med förordningen; omräkningen får dock inte medföra någon minskning av en beviljad förmån.

*Artikel 119a (5)***Övergångsbestämmelser för pensioner vid tillämpningen av sista delen av tillämpningsförfordningens artikel 15.1 a**

1. Om försäkringsfallet inträffar före den 1 januari 1987 och om ansökan om pension ännu inte har resulterat i beviljande av förmåner före den dagen, skall en sådan ansökan prövas dubbelt, om förmåner till följd av försäkringsfallet skall utgå för tid före denna dag,

- a) för tid före den 1 januari 1987, enligt förordningens bestämmelser eller enligt gällande konventioner mellan berörda medlemsstater, eller
- b) för tid från och med den 1 januari 1987, enligt förordningens bestämmelser.

Om det belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i a är högre än det som har beräknats enligt bestämmelserna i b, skall den berörda personen dock ha fortsatt rätt till det belopp som har beräknats enligt bestämmelserna i a.

2. Om något annat inte följer av artikel 3, skall en ansökan om invaliditets-, ålders- eller efterlevandeförmåner som lämnas in till en institution i en medlemsstat den 1 januari 1987 eller senare automatiskt medföra omprövning enligt förordningens bestämmelser av de förmåner som har utgetts för samma försäkringsfall före den dagen av institutionen eller institutionerna i en eller flera av de andra medlemsstaterna.

3. De rättigheter som tillkommer personer som har beviljats pension före den 1 januari 1987 i den berörda medlemsstaten kan omprövas på deras begäran med hänsyn till bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 3811/86 ⁽¹⁾.

4. Om den begäran som avses i punkt 3 lämnas in inom ett år efter den 1 januari 1987, skall rätt till förmåner

enligt förordning (EEG) nr 3811/86 förvärfvas från och med den 1 januari 1987 eller från och med den dag då rätt till pension föreligger, om rätt till sådan förmån har förvärfvats senare än den 1 januari 1987; i sådant fall kan inte bestämmelser i en medlemsstats lagstiftning om indragning av eller begränsning i rätten till förmåner åberopas mot de berörda personerna.

5. Om den begäran som avses i punkt 3 lämnas in efter utgången av en period om ett år efter den 1 januari 1987, skall rättigheter enligt förordning (EEG) nr 3811/86, som inte har indragits eller preskriberats, förvärfvas från och med den dag då begäran lämnas in såvida inte gynnsammare bestämmelser gäller enligt lagstiftningen i en medlemsstat.

Artikel 120 (8)

.....

*Artikel 121***Tillkommande tillämpningsöverenskommelser**

1. Två eller flera medlemsstater eller de behöriga myndigheterna i dessa medlemsstater kan, vid behov, sluta överenskommelser i syfte att komplettera de administrativa reglerna om genomförande av förordningen. Sådana överenskommelser förtecknas i tillämpningsförfordningens bilaga 5.

2. Sådana överenskommelser som motsvarar de överenskommelser som avses i punkt 1 och som är i kraft dagen före den 1 oktober 1972 skall fortsätta att gälla om de är förtecknade i bilaga 5.

*Artikel 122***Särskilda bestämmelser om ändring av vissa bilagor**

Bilagorna 1, 4, 5, 7 och 8 i tillämpningsförfordningen får ändras genom en kommissionsförordning, på begäran av den berörda medlemsstaten eller de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter och efter yttrande från den administrativa kommissionen.

⁽¹⁾ EGT nr L 355, 16.12.1986, s. 5.

BILAGA 1 (A) (B) (3) (4) (9) (13) (15)

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

(Förordningens artikel 1.1 och tillämpingsförordningens artikel 4.1 och 122)

- A. BELGIEN
1. Ministre de la prévoyance sociale, Bruxelles — Minister van Sociale Voorzorg, Brussel (Socialministern, Bryssel)
 2. Ministre des classes moyennes, Bruxelles — Minister van Middenstand, Brussel (ministern för egenföretagare)
- B. DANMARK
1. Socialministeren, København
 2. Arbejdsministeren (Arbetsmarknadsministern), København
 3. Sundhedsministeren (Hälsovårdsministern), København
-
- C. TYSKLAND
- Bundesminister für Arbeit und Sozialordnung (Arbetsmarknads- och socialministern), Bonn
- D. SPANIEN
- Ministro de Trabajo y Asuntos Sociales (arbets- och socialministern), Madrid
- E. FRANKRIKE
1. Ministre des affaires sociales et de la solidarité nationale (Ministern för sociala frågor och nationell solidaritet), Paris
 2. Ministre de l'agriculture (Jordbruksministern), Paris
- F. GREKLAND
1. Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών, Αθήνα (Socialministern), Aten
 2. Υπουργός Εργασίας, Αθήνα (Arbetsmarknadsministern), Aten
 3. Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Πειραιάς (Ministern för handelsflottan), Pireus
- G. IRLAND
1. Minister for Social Welfare (Socialministern), Dublin
 2. Minister for Health (Hälsovårdsministern), Dublin
- H. ITALIEN
1. Ministro del Lavoro e della Previdenza sociale (Arbets- och socialministern), Roma
 2. Ministro della Sanità (Hälsovårdsministern), Roma
 3. Ministro di Grazia e Giustizia (Justitieministern), Roma
 4. Ministro delle Finanze (Finansministern), Roma
- I. LUXEMBURG
1. Ministre du travail et de la sécurité sociale (Arbetsmarknads- och socialministern), Luxembourg
 2. Ministre de la famille (Ministern för familjefrågor), Luxembourg
- J. NEDERLÄNDERNA
1. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Arbetsmarknads- och socialministern), Den Haag
 2. Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (Ministern för välfärd, hälsovård och kultur), Rijswijk
- K. ÖSTERRIKE
1. Bundesminister für Arbeit und Soziales (Förbundsministern för arbetsmarknadsfrågor och sociala frågor), Wien

-
2. Bundesminister für Jugend und Familie (Förbundsministern för ungdom och familj), Wien
- L. PORTUGAL
1. Ministro do Trabalho de Segurança Social (arbets- och socialministern), Lisboa
 2. Ministro de Saúde (hälsovårdsministern), Lisboa
 3. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma da Madeira (regionalsekreteraren för sociala angelägenheter i den autonoma regionen Madeira), Funchal
 4. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma dos Açores (regionalsekreteraren för sociala angelägenheter i den autonoma regionen Azorerna), Angra do Heroísmo
- M. FINLAND
- Sosiaali- ja terveystieteiden ministeri/Social- och hälsovårdsministeriet, Helsingfors
- N. SVERIGE
- Regeringen (Socialdepartementet), Stockholm
- O. FÖRENADE KUNGARIKET
1. Secretary of State for Social Security (Socialministern), London
 - 1 a. Secretary of State for Health (Hälsovårdsministern), London
 2. Secretary of state for Scotland (Ministern för Skottland), Edinburgh
 3. Secretary of State for Wales (Ministern för Wales), Cardiff
 4. Department of Health and Social Services for Northern Ireland (för Nordirland), Belfast
 5. Director of the Department of Labour and Social Security (Direktören för Arbetsmarknads- och Socialdepartementet), Gibraltar
 6. Director of the Gibraltar Health Authority (Direktören för Gibraltars hälsovårdsmyndighet)
-

BILAGA 2 (A) (B) (2) (3) (7) (8) (9) (13) (14) (15)

BEHÖRIGA INSTITUTIONER

(Förordningens artikel 1 o och tillämpningsförordningens artikel 4.2)

A. BELGIEN

1. Sjukdom och moderskap:

- a) Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 16—29:
- i) Som allmän regel: Det försäkringsorgan hos vilket den anställde eller egenföretagaren är försäkrad
 - ii) För sjömän: Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (Hjälp- och välfärds-kassan för sjömän), Antwerpen
 - iii) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem: Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
 - iv) För före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.
- b) Vid tillämpningen av tillämpningsförordningens avdelning V: Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring, Bryssel), för försäkringsorganen eller Hjälp- och välfärds-kassan för sjömän

2. Invaliditet:

- a) Allmän invaliditet (arbetare, tjänstemän och gruvarbetare) och egenföretagares invaliditet: Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring, Bryssel), tillsammans med det försäkringsorgan hos vilken den anställde eller egenföretagaren är eller har varit försäkrad
- b) Särskilt invaliditetssystem för gruvarbetare: Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel (Centrala pensionskassan för gruvarbetare, Bryssel)
- c) Invaliditetssystem för sjömän: Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (Hjälp- och välfärds-kassan för sjömän), Antwerpen
- d) Invaliditet hos personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem: Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
- e) Invaliditet hos före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

3. Ålderdom och dödsfall (pensioner)

- a) Allmänna systemet (arbetare, anställda, gruvarbetare och sjömän): Office nationale des pensions (Centrala pensionsanstalten), Bryssel,
- b) Systemet för egenföretagare: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Centralinstitutet för socialförsäkring för egenföretagare), Bryssel,
- c) Utomeuropeiska socialförsäkringssystemet: Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
- d) Systemet för före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,

4. Olycksfall i arbetet:

- a) Intill utgången av den översynsperiod, som föreskrivs i lagen av den 10 april 1971 (artikel 72):

i) Vårdförmåner:

- förnyelse och underhåll av proteser: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (Kassan för olycksfall i arbetet, Bryssel)
- andra förmåner än de som avses ovan: Den försäkringsgivare hos vilken arbetsgivaren är försäkrad

ii) Kontantförmåner:

- bidrag: Den försäkringsgivare hos vilken arbetsgivaren är försäkrad
- tillägsbidrag enligt den kungliga kungörelsen av den 21 december 1971: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (Kassan för olycksfall i arbetet, Bryssel)

- b) Efter utgången av de översynsperioder som föreskrivs i lagen av den 10 april 1971 (artikel 72):

i) Vårdförmåner:

Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (Kassan för olycksfall i arbetet, Bryssel)

ii) Kontantförmåner:

- pensioner: Det organ som har utsetts som ansvarigt för pensioner
- tillägsbidrag: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (Kassan för olycksfall i arbetet, Bryssel)

- c) System för sjömän och fiskare:

Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (Kassan för olycksfall i arbetet, Bryssel)

- d) I fall utan försäkring:

Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (Kassan för olycksfall i arbetet, Bryssel)

- e) Systemet för före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

5. Arbetssjukdomar:

- a) Som allmän regel:

Fonds des maladies professionnelles (Kassan för arbetssjukdomar), Bryssel,

- b) Systemet för före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

6. Dödsfallsersättning:

- a) Sjuk- och invaliditetsförsäkring:

i) Som allmän regel:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (Centalinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring, Bryssel) tillsammans med det försäkringsorgan hos vilket den anställda var försäkrad

ii) För sjömän:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins, — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (Hjälp- och välfärdskassan för sjömän), Antwerpen

iii) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
iv) För före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
b) Olycksfall i arbetet:	
i) Som allmän regel:	Försäkringsgivaren
ii) För sjömän:	Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (Kassan för olycksfall i arbetet, Bryssel)
iii) För före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.
c) Arbetssjukdomar:	
i) Som allmän regel:	Fonds des maladies professionnelles (Kassan för arbetssjukdomar), Bryssel,
ii) För före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.
7. **Arbetslöshet:**
i) Som allmän regel:	Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (Centralkontoret för arbetsmarknadsfrågor, Bryssel)
ii) För sjömän:	Pool des marins de la marine marchande, Anvers — Pool van de zeelieden ter koopvaardij (Handelsflottans pool), Antwerpen
8. **Familjeförmåner:**
a) Systemet för anställda:	Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés (Centralkontoret för anställdas familjeförmåner), Bryssel,
b) Systemet för egenföretagare:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Centralinstitutet för socialförsäkring för egenföretagare), Bryssel
c) Systemet för före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

B. DANMARK

1. Sjukdom och moderskap:

a) Sjukdom:

— vårdförmåner:

Den behöriga amtskommune (landstinget). I Köpenhamns kommun: Magistraten (kommunförvaltningen). I Frederiksberg: kommunförvaltningen

— kontantförmåner:

Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus kommuner: Magistraten (kommunförvaltningen)

- b) Moderskap:
- vårdförmåner: Den behöriga amtskommune (landstinget). I Köpenhamns kommun: Magistraten (kommunförvaltningen). I Frederiksberg: kommunförvaltningen
 - kontantförmåner: Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus kommuner: Magistraten (kommunalförvaltningen)
2. Invaliditet:
- a) Förmåner som utges enligt lagen om invalidpensioner: Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet for socialforsikringer og socialhjælp), København
 - b) Rehabiliteringsförmåner: Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus kommuner: Magistraten (kommunalförvaltningen)
3. Ålderdom och dödsfall (pensioner):
- a) Pensioner som utges enligt lagen om ålders- och änkepensioner: Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet for socialforsikringer og socialhjælp), København
 - b) Pensioner som utges enligt lagen om tillægspensioner för anställda (loven om Arbejdsmarkedets tillægspension): Arbejdsmarkedets Tillægspension (Kontoret for tillægspensioner till anställda), Hillerød
4. Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:
- a) Vårdförmåner och pensioner: Arbejdsskadestyrelsen (Arbetskadestyrelsen) København
 - b) Dagpenning: Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus kommuner: Magistraten (kommunalförvaltningen)
5. Dödsfallsersättning:
- Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus kommuner: Magistraten (kommunalförvaltningen)
6. Arbetslöshet:
- Arbejdsdirektoratet (Arbetsmarknadsdirektoratet), København
7. Familjeförmåner (familjebidrag):
- Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus kommuner: Magistraten (kommunalförvaltningen)

C. TYSKLAND

De tyska institutionernas behörighet bestäms an bestämmelser i tysk lagstiftning om inte annat anges nedan

1. Sjukförsäkring:

Vid tillämpning av förordningens artikel 13.2 e:

- a) Då personen ifråga är bosatt i Förbundsrepubliken Tyskland: Den behöriga Allgemeine Ortskrankenkasse (den lokala allmänna sjukförsäkringskassan) på den ort där personen är bosatt
- b) Då personen ifråga är bosatt inom en annan medlemsstats territorium: Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den lokala allmänna sjukförsäkringskassan) på den ort där personen är bosatt
- c) Om familjemedlemmar till en person, innan han blev inkallad eller återinkallad för tjänstgöring inom de väpnade styrkorna eller för civiltjänstgöring, vara försäkrade hos en tysk institution enligt tillämpningsförfordningens artikel 17.1: Den sjukförsäkringsinstitution hos vilken dessa familjemedlemmar är försäkrade

Vid tillämpning av förordningens artikel 25.1:

Den sjukförsäkringsinstitution hos vilken den arbetslöse var försäkrad då han lämnade Förbundsrepubliken Tysklands territorium

För sjukförsäkring för pensionssökande och pensionärer samt medlemmar av deras familjer enligt bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 1 avsnitt 4 och 5:

i) Då personen ifråga är försäkrad hos en Allgemeine Ortskrankenkasse (lokal allmän sjukförsäkringskassa), eller då han inte är försäkrad hos någon sjukförsäkringsinstitution:

Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den lokala allmänna sjukförsäkringskassan), Bonn

ii) I alla andra fall:

Den sjukförsäkringsinstitution hos vilken sökanden eller pensionären är försäkrad

2. Pensionsförsäkring för arbetare, tjänstemän och gruvarbetare:

För tillträde till frivillig försäkring, prövning av ansökan om förmåner och beviljande av förmåner enligt förordningens bestämmelser

a) För personer som har varit försäkrade eller som betraktas som försäkrade antingen uteslutande enligt tysk lagstiftning eller enligt tysk lagstiftning och lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, samt för deras efterlevande, om personen i fråga:

— är bosatt inom en annan medlemsstats territorium, eller

— är medborgare i en annan medlemsstat men är bosatt inom en icke-medlemsstats territorium:

i) Om den senaste avgiften har erlagts till pensionsförsäkringssystemet för arbetare:

— om personen i fråga är bosatt i Nederländerna eller är nederländsk medborgare bosatt inom en icke-medlemsstats territorium:

Landesversicherungsanstalt Westfalen (Westfalens försäkringsanstalt), Münster

— om personen i fråga är bosatt i Belgien eller Spanien eller är belgisk eller spansk medborgare bosatt inom en icke-medlemsstats territorium:

Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Rhenprovinsens försäkringsanstalt), Düsseldorf

— om personen i fråga är bosatt i Italien eller är italiensk medborgare bosatt inom en icke-medlemsstats territorium:

Landesversicherungsanstalt Schwaben (Schwabens försäkringsanstalt), Augsburg

— om personen i fråga är bosatt i Frankrike eller Luxemburg eller är fransk eller luxemburgsk medborgare bosatt inom en icke-medlemsstats territorium:

Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Rhenland-Pfalz' försäkringsanstalt), Speyer

— om personen i fråga är bosatt i Danmark eller är dansk medborgare bosatt inom en icke-medlemsstats territorium:

Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (Schleswig-Holsteins försäkringsanstalt), Lübeck

— om personen i fråga är bosatt i Irland eller Förenade konungariket eller är irländsk medborgare bosatt inom en icke-medlemsstats territorium:

Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (Den fria hansestaden Hamburgs försäkringsanstalt), Hamburg

- om personen i fråga är bosatt i Grekland eller är grekisk medborgare bosatt inom en icke-medlemsstats territorium: Landesversicherungsanstalt Württemberg (Württembergs försäkringsanstalt), Stuttgart
- om personen i fråga är bosatt i Portugal eller är portugisisk medborgare bosatt inom en icke-medlemsstats territorium: Landesversicherungsanstalt Unterfranken (Nedre Frankens försäkringsanstalt), Würzburg

Om den senaste avgiften har erlagts till:

- Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Saarlands försäkringsanstalt), Saarbrücken, eller till Bahnversicherungsanstalt (Järnvägarnas försäkringsanstalt), Frankfurt am Main: Den institution till vilken den senaste avgiften har erlagts
- Seekasse (Sjömännens försäkringskassa), Hamburg, eller om avgifter har betalats i minst 60 månader till Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten) (Sjömännens försäkringskassa [pensionsförsäkringen för arbetare eller tjänstemän]), Hamburg: Seekasse (Sjömännens försäkringskassa), Hamburg

ii) Om den senaste avgiften har erlagts till pensionsförsäkringen för tjänstemän:

- om ingen avgift har erlagts till Seekasse (Sjömännens försäkringskassa), Hamburg, eller om den senaste avgiften inte har erlagts till Bundesbahnversicherungsanstalt (Statens järnvägars försäkringsanstalt), Frankfurt am Main: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Förbunds-försäkringsanstalten för tjänstemän), Berlin
- om en avgift har erlagts till Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten), (Sjömännens försäkringskassa [pensionsförsäkringen för arbetare eller tjänstemän]), Hamburg: Seekasse (Sjömännens försäkringskassa), Hamburg
- om den senaste avgiften har erlagts till Bahnversicherungsanstalt (Järnvägarnas försäkringsanstalt), Frankfurt am Main: Bahnversicherungsanstalt (Järnvägarnas försäkringsanstalt), Frankfurt am Main

iii) Om den senaste avgiften enligt tysk lagstiftning har erlagts till pensionsförsäkringen för gruvarbetare eller om den kvalifikationstid som krävs för rätt till en gruvarbetarpension som utges på grund av nedsatt förmåga att utöva gruvarbetaryrket (Bergmannsrente) (gruvarbetarpension) är eller anses som fullgjord:

Bundesknappschaft (Förbunds-försäkringskassan för gruvarbetare), Bochum

b) För personer som har varit försäkrade enligt tysk lagstiftning och lagstiftning i en eller flera medlemsstater samt för deras efterlevande, om personen i fråga:

- är bosatt inom tyskt territorium, utom Saarland, eller
- är tysk medborgare och bosatt inom en icke-medlemsstats territorium:

- i) Om den senaste avgiften enligt tysk lagstiftning har erlagts till pensionsförsäkringen för arbetare:
- om den senaste avgiften enligt en annan medlemsstats lagstiftning har erlagts till en nederländsk pensionsförsäkringsinstitution: Landesversicherungsanstalt Westfalen (Westfalens försäkringsanstalt), Münster
 - om den senaste avgiften enligt en annan medlemsstats lagstiftning har erlagts till en belgisk eller spansk pensionsförsäkringsanstalt: Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Rhenprovinsens försäkringsanstalt), Düsseldorf
 - om den senaste avgiften enligt en annan medlemsstats lagstiftning har erlagts till en italiensk pensionsförsäkringsinstitution: Landesversicherungsanstalt Schwaben (Schwabens försäkringsanstalt), Augsburg
 - om den senaste avgiften enligt en annan medlemsstats lagstiftning har erlagts till en fransk eller en luxemburgsk pensionsförsäkringsinstitution: Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Rhenland-Pfalz försäkringsanstalt), Speyer
 - om den senaste avgiften enligt en annan medlemsstats lagstiftning har erlagts till en dansk pensionsförsäkringsinstitution: Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (Schleswig-Holsteins försäkringsanstalt), Lübeck
 - om den senaste avgiften enligt en annan medlemsstats lagstiftning har erlagts till en irländsk eller en brittisk pensionsförsäkringsinstitution: Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (Den fria hansestaden Hamburgs försäkringsanstalt), Hamburg
 - om den senaste avgiften enligt en annan medlemsstats lagstiftning har erlagts till en grekisk pensionsförsäkringsinstitution: Landesversicherungsanstalt Württemberg (Württembergs pensionsförsäkringsanstalt), Stuttgart
 - om den senaste avgiften enligt en annan medlemsstats lagstiftning har erlagts till en portugisisk pensionsförsäkringsinstitution: Landesversicherungsanstalt Unterfranken (Nedre Frankens försäkringsanstalt), Würzburg
- Om personen är bosatt inom Tysklands territorium i Saarland eller om han är tysk medborgare och bosatt inom en icke-medlemsstats territorium och den senaste avgiften enligt tysk lagstiftning har erlagts till en pensionsförsäkringsinstitution i Saarland: Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Saarlands försäkringsanstalt), Saarbrücken
- Om den senaste avgiften enligt tysk lagstiftning har erlagts till:
- Seekasse (Sjömännens försäkringskassa), Hamburg, eller om avgifter på grund av anställning i den tyska handelsflottan eller i en annan stats handelsflotta har erlagts under åtminstone 60 månader: Seekasse (Sjömännens försäkringskassa), Hamburg
 - Bahnversicherungsanstalt (Järnvägarnas försäkringsanstalt), Frankfurt am Main: Bahnversicherungsanstalt (Järnvägarnas försäkringsanstalt), Frankfurt am Main:

- ii) Om den senaste avgiften har erlagts till pensionsförsäkringen för tjänstemän:
- om ingen avgift har erlagts till Seekasse (Sjömännens försäkringskassa), Hamburg, eller om den senaste avgiften inte har erlagts till Bundesbahnversicherungsanstalt (Statens järnvägars försäkringsanstalt), Frankfurt am Main: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Föbunds-försäkringsanstalten för tjänstemän), Berlin
 - om en avgift har erlagts till Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten) (Sjömännens försäkringskassa [pensionsförsäkringen för arbetare eller tjänstemän]), Hamburg: Seekasse (Sjömännens försäkringskassa), Hamburg
 - om den senaste avgiften har erlagts till Bahnversicherungsanstalt (Järnvägarnas försäkringsanstalt), Frankfurt am Main: Bahnversicherungsanstalt (Järnvägarnas försäkringsanstalt), Frankfurt am Main
- iii) Om den senaste avgiften enligt tysk lagstiftning har erlagts till pensionsförsäkringen för gruvarbetare eller om den kvalifikationstid som krävs för rätt till en gruvarbetarpension som utges på grund av nedsatt förmåga att utöva gruvarbetaryrket (Bergmannsrente) (gruvarbetarpension) är eller anses som fullgjord: Bundesknappschaft (Föbunds-försäkringskassan för gruvarbetare), Bochum
- c) Om byte av bosättningsland sker sedan förmåner har utgetts i de fall som avses under a i och b i, skall den behöriga institutionen ändras i enlighet därmed.
3. Ålderspensionsförsäkring för jordbrukare: Landwirtschaftliche Alterkasse Rheinland-Pfalz (Rheinland-Pfalz' ålderspensionsförsäkringskassa för jordbrukare), Speyer
4. Kompletterande försäkring för järn- och stålarbetare: Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Saarlands försäkringsanstalt), Saarbrücken
5. Olycksfallsförsäkring (olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar): Den institution som ansvarar för olycksfallsförsäkring i fallet ifråga.
6. Arbetslöshets- och familjeförmåner: Bundesanstalt für Arbeit (Föbundsanstalten för arbete), Nürnberg

D. SPANIEN

1. Samtliga system med undantag för systemet för sjömän:
- a) För samtliga riskfall med undantag för arbetslöshet: Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (provinsdirektoraten under det centrala institutet för social trygghet)
 - b) Vid arbetslöshet: Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de Empleo (provinsdirektoraten under det centrala arbetsmarknadsinstitutet)
2. Systemet för sjömän: Instituto Social de la Marina (sjöfartens institut för sociala angelägenheter), Madrid
3. För icke avgiftsfinansierade ålders- och invalidpensioner: Instituto Nacional de Servicios Sociales (Centralinstitutet för sociala förmåner), Madrid

E. FRANKRIKE

1. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 93.1, 94 och 95:

A. System för anställda

a) Allmänt system:	Caisse nationale de l'assurance maladie (Centrala sjukförsäkringskassan), Paris
b) System för lantarbetare:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (Centralkassan för ömsesidig hjälp inom jordbruket), Paris
c) System för gruvarbetare:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Den självstyrande centralkassan för social trygghet för gruvarbetare), Paris
d) System för sjömän:	Établissement national des invalides de la marine (Centralinstitutionen för invalidiserade sjömän), Paris

B. System för egenföretagare:

a) System för egenföretagare som inte är verksamma inom jordbruket:	Caisse nationale d'assurance maladie et maternité des travailleurs non salariés des professions non agricoles (Centrala försäkringskassan för sjukdom och moderskap för egenföretagare som inte är verksamma inom jordbruket), Saint-Denis
b) System för jordbrukare:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (Centralkassan för ömsesidig hjälp inom jordbruket), Paris

Caisse centrale des mutuelles agricoles (Centralkassan för ömsesidig försäkring för jordbrukare),

Fédération française des sociétés d'assurances (Ramex et Gamex) (Franska försäkringssällskapsföreningen)

Fédération nationale de la mutualité française (Franska försäkringskassaförbundet) |

2. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 96:

a) Allmänt system:	Caisse nationale de l'assurance maladie (Centrala sjukförsäkringskassan), Paris
b) System för jordbrukare:	Caisse de mutualité sociale agricole (Socialförsäkringskassan för jordbruket)
c) System för gruvarbetare:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Den självstyrande centralkassan för social trygghet för gruvarbetare), Paris
d) System för sjömän:	Établissement national des invalides de la marine (Centralinstitutionen för invalidiserade sjömän), Paris

3. Övriga behöriga institutioner är de som anges i fransk lagstiftning, nämligen:

I. MODERLANDET

A. System för anställda:

a) Allmänt system:	
i) Sjukdom, moderskap, dödsfallsersättning:	Caisse primaire d'assurance maladie (Lokala sjukförsäkringskassan)
ii) Invaliditet:	
aa) Som allmän regel utom för Paris och Parisregionen:	Caisse primaire d'assurance maladie (Lokala sjukförsäkringskassan)
Paris och Parisregionen:	Caisse régionale d'assurance maladie (Regionala sjukförsäkringskassan), Paris

bb) Specialsystem som avses i lagen om social trygghet, artiklarna L 365 — L 382:	Caisse régionale d'assurance maladie (Regionala sjukförsäkringskassan), Strasbourg
iii) Ålderdom:	
aa) Som allmän regel utom för Paris och Parisregionen:	Caisse régionale d'assurance maladie (branche «vieillesse») [Regionala sjukförsäkringskassan (ålderspensionsavdelningen)]
Paris och Parisregionen:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (Centralkassan för ålderspensionsförsäkring för anställda), Paris
bb) Specialsystem som avses i lagen om social trygghet, artikel L 365 — L 382:	Caisse régionale d'assurance vieillesse (Regionala ålderspensionsförsäkringskassan), Strasbourg eller, Caisse régionale d'assurance maladie (Regionala sjukförsäkringskassan), Strasbourg
iv) Olycksfall i arbetet:	
aa) Tillfällig arbetsoförmåga:	Caisse primaire d'assurance maladie (Lokala sjukförsäkringskassan)
bb) Permanent arbetsoförmåga:	
— pensioner:	
— olycksfall som har inträffat efter den 31 december 1946:	Caisse primaire d'assurance maladie (lokala sjukförsäkringskassan)
— olycksfall som har inträffat före den 1 januari 1947:	Arbetsgivaren eller den försäkringsgivare som har trätt i hans ställe
— pensionshöjningar:	
— olycksfall som har inträffat efter den 31 december 1946:	Caisse primaire d'assurance maladie (Lokala sjukförsäkringskassan)
— olycksfall som har inträffat före den 1 januari 1947:	Caisse des dépôts et consignations (Depositionskassan)
v) Familjeförmåner:	Caisse d'allocations familiales (Kassan för familjebidrag)
vi) Arbetslöshet:	
— för registrering som arbetssökande:	Den lokala arbetsförmedlingen på den ort där personen är bosatt
— för utfärdande av blanketterna E 301, E 302, E 303:	Groupement des Assedic de la région parisienne (Garp), 90, rue Baudin, F-92537 Levallois-Perret
b) System för lantarbetare:	
i) Sjukdom, moderskap, dödsfallsersättning, familjeförmåner:	Caisse de mutualité sociale agricole (Socialförsäkringskassan för jordbruket)
ii) Invaliditets- och ålderspensionsförsäkring och förmåner till efterlevande make:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (Centralkassan för ömsesidig hjälp inom jordbruket), Paris
iii) Olycksfall i arbetet:	
aa) Som allmän regel:	Arbetsgivaren eller den försäkringsgivare som har trätt i hans ställe vad avser olycksfall som har inträffat före den 1 juli 1973
	Caisse de mutualité sociale agricole (Socialförsäkringskassan för jordbruket) för olycksfall som har inträffat efter den 30 juni 1973

bb) För pensionshöjningar:	Caisse des dépôts et consignations (Depositionskassan), Arcueil (94), för olycksfall som har inträffat före den 1 juli 1973

Caisse de mutualité sociale agricole (Socialförsäkringskassan för jordbruket), för olycksfall som har inträffat efter den 30 juni 1973 |
iv) Arbetslöshet:	
— för registrering som arbetssökande:	Den lokala arbetsförmedlingen på den ort där personen är bosatt
— för utfärdande av blanketterna E 301, E 302, E 303:	Groupement des Assedic de la région parisienne (Garp), 90, rue Baudin, F-92537 Levallois-Perret
c) System för gruvarbetare:	
i) Sjukdom, moderskap, dödsfallsersättning:	Société de secours minière (Föreningen för hjälp till gruvarbetare)
ii) Invaliditet, ålderdom, dödsfallsersättning:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Självstyrande centralkassan för social trygghet för gruvarbetare), Paris
iii) Olycksfall i arbetet:	
aa) Tillfällig arbetsoförmåga:	Société de secours minière (Föreningen för hjälp till gruvarbetare)
bb) Permanent arbetsoförmåga:	
— pensioner:	
— olycksfall som har inträffat efter den 31 december 1946:	Union régionale des sociétés de secours minières (Regionala förbundet av föreningar för hjälp till gruvarbetare)
— olycksfall som har inträffat före den 1 januari 1947:	Arbetsgivaren eller försäkringsgivaren som har trätt i hans ställe
— pensionshöjningar:	
— olycksfall som har inträffat efter den 31 december 1946:	Union régionale des sociétés de secours minières (Regionala förbundet av föreningar för hjälp till gruvarbetare)
— olycksfall som har inträffat före den 1 januari 1947:	Caisse de dépôts et consignations (Depositionskassan)
iv) Familjeförmåner:	Union régionale des sociétés de secours minières (Regionala förbundet av föreningar för hjälp till gruvarbetare)
v) Arbetslöshet:	
— för registrering som arbetssökande:	Den lokala arbetsförmedlingen på den ort där personen är bosatt
— för utfärdande av blanketterna E 301, E 302, E 303:	Agence nationale pour l'emploi (service spécialisé pour la sécurité sociale des travailleurs migrants) [Centralkontoret för arbetsmarknadsfrågor (särskilda avdelningen för social trygghet för migrerande arbetare)], 9, rue Sextius Michel, F-75015 Paris
d) System för sjömän:	
i) Sjukdom, moderskap, invaliditet, olycksfall i arbetet, dödsfallsersättning och pensioner till efterlevande till invalidpensionärer eller personer som har råkat ut för ett olycksfall i arbetet:	Section «Caisse générale de prévoyance des marins» du quartier des affaires maritimes (Allmänna välfärdskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)

ii) Ålderdom, dödsfall (pensioner):	Section «Caisse de retraite des marins» du quartier des affaires maritimes (Pensionskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)
iii) Familjeförmåner:	Caisse nationale d'allocations familiales des marins du commerce (Centralkassan för familjebidrag till sjömän i handelsflottan) eller i förekommande fall Caisse nationale d'allocations familiales de la pêche maritime (Centralkassan för familjebidrag till fiskare)
iv) Arbetslöshet:	
— för registrering som arbetssökande:	Den lokala arbetsförmedlingen på den ort där personen är bosatt eller på hans vanliga påmönstringshamn eller Bureau central de la main d'uvre maritime (Centrala kontoret för sjömän)
— för utfärdande av blanketter E 301, E 302, E 303:	Groupe des Assedic de la région parisienne (Garp), 90, rue Baudin, F-92537 Levallois-Perret
B. System för egenföretagare:	
a) System för egenföretagare som inte är verksamma inom jordbruket:	
i) Sjukdom, moderskap:	Caisse mutuelle régionale (Regionala ömsesidiga kassan)
ii) Ålderdom:	
aa) System för hantverkare:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (Cancava) (Oberoende centrala ålderspensionskassan för hantverkare verksamma som egenföretagare), Caisse de base professionnelle ou interprofessionnelle (Grundkassa för ett eller flera yrken)
bb) System för industri och handel:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (Organic) (Oberoende centrala ålderspensionskassan för egenföretagare inom industri- och handelsyrken) Caisse de base professionnelle ou interprofessionnelles (Grundkassa för ett eller flera yrken)
cc) System för fria yrken:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des professions libérales (CNAVPL), sections professionnelles (Centrala ålderspensionskassan för fria yrken, yrkesavdelningarna)
dd) System för advokater:	Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (Centralkassan för franska advokater)
b) System för jordbrukare:	
i) Sjukdom, moderskap, invaliditet:	Det auktoriserade försäkringsorgan hos vilket egenföretagare inom jordbruket är försäkrade
ii) Ålderspensionsförsäkring och förmåner till den efterlevande maken:	Caisse de mutualité sociale agricole (Socialförsäkringskassan för jordbruket)
iii) Olycksfall utanför arbetet, olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:	Det erkända organ hos vilket egenföretagare inom jordbruket är försäkrade För departementen Moselle, Bas-Rhin och Haut-Rhin: Caisse d'assurance accidents agricoles (Försäkringskassan för olycksfall inom jordbruket)

II. UTOMEUROPEISKA DEPARTEMENT

A. System för anställda:

(samtliga system utom systemet för sjömän, och samtliga risker, utom familjeförmåner):

- i) Som allmän regel: Caisse générale de sécurité sociale (Allmänna kassan för social trygghet)
- ii) För pensionshöjningar rörande olycksfall i arbetet som har inträffat i utomeuropeiska departement före den 1 januari 1952: Direction départementale de l'enregistrement (Registreringsdirektoratet för departement)

B. System för egenföretagare:

- i) Sjukdom, moderskap: Caisse mutuelle régionale (Regionala ömsidiga kassan)
- ii) Ålderdom:
 - System för hantverkare: Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (Cancava) (Öberoende centrala ålderspensionskassan för hantverkare verksamma som egenföretagare)
 - system för industri och handel: Caisse interprofessionnelle d'assurance vieillesse des industriels et commerçants d'Algérie et d'outre-mer (Cavicorg) (Ålderspensionskassan för självständiga yrken inom industri och handel i Algeriet och utanför Europa)
 - system för fria yrken: Caisse nationale d'assurance vieillesse des professions libérales (CNAVPL), sections professionnelles (Centrala ålderspensionskassan för fria yrken, yrkesavdelningarna)
 - system för advokater: Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (Centralkassan för franska advokater)

C. Familjeförmåner:

Caisse d'allocations familiales (Kassan för familjebidrag)

D. System för sjömän:

- i) Samtliga risker utom ålders- och familjeförmåner: Section «Caisse générale des prévoyance des marins» du quartier des affaires maritimes (Allmänna välfärdskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)
- ii) Ålderdom: Section «Caisse de retraite des marins» du quartier des affaires maritimes (Pensionskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)
- iii) Familjeförmåner: Caisse d'allocations familiales (Kassan för familjeförmåner)

F. GREKLAND

1. Sjukdom och moderskap:

- i) Som allmän regel: Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet, Aten) eller det försäkringsorgan hos vilket arbetaren är eller var försäkrad
- ii) För sjömän: Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (Sjömanshemmet, Pireus)
- iii) System för jordbrukare: Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet för jordbruket, Aten)

2. Invaliditet, ålderdom, dödsfall:

- i) Som allmän regel: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet, Aten) eller det försäkringsorgan hos vilket arbetaren är eller var försäkrad
- ii) System för sjömän: Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (NAT), Πειραιάς (Sjömännens pensionskassa, Pireus)
- iii) System för jordbrukare: Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet för jordbruket, Aten)

3. Olycksfall i arbetet, arbetssjukdomar:

- i) Som allmän regel: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet, Aten) eller det försäkringsorgan hos vilket arbetaren är eller var försäkrad
- ii) System för sjömän: Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (NAT), Πειραιάς (Sjömännens pensionskassa, Pireus)
- iii) System för jordbrukare: Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet för jordbruket, Aten)

4. Dödsfallsersättning (begravningskostnader):

- i) Som allmän regel: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet, Aten) eller det försäkringsorgan hos vilket arbetaren är eller var försäkrad
- ii) System för sjömän: Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (Sjömanshemmet, Pireus)
- iii) System för jordbrukare: Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet för jordbruket, Aten)

5. Familjebidrag:

- i) System för anställda, inkl. företagssystem: Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (Arbetskontoret, Aten)
- ii) System för jordbrukare: Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet för jordbruket, Aten)
- iii) För sjömän: Εστία Ναυτικών (Sjömanshemmet, Pireus)

6. Arbetslöshet:

- i) Som allmän regel: Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (Arbetskontoret, Aten)
- ii) System för sjömän: Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (Sjömanshemmet, Pireus)
- iii) System för anställda inom tidningsindustrin som tillämpas av: Ταμείον Ασφαλίσεως Εργατών Τύπου, Αθήνα (Försäkringskassan för arbetare inom tidningsindustrin, Aten)
Ταμείον Συντάξεως Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών — Θεσσαλονίκης, Αθήνα (Pensionskassan för arbetare inom tidningsindustrin i Aten och Tessaloniki, Aten)

G. IRLAND**1. Vårdförmaner:**

Eastern Health Board (Hälsonämnden för östra regionen), Dublin 8

Midland Health Board (Hälsonämnden för mellersta regionen), Tullamore, Offaly County

Mid-Western Health Board (Hälsonämnden för mellnvästra regionen), Limerick

North-Eastern Health Board (Hälsonämnden för nordöstra regionen), Ceanannus Mor, Meath County

North-Western Health Board (Hälsonämnden för nordvästra regionen), Manorhamilton, Leitrim County

South-Eastern Health Board (Hälsonämnden för södra regionen), Kilkenny

Southern Health Board (Hälsonämnden för södra regionen), Cork

Western Health Board (Hälsonämnden för västra regionen), Galway

2. Kontantförmåner:

a) Arbetslöshetsförmåner:	Department of Social Welfare (Socialministeriet), Dublin, inklusive de regionala kontor som ansvarar för arbetslöshetsförmåner
b) Ålderdom, dödsfall (pensioner):	Department of Social Welfare, Pensions Services Office, Sligo
c) Familjeförmåner:	Department of Social Welfare, Child Benefit Section, (enheten för förmåner till barn), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal
d) Andra kontantförmåner:	Department of Social Welfare (Socialministeriet), Dublin

H. ITALIEN

1. Sjukdom (inklusive tuberkulos) och moderskap:

A. Anställda:

a) Vårdförmåner:	
i) Som allmän regel:	Unità sanitaria locale (den lokala hälsovårdsenheten) hos vilken personen är registrerad
ii) För vissa kategorier av statsanställda och av personer som är anställda inom privatsektorn och personer som behandlas som sådana samt för pensionärer och medlemmar av deras familjer:	Ministero della sanità (Hälsovårdsministeriet), Roma
iii) För sjömän och besättningsmän på civilflygplan:	Ministero della sanità (Hälsovårdsministeriet), det lokala kontoret för handelsflottan eller civilflyget
b) Kontantförmåner:	
i) Som allmän regel:	Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
ii) För sjömän och besättningsmän på civilflygplan:	Cassa marittima (den försäkringskassa för sjömän) hos vilken personen är registrerad
c) Intyg om försäkringsperioder:	
i) Som allmän regel:	Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
ii) För sjömän och besättningsmän på civilflygplan:	Cassa marittima (den försäkringskassa för sjömän) hos vilken personen är registrerad

B. Egenföretagare:

Vårdförmåner:	Unità sanitaria locale (den lokala hälsovårdsenhet) hos vilken personen är registrerad

2. Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:**A. Anställda:****a) Vårdförmåner:**

- i) Som allmän regel: Unità sanitaria locale (den lokala hälsovårdsenhet) hos vilken personen är registrerad
- ii) För sjömän och besättningsmän på civilflygplan: Ministero della sanità (Hälsovårdsministeriet), det lokala kontoret för handelsflottan eller civilflyget

b) Protoser och större hjälpmedel, medicinsk-juridiska förmåner och tillhörande undersökningar och intyg:

- i) Som allmän regel: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), de regionala kontoren
- ii) För sjömän och besättningsmän på civilflygplan: Cassa marittima (den försäkringskassa för sjömän hos vilken personen är registrerad)

c) Kontantförmåner:

- i) Som allmän regel: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), de regionala kontoren
- ii) För sjömän och besättningsmän på civilflygplan: Cassa marittima (den försäkringskassa för sjömän hos vilken personen är registrerad)
- iii) För arbetare inom jord- och skogsbruk, i förekommande fall också: Ente nazionale di previdenza e assistenza per gli impiegati agricoli (Centralorganet för social trygghet för lantarbetare)

B. Egenföretagare (endast för röntgenläkare):**a) Vårdförmåner:**

Unità sanitaria locale (den lokala hälsovårdsenheten hos vilken personen är registrerad)

b) Protoser och större hjälpmedel, medicinsk-juridiska förmåner och tillhörande undersökningar och intyg:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), de regionala kontoren

c) Kontantförmåner:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), de regionala kontoren

3. Invaliditet, ålderdom, efterlevande (pensioner):**A. Anställda:****a) Som allmän regel:**

Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren

b) För scenarbetare:

Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (Centralorganet för social trygghet för scenarbetare), Roma

c) För ledande personal i industriföretag:

Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (Centralinstitutet för social trygghet för ledande personal inom industrin), Roma

d) För journalister:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (Centralinstitutet G. Amendola för social trygghet för italienska journalister), Roma

B. Egenföretagare:**a) För läkare:**

Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (Centralorganet för social trygghet för läkare)

b) För apotekare:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (Centralorganet för social trygghet för apotekare)
c) För veterinärer:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (Centralorganet för social trygghet för veterinärer)
d) För barnmorskor:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per le ostetriche (Centralorganet för social trygghet för barnmorskor)
e) För ingenjörer och arkitekter:	Cassa nazionale di previdenza per gli ingegneri ed architetti (Centralkassan för social trygghet för ingenjörer och arkitekter)
f) För lantmätare:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (Centralorganet för social trygghet för lantmätare)
g) För advokater och andra jurister:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e dei procuratori (Centralorganet för social trygghet för advokater och andra jurister)
h) För ekonomer:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (Centralkontoret för social trygghet för ekonomer)
i) För revisorer:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (Centralkassan för social trygghet för revisorer)
j) För arbetskonsulenter:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (Centralorganet för social trygghet för arbetskonsulenter)
k) För notaries:	Cassa nazionale notariato (Centralkassan för notaries)
l) För tullspeditörer:	Fondo di previdenza a favore degli speditieri doganali (Välfärdskassan för tullspeditörer)
4. Dödsfallsersättning:
- Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
- Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), de regionala kontoren
- Cassa marittima (den försäkringskassa för sjömän) hos vilken personen är registrerad
5. Arbetslöshet (för anställda):
- a) Som allmän regel:
- Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
- b) För journalister:
- Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (Centralinstitutet G. Amendola för social trygghet för italienska journalister), Roma
6. Familjebidrag (för anställda):
- a) Som allmän regel:
- Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
- b) För journalister:
- Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (Centralinstitutet G. Amendola för social trygghet för italienska journalister), Roma

I. LUXEMBURG

1. Sjukdom och moderskap:

- a) Vårdförmåner: Behörig sjukkasse och/eller Union des caisses de maladie (Sjuk-kasseföreningen), Luxemburg
- b) Kontantförmåner: Behörig sjukkasse

2. Invaliditet, ålderdom, dödsfall (pensioner):

- a) För arbetare: Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Institutionen för ålders- och invalidpensioner), Luxemburg
- b) För tjänstemän och fria yrkesutövare: Caisse de pension des employés privés (Pensionskassan för tjänstemän inom den privata sektorn), Luxembourg
- c) För egenföretagare inom hantverks-, handels- eller tillverkningsindustri: Caisse de pension des artisans, des commerçants et des industriels (Pensionskassan för egenföretagare inom hantverk, handel och industri), Luxembourg
- d) För egenföretagare inom jordbruket: Caisse de pension agricole (Pensionskassan för jordbruket), Luxembourg

3. Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:

- a) För anställda och egenföretagare inom jord- eller skogsbruket: Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (Föreningen för olycksfallsförsäkring, sektion för jord- och skogsbruket), Luxembourg
- b) För alla andra försäkringsfall på obligatorisk eller frivillig basis: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Föreningen för olycksfallsförsäkring, sektionen för industrin), Luxembourg

4. Arbetslöshet:

Administration de l'emploi (Arbetskontoret), Luxembourg

5. Familjeförmåner:

Caisse nationale des prestations familiales (Centralkassan för familjeförmåner), Luxembourg

6. Dödsfallsersättningar:

- För tillämpning av artikel 66 i förordningen: Union des caisses de maladie (Sjukkasseföreningen), Luxembourg

J. NEDERLÄNDERNA

1. Sjukdom och moderskap:

- a) Vårdförmåner: Den Ziekenfonds (sjukkassa), hos vilken personen är försäkrad
- b) Kontantförmåner: Den Bedrijfsvereniging (yrkesförening), hos vilken personen är försäkrad

2. Invaliditet:

- a) När rätten till förmåner föreligger enligt Nederländernas lagstiftning även utan tillämpning av förordningen:
- i) för anställda: Den Bedrijfsvereniging (yrkesförening), hos vilken personen är försäkrad
- ii) för egenföretagare: Den Bedrijfsvereniging (yrkesförening), hos vilken personen skulle vara försäkrad om han hade anställd personal
- b) I andra fall:
- för anställda och egenföretagare: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nya allmänna yrkesföreningen), Amsterdam

3. Ålderdom och dödsfall (pensioner):

- a) Som allmän regel: Sociale Verzekeringsbank (Socialförsäkringsbanken)
Postbus 1100
1180 BH Amstelveen
- b) För gruvarbetare: Algemeen Mijnwerkersfonds (Allmänna kassan för gruvarbetare), Heerlen

4. Arbetslöshet:

Bedrijfsvereniging (yrkesförening) till vilken den försäkrades arbetsgivare är ansluten

5. Familjeförmåner:

- a) Då personen med rätt till förmåner är bosatt i Nederländerna: Det Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank (Socialförsäkringsbankens lokalkontor) inom vars distrikt han är bosatt
- b) Då personen med rätt till förmåner är bosatt utanför Nederländerna men hans arbetsgivare är bosatt eller etablerad i Nederländerna: Det Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank (Socialförsäkringsbankens lokalkontor) inom vars distrikt arbetsgivaren är bosatt eller är etablerad
- c) I andra fall: Sociale Verzekeringsbank (Socialförsäkringsbanken)
Postbus 1100
1180 BH Amstelveen

6. Arbetssjukdomar på vilka bestämmelserna i förordningens artikel 57.5 är tillämpliga:

Vid tillämpning av förordningens artikel 57.5:

- a) då förmånen utges från ett datum före den 1 juli 1967: Sociale Verzekeringsbank (Socialförsäkringsbanken)
Postbus 1100
1180 BH Amstelveen
- b) då förmånen utges från ett datum efter den 30 juni 1967: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nya allmänna yrkesföreningen), Amsterdam

K. ÖSTERRIKE

De österrikiska institutionernas behörighet bestäms av regler i österrikisk lagstiftning om inte annat anges nedan:

1. Sjukförsäkring

- a) Om personen i fråga är bosatt inom en annan medlemsstats territorium och en Gebietskrankenkasse (distriktssjukkassa) är behörig för en försäkring och enligt österrikisk lagstiftning den lokala behörigheten fastställas enligt följande:
- Den Gebietskrankenkasse (distriktssjukkassa) som är behörig för den senaste anställningen i Österrike, eller
 - den Gebietskrankenkasse (distriktssjukkassa) som är behörig för den senaste anställningen i Österrike, eller
 - om det aldrig har förelegat en anställning för vilken en distriktssjukkassa var behörig eller ingen bosättning i Österrike förelegat Wiener Gebietskrankenkasse (distriktssjukkassan i Wien)
- b) När avnittet 5 i del III kapitel 1 i förordningen tillämpas i förening med artikel 95 i tillämpningsförordningen med avseende på återbetalning av kostnader för förmåner till personer som har rätt till pension enligt ASVG (lagen om allmän socialförsäkring av den 9 september 1995): Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (De österrikiska socialförsäkringsorganens huvudorganisation), Wien, varvid återbetalning av kostnaderna skall göras från de avgifter för pensionärernas sjukförsäkring som uppburits av huvudorganisationen.

2. Pensionsförsäkring

- a) Vid bestämmande av den institution som är ansvarig för betalning av en förmån skall endast försäkringsperioder enligt österrikisk lagstiftning beaktas.

- b) Vid tillämpning av förordningens artikel 45.6 om ingen avgiftsperiod har fullgjorts enligt den österrikiska lagstiftningen:

Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (Pensionsförsäkringsanstalten för arbetstagare), Wien

3. Arbetslöshetsförsäkring

- a) För anmälan av arbetslöshet:
- b) För utfärdande av blanketterna E 301, E 302 och E 303:

Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Lokal arbetsförmedling) som är behörigt på den berörda personens bosättnings- eller vistelseort

Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Lokal arbetsförmedling) som är behörigt på den berörda personens arbetsort

4. Familjeförmåner

- a) Familjeförmåner med undantag för Karenzurlaubsgeld (särskild moderskapsförmån):
- b) Karenzurlaubsgeld (särskild moderskapsförmån):

Finanzamt (Finanskontoret)

Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Lokal arbetsförmedling) som är behörigt på den berörda personens bosättnings- eller vistelseort

L. PORTUGAL

I. Fastlandet

1. Sjukdom, moderskap och familjeförmåner:
2. Invaliditet, ålderdom:
3. Arbetsskador och arbetssjukdomar:
4. Arbetslöshetsförmåner:
 - a) Mottagande av ansökan och bevis angående den sökandes anställningssituation (t.ex. kontroll av anställningsperioderna, bekräftelse av arbetslösheten, uppföljning av situationen):
 - b) Tillerkännande och utbetalning av arbetslöshetsersättning (t.ex. undersökning av om den sökande är berättigad till ersättning, fastställande av beloppet och den tid under vilken det skall betalas ut, uppföljning av situationen för att fortsätta, innehålla eller upphöra med betalningarna):
5. Förmåner enligt det icke avgiftsfinansierade systemet för social trygghet:

Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet), till vilket personen är ansluten

Centro Nacional de Pensões (det centrala pensionsorganet), Lisboa, och Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet) till vilket personen är ansluten

Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den centrala försäkringskassan för arbetssjukdomar), Lisboa

Centro de Emprego (arbetsmarknadscentret) på den plats där personen är bosatt

Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet) till vilket personen är ansluten

Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet) på den plats personen är bosatt

II. Den autonoma regionen Madeira

1. Sjukdom, moderskap och familjeförmåner:
2. a) Invaliditet, ålderdom och dödsfall:
- b) Invaliditet, ålderdom och dödsfall enligt det särskilda systemet för social trygghet för arbetstagare inom jordbruket:
3. Arbetsskador och arbetssjukdomar:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den centrala försäkringskassan för arbetssjukdomar), Lisboa

4. Förmåner vid arbetslöshet:

- a) Mottagande av ansökan och bevis angående anställningssituationen (t. ex. kontroll av anställningsperioderna, bekräftelse av arbetslösheten, uppföljning av situationen):
- b) Tillerkännande och utbetalning av arbetslöshetserättning (t. ex. undersökning av om den sökande är berättigad till ersättning, fastställande av beloppet och den tid under vilken det skall betalas ut, uppföljning av situationen för att fortsätta, innehålla eller upphöra med betalningarna):

Direcção Regional de Emprego (det regionala arbetsmarknadsdirektoratet), Funchal

Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

5. Förmåner enligt det icke-avgiftsfinansierade systemet för social trygghet:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

III. Den autonoma regionen Azorerna

1. Sjukdom, moderskap och familjeförmåner:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo

2. a) Invaliditet, ålderdom och dödsfall:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo

- b) Invaliditet, ålderdom och dödsfall enligt det särskilda systemet för social trygghet för arbetstagare inom jordbruket:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo

3. Arbetsskador och arbetssjukdomar:

Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den nationella försäkringskassan för arbetssjukdomar), Lisboa

4. Förmåner vid arbetslöshet:

- a) Mottagande av ansökan och bevis angående anställningssituationen (t. ex. kontroll av anställningsperioderna, bekräftelse av arbetslösheten, uppföljning av situationen):
- b) Godkännande och utbetalning av arbetslöshetserättning (t. ex. undersökning av om den sökande är berättigad till ersättning, fastställande av beloppet och den tid under vilken det skall betalas ut, uppföljning av situationen för att fortsätta, innehålla eller upphöra med betalningarna):

Centro de Emprego (arbetsmarknadscentret) på den plats där personen är bosatt

Centro de Prestações Pecuniárias da Segurança Social (centret för kontantförmåner från systemet för social trygghet) till vilket personen är ansluten

5. Ersättning enligt det icke-avgiftsfinansierade systemet för social trygghet:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för socialförsäkring), Angra do Heroísmo

M. FINLAND

1. Sjukdom och moderskap

a) Kontantförmåner:

Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors, eller den arbetsplatskassa där personen i fråga är försäkrad

b) Vårdförmåner:

i) Ersättning enligt sjukförsäkringslagen:

Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors, eller den arbetslöshetskassa där personen i fråga är försäkrad

ii) Allmän hälso- och sjukhusvård:

De lokala inrättningar som lämnar vård enligt systemet

2. Ålderdom, invaliditet, dödsfall (pensioner)

a) Folkpension:

Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors, eller

b) Arbetspension:

Den arbetspensionsinrättning som beviljar och betalar ut pensionen

3. **Olycksfall i arbetet, arbetssjukdomar:** Den försäkringsinrättning som svarar för olycksfallsförsäkringen för personen i fråga
4. **Begravningsersättningar:** Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors, eller den institution som svarar för utbetalning av förmåner vid olycksfallsförsäkring
5. **Arbetslöshet**
- a) Grundsysteem: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors, eller
- b) Tillägssystem: En behörig arbetslöshetskassa
6. **Familjeförmåner** Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors

N. SVERIGE

1. **Alla fall utom arbetslöshet**
- a) Som allmän regel: Den försäkringskassa hos vilken personen är försäkrad.
- b) För sjömän som inte är bosatta i Sverige: Göteborgs allmänna försäkringskassa, sjöfartskontoret
- c) För tillämpningen av tillämpningsförfordningens artiklar 35—59 på personer som inte är bosatta i Sverige: Stockholms läns allmänna försäkringskassa, utlandsavdelningen
- d) För tillämpningen av tillämpningsförfordningens artiklar 60—77 på personer, med undantag för sjömän som inte är bosatta i Sverige: — Försäkringskassan på den ort där olycksfallet i arbete inträffade eller där arbetssjukdomen visade sig, eller
— Stockholms läns allmänna försäkringskassa, utlandsavdelningen
2. **Arbetslöshetsförmåner:** Arbetsmarknadsstyrelsen

O. FÖRENADE KUNGARIKET

1. **Värdförmåner:**
- Storbritannien och Nordirland: Myndigheter som utger förmåner från National Health Service (Nationella hälsovårdstjänsten)
- Gibraltar: Gibraltar Health Authority (Gibraltars hälsovårdsmyndighet)
2. **Kontantförmåner:**
- Storbritannien: Department of Social Security (Hälsö- och socialministeriet), London
- Nordirland: Department of Health and Social Services for Northern Ireland (Ministeriet för hälsovård och sociala tjänster), Belfast
- Gibraltar: Department of Labour and Social Security (Departementet för arbetsmarknadsfrågor och social trygghet), Gibraltar

BILAGA 3 (A) (B) (2) (3) (7) (9) (12) (13) (14) (15)

INSTITUTIONER PÅ BOSÄTTNINGSORTEN OCH INSTITUTIONER PÅ VISTELSEORTEN

(Förordningens artikel 1 p och tillämpningsförordningens artikel 4.3)

A. BELGIEN

I. INSTITUTIONER PÅ BOSÄTTNINGSORTEN

1. Sjukdom och moderskap:

- a) Vid tillämpning av förordningens artiklar 17, 18, 22, 25, 28, 29, 30 och 32 i tillämpningsförordningen
i) Som allmän regel:	försäkringsorganen,
ii) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
iii) För före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel
- b) Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 31:
i) Som allmän regel:	Försäkringsorganen
ii) För sjömän:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (Hjälp- och välfärdskassan för sjömän), Antwerpen
iii) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
iv) För före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel
eller
Försäkringsorganen

2. Invaliditet:

- a) Allmän invaliditet (arbetar, tjänstemän, gruvarbetare) och egenföretagares invaliditet:
- Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring, Bryssel) tillsammans med försäkringsorganen
- Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 105:
- Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring, Bryssel)
- b) Särskilt invaliditetssystem för gruvarbetare:
- Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel (Centrala pensionskassan för gruvarbetare, Bryssel)
- c) Invaliditetssystem för sjömän:
- Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp en voorzorgskas voor zeevarenden, Antwerpen (Hjälp- och välfärdskassan för sjömän), Antwerpen
- d) Invaliditet hos personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:
- Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
- e) Invaliditet hos före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:
- Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

3. Ålderdom och dödsfall (pensioner):

- a) Allmänna systemet (arbetare, tjänstemän, gruvarbetare och sjömän): Office nationale des pensions (Centrala pensionsanstalten), Bryssel,
- b) Systemet för egenföretagare: Institut national d'assurance sociales pour travailleurs indépendants (Centralinstitutet för socialförsäkring för egenföretagare), Bryssel,
- c) Utomeuropeiska socialförsäkringssystemet: Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
- d) Systemet för före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

4. Olycksfall i arbetet (vårdförmåner):

Försäkringsorganen
Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel

5. Arbetssjukdomar:

Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (Kassan för arbetssjukdomar, Bryssel)
Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel

6. Dödsfallsersättning:

- i) Som allmän regel: Försäkringsorganen tillsammans med Institut national d'assurance maladie-invalidité (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring), Bryssel,
- ii) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem: Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
- iii) För före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

7. Arbetslöshet:

- a) Som allmän regel: Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (Centralkontoret för arbetsmarknadsfrågor, Bryssel)
- b) För sjömän: Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij, Antwerpen (Handelsflottans pool, Antwerpen)

8. Familjeförmåner:

- a) Anställda: Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés (Centralkontoret för anställdas familjeförmåner), Bryssel,
- b) Egenföretagare: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Centralinstitutet för socialförsäkring för egenföretagare), Bryssel,
- c) Före detta anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi: Office de sécurité social d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

II. INSTITUTIONER PÅ VISTELSEORTEN

1. **Sjukdom och moderskap:**
Institut national d'assurance maladie-invalidité (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring), Bryssel, genom försäkringsinstitutionerna,
Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
2. **Olycksfall i arbetet:**
Institut national d'assurance maladie-invalidité (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring), genom försäkringsinstitutionerna,
Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
3. **Arbetssjukdomar:**
Fonds des maladies professionnelles (Kassan för arbetssjukdomar), Bryssel,
Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

B. DANMARK

I. INSTITUTIONER PÅ BOSÄTTNINGSORTEN

- a) **Sjukdom och moderskap:**
 - i) Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 17, 22, 28, 29 och 30:
Den behöriga amtskommune (landstinget). I Köpenhamns kommun: Magistraten (kommunförvaltningen). I Frederiksbergs kommun: kommunförvaltningen
 - ii) Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 18 och 25:
Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborg och Århus: kommuner: Magistraten (kommunförvaltningen)
- b) **Invaliditet (pensioner):**
Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet for socialförsäkringar och socialhjälp), København
- c) **Ålderdom och dödsfall (pensioner):**
 - i) Pensioner som utges enligt lagstiftning om ålders- och änkepensioner
Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet for socialförsäkringar och socialhjälp), København
 - ii) Pensioner som utges enligt lagen om tillægspensioner for ansatte (loven om Arbejdsmarkedets tillægspension):
Arbejdsmarkedets tillægspension (Kontoret för tillægspensioner till anställda), Hillerød
- d) **Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:**
 - i) Vid tillämpning av tillämpningsförordningens avdelning IV, kapitel 4, utom artikel 61:
Arbejdsskadestyrelsen (Arbetsskadestyrelsen), København
 - ii) Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 61:
Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus kommuner: Magistraten (kommunförvaltningen)
- e) **Dödsfallsärsättning:**
Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 78:
Sundhedsministeriet (Hälsövnärdministeriet)

II. INSTITUTIONER PÅ VISTELSEORTEN

a) Sjukdom och moderskap:

i) Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 20, 21 och 31:	Den behöriga amtskommune (landstinget). I Köpenhamns kommun: Magistraten (Kommunförvaltningen). I Frederiksbergs kommun: kommunförvaltningen
ii) Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 24:	Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus kommuner: Magistraten (kommunförvaltningen)

b) Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:

i) Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens avdelning IV kapitel 4, utom artikel 64:	Arbejdsskadestyrelsen (Arbetsskadestyrelsen), København
ii) Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 64:	Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus kommuner: Magistraten (kommunförvaltningen)

c) Arbetslöshet:

i) Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens avdelning IV kapitel 6, utom artikel 83:	Den behöriga arbetslöshetskassan
ii) Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 83:	Den lokala arbetsförmedlingen

C. TYSKLAND

1. Sjukförsäkring:

a) I samtliga fall utom vid tillämpning av förordningens artikel 17 och 19.2:	Den behöriga Allgemeine Ortskrankenkasse (den lokala allmänna sjukförsäkringskassan) på personens bosättnings- eller vistelseort
För personer som är försäkrade enligt systemet för gruvarbetare och deras familjemedlemmar:	Bundesknappschaft (Förbunds-försäkringskassan för gruvarbetare), Bochum
b) Vid tillämpning av förordningens artikel 19.2 och tillämpningsförfordningens artikel 17:	Den institution hos vilken personen ifråga senast var försäkrad
Om en sådan institution saknas eller när personen ifråga senast var försäkrad hos en Allgemeine Ortskrankenkasse (lokal allmän sjukförsäkringskassa), hos en landwirtschaftliche Krankenkasse (sjukförsäkringskassa för jordbruket) eller hos Bundesknappschaft:	Den behöriga institution på personens bosättnings- eller vistelseort som avses i a).

2. Olycksfallsförsäkring:

I samtliga fall:	Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Centralförbundet för yrkesföreningar inom industrin), St Augustin

3. Pensionsförsäkring:

a) PENSIONS-FÖRSÄKRING FÖR ARBETARE:

i) förhållande till Belgien och Spanien:	Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Rhenprovinsens försäkringsanstalt), Düsseldorf
ii) i förhållande till Frankrike:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Rhenland-Pfalz' försäkringsanstalt), Speyer, eller som behörig institution enligt bilaga 2 Landesversicherungsanstalt Saarland (Saarlands försäkringsanstalt), Saarbrücken

iii) i förhållande till Italien:	Landesversicherungsanstalt Schwaben (Schwabens försäkringsanstalt), Augsburg
iv) i förhållande till Luxemburg:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Rheinland-Pfalz' försäkringsanstalt), Speyer
v) i förhållande till Nederländerna:	Landesversicherungsanstalt Westfalen (Westfalens försäkringsanstalt), Münster
vi) i förhållande till Danmark:	Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (Schleswig-Holsteins försäkringsanstalt), Lübeck
vii) i förhållande till Irland och Storbritannien:	Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (Den fria hansestaden Hamburgs försäkringsanstalt), Hamburg
viii) i förhållande till Grekland:	Landesversicherungsanstalt Württemberg (Württembergs försäkringsanstalt), Stuttgart
ix) i förhållande till Portugal:	Landesversicherungsanstalt Unterfranken (Nedre Frankens försäkringsanstalt), Würzburg
b) PENSIONS FÖRSÄKRING FÖR TJÄNSTEMÄN:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Förbunds försäkringsanstalten för tjänstemän), Berlin
c) PENSIONS FÖRSÄKRING FÖR GRUVARBETARE:	Bundesknappschaft (Förbunds försäkringskassan för gruvarbetare), Bochum
4. Ålderspensionsförsäkring för jordbrukare:	Landwirtschaftliche Alterskasse Rheinland-Pfalz (Rheinland-Pfalz' ålderspensionsförsäkringskassa för jordbrukare), Speyer
5. Arbetslöshets- och familjeförmåner:	Den behöriga arbetsförmedlingen på bosättnings- eller vistelseort

D. SPANIEN

1. Sjukvårdsförmåner:

a) Samtliga system med undantag för systemet för sjömän:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Salud (provinssdirektoraten under det centrala hälsovårdsinstitutet)
b) Systemet för sjömän:	Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (provinssdirektoraten under det centrala sjöfartsinstitutet)

2. Kontantförmåner:

a) Samtliga system med undantag för systemet för sjömän och samtliga riskfall med undantag för arbetslöshet:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (provinssdirektoraten under det centrala institutet för social trygghet)
b) Systemet för sjömän för samtliga riskfall:	Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (provinssdirektoraten under det centrala sjöfartsinstitutet)
c) Arbetslöshet, med undantag för sjömän:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de Empleo (provinssdirektoraten under det centrala arbetsmarknadsinstitutet)

E. FRANKRIKE

I. MODERLANDET:

A. System för anställda:

1. Andra risker än arbetslöshet och familjeförmåner:

a) Som allmän regel:	Caisse primaire d'assurance maladie (Lokala sjukförsäkringskassan) på bosättnings- eller vistelseorten
b) Vid samtidig tillämpning av förordningens artikel 19.1 och 19.2 och 35.1 i fall av vårdförmåner enligt systemet för sjuk-, moderskaps-, invaliditets- och dödsfallsförsäkring för gruvarbetare:	Société de secours minière (Föreningen för hjälp till gruvarbetare) på personens bosättningsort

- c) Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 35:
- i) Allmänt system:
- aa) Som allmän regel utom för Paris och Parisregionen: Caisse primaire d'assurance maladie (Lokala sjukförsäkringskassan)
- För Paris och Parisregionen: Caisse régionale d'assurance maladie (Regionala sjukförsäkringskassan), Paris
- bb) Det specialsystem som avses i lagen om social trygghet, artiklarna L 365—L 382: Caisse régionale d'assurance maladie (Regionala sjukförsäkringskassan), Strasbourg
- ii) System för lantarbetare: Caisse de mutualité sociale agricole (Kassan för ömsesidig försäkring för jordbruket)
- iii) System för gruvarbetare: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Självstyrande centralkassan för social trygghet för gruvarbetare), Paris
- d) Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 36 vad avser invalidpensioner:
- i) Som allmän regel utom för Paris och Parisregionen: Caisse primaire d'assurance maladie (Lokala sjukförsäkringskassan)
- För Paris och Parisregionen: Caisse régionale d'assurance maladie (Regionala sjukförsäkringskassan), Paris
- ii) Det specialsystem som avses i lagen om social trygghet, artikel L 365—L 382: Caisse régionale d'assurance maladie (Regionala sjukförsäkringskassan), Strasbourg
- e) Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 36 vad avser ålderspensioner:
- i) Allmänt system:
- aa) Som allmän regel för Paris och Parisregionen: Caisse régionale d'assurance maladie, branche *vieillesse* (Regionala sjukförsäkringskassan, avdelningen för ålderspensionsförsäkring)
- För Paris och Parisregionen: Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (Centralkassan för ålderspensionsförsäkring för anställda), Paris
- bb) Det specialsystem som avses i lagen om social trygghet, artikel L 365—L 382: Caisse régionale d'assurance vieillesse (Regionala ålderspensionskassan), Strasbourg
- ii) System för lantarbetare: Caisse centrale de secours mutuels agricoles (Centralkassan för ömsesidig hjälp inom jordbruket), Paris
- iii) System för gruvarbetare: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Oberonde centralkassan för gruvarbeters sociala trygghet), Paris
- f) Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 75: Caisse primaire d'assurance maladie (Lokala sjukförsäkringskassan)
2. Arbetslöshet:
- a) Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 80, 81 och 82.2: Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (Departementala arbetsmarknads- och arbetskraftsdirektoratet) på det arbetsställe där intyget begärs.

	Lokalkontoret av Agence nationale pour l'emploi (Centralorganet för arbetsmarknadsfrågor)
	Stadshuset på familjemedlemmarnas bosättningsort
b) Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 83.1, 83.2 och 97	Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (ASSEDIC) (Föreningen för sysselsättning inom industri och handel) på personens bosättningsort
c) Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 84:	
i) Total arbetslöshet:	Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (ASSEDIC) (Föreningen för sysselsättning inom industri och handel) på personens bosättningsort
ii) Partiell arbetslöshet:	Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (Departementalas arbetsmarknads- och arbetskraftsdirektoratet) på den ort där personen är anställd
d) Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 89:	Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (Departementalas arbetsmarknads- och arbetskraftsdirektoratet)
B. System för egenföretagare:	
1. Sjukdom och moderskap:	Caisse primaire d'assurance-maladie du lieu de résidence ou de séjour (den lokala sjukförsäkringskassan på bosättnings- eller vistelseorten)
2. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 35 vad avser systemet för jordbrukare:	Caisse de mutualité sociale agricole (Kassan för ömsesidig försäkring för jordbruket) och alla andra erkända försäkringsorgan
3. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 36 vad avser ålderspensioner:	
a) System för hantverkare:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (Cancava) (Öberoende centrala ålderspensionskassan för hantverkare verksamma som egenföretagare), Paris Caisse de base professionnelles (grundkassan för ett yrke)
b) System för industri och handel:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (Organic) (Öberoende centrala ålderspensionskassan för egenföretagare inom industri- eller handelsyrken) Caisses de base professionnelles ou interprofessionnelles (Grundkassorna för ett eller flera yrken)
c) System för fria yrken:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des professions libérales (CNAVPL), sections professionnelles (Centrala ålderspensionskassan för fria yrken, yrkesavdelningarna)
d) System för advokater:	Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (Centralkassan för franska advokater)
e) System för jordbrukare:	Caisse nationale d'assurance vieillesse mutuelle agricole (Centralkassan för ömsesidig ålderspensionsförsäkring för jordbruket)
C. System för sjömän:	
a) Vid tillämpning av förordningens artikel 27 vad avser systemet för sjömän:	Section "Caisse générale de prévoyance des marins" du quartier des affaires maritimes (Allmänna välfärdskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)
b) Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 35:	Section "Caisse générale de prévoyance des marins" du quartier des affaires maritimes (Allmänna välfärdskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)

D. Familjeförmåner:

Caisse d'allocations familiales (Kassan för familjebidrag) på personens bosättningsort

II. UTOMEUROPEISKA DEPARTEMENT**A. System för anställda:**

Andra risker än familjeförmåner:

Som allmän regel:

Caisse générale de sécurité sociale (Allmänna kassan för social trygghet)

B. System för egenföretagare:

a) Sjukdom och moderskap:

Caisse générale de sécurité sociale du lieu de résidence ou de séjour (den allmänna försäkringskassan på bosättnings- eller vistelseorten)

b) Ålderspensioner:

— system för hantverkare:

Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (Cancava) (Oberoende centrala ålderspensionskassan för hantverkare verksamma som egenföretagare)

— system för industri och handel:

Caisse interprofessionnelle d'assurance vieillesse des industriels et commerçants d'Algérie et d'outre-mer (Cavicorg) (Ålderspensionskassan för egenföretagare inom industri och handel i Algeriet och utanför Europa)

— system för fria yrken:

Sections professionnelles (yrkesavdelningarna)

— system för advokater:

Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (Centralkassan för franska advokater)

C. Sjömän:

i) Invalidpensioner:

Section *Caisse générale de prévoyance des marins* du quartier des affaires maritimes (Allmänna välfärdskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)

ii) Ålderspensioner:

Section *Caisse de retraite des marins* du quartier des affaires maritimes (Ålderspensionskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)

D. Familjeförmåner:

Caisse d'allocations familiales (Kassan för familjeförmåner) på personens bosättningsort

F. GREKLAND**1. Arbetslöshet, familjebidrag:**

Οργανισμός, Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (Arbetskontoret, Aten)

2. Andra förmåner:

Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet för jordbruket, Aten)

G. IRLAND**1. Vårdförmåner:**

— Eastern Health Board (Hälsonämnden för östra regionen), Dublin 8

— Midland Health Board (Hälsonämnden för mellersta regionen), Tullamore, Offaly County

— Mid-Western Health Board (Hälsonämnden för mellanvästra regionen), Limerick

— North-Eastern Health Board (Hälsonämnden för nordöstra regionen), Ceanannus Mor, Meath County

— North-Western Health Board (Hälsonämnden för nordvästra regionen), Manorhamilton, Leitrim County

- South-Eastern Health Board (Hälsonämnden för sydöstra regionen), Kilkenny
- Southern Health Board (Hälsonämnden för södra regionen), Cork
- Western Health Board (Hälsonämnden för västra regionen), Galway

2. Kontantförmåner:

- a) Arbetslöshetsförmåner: Department of Social Welfare (Socialministeriet), Dublin, inklusive de regionala kontor som ansvarar för arbetslöshetsförmåner
- b) Ålderdom, dödsfall (pensioner): Department of Social Welfare (Socialministeriet), Pensions Services Office, Sligo
- c) Familjeförmåner: Department of Social Welfare, Child Benefit Section, (enheten för förmåner till barn) St. Oliver Plunkett, Road, Letterkenny, Co. Donegal
- d) Andra kontantförmåner: Department of Social Welfare (Socialministeriet), Dublin

H. ITALIEN

1. Sjukdom (inklusive tuberkulos) och moderskap:

A. Anställda:

- a) Vårdförmåner:
 - i) Som allmän regel: Unità sanitaria locale (den lokala hälsovårdsenheten)
 - ii) För sjömän och besättningsmän på civilflygplan: Ministero della sanità (Hälsovårdsministeriet), det behöriga lokala kontoret för handelsflottan eller civilflyget
- b) Kontantförmåner:
 - i) Som allmän regel: Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
 - ii) För sjömän och besättningsmän på civilflygplan: Cassa marittima (den försäkringskassa för sjömän som ansvarar för området)

B. Egenföretagare:

- Vårdförmåner: Unità sanitaria locale (den lokala hälsovårdsenheten)

2. Olycksfall i arbetet, arbetssjukdomar:

A. Anställda:

- a) Vårdförmåner:
 - i) Som allmän regel: Unità sanitaria locale (den lokala hälsovårdsenheten)
 - ii) För sjömän och besättningsmän på civilflygplan: Ministero della sanità (Hälsovårdsministeriet), det behöriga lokala kontoret för handelsflottan eller civilflyget
- b) Protaser och större hjälpmedel, medicinsk-juridiska förmåner och tillhörande undersökningar och intyg samt kontantförmåner: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), de regionala kontoren

B. Egenföretagare (endast för röntgenläkare):

- a) Vårdförmåner: Unità sanitaria locale (den lokala hälsovårdsenheten)

b) Proteser och större hjälpmedel, medicinsk-juridiska förmåner och tillhörande undersökningar och intyg:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), de regionala kontoren

c) Kontantförmåner:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), de regionala kontoren

3. Invaliditet, ålderdom, efterlevande (pensioner):

A. Anställda:

a) Som allmän regel:

Istituto nazionale di previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren

b) För scenarbetare:

Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (Centralorganet för social trygghet för scenarbetare), Roma

c) För ledande personal i industriföretag:

Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (Centralinstitutet för social trygghet för ledande personal inom industrin), Roma

d) För journalister:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (Centralinstitutet G. Amendola för social trygghet för italienska journalister), Roma

B. Egenföretagare:

a) För läkare:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (Centralorganet för social trygghet för läkare)

b) För apotekare:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (Centralorganet för social trygghet för apotekare)

c) För veterinärer:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (Centralorganet för social trygghet för veterinärer)

d) För barnmorskor:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza per le ostetriche (Centralorganet för social trygghet för barnmorskor)

3) För ingenjörer och arkitekter:

Cassa nazionale di previdenza per gli ingegneri ed architetti (Centralkassan för social trygghet för ingenjörer och arkitekter)

f) För lantmätare:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (Centralkassan för social trygghet för lantmätare)

g) För advokater och andra jurister:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e dei procuratori (Centralkassan för social trygghet för advokater och andra jurister)

h) För ekonomer:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (Centralkontoret för social trygghet för ekonomer)

i) För revisorer:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e pertiti commerciali (Centralkassan för social trygghet för revisorer)

j) För arbetskonsulenter:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (Centralorganet för social trygghet för arbetskonsulenter)

k) För notarier:

Cassa nazionale notariato (Centralkassan för notarier)

l) För tullspeditörer:

Fondo di previdenza a favore degli speditieri doganali (Välfärdskassan för tullspeditörer)

4. **Dödsfallsersättningar:**
- Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
- Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), de regionala kontoren
- Cassa marittima (den försäkringskassa för sjömän som ansvarar för området)
5. **Arbetslöshet (anställda):**
- a) Som allmän regel: Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
- b) För journalister: Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (Centralinstitutet G. Amendola för social trygghet för italienska journalister), Roma
6. **Familjebidrag för anställda:**
- a) Som allmän regel: Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
- b) För journalister: Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani "G. Amendola" (Centralinstitutet G. Amendola för social trygghet för italienska journalister), Roma

I. LUXEMBURG

1. **Sjukdom, moderskap:**
- a) Vid tillämpning av förordningens artiklar 19, 22, 28.1, 29.1 och 31 och av tillämpningsförförordningens artikel 17, 18, 20, 21, 22, 24, 29, 30 och 31: Caisse de maladie des ouvriers (Sjukkassan för arbetare) och/eller Union des caisses de maladie (Sjukkasseföreningen)
- b) Vid tillämpning av förordningens artikel 27: Den sjukkassa som enligt luxemburgsk lagstiftning är behörig för luxemburgsk delpension och/eller Union des caisses de maladie (Sjukkasseföreningen)
2. **Invaliditet, ålderdom, dödsfall (pensioner):**
- a) För arbetare: Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité, (Institutionen för ålders- och invalidpensioner), Luxembourg
- b) För tjänstemän och akademiker: Caisse de pension des employés privés (Pensionskassan för tjänstemän inom den privata sektorn), Luxembourg
- c) För egenföretagare inom hantverks-, handels eller tillverkningsindustri: Caisse de pension des artisans, des commerçants et industriels (Pensionskassan för egenföretagare inom hantverk, handel och industri), Luxembourg
- d) För egenföretagare inom jordbruket: Caisse de pension agricole (Pensionskassan för jordbruket), Luxembourg
3. **Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:**
- a) För anställda och egenföretagare inom jord- eller skogsbruket: Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (Föreningen för olycksfallsförsäkring, sektionen för jord- och skogsbruket), Luxembourg
- b) För alla andra försäkringsfall på obligatorisk eller frivillig basis: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Föreningen för olycksfallsförsäkring, sektionen för industrin), Luxembourg
4. **Arbetslöshet:** Administration de l'emploi (Arbetskontoret), Luxembourg
5. **Familjeförmåner:** Caisse nationale des prestations familiales (Centralkassan för familjeförmåner), Luxembourg

J. NEDERLÄNDERNA

1. Sjukdom, moderskap, olycksfall i arbetet, arbetssjukdomar:

a) Vårdförmåner:

i) Institutioner på bosättningsorten:

En av de behöriga försäkringskassorna för bosättningsorten efter personens val

ii) Institutioner på vistelseorten:

Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds (Nederländernas allmänna sjukkasse), Utrecht

b) Kontantförmåner:

Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nya allmänna yrkesföreningen), Amsterdam

2. Invaliditet:

a) När rätten till förmåner föreligger enligt Nederländernas lagstiftning även utan tillämpning av förordningen:

Den behöriga Bedrijfsvereniging (Yrkesförening)

b) I alla andra fall

Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nya allmänna yrkesföreningen), Amsterdam

3. Ålderdom och dödsfall (pensioner):

Vid tillämpningsförfordningens artikel 36:

a) Som allmän regel:

Sociale Verzekeringsbank (Socialförsäkringsbanken),
Postbus 1100
1180 BH Amstelveen

b) I förhållande till Belgien:

Bureau voor Belgische Zaken de sociale verzekering betreffende
(Byrå för belgiska socialtrygghetsfrågor), Breda

c) I förhållande till Tyskland:

Bureau voor Duitse zaken (Kontoret för tyska frågor), Nijmegen

4. Arbetslöshet:

Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nya allmänna yrkesföreningen) Amsterdam

5. Familjebidrag:

Vid tillämpning av förordningens artikel 73 och 74:

Det Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank (Socialförsäkringsbankens lokalkontor) inom vars distrikt familjemedlemmarna är bosatta

K. ÖSTERRIKE

1. Sjukförsäkring:

a) I alla fall, utom för tillämpningen av förordningens artiklar 27, 29 och tillämpningsförfordningens artiklar 30 och 31 i förhållande till den institution på en pensionärs bosättningsort som nämns i förordningens artikel 27:

Den Gebietskrankenkasse (distriktssjukkasse) som är behörig på personens bosättnings- eller vistelseort

b) För tillämpningen av förordningens artiklar 27 och 29 och tillämpningsförfordningens artiklar 30 och 31 i förhållande till den institution på en pensionärs bosättningsort som nämns i förordningens artikel 27:

Den behöriga institutionen

2. Pensionsförsäkring:

a) Om personen har varit omfattad av österrikisk lagstiftning med undantag för tillämpningen av tillämpningsförfordningens artikel 53:

Den behöriga institutionen

- b) I alla andra fall med undantag för tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 53: Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (Pensionsförsäkringsanstalten för anställda), Wien
- c) För tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 53: Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (De österrikiska socialförsäkringsorganens huvudorganisation), Wien
3. Olycksfallsförsäkring:
- a) Vårdförmåner: — Den Gebietskrankenkasse (distriktssjukkasse) som är behörig på personens bosättnings- eller vistelseort,
— eller Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (Allmänna olycksfallsförsäkringsanstalten), Wien, kan utge förmåner.
- b) Kontantförmåner:
- i) I alla fall med undantag för tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 53 i förening med artikel 77: Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (Allmänna olycksfallsförsäkringsanstalten), Wien
- ii) För tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 53 i förening med artikel 77: Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (De österrikiska socialförsäkringsorganens huvudorganisation), Wien
4. Arbetslöshetsförsäkring: Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Lokal arbetsförmedling) som är behörigt på personens bosättnings- eller vistelseort
5. Familjeförmåner:
- a) Familjeförmåner med undantag för Karenzurlaubsgeld (särskild moderskapsförmån): Det Finanzamt (finanskontor) som är behörigt på förmånstagarens bosättnings- eller vistelseort
- b) Karenzurlaubsgeld (särskild moderskapsförmån): Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Lokal arbetsförmedling) som är behörigt på personens bosättnings- eller vistelseort

I. PORTUGAL

I. Fastlandet:

1. Sjukdom, moderskap och familjeförmåner (vad gäller vårdförmåner vid sjukdom och moderskap, se också bilaga 10): Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet), till vilket personen är ansluten
2. Invaliditet, ålderdom och dödsfall: Centro Nacional de Pensões (centrala pensionsorganet), Lisboa, och Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet), till vilket personen är ansluten
3. Arbetskador och arbetssjukdomar: Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den nationella försäkringskassan för arbetssjukdomar), Lisboa
4. Förmåner vid arbetslöshet:
- a) Mottagande av ansökan och bevis angående anställningssituationen (t. ex. kontroll av anställningsperioderna, bekräftelse av arbetslösheten, uppföljning av situationen): Centro de Emprego (arbetsmarknadscentret) på den plats där personen är bosatt
- b) Tillerkännande och utbetalning av arbetslöshetserättning (t. ex. undersökning av om den sökande är berättigad till ersättning, fastställande av beloppet och den tid under vilken det skall betalas ut, uppföljning av situationen för att fortsätta, innehålla eller upphöra med betalningarna): Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet) till vilket personen är ansluten

5. Förmånder enligt det icke-avgiftsfinansierade systemet för social trygghet:

Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet) till vilket personen är ansluten

II. Den autonoma regionen Madeira:

1. Sjukdom, moderskap och familjeförmåner (vad gäller vårdförmåner vid sjukdom och moderskap, se också bilaga 10):

Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

2. a) Invaliditet, ålderdom och dödsfall:

Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

- b) Invaliditet, ålderdom och dödsfall enligt det särskilda systemet för social trygghet för arbetstagare inom jordbruket:

Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

3. Arbetskador och arbetssjukdomar:

Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (centrala försäkringskassan för arbetssjukdomar), Lisboa

4. Förmåner vid arbetslöshet:

- a) Mottagande av ansökan och bevis angående anställningssituationen (t. ex. kontroll av anställningsperioderna, bekräftelse av arbetslösheten, uppföljning av situationen):

Direcção Regional de Emprego (regionala arbetsmarknadsdirektoratet), Funchal

- b) Tillerkännande och utbetalning av arbetslöshetserättning (t. ex. undersökning av om den sökande är berättigad till ersättning, fastställande av beloppet och den tid under vilken det skall betalas ut, uppföljning av situationen för att fortsätta, innehålla eller upphöra med betalningarna):

Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

5. Förmåner enligt det icke-avgiftsfinansierade systemet för social trygghet:

Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

III. Den autonoma regionen Azorena:

1. Sjukdom, moderskap och familjeförmåner (vad gäller vårdförmåner vid sjukdom och moderskap, se också bilaga 10):

Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo

2. a) Invaliditet, ålderdom och dödsfall:

Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo

- b) Invaliditet, ålderdom och dödsfall under det särskilda systemet för social trygghet för arbetstagare inom jordbruket:

Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo

3. Arbetskador och arbetssjukdomar:

Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (centrala försäkringskassan för arbetssjukdomar), Lisboa

4. Förmåner vid arbetslöshet:

- a) Mottagande av ansökan och bevis angående anställningssituationen (t. ex. kontroll av anställningsperioderna, bekräftelse av arbetslösheten, uppföljning av situationen):

Centro de Emprego (arbetsmarknadscentret) på den plats där personen är bosatt

- b) Tillerkännande och utbetalning av arbetslöshetserättning (t. ex. undersökning av om den sökande är berättigad till ersättning, fastställande av beloppet och den tid under vilken det skall betalas ut, uppföljning av situationen för att fortsätta, innehålla eller upphöra med betalningarna):

Centro de Prestações Pecuniárias de Segurança Social (centret för kontantförmåner från systemet för social trygghet) på den plats där personen är bosatt

5. Ersättning enligt det icke avgiftsfinansierade systemet för social trygghet:

Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

M. FINLAND

1. Sjukdom och moderskap:

- a) Kontantförmåner: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors
- b) Vårdförmåner:
- i) Återbetalningar enligt sjukförsäkringen: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors
- ii) Allmän hälso- och sjukhusvård: De lokala inrättningar som lämnar vård enligt systemet

2. Ålderdom, invaliditet, dödsfall (pensioner):

- a) Folkpension: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors, eller
- b) Arbetspension: Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen, Helsingfors.

3. Dödsfallsersättningar:

Allmän dödsfallsersättning: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors

4. Arbetslöshet:

- a) Grundsystem: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors
- b) Inkomstanknutet system:
- i) När det gäller artikel 69: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors
- ii) I andra fall: den behöriga arbetslöshetskassa där pensionen i fråga är försäkrad

5. Familjeförmåner:

Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors

N. SVERIGE

1. Alla fall utom arbetslöshet: Försäkringskassan på bosättnings- eller vistelseorten
2. Arbetslöshet: Länsarbetsnämnden på bosättnings- eller vistelseorten

O. FÖRENADE KUNGARIKET

1. Vårdförmåner:

Storbritannien och Nordirland: Myndigheter som utger förmåner från National Health Service (Nationella hälsovårdstjänsten)

Gibraltar: Gibraltar Health Authority (Gibraltars hälsovårdsmyndighet)

2. Kontantförmåner (utom familjebidrag):

Storbritannien: Department of Social Security (Departementet för social trygghet), Benefits Agency, Overseas Branch (sektionen för utomeuropeiska ärenden), Newcastle-upon-Tyne, NE98 1YX

Nordirland:

Department of Health and Social Services (Departementet för hälsovård och sociala tjänster) Northern Ireland Social Security Agency, Overseas Branch (sektionen för utländska ärenden), Belfast, BT1 1DX

Gibraltar:

Department of Labour and Social Security (Arbets- och socialförsäkringsdepartementet), Gibraltar

3. Familjebidrag:

Vid tillämpning av förordningens artiklar 73 och 74:

Storbritannien:

Department of Social Security (Departementet för social trygghet), Benefits Agency, Child Benefit Centre (enheten för förmåner till barn), Newcastle-upon-Tyne, NE88 1AA

Nordirland:

Department of Health and Social Services (Departementet för hälsovård och sociala tjänster), Northern Ireland Social Security Agency, Child Benefit Office (kontoret för förmåner till barn), Belfast, BT1 1SA

Gibraltar:

Department of Labour and Social Security (Arbets- och socialförsäkringsdepartementet), Gibraltar

BILAGA 4 (A) (B) (2) (3) (7) (9) (12) (13) (14) (15)

FÖRBINDELSEORGAN

(Tillämpningsförförordningens artikel 3.1, 4.4 och 122)

A. BELGIEN

1. Sjukdom och moderskap:

a) Som allmän regel:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring), Bryssel
b) För sjömän:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (Hjälp- och välfärds-kassan för sjömän), Antwerpen
c) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
d) För tidigare anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

2. Invaliditet:

a) Allmän invaliditet:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring), Bryssel
b) Särskilt invaliditetssystem för gruvarbetare:	Fonds national de retraite des ouvriers mineurs, Bruxelles — Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers Brussel (Centrala pensionskassan för gruvarbetare), Bryssel
c) Invaliditetssystem för sjömän:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (Hjälp- och välfärds-kassan för sjömän), Antwerpen
d) Invaliditet hos personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,
e) Invaliditet hos tidigare anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

3. Ålderdom och dödsfall (pensioner):

a) Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 41—43 och 45—50	
i) För arbetare, tjänstemän, gruvarbetare och sjömän:	Office national des pensions (Centrala pensionsanstalten), Bryssel
ii) För egenföretagare:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Centralinstitutet för socialförsäkring för egenföretagare), Bryssel
iii) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel
iv) För tidigare anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel,

b) Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artiklar 45 (utbetalande institution), 53.1, 110, 111.1 och 111.2

i) För arbetare, tjänstemän, gruvarbetare, sjömän och egenföretagare:

Office national des pensions (Centrala pensionsanstalten), Bryssel,

ii) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:

Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel

iii) För tidigare anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

4. Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:

a) Olycksfall i arbetet:

Fonds des accidents du travail (Kassan för olycksfall i arbetet), Bryssel
Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel

b) Arbetsjukdomar:

Ministère de la prévoyance sociale (Socialministeriet), Bruxelles
Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel

5. Dödsfallsersättning:

a) Som allmän regel:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (Centralinstitutet för sjuk- och invaliditetsförsäkring, Bryssel)

b) För sjömän:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (Hjälp- och välfärds-kassan för sjömän), Antwerpen

c) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:

Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel

d) För tidigare anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

6. Arbetslöshet:

a) Som allmän regel:

Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (Centralkontoret för arbetsmarknadsfrågor, Bryssel)

b) För sjömän:

Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij (Handelsflottans pool), Antwerpen

7. Familjeförmåner:

a) För anställda:

Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés (Centralkontoret för anställdas familjeförmåner), Bryssel,

b) För egenföretagare:

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Centralinstitutet för socialförsäkring för egenföretagare), Bryssel,

c) För tidigare anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringssystem), Bryssel.

B. DANMARK

1. a) Vårdförmåner vid sjukdom, havandeskap och barns födelse: Sundhedsministeriet (Hälsövsrdsministeriet), København
- b) Kontantförmåner vid sjukdom, havandeskap och barns födelse: Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Allmänna direktoratet för socialförsäkringar och socialhjälp), København
2. Pensioner enligt lagstiftning om ålders- och änkepensioner samt förmåner enligt lagen om invalidpensioner: Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet för socialförsäkringar och socialhjälp), København
3. Rehabiliteringsförmåner: Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet för socialförsäkringar och socialhjälp), København
4. Förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetsjukdomar: Arbejdsskade styrelsen (Arbetskadestyrelsen), København
5. Familjeförmåner (familjebidrag): Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet för socialförsäkringar och socialhjälp), København
6. Dödsfallsersättningar: Sundhedsministeriet (Hälsövsrdsministeriet), København
7. Pensioner enligt loven om arbejdsmarkedets tillægspension (lagen om tillægspension för anställda): Socialministeriet (Socialministeriet), København
8. Arbetslöshetsförmåner: Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (Direktoratet för Arbetslöshetsförsäkringen), København

C. TYSKLAND

1. Sjukförsäkring: Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (Tyska förbindelsekontoret för sjukförsäkring — utland), Bonn
2. Olycksfallsförsäkring: Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Centralförbundet för yrkesföreningar inom industrin), St. Augustin
3. Pensionsförsäkring för arbetare:
 - a) Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 3.2: Verband Deutscher Rentenversicherungsträger (Förenade tyska pensionsförsäkringsinstitutionerna), Frankfurt am Main
 - b) Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artiklar 51 och 53.1 samt som utbetalande organ enligt tillämpningsförordningens artikel 55:
 - i) förhållande till Belgien och Spanien: Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Rhenprovinsens försäkringsanstalt), Düsseldorf
 - ii) I förhållande till Danmark: Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (Schleswig-Holsteins försäkringsanstalt), Lübeck
 - iii) I förhållande till Frankrike: Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Rhenland-Pfalz' försäkringsanstalt), Speyer eller, som behörig institution enligt bilaga 2, Landesversicherungsanstalt Saarland (Saarlands försäkringsanstalt), Saarbrücken
 - iv) I förhållande till Grekland: Landesversicherungsanstalt Württemberg (Württembergs försäkringsanstalt), Stuttgart
 - v) I förhållande till Italien: Landesversicherungsanstalt Schwaben (Schwabens försäkringsanstalt), Augsburg
 - vi) I förhållande till Luxemburg: Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Rhenland-Pfalz' försäkringsanstalt), Speyer
 - vii) I förhållande till Nederländerna: Landesversicherungsanstalt Westfalen (Westfalen's försäkringsanstalt), Münster

viii) I förhållande till Irland och Storbritannien:	Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (Den fria hansestaden Hamburgs försäkringsanstalt), Hamburg
ix) I förhållande till Portugal:	Landesversicherungsanstalt Unterfranken (Nedre Frankens försäkringsanstalt), Würzburg
4. Pensionsförsäkring för tjänstemän:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Förbunds-försäkringsanstalten för tjänstemän), Berlin
5. Pensionsförsäkring för gruvarbetare:	Bundesknappschaft (Förbunds-försäkringskassan för gruvarbetare), Bochum
6. Ålderspensionsförsäkring för jordbrukare:	Landwirtschaftliche Alterskasse Rheinland-Pfalz (Rheinland-Pfalz' ålderspensionsförsäkringskassa för jordbrukare), Speyer
7. Tilläggförsäkring för arbetare inom järn- och stålindustrin:	Landesversicherungsanstalt Saarland, Abteilung Hüttenknappschaftliche Pensionsversicherung (Saarlands försäkringsanstalt, avdelningen för pensionsförsäkring för arbetare inom järn- och stålindustrin), Saarbrücken
8. Arbetslöshets- och familjeförmåner:	Hauptstelle der Bundesanstalt für Arbeit (Huvudkontoret för det federale arbetsmarknadsinstitutet), Nürnberg

D. SPANIEN

1. För alla system som utgör en del av socialförsäkringssystemet med undantag för systemet för sjömän, och för alla riskfall med undantag för arbetslöshet:	Instituto Nacional de Seguridad Social (Centrala Institutet för social trygghet), Madrid
2. För det särskilda systemet för sjömän och för alla riskfall:	Instituto Social de la Marina (Sjöfartens Institut för sociala anläggigheter), Madrid
3. För arbetslöshetsförmåner med undantag för sjömän:	Instituto Nacional de Empleo (Centrala Arbetsinstitutet), Madrid
4. För avgiftsfria ålders- och invalidpensioner:	Instituto Nacional de Servicios Sociales (Centralinstitutet för sociala förmåner), Madrid

E. FRANKRIKE

1. Som allmän regel:	Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (Centrum för migrerande arbetares sociala trygghet), Paris
2. För gruvarbetarnas system [invaliditet, ålderdom och dödsfall (pensioner)]:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (Oberoende centralkassan för gruvarbetares sociala trygghet), Paris

F. GREKLAND

1. Som allmän regel:	Τδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet) Aten
2. Arbetslöshet, familjebidrag:	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα, (Arbetskontoret) Aten
3. För sjömän:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (NAT) Πειραιάς (Sjömännens pensionskassa) Pireus

G. IRLAND

1. Vårdförmåner:	Department of Health (Hälsovårdsministeriet), Dublin

2. Kontantförmåner:

a) Ålderdom, dödsfall (pensioner):	Department of Social Welfare (Socialministeriet), Pensions Service Office, Sligo
b) Familjeförmåner:	Department of Social Welfare (Socialministeriet), Child Benefit Section, (enheten för förmåner till barn) St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal
c) Andra kontantförmåner:	Department of Social Welfare (Socialministeriet), Dublin

H. ITALIEN**1. Sjukdom (inkl. tuberkulos), moderskap:****A. ANSTÄLLDA:**

a) Vårdförmåner:	Ministero della sanità (Hälsovårdsministeriet), Roma
b) Kontantförmåner:	Istituto nazionale della previdenza sociale, direzione generale (Generaldirektoratet för centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), Roma

B. EGENFÖRETAGARE:

Vårdförmåner:	Ministero della sanità (Hälsovårdsministeriet), Roma

2. Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:**A. ANSTÄLLDA:**

a) Vårdförmåner:	Ministero della sanità (Hälsovårdsministeriet), Roma
b) Protiser och större hjälpmedel, medicinsk-juridiska förmåner, undersökningar och intyg om sådana samt kontantförmåner:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro, direzione generale (Generaldirektoratet för centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), Roma

B. EGENFÖRETAGARE (endast för röntgenläkare):

a) Vårdförmåner:	Ministero della sanità (Hälsovårdsministeriet), Roma
b) Protiser och större hjälpmedel, medicinsk-juridiska förmåner, undersökningar och intyg om sådana:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro, (Generaldirektoratet för centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), Roma
c) Kontantförmåner:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Generaldirektoratet för centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), Roma

3. Invaliditet, ålderdom, efterlevande, arbetslöshet, familjebidrag:

Istituto nazionale della previdenza sociale, direzione generale (Generaldirektoratet för centralinstitutet för social välfärd), Roma

I. LUXEMBURG**I. VID UTGIVANDE AV FÖRMÅNER:**

1. Sjukdom och moderskap:	Union des caisses de maladie (Sjukkasseföreningen), Luxemburg
2. Invaliditet, ålderdom, dödsfall (pensioner):	
a) För arbetare:	Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Institutionen för ålders- och invaliditetspensioner), Luxembourg

- b) För tjänstemän och akademiker: Caisse de pension des employés privés (Pensionskassan för tjänstemän inom den privata sektorn), Luxembourg
- c) För egenföretagare inom hantverks-, handels- eller tillverkningsindustri: Caisse de pension des artisans, des commerçants et industriels (Pensionskassan för egenföretagare), Luxembourg
- d) För egenföretagare inom jordbruket: Caisse de pension agricole (Pensionskassan för jordbruket), Luxembourg
3. Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:
- a) För anställda och egenföretagare inom jord- eller skogsbruket: Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (Föreningen för olycksfallsförsäkring, sektionen för jord- och skogsbruket), Luxembourg
- b) För alla andra försäkringsfall på obligatorisk eller frivillig basis: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Föreningen för olycksfallsförsäkring, sektionen för industrin), Luxembourg
4. Arbetslöshet: Administration de l'emploi (Arbetskontoret), Luxembourg
5. Familjeförmåner: Caisse nationale des prestations familiales (Centralkassan för familjeförmåner), Luxembourg
6. Dödsfallsersättningar:
- a) För tillämpning av artikel 66 i förordningen: Union des caisses de maladie (Sjukkasföreningen), Luxembourg
- b) I övriga fall: De institutioner som avses i punkterna 1 eller 3, beroende på vilken försäkringsgren som ansvarar för förmånens utgivande
- II. ANDRA FALL: Inspection générale de la sécurité sociale (Generalinspektoratet för social trygghet), Luxembourg

J. NEDERLÄNDERNA

1. Sjukdom, moderskap, invaliditet, olycksfall i arbetet, arbets-sjukdomar och arbetslöshet:
- a) Vårdförmåner: Ziekenfondsraad (Rådet för sjukassor), Amstelveen
- b) Kontantförmåner: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nya allmänna yrkesföreningen), Amsterdam
2. Ålderdom, dödsfall (pensioner), familjeförmåner:
- a) Som allmän regel: Sociale Verzekeringsbank (Socialförsäkringsbanken)
Postbus 1100
1180 BH Amstelveen
- b) I förhållande till Belgien: Bureau voor Belgische Zaken de sociale verzekering betreffende (Byrå för belgiska sociala trygghetsfrågor), Breda
- c) I förhållande till Tyskland: Bureau voor Duitse Zaken (Byrån för tyska angelägenheter), Nijmegen

K. ÖSTERRIKE

1. Sjuk, olycksfalls- och pensionsförsäkring: Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (De österrikiska socialförsäkringsorganens huvudorganisation), Wien
2. Arbetslöshetsförsäkring:
- a) Ärenden med Tyskland: Landesgeschäftsstelle Salzburg des Arbeitsmarktservice (Regionala arbetsförmedlingen i Salzburg), Salzburg
- b) I alla andra fall: Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (Regionala arbetsförmedlingen i Wien), Wien

3. Familjeförmåner:

- a) Familjeförmåner med undantag för Karenzurlaubsgeld (särskild moderskapsförmån): Bundesministerium für Jugend und Familie (Förbundsministeriet för ungdom och familj), Wien
- b) Karenzurlaubsgeld (särskilt moderskapsbidrag):
- i) Ärenden med Tyskland: Landesgeschäftsstelle Salzburg *des Arbeitsmarktservice (Regionala arbetsförmedlingen i Salzburg), Salzburg
- ii) I alla andra fall: Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (Regionala arbetsförmedlingen i Wien), Wien

L. PORTUGAL

I förhållande till all lagstiftning, de system och grenar av social trygghet som avses i förordningens artikel 4:

Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa

M. FINLAND

1. Sjuk- och moderskapsförsäkring, folkpensioner, familjeförmåner, arbetslöshetsförmåner och dödsfallsersättningar/begravningsersättningar: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors
2. Arbetspensioner: Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen, Helsingfors
3. Olycksfall i arbetet, arbetssjukdomar: Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Helsingfors

N. SVERIGE

1. Alla fall utom arbetslöshet: Riksförsäkringsverket
2. Arbetslöshet: Arbetsmarknadsstyrelsen

O. FÖRENADE KUNGARIKET**Storbritannien:**

- a) Bidrag och vårdförmåner för utsända arbetstagare: Department of Social Security (Departementet för social trygghet), Contributions Agency, Overseas Contributions, Newcastle-upon-Tyne, NE98 1YX
- b) Övriga frågor: Department of Social Security (Departementet för social trygghet), Benefits Agency (sektionen för utländska ärenden), Overseas Branch, Newcastle-upon-Tyne, NE98 1YX

Nordirland:

Department of Health and Social Services (Departementet för hälsovård och sociala tjänster), Northern Ireland Social Security Agency Overseas Branch (sektionen för utländska ärenden), Belfast BT1 1DX

Gibraltar:

Department of Social Security (Departementet för social trygghet), Benefits Agency Overseas Branch (sektionen för utländska ärenden), Newcastle-upon-Tyne, NE98 1YX

BILAGA 5 (A) (B) (4) (7) (9) (12) (13) (14) (15)

TILLÄMPNINGSBESTÄMMELSER I BILATERALA KONVENTIONER SOM FORTFARANDE GÄLLER

(Tillämpningsförordningens artiklar 4.5, 5, 53.3, 104, 105.2, 116, 121 och 122)

Allmänt

- I. När bestämmelserna i denna bilaga avser konventionsbestämmelser eller bestämmelser i förordning nr 3, 4 eller 36/63 (EEG) skall dessa hänvisningar ersättas av hänvisningar till motsvarande bestämmelser i förordningen eller tillämpningsförordningen, såvida bestämmelserna i dessa konventioner inte förblir gällande genom att de förtecknas i förordningens bilaga 2.
- II. Uppsägningsklausulen i en konvention av vilken vissa bestämmelser förtecknas i denna bilaga skall förbli giltig för dessa bestämmelser.

1. BELGIEN — DANMARK

Överenskommelsen den 23 november 1978 om ömsesidigt avstående från återbetalning enligt förordningens artikel 36.3 (vårdförmåner vid sjukdom och moderskap) och tillämpningsförordningens artikel 105.2 (kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

2. BELGIEN — TYSKLAND

- a) Administrativa överenskommelsen nr 2 den 20 juli 1965 om tillämpningen av tilläggsavtal nr 3 till den allmänna konventionen den 7 december 1957 (betalning av pensioner för perioder innan konventionen trädde i kraft).
- b) Artikel 9.1 i avtalet den 20 juli 1965 om tillämpningen av Europeiska ekonomiska gemenskapens råds förordningar nr 3 och 4 om social trygghet för migrerande arbetare.
- c) Avtalet den 6 oktober 1964 om återbetalning av vårdförmåner som har utgetts till pensionärer som tidigare var gränsarbetare, med tillämpning av artikel 14.3 i förordning nr 36/63/EEG och artikel 73.4 i Europeiska ekonomiska gemenskapens råds förordning nr 4.
- d) Avtalet den 29 januari 1969 om återbetalning av socialavgifter.
- e) Avtalet den 4 december 1975 om avstående från återbetalning av de förmåner som har utgetts till arbetslösa personer.

3. BELGIEN — SPANIEN

Ingen konvention.

4. BELGIEN — FRANKRIKE

- a) Överenskommelsen den 22 december 1951 om tillämpningen av artikel 23 i tilläggsavtalet den 17 januari 1948 (arbetare i gruvor och liknande företag).
- b) Den administrativa överenskommelsen den 21 december 1959 som kompletterar den administrativa överenskommelsen den 22 december 1951 som har träffats enligt artikel 23 i tilläggsavtalet den 17 januari 1948 (arbetare i gruvor och liknande företag).
- c) Överenskommelsen den 8 juli 1964 om återbetalningen av vårdförmåner som har utgetts till personer som tidigare var gränsarbetare, med tillämpning av artikel 14.3 i förordningen nr 36/63/EEG och artikel 73.4 i Europeiska ekonomiska gemenskapens råds förordning nr 4.
- d) Överenskommelsen den 4 juli 1984 om läkarundersökning av gränsarbetare som är bosatta i det ena landet och som arbetar i det andra landet.
- e) Avtalet den 14 maj 1976 om avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar, som har träffats enligt tillämpningsförordningens artikel 105.2.
- f) Avtalet den 3 oktober 1977 om tillämpningen av artikel 92 i förordning (EEG) nr 1408/71 (återbetalning av socialavgifter).
- g) Avtalet den 29 juni 1979 om ömsesidigt avstående från den ersättning som avses i förordningens artikel 70.3 (kostnaderna för arbetslöshetsförmåner).

- h) Den administrativa överenskommelsen den 6 mars 1979 om förfarandet vid tillämpningen av tilläggskonventionen den 12 oktober 1978 om social trygghet mellan Belgien och Frankrike såvitt gäller dess bestämmelser om egenföretagare.
- i) Skriftväxlingen den 21 november 1994 och den 8 februari 1995 om villkoren för avräkning av ömsesidiga fordringar enligt tillämpningsförfordningens artiklar 93, 94, 95 och 96.

5. BELGIEN — GREKLAND

Ingen konvention.

6. BELGIEN — IRLAND

Skriftväxlingen den 19 maj och den 28 juli 1981 om förordningens artikel 36.3 och 70.3 (ömsesidigt avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner och arbetslöshetsförmåner enligt bestämmelserna i förordningens avdelning III kapitel 1 och 6) och tillämpningsförfordningens artikel 105.2 (ömsesidigt avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

7. BELGIEN — ITALIEN

- a) Artiklarna 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, artikel 24 andra och tredje styckena samt artikel 28.4 i den administrativa överenskommelsen den 20 oktober 1950, enligt ändringen i korrigerings 1 den 10 april 1952, korrigerings 2 den 9 december 1957 och korrigerings 3 den 21 februari 1963.
- b) Artiklarna 6, 7, 8 och 9 i avtalet den 21 februari 1963 i den utsträckning de gäller tillämpningen av Europeiska ekonomiska gemenskapens råds förordningar 3 och 4 om social trygghet för migrerande arbetare.
- c) Avtalet den 12 januari 1974 om tillämpningen av tillämpningsförfordningens artikel 105.2.
- d) Avtalet den 31 oktober 1979 om tillämpningsförfordningens artikel 18.9.
- e) Skriftväxlingen den 10 december 1991 och den 10 februari 1992 om återbetalning av ömsesidiga krav enligt artikel 93 i tillämpningsförfordningen.

8. BELGIEN — LUXEMBURG

- a) ...
- b) ...
- c) Avtalet den 28 januari 1961 om återbetalning av socialavgifter.
- d) Avtalet den 1 augusti 1975 om avstående från den återbetalning som avses i artikel 36.3 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 den 14 juni 1971 av utgifter för sjuk- och moderskapsförsäkringsförmåner till en arbetares familjemedlemmar som inte är bosatta i samma land som arbetaren.
- e) Avtalet den 16 april 1976 om avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar enligt tillämpningsförfordningens artikel 105.2.
- f) ...

9. BELGIEN — NEDERLÄNDERNA

- a) Artiklarna 9-15 och artikel 17 fjärde stycket i avtalet den 7 februari 1964 om familjebidrag och bidrag vid barns födelse.
- b) Avtalet den 21 mars 1968 om uppbörd och återbetalning av socialavgifter och den administrativa överenskommelsen den 25 november 1970 som träffats enligt det nämnda avtalet.
- c) Överenskommelsen den 24 december 1980 om sjukförsäkring (sjukvård), med ändringar.
- d) Avtalet den 12 augusti 1982 om sjuk-, moderskaps- och invaliditetsförsäkring.

10. BELGIEN — ÖSTERRIKE

Ingen

11. BELGIEN — PORTUGAL

Ingen

12. BELGIEN — FINLAND

Ej tillämplig

13. BELGIEN — SVERIGE

Ej tillämplig

14. BELGIEN — FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Skriftväxlingen den 4 maj och 14 juni 1976 om tillämpningsförfordningens artikel 105.2 (avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar).
- b) Skriftväxlingen den 18 januari och 14 mars 1977 om förordningens artikel 36.3 (uppgörelse om återbetalning av eller avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner som utges enligt villkoren i förordningens avdelning III kapitel 1), i dess lydelse efter skriftväxlingen den 4 maj och 23 juli 1982 (överenskommelse om återbetalning av utgifter enligt förordningens artikel 22.1 a.)

15. DANMARK — TYSKLAND

- a) Artiklarna 8–14 i överenskommelsen den 4 juni 1954 om tillämpningen av konventionen den 14 augusti 1953.
- b) Avtalet den 27 april 1979 om
 - i) delvis ömsesidigt avstående från kostnaderna för den återbetalning som avses i förordningens artikel 36.3 och 63.3 om ömsesidigt avstående från den återbetalning som avses i förordningens artikel 70.3 och i tillämpningsförfordningens artikel 105.2 (delvis avstående från kostnader för återbetalning av vårdförmåner för sjukdom, moderskap, olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar och avstående från kostnaderna för återbetalning av arbetslöshetsförmån samt administrativa kontroller och läkarundersökningar),
 - ii) tillämpningsförfordningens artikel 93.6 (metod för bestämning av det belopp som skall återbetalas för vårdförmåner för sjukdom och moderskap).

16. DANMARK — SPANIEN

Avtal av den 1 juli 1990 om partiellt avstående från sådan återbetalning som avses i artikel 36.3 och artikel 63.3 i förordningen samt om ömsesidigt avstående från den återbetalning som avses i artikel 105.2 i tillämpningsförfordningen (partiellt avstående eller återbetalning av utgifter för vårdförmåner vid sjukdom, moderskap, olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom och avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativ och medicinsk kontroll).

17. DANMARK — FRANKRIKE

Överenskommelsen den 29 juni 1979 om avstående från återbetalning av vårdförmåner för sjukdom, moderskap och olycksfall i arbetet, med undantag av förmåner som utgetts enligt förordningens artiklar 28, 28a, 29.1 och 31, överenskommelsen den 29 juni 1979 om avstående från återbetalning av arbetslöshetsförmåner och överenskommelsen av den 29 juni 1979 om avstående från återbetalning av kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar.

18. DANMARK — GREKLAND

Avtal av den 8 maj 1986 om partiellt avstående från sådan återbetalning som avses i artikel 36.3 och artikel 63.3 i förordningen samt om ömsesidigt avstående från sådan återbetalning som avses i artikel 105.2 i tillämpningsförfordningen (partiellt avstående eller återbetalning av utgifter för vårdförmåner vid sjukdom, moderskap, arbetsskada eller yrkessjukdom och avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativ och medicinsk kontroll).

19. DANMARK — IRLAND

Skriftväxlingen den 22 december 1980 och den 11 februari 1981 om ömsesidigt avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner som har utgetts enligt försäkring för sjukdom, moderskap och olycksfall i arbetet samt arbetslöshetsförmåner och kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar (förordningens artiklar 36.3, 63.3 och 70.3 och tillämpningsförfordningens artikel 105.2).

20. DANMARK — ITALIEN

Skriftväxlingen den 12 november 1982 och 12 januari 1983 om förordningens artikel 36.3 (ömsesidigt avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner för sjukdom och moderskap som utges enligt förordningens avdelning III kapitel 1 utom förordningens artikel 22.1 c.

21. DANMARK — LUXEMBURG

Avtalet den 19 juni 1978 om ömsesidigt avstående från sådan återbetalning som avses i förordningens artikel 36.3, 63.3 och 70.3 och tillämpningsförordningens artikel 105.2 (kostnaderna för vårdförmåner vid sjukdom, moderskap, olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, kostnaderna för arbetslöshetsförmåner och kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

22. DANMARK — NEDERLÄNDERNA

- a) Skriftväxlingen den 30 mars och 25 april 1979 om förordningens artiklar 36.3, 63.3 (delvis ömsesidigt avstående från återbetalningen av kostnaderna för vårdförmåner vid sjukdom, moderskap, olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).
- b) Skriftväxlingen av den 30 mars och 25 april 1979 angående förordningens artikel 70.3 och tillämpningsförordningens artikel 105.2 (avstående från återbetalning av kostnader för förmåner som har utbetalats enligt förordningens artikel 69 och av kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

23. DANMARK — ÖSTERRIKE

Avtal av den 13 februari 1995 om återbetalning av utgifter inom socialförsäkringsområdet.

24. DANMARK — PORTUGAL

Ej tillämplig

25. DANMARK — FINLAND

Artikel 23 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 15 juni 1992: avtal om ömsesidigt avstående från återbetalning enligt förordningens artiklar 36.3, 63.3 och 70.3 (kostnader för sjuk-, moderskaps- och arbetsskadeförsäkringarnas vårdförmåner och för arbetslöshetsförmåner) och enligt artikel 105.2 i tillämpningsförordningen (kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

26. DANMARK — SVERIGE

Artikel 23 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 15 juni 1992: avtal om ömsesidigt avstående från återbetalning enligt förordningens artiklar 36.3, 63.3 och 70.3 (kostnader för sjuk-, moderskaps- och arbetsskadeförsäkringarnas vårdförmåner och för arbetslöshetsförmåner) och enligt artikel 105.2 i tillämpningsförordningen (kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

27. DANMARK — FÖRENADE KUNGARIKET

1. Skriftväxlingen den 30 mars och 19 april 1977 enligt ändring genom skriftväxlingen den 8 november 1989 och den 10 januari 1990 om förordningens artiklar 36.3, 63.3 och 70.3 och tillämpningsförordningens artikel 105.2 om avstående från återbetalningen av kostnaderna för:
 - a) vårdförmåner som utges enligt villkoren i förordningens avdelning III kapitel 1 eller 4,
 - b)
 - c) administrativa kontroller och läkarundersökningar som avses i tillämpningsförordningens artikel 105.
2. Skriftväxlingen av den 5 mars och 10 september 1984 om icke-tillämpning på egenföretagare av överenskommelser om avstående från återbetalning av arbetslöshetsförmåner som har utbetalats enligt förordningens artikel 69, i förhållande till Gibraltar.

28. TYSKLAND — SPANIEN

Överenskommelsen av den 25 juni 1990 om återbetalning av kostnader för vårdförmåner vid sjukdom.

29. TYSKLAND — FRANKRIKE

- a) Artiklarna 2-4 och 22-28 i den administrativa överenskommelsen nr 2 den 31 januari 1952 om tillämpningen av den allmänna konventionen den 10 juli 1950.
- b) Artikel 1 i avtalet den 27 juni 1963 om tillämpningen av artikel 74.5 i förordning nr 4 (återbetalning av vårdförmåner som har utgetts till familjemedlemmar till försäkrade personer).

- c) Avtalet den 14 oktober 1977 om avstående från den återbetalning som avses i förordningens artikel 70.3 (kostnaderna för arbetslöshetsförmåner).
- d) Avtalet den 26 maj 1981 om förordningens artikel 36.3 (ömsesidigt avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner vid sjukdom som utges enligt förordningens artikel 32 till pensionärer som tidigare var gränsarbetare, till deras familjemedlemmar eller till deras efterlevande).
- e) Avtalet den 26 maj 1981 om tillämpningen av förordningens artikel 92 (uppbörd och återbetalning av socialavgifter).
- f) Avtalet den 26 maj 1981 om tillämpningen av tillämpningsförordningens artikel 105.2 (ömsesidigt avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

30. TYSKLAND — GREKLAND

- a) Artikel 1 och 3–6 i den administrativa överenskommelsen den 19 oktober 1962 och den andra administrativa överenskommelsen den 23 oktober 1972 om konventionen om arbetslöshetsförsäkring den 31 maj 1961.
- b) Avtalet den 11 maj 1981 om återbetalningen av familjebidrag.
- c) Avtalet den 11 mars 1982 om återbetalningen av kostnaderna för vårdförmåner vid sjukdom.

31. TYSKLAND — IRLAND

Avtalet den 20 mars 1981 om förordningens artikel 36.3, 63.3 och 70.3 (ömsesidigt avstående från återbetalning av kostnaderna för förmåner vid sjukdom, moderskap, olycksfall i arbetet och arbetsjukdomar och av arbetslöshetsförmåner) samt tillämpningsförordningens artikel 105.2 (ömsesidigt avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

32. TYSKLAND — ITALIEN

- a) Artikel 14, artikel 17.1, artikel 18 och 42, artikel 45.1 och artikel 46 i den administrativa överenskommelsen den 6 december 1953 om tillämpningen av konventionen den 5 maj 1953 (betalning av pensioner).
- b) Artikel 1 och 2 i avtalet den 27 juni 1963 om tillämpningen av artiklarna 73.4 och 74.5 i förordning nr 4 (återbetalning av vårdförmåner som utges till familjemedlemmar till försäkrade personer).
- c) Avtalet den 5 november 1968 om de behöriga tyska institutionernas återbetalning av utgifter vid utgivandet av vårdförmåner i Italien genom italienska sjukförsäkringsinstitutioner till familjemedlemmar till italienska arbetare som är försäkrade i Förbundsrepubliken Tyskland.

33. TYSKLAND — LUXEMBURG

- a) Artikel 1 och 2 i avtalet den 27 juni 1963 om tillämpningen av artiklarna 73.4 och 74.5 i förordningen nr 4 (återbetalning av vårdförmåner som har utgetts till familjemedlemmar till försäkrade personer).
- b) Avtalet den 9 december 1969 om avstående från sådan återbetalning, som avses i artikel 14.2 i förordning nr 36/63/EEG, av utgifter som har uppkommit vid utgivande av vårdförmåner vid sjukdom till en pensionär, som antingen är en tidigare gränsarbetare eller efterlevande till en gränsarbetare, samt till medlemmar av hans familj.
- c) Avtalet den 14 oktober 1975 om avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar som har träffats enligt tillämpningsförordningens artikel 105.2.
- d) Avtalet den 14 oktober 1975 om uppbörd och återbetalning av socialavgifter.
- e) Överenskommelsen av den 25 januari 1990 om tillämpningen av förordningens artikel 20 och 22.1b och c.

34. TYSKLAND — NEDERLÄNDERNA

- a) Artikel 9, 10.2–5, 17, 18, 19 och 21 i den administrativa överenskommelsen nr 1 den 18 juni 1954 om konventionen den 29 mars 1951 (sjukförsäkring och utgivande av pensioner).
- b) Avtalet den 27 maj 1964 om avstående från återbetalningen av utgifter som har uppkommit för läkarundersökningar och administrativa kontroller vid försäkring för invaliditet, ålderdom och efterlevande (pensionsförsäkring).
- c) Avtalet den 21 januari 1969 om återbetalning av socialavgifter.
- d) Avtalet den 3 september 1969 om avstående från den återbetalning, som avses i artikel 14.2 i förordning nr 36/63/EEG, av utgifter som har uppkommit vid utgivandet av vårdförmåner vid sjukdom till en pensionär, som antingen är en tidigare gränsarbetare eller efterlevande till en gränsarbetare, samt till medlemmar av hans familj.

- e) Avtalet den 22 juli 1976 om avstående från återbetalning av arbetslöshetsförmåner.
- f) Avtalet den 11 oktober 1979 om tillämpningen av förordningens artikel 92 (det minsta belopp som har fastställs för återbetalning av socialavgifter).
- g) Överenskommelsen den 1 oktober 1981 om återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner som avses i artiklarna 93, 94 och 95 i tillämpningsförordningen.
- h) Avtalet den 15 februari 1982 om tillämpningen av förordningens artikel 20 för familjemedlemmar till gränsarbetare.

35. TYSKLAND — ÖSTERRIKE

Avdelning II nr 1 och avdelning III i avtalet av den 2 augusti 1979 om tillämpningen av konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 19 juli 1978.

36. TYSKLAND — PORTUGAL

Ingen

37. TYSKLAND — FINLAND

Ingen

37. TYSKLAND — SVERIGE

Ingen

39. TYSKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Artiklarna 9, 25–27 och 29–32 i överenskommelsen den 10 december 1964 om tillämpningen av avtalet den 20 april 1960.
- b) Avtalet den 29 april 1977 om avstående från återbetalningen av kostnaderna för vårdförmåner vid sjukdom, moderskap, olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, kostnader för arbetslöshetsförmåner och kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar.
- c) Skriftväxlingen av den 18 juli och 28 september 1983 om icke-tillämpning på egenföretagare av överenskommelser om avstående från återbetalning av arbetslöshetsförmåner som har utbetalats enligt förordningens artikel 69, i förhållande till Gibraltar.

40. SPANIEN — FRANKRIKE

Ingen

41. SPANIEN — GREKLAND

Ej tillämplig

42. SPANIEN — IRLAND

Ej tillämplig

43. SPANIEN — ITALIEN

Ingen

44. SPANIEN — LUXEMBURG

Ingen

45. SPANIEN — NEDERLÄNDERNA

Ingen

46. SPANIEN — ÖSTERRIKE

Ingen

47. SPANIEN — PORTUGAL

Artiklarna 42, 43 och 44 i den administrativa överenskommelsen av den 22 maj 1970.

48. SPANIEN — FINLAND

Ingen

49. SPANIEN — SVERIGE

Ingen

50. SPANIEN — FÖRENADE KUNGARIKET

Ingen

51. FRANKRIKE — GREKLAND

Ingen konvention

52. FRANKRIKE — IRLAND

Skriftväxlingen den 30 juli och den 26 september 1980 om ömsesidigt avstående från återbetalning av arbetslöshetsförmåner (förordningens artikel 70.3).

53. FRANKRIKE — ITALIEN

- a) Artikel 2–4 i den administrativa överenskommelsen den 12 april 1950 om tillämpningen av den allmänna konventionen den 31 mars 1948 (höjning av franska pensioner för olycksfall i arbetet).
- b) Skriftväxlingen den 14 maj och den 2 augusti 1991 om villkoren för avräkning av ömsesidiga krav enligt tillämpningsförordningens artikel 93.
- c) Den kompletterande skriftväxlingen den 22 mars och den 15 april 1994 om villkoren för avräkning av ömsesidiga fordringar enligt tillämpningsförordningens artiklar 93, 94, 95 och 96.

54. FRANKRIKE — LUXEMBURG

- a) Avtalet den 24 februari 1969 som har träffats enligt artikel 51 i förordning nr 3 och den administrativa överenskommelsen av samma datum som har träffats enligt nämnda avtal.
- b) Avtalet den 2 juli 1976 om avstående från den återbetalning, som avses i artikel 36.3 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971, av kostnaderna för vårdförmåner vid sjuk- eller moderskapsförsäkring som utges till en arbetares familjemedlemmar som inte är bosatta inom samma land som arbetaren.
- c) Avtalet den 2 juli 1976 om avstående från den återbetalning, som avses i artikel 36.3 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971, av kostnaderna för vårdförmåner vid sjuk- eller moderskapsförsäkring som utges till tidigare gränsarbetare, medlemmar av deras familjer eller deras efterlevande.
- d) Avtalet den 2 juli 1976 om avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar som avses i artikel 105.2 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972.

55. FRANKRIKE — NEDERLÄNDERNA

- a)
- b) Avtalet den 28 april 1977 om avstående från återbetalning av utgifter för den läkarvård som ges till pensionssökande och deras familjemedlemmar och till familjemedlemmar till pensionärer inom förordningens ram.
- c) Avtalet den 28 april 1977 om avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar som avses i tillämpningsförordningens artikel 105.

56. FRANKRIKE — ÖSTERRIKE

Ingen

57. FRANKRIKE — PORTUGAL

Ingen

58. FRANKRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Skriftväxlingen den 25 mars och 28 april 1977 om förordningens artikel 36.3 och 63.3 (överenskommelse om återbetalning eller avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner som utges enligt förordningens avdelning III kapitel 1 eller 4).
- b)
- c) Skriftväxlingen den 25 mars och 28 april 1977 om tillämpningsförordningens artikel 105.2 (avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

59. GREKLAND — IRLAND

Ingen konvention

60. GREKLAND — ITALIEN

Ingen konvention

61. GREKLAND — LUXEMBURG

Ingen konvention

62. GREKLAND — NEDERLÄNDERNA

Skriftväxling av den 8 september 1992 och den 30 juni 1993 om metoder för återbetalning mellan institutioner.

63. GREKLAND — ÖSTERRIKE

Ingen konvention

64. GREKLAND — PORTUGAL

Ej tillämplig

65. GREKLAND — FINLAND

Ingen

66. GREKLAND — SVERIGE

Ingen

67. GREKLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

Ingen konvention

68. IRLAND — ITALIEN

Ingen konvention

69. IRLAND — LUXEMBURG

Skriftväxlingen den 26 september 1975 och den 5 augusti 1976 om förordningens artiklar 36.3 och 63.3 och tillämpningsförordningens artikel 105.2 (avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner som utges enligt förordningens avdelning III kapitel 1 eller 4, och de kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar som avses i tillämpningsförordningens artikel 105).

70. IRLAND — NEDERLÄNDERNA

- a) Skriftväxlingen den 28 juli och den 10 oktober 1978 om förordningens artiklar 36.3 och 63.3 (delvis ömsesidigt avstående från återbetalningen av kostnaderna för vårdförmåner vid sjukdom, moderskap, olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar).
- b) Skriftväxlingen den 22 april och 27 juli 1987 om förordningens artikel 70.3 (avstående från kostnader för återbetalning beträffande förmåner som utgetts enligt förordningens artikel 69) och tillämpningsförordningens artikel 105.2 (avstående från återbetalning av kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar som avses i tillämpningsförordningens artikel 105).

71. IRLAND — ÖSTERRIKE

Ingen

72. IRLAND — PORTUGAL

Ej tillämplig

73. IRLAND — FINLAND

Ej tillämplig

74. IRLAND — SVERIGE

Ej tillämplig

75. IRLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

Skriftväxlingen den 9 juli 1975 om förordningens artiklar 36.3 och 63.3 (överenskommelse om återbetalning eller avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner som utges enligt i förordningens avdelning III kapitel 1 eller 4) och tillämpningsförordningens artikel 105.2 (avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

76. ITALIEN — LUXEMBURG

Artikel 4.5 och 6 i den administrativa överenskommelsen den 19 januari 1955 om tillämpningsbestämmelserna i den allmänna konventionen om social trygghet (sjukförsäkring för jordbruksarbetare).

77. ITALIEN — NEDERLÄNDERNA

- a) Artikel 9 tredje stycket och artikel 11 tredje stycket i den administrativa överenskommelsen den 11 februari 1955 om tillämpningen av den allmänna konventionen den 28 oktober 1952 (sjukförsäkring).
- b) Avtalet den 27 juni 1963 om tillämpningen av förordningens artikel 75.3 nr 4 (återbetalning av vårdförmåner till pensionärer och till deras familjemedlemmar).

78. ITALIEN — ÖSTERRIKE

Ingen

79. ITALIEN — PORTUGAL

Ej tillämplig

80. ITALIEN — FINLAND

Ej tillämplig

81. ITALIEN — SVERIGE

Ingen

82. ITALIEN — FÖRENADE KUNGARIKET

Skriftväxlingen den 1 februari och den 16 februari 1995 om förordningens artiklar 36.3 och 63.3 (återbetalning eller avstående från återbetalning av utgifter för vårdförmåner) och tillämpningsförordningens artikel 105.2 (avstående från återbetalning av kostnader för administrativ och medicinsk kontroll).

83. LUXEMBURG — NEDERLÄNDERNA

- a) Avtalet den 1 november 1976 om avstående från återbetalning av kostnaderna för administrativa kontroller och läkarundersökningar som har träffats enligt tillämpningsförordningens artikel 105.2.
- b) Avtalet den 3 februari 1977 om avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner vid sjuk- eller moderskapsförsäkring som utges enligt artiklarna 19.2, 26, 28 och 29.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971.
- c) Överenskommelsen den 20 december 1978 om uppbörd och återbetalning av social försäkringsavgifter.

84. LUXEMBURG — ÖSTERRIKE

Avtal av den 22 juni 1995 om återbetalning av utgifter inom socialförsäkringsområdet.

85. LUXEMBURG — PORTUGAL

Ingen

86. LUXEMBURG — FINLAND

Återbetalningsarrangemanget av den 24 februari 1994 enligt förordningens artiklar 36.3 och 63.3.

87. LUXEMBURG — SVERIGE

Ingen

88. LUXEMBURG — FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Skriftväxlingen den 28 november och 18 december 1975 om förordningens artikel 70.3 (avstående från återbetalning av förmåner som utges enligt förordningens artikel 69).
- b) Skriftväxlingen den 18 december 1975 och den 20 januari 1976 om förordningens artiklar 36.3 och 63.3 och tillämpningsförförordningens artikel 105.2 (avstående från återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner som utges enligt villkoren i förordningens avdelning III kapitel 1 eller 4, och även av kostnaderna för de administrativa kontroller och läkarundersökningar som avses i tillämpningsförförordningens artikel 105).
- c) Skriftväxlingen av den 18 juli och 27 oktober 1983 om icke-tillämpning av den överenskommelse som anges i a på egenföretagare som flyttar mellan Nederländerna och Gibraltar.

89. NEDERLÄNDERNA — ÖSTERRIKE

Avtalet av den 17 november 1993 om återbetalning av kostnader för socialförsäkringsförmåner.

90. NEDERLÄNDERNA — PORTUGAL

- a) Artiklarna 33 och 34 i den administrativa överenskommelsen av den 9 maj 1980.
- b) Överenskommelsen den 11 december 1987 om återbetalning av vårdförmåner vid sjukdom och moderskap.

91. NEDERLÄNDERNA — FINLAND

Återbetalningsarrangemanget av den 26 januari 1994 enligt förordningens artiklar 36.3 och 63.3.

92. NEDERLÄNDERNA — SVERIGE

Ingen

93. NEDERLÄNDERNA — FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Artikel 3 andra meningen i den administrativa överenskommelsen den 12 juni 1956 om tillämpningen av konventionen den 11 augusti 1954.
- b) Skriftväxlingen den 8 och 28 januari 1976 om förordningens artikel 70.3 (avstående från återbetalning av vårdförmåner som utges enligt förordningen av artikel 69).
- c) Skriftväxlingen av den 18 juli och 18 oktober 1983 om icke-tillämpning av den överenskommelse som anges i b på egenföretagare som flyttar mellan Nederländerna och Gibraltar.
- d) Skriftväxlingen av den 25 april och den 26 maj 1986 om artikel 36.3 i förordningen (återbetalning eller avstående från återbetalning av utgifter för vårdförmåner), enligt senare ändring.

94. ÖSTERRIKE — PORTUGAL

Ingen

95. ÖSTERRIKE — FINLAND

Avtal av den 23 juni 1994 om återbetalning av utgifter inom socialförsäkringsområdet.

96. ÖSTERRIKE — SVERIGE

Arrangemanget av den 22 december 1993 om återbetalning av kostnader inom området social trygghet.

97. ÖSTERRIKE — FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Artikel 18.1 och 18.2 i avtalet av den 10 november 1980 om tillämpningen av konventionen om social trygghet av den 22 juli 1980, i dess lydelse enligt tilläggsavtal nr 1 av den 26 mars 1986 och tilläggsavtal nr 2 av de 4 juni 1993, såvitt avser personer som inte kan göra anspråk på behandling enligt avdelning III kapitel 1 i förordningen.
- b) Artikel 18.1 i avtalet, såvitt avser personer som kan göra anspråk på behandling enligt avdelning III, kapitel 1 i förordningen, varvid det relevanta passet skall ersätta blankett E 111 för österrikiska medborgare som är bosatta i Österrike och britiska medborgare som är bosatta i Förenade kungariket (med undantag för Gibraltar) när de gäller alla förmåner som omfattas av den blanketten.
- c) Avtal av den 30 november 1994 om återbetalning av utgifter för socialförsäkringsområdet.

98. PORTUGAL — FINLAND

Ej tillämplig

99. PORTUGAL — SVERIGE

Ingen

100. PORTUGAL — FÖRENADE KUNGARIKET

Artiklarna 3 och 4 i bilagan till den administrativa överenskommelsen av den 31 december 1981 om tillämpning av protokollet om sjukvård av den 15 november 1978.

101. FINLAND — SVERIGE

Artikel 23 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 15 juni 1992: avtal om ömsesidigt avstående från återbetalning enligt förordningens artiklar 36.3, 63.3 och 70.3 (kostnader för sjuk-, moderskaps- och arbetsskadeförsäkringarnas vårdförmåner och för arbetslöshetsförmåner) och enligt artikel 105.2 i tillämpningsförordningen (kostnader för administrativa kontroller och läkarundersökningar).

102. FINLAND — FÖRENADE KUNGARIKET

Ingen

103. SVERIGE — FÖRENADE KUNGARIKET

Ingen

BILAGA 6 (A) (B) (4) (7) (9) (13)

FÖRFARANDE VID BETALNING AV FÖRMÅNER

(Artiklarna 4.6, 53.1 och 122 i tillämpningsförfordningen)

Allmänt

Efterhandsutbetalningar och andra engångsutbetalningar skall i princip skötas genom förbindelseorganen. Löpande och övriga betalningar skall ske i enlighet med förfarandet i denna bilaga.

A. BELGIEN

Direkt utbetalning.

B. DANMARK

Direkt utbetalning.

C. TYSKLAND

1. Pensionsförsäkring för arbetare (invaliditet, ålder, dödsfall):

- a) I förhållande till Belgien, Danmark, Grekland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Portugal och Storbritannien: Direkt betalning
- b) Gentemot Nederländerna: Utbetalning genom förbindelseorgan (genom samtidig tillämpning av artiklarna 53–58 i tillämpningsförfordningen och bestämmelserna i bilaga 5).

2. Pensionsförsäkring för tjänstemän och gruvarbetare (invaliditet, ålder, dödsfall):

- a) Gentemot Belgien, Danmark, Frankrike, Grekland, Irland, Luxemburg och Storbritannien: Direkt utbetalning.
- b) Gentemot Nederländerna: Utbetalning genom förbindelseorgan (genom samtidig tillämpning av artiklarna 53–58 i tillämpningsförfordningen och bestämmelserna i bilaga 5).

3. Ålderspension för jordbrukare: Direkt utbetalning.

4. Olycksfallsförsäkring:

- a) I förhållande till Spanien, Grekland, Italien, Nederländerna och Portugal: Betalning genom förbindelseorganen (samtidig tillämpning av tillämpningsförfordningens artiklar 53–58 och bestämmelser som anges i bilaga 5).
- b) I förhållande till Belgien, Danmark, Frankrike, Irland, Luxemburg och Storbritannien: Direkt betalning, om något annat inte föreskrivs i särskilda fall.

D. SPANIEN

Direkt utbetalning.

E. FRANKRIKE

- 1. Alla system utom det som gäller för sjöman: Direkt utbetalning
- 2. Systemet för sjöman: Utbetalning genom den myndighet som ansvarar för utbetalningar i den medlemsstat där förmånstagaren är bosatt.

F. GREKLAND

Direkt utbetalning.

G. IRLAND

Direkt utbetalning.

H. ITALIEN

a) *Anställda:*1. **Invaliditets-, ålders- och efterlevandepension:**

- a) I förhållande till Belgien, Danmark, Frankrike (utom de franska gruvarbetarkassorna), Grekland, Irland, Luxemburg, Nederländerna och Storbritannien: Direkt utbetalning
- b) I förhållande till Tyskland och gentemot de franska gruvarbetarkassorna: Utbetalning genom förbindelseorganen

2. **Pension på grund av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom:** direkt utbetalningb) *Egenföretagare:* Direkt utbetalning.

I. LUXEMBURG

Direkt utbetalning.

J. NEDERLÄNDERNA

- 1. I förhållande till Belgien, Danmark, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Luxemburg och Storbritannien: Direkt utbetalning.
- 2. I förhållande till Tyskland: Utbetalning genom förbindelseorganen (tillämpning av bestämmelserna i bilaga 5).

K. ÖSTERRIKE

Direkt utbetalning.

L. PORTUGAL

Direkt utbetalning.

M. FINLAND

Direkt utbetalning.

N. SVERIGE

Direkt utbetalning.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Direkt utbetalning.

BILAGA 7 (A) (B)

BANKER

(Artiklarna 4.7, 55.3 och 122 i tillämpningsförfordningen)

Allmänt

A. BELGIEN	Ingen
B. DANMARK	Danmarks Nationalbank, Köpenhamn
C. TYSKLAND	Deutsche Bundesbank (Tyska förbundsbanken), Frankfurt am Main
D. SPANIEN	Banco Exterior de España (Spaniens utrikesbank), Madrid
E. FRANKRIKE	Banque de France (Franska nationalbanken), Paris
F. GREKLAND	Τράπεζα της Ελλάδας, Αθήνα (Greklands centralbank), Aten
G. IRLAND	Central Bank of Ireland (Irlands centralbank), Dublin
H. ITALIEN	Banca Nazionale del Lavoro (Nationella arbetsbanken), Rom
I. LUXEMBURG	Caisse d'Épargne (Sparkassan), Luxemburg
J. NEDERLÄNDERNA	Ingen
K. ÖSTERRIKE	Österreichische Nationalbank (Österrikes nationalbank), Wien
L. PORTUGAL	Banco de Portugal (Portugals bank), Lissabon
M. FINLAND	Postipankki Oy, Helsingi — Postbanken Ab, Helsingfors
N. SVERIGE	Ingen
O. FÖRENADE KUNGARIKET	<i>Storbritannien:</i> Bank of England (Englands bank), London <i>Nordirland:</i> Northern Bank Limited (Nordbanken Ltd), Belfast <i>Gibraltar:</i> Barclays Bank, Gibraltar

BILAGA 8 (B) (12) (13)

UTGIVANDE AV FAMILJEFÖRMÅNER

(Tillämpningsförförordningens artiklar 4.8, 10a.1 d och 122)

Tillämpningsförförordningens artikel 10a. d tillämpas på

A. *Anställda och egenföretagare*

a) med en referensperiod på en kalendermånad i förhållandet mellan

- Belgien och Tyskland
- Belgien och Spanien
- Belgien och Frankrike
- Belgien och Grekland
- Belgien och Irland
- Belgien och Luxemburg
- Belgien och Österrike
- Belgien och Portugal
- Belgien och Finland
- Belgien och Sverige
- Belgien och Förenade kungariket
- Tyskland och Spanien
- Tyskland och Frankrike
- Tyskland och Grekland
- Tyskland och Irland
- Tyskland och Luxemburg
- Tyskland och Österrike
- Tyskland och Finland
- Tyskland och Sverige
- Tyskland och Förenade kungariket
- Spanien och Österrike
- Spanien och Finland
- Spanien och Sverige
- Frankrike och Luxemburg
- Frankrike och Österrike
- Frankrike och Finland
- Frankrike och Sverige
- Irland och Österrike
- Irland och Sverige
- Luxemburg och Österrike
- Luxemburg och Finland
- Luxemburg och Sverige
- Nederländerna och Norge
- Nederländerna och Österrike
- Nederländerna och Finland

- Nederländerna och Sverige
- Österrike och Portugal
- Österrike och Finland
- Österrike och Sverige
- Österrike och Förenade kungariket
- Portugal och Frankrike
- Portugal och Irland
- Portugal och Luxemburg
- Portugal och Finland
- Portugal och Sverige
- Portugal och Förenade kungariket
- Finland och Sverige
- Finland och Förenade kungariket
- Sverige och Förenade kungariket

- b) med en referensperiod på tre kalendermånader i förhållandet mellan
- Danmark och Tyskland
 - Nederländerna och Tyskland, Danmark, Frankrike, Luxemburg, Portugal.

B. *Egenföretagare*

- med en referensperiod på tre kalendermånader i förhållandet mellan
- Belgien och Nederländerna

C. *Anställda*

- med en referensperiod på en kalendermånad i förhållandet mellan
- Belgien och Nederländerna
-

BILAGA 9 (A) (B) (2) (12) (14)

BERÄKNING AV DEN GENOMSNITTLIGA ÅRSKOSTNADEN FÖR VÅRDFÖRMÅNER

(Tillämpningsförförordningens artikel 4.9, 94.3 a och 95.3 a)

A. BELGIEN

Det allmänna systemet för social trygghet skall beaktas när den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner beräknas.

I vilket fall som helst, så tillämpas tillämpningsförförordningens artiklar 94 och 95 i de fall där förförordningens artikel 35.2 tillämpas och den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner beräknas genom beaktande av de obligatoriska försäkringssystem som gäller för egenföretagares sjukvård.

B. DANMARK

Den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner skall beräknas genom beaktande av de system som regleras i lagen om offentlig hälsovård, sjukhuslagen och, vad gäller rehabiliteringskostnader, lagen om socialtjänst.

C. TYSKLAND

Följande institutioner skall beaktas vid beräkningen av den genomsnittliga årskostnaden av vårdförmåner:

1. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 94.3 a:

- a) Ortskrankenkassen (De lokala sjukförsäkringskassorna)
- b) Betriebskrankenkassen (Företagens sjukförsäkringskassor)
- c) Innungskrankenkassen (Yrkesföreningarnas sjukförsäkringskassor)
- d) Bundesknappschaft (Förbundsförsäkringskassan för gruvarbetare)
- e) Seekasse (Sjömännens försäkringskassa)
- f) Ersatzkassen für Arbeiter (Ersättningskassorna för arbetare)
- g) Ersatzkassen für Angestellte (Ersättningskassorna för tjänstemän)
- h) Landwirtschaftliche Krankenkassen (Sjukförsäkringskassorna för jordbrukare)

beroende på vilken kassa som har utgett förmånerna.

2. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 95.3 a:

- a) Ortskrankenkassen (De lokala sjukförsäkringskassorna)
- b) Bundesknappschaft (Förbundsförsäkringskassan för gruvarbetare)

beroende på vilken kassa som har utgett förmånerna.

D. SPANIEN

Den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner skall beräknas genom beaktande av förmåner som utges av Spaniens nationella hälsovårdstjänst.

E. FRANKRIKE

Det allmänna systemet för social trygghet skall beaktas när den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner beräknas.

F. GREKLAND

Det allmänna system för social trygghet som tillämpas av Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA) (Socialförsäkringsinstitutet) skall beaktas vid beräkningen av den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner.

G. IRLAND

Den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner skall beräknas genom beaktande av de vårdförmåner (hälsovårdstjänster) som utges av de hälsönämnder som avses i bilaga 2 enligt bestämmelserna i hälsovårdslagarna från 1947–1970.

H. ITALIEN

Den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner skall beräknas genom beaktande av de förmåner som utges av Italiens nationella hälsovårdstjänst.

I. LUXEMBURG

Samtliga sjukförsäkringskassor och sjukkasseföreningen skall beaktas vid beräkningen av den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner.

J. NEDERLÄNDERNA

Det allmänna systemet för social trygghet skall beaktas när den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner beräknas.

En minskning skall dock göras för att beakta verkan av:

1. Invalidförsäkring (arbeidsongeschiktheidsverzekering, WAO)
2. Försäkring mot särskilda sjukdomskostnader (verzekering tegen bijzondere ziektekosten, AWBZ)

K. ÖSTERRIKE

Följande institutioner skall inbegripas vid beräkning av den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner: Gebietskrankenkassen (Distriktssjukförsäkrarna).

L. PORTUGAL

Den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner skall beräknas genom beaktande av förmåner som utges av den allmänna hälso- och sjukvårdstjänsten.

M. FINLAND

Den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner skall beräknas genom beaktande av de allmänna hälso- och sjukhusvårdssystemen och ersättningarna inom ramen för den sjukförsäkring och de rehabiliteringstjänster som Kansaneläkelaitos/Folkspensionsanstalten, Helsingfors, tillhandahåller.

N. SVERIGE

Den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner beräknas med beaktande av de förmåner som utgetts enligt lagen om allmän försäkring.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Den genomsnittliga årskostnaden för vårdförmåner skall beräknas genom beaktande av de förmåner som utges av Storbritanniens nationella hälsovårdstjänst.

BILAGA 10 (A) (B) (2) (3) (7) (8) (9) (12) (13) (14) (15)

INSTITUTIONER OCH ORGAN SOM HAR UTSETTS AV DE BEHÖRIGA MYNDIGHEDERNA

(Tillämpningsförförordningens artikel 4.10)

A. BELGIEN

O. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 10b:

Anställda: det försäkringsorgan som den försäkrade är ansluten till eller registrerad vid

Egenföretagare: Institut national d'assurances sociale pour travailleurs indépendants, (Centralinstitutet för socialförsäkringar för egenföretagare), Bryssel

1. Vid tillämpning av förordningens artikel 14 och tillämpningsförförordningens artiklar 11.1 a, 11.2, 12 a, 13 och 14:

Office national de sécurité sociale, Bruxelles — Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, Brussel (Centralkontoret för social trygghet, Bryssel)

2. Vid tillämpning av förordningens artikel 14 b.1 och tillämpningsförförordningens artikel 11:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins, — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (Hjälp- och välfärds-kassan för sjömän), Antwerpen

3. Vid tillämpning av förordningens artikel 14 a och tillämpningsförförordningens artiklar 11 a.1 och 12 a:

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (Centralinstitutet för socialförsäkring för egenföretagare, Bryssel)

3a. Vid tillämpning av förordningens artikel 14c och tillämpningsförförordningens artikel 12a:

Anställda: Office national de la sécurité sociale (Centralkontoret för social trygghet), Bruxelles

Egenföretagare: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Centralinstitutet för socialförsäkring för egenföretagare), Bruxelles

4. Vid tillämpning av förordningens artikel 17 och

— tillämpningsförförordningens artikel 11.1 b:

Ministère de la prévoyance sociale, secrétariat général, service des relations internationales, Bruxelles — Ministerie van Sociale Voorzorg, Secretariaat-Generaal, Dienst Internationale Betrekkingen, Brussel (Ministeriet för social trygghet, Generalsekretariatet, avdelningen för internationella förbindelser, Bryssel)

— tillämpningsförförordningens artikel 11. a.1 b:

Ministère des classes moyennes — Administration des affaires sociales, Bruxelles — Ministerie van Middenstand, Administratie Sociale Zaken, Brussel (Ministeriet för småföretag och handel — sociala ärenden, Bryssel)

5. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 80.2, 81, 82.2, 85.2 och 88:

a) Som allmän regel:

Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (Centralkontoret för arbetsmarknadsfrågor, Bryssel)

b) För sjömän:

Pool des marins de la marine marchande, — Pool van de zeelieden ter koopvaardij (Handelsflottans pool), Antwerpen

6. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 102.2:

a) sjukdom, moderskap och arbetsolyckor:

i) Som allmän regel:	Institut national d'assurance maladie-invalidité (Centralinstitutet för sjuk- och invalidförsäkring), Bryssel
ii) För personer som tillhör utomeuropeiska socialförsäkringssystem:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringsfrågor), Bryssel
iii) För tidigare anställda i Belgiska Kongo och Ruanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer (Kontoret för utomeuropeiska socialförsäkringsfrågor), Bryssel
b) Arbetssjukdomar:	Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (Kassan för arbetssjukdomar, Bryssel)
c) Arbetslöshet:	
i) Som allmän regel:	Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (Centralkontoret för arbetsmarknadsfrågor, Bryssel)
ii) För sjömän:	Pools des marins de la marine marchande, — Pool van de zeelieden ter koopvaardij (Handelsflottans pool), Antwerpen
7. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 113.2:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksdienst voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (Centralinstitutet för sjuk- och invalidförsäkring, Bryssel)

B. DANMARK

1. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 11.1, 11a.1, 12a, 13.2–3 och 14.1–3:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet for socialförsäkringar och socialhjälp), København
Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 113.2:	Sundhedsministeriet (Hälsöförvaltningsministeriet), København
2. Vid tillämpning av förordningens artiklar 14.1 b, 14 a.1 b och 14 b.1 och 14 b.2:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet for socialförsäkringar och socialhjälp), København
3. Vid tillämpning av förordningens artikel 17 och tillämpningsförförordningens artikel 10b:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet for socialförsäkringar och socialhjälp), København
4. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 38.1, 70.1 och 82.2:	Socialnämnden i den kommun i vilken förmånstagaren är bosatt. I Köpenhamns, Odenses, Aalborgs och Århus' kommuner: Magistraten (kommunförvaltningen)
5. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 80.2, 81 och 85.2:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (Direktoratet for arbetslöshetsförsäkringen), København
6. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 102.2:	
a) Återbetalningar enligt förordningens artiklar 36 och 63:	Socialministeriet (Socialministeriet) København
b) Återbetalningar enligt förordningens artikel 70.2:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (Direktoratet for arbetslöshetsförsäkringen) København
7. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 110:	
a) Förmåner enligt förordningens avdelning III kapitel 1 och 5:	Sundhedsministeriet (Hälsöförvaltningsministeriet), København
b) kontantförmåner enligt avdelning III kapitel 1 i förordningen och förmåner enligt avdelning III kapitel 2, 3, 7 och 8 i förordningen:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand (Direktoratet for socialförsäkringar och socialhjälp), København.

c)	Förmåner enligt förordningens avdelning III kapitel 4:	Arbejdsskadestyrelsen (Arbetsskadestyrelsen), København
d)	Förmåner enligt förordningens avdelning III kapitel 6:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen (Direktoratet for arbejdsløshedsforsikringen), København

C. TYSKLAND

1. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 6.1:

a)	Beroende på det slag av verksamhet som senast har utövats:	De i förhållande till de olika medlemsstaterna i bilaga 2 förtecknade pensionsförsäkringsinstitutionerna för arbetare och tjänstemän
b)	Då det är omöjligt att fastställa den senaste verksamhets slag:	De i förhållande till de olika medlemsstaterna i bilaga 2 förtecknade pensionsförsäkringsinstitutionerna för arbetare
c)	Personer som enligt nederländsk lagstiftning har varit försäkrade i systemet för allmän ålderspensionsförsäkring (Algemene Ouderdomswet) medan de bedrev en verksamhet som inte har omfattats av obligatorisk försäkring enligt tysk lagstiftning:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Förbunds-försäkringsanstalten för tjänstemän), Berlin

2. Vid tillämpning av:

a)	Förordningens artiklar 14.1 a och 14b.1 och vid överenskommelser enligt förordningens artikel 17 i samband med tillämpningsförordningens artikel 11:
b)	Förordningens artiklar 14.1 a och 14b.2 och vid överenskommelser enligt förordningens artikel 17 i samband med tillämpningsförordningens artikel 11a:
c)	Förordningens artiklar 14.2 b, 14.3, 14 a.2, 14 a.3, 14 a.4 och 14 c.a och vid överenskommelser enligt förordningens artikel 17 i samband med tillämpningsförordningens artikel 12 a:

i)	En person som är försäkrad med sjukförsäkring:	Den institution, hos vilken han är försäkrad
----	--	--

ii)	En person som inte är sjukförsäkrad:	
-----	--------------------------------------	--

—	tjänstemän:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Förbunds-försäkringsanstalten för tjänstemän), Berlin
---	-------------	---

—	för arbetare:	Den behöriga institutionen för pensionsförsäkring för arbetare
---	---------------	--

3. Vid tillämpning av förordningens artiklar 14.1 b, 14 a.1 b och 14 b.1 (i samband med artikel 14.1 b) samt 14 b.2 (i samband med artikel 14a.1 b och artikel 17):

Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (Tyska förbindelsekontoret för sjukförsäkring — utland), Bonn
--

4. Vid tillämpning av:

a)	Tillämpningsförordningens artiklar 13.2 och 13.3 och 14.1, 14.2 och 14.3:
b)	Tillämpningsförordningens artiklar 13.4 och 14.4:

Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den lokala allmänna sjukförsäkringskassan), Bonn
--

Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den lokala allmänna sjukförsäkringskassan Bonn), Bonn, utom då han är försäkrad hos en ersättningskassa (Ersatzkasse)

5. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artiklar 80.2, 81 och 82.2
Det Arbeitsamt (Arbetsmarknadskontor) inom den tyska region i vilken arbetaren senast var bosatt eller vistades eller, om arbetaren varken var bosatt eller vistades i Tyskland under anställningen där, det Arbeitsamt i den tyska region inom vilken arbetaren senast var anställd
6. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 85.2:
Det Arbeitsamt (Arbetsmarknadskontor) inom den tyska region i vilken arbetaren senast var anställd
7. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 91.2:
- a) Familjebidrag som har utgetts till en person för ett barn som mist en eller båda föräldrarna:
Arbeitsamt (Arbetsmarknadskontoret), Nürnberg
- b) Pensionstillägg för barn som har utgetts enligt ett obligatoriskt pensionsförsäkringssystem:
De pensionsförsäkringsinstitutioner för arbetare, tjänstemän och gruvarbetare som förtecknas som behöriga institutioner i bilaga 2 punkt C.2
8. Vid tillämpning av:
- a) förfordningens artikel 36 och tillämpningsförfordningens artikel 102.2:
Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (Tyska förbindelsekontoret för sjukförsäkring — utland), Bonn
- b) förfordningens artikel 63 och tillämpningsförfordningens artikel 102.2
Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Centralförbundet för yrkesföreningar), St. Augustin
- c) förfordningens artikel 75 och tillämpningsförfordningens artikel 102.2:
Bundesanstalt für Arbeit (Förbundsanstalten för arbete), Nürnberg
9. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 113.2:
- a) Återbetalning av vårdförmåner som felaktigt har utgetts till arbetare mot uppvisande av de intyg som föreskrivs i tillämpningsförfordningens artikel 20.2:
Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (Tyska förbindelsekontoret för sjukförsäkring — utland), Bonn, genom den kompensationsfond som avses i förordningens bilaga VI punkt C.5
- b) Återbetalning av vårdförmåner som felaktigt har utgetts till arbetare mot uppvisande av det intyg som föreskrivs i tillämpningsförfordningens artikel 62.2:
Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Centralförbundet för yrkesföreningar inom industrin), St. Augustin
10. Vid tillämpning av förordningens artikel 14d.3:
Den institution till vilken pensionsavgifter betalas eller, om ansökan görs tillsammans med eller efter pensionsansökan, den institution som bereder ansökan.

D. SPANIEN

1. Vid tillämpning av förordningens artikel 6.1 (med undantag för den särskilda överenskommelsen med sjöfartens institut för sociala angelägenheter), artikel 13.2 och 13.3, artikel 14 och tillämpningsförfordningens artikel 11.1, artikel 11a, artikel 12a och artikel 109:
Tesorería General de la Seguridad Social (den allmänna socialförsäkringskassan)
2. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 102.2 (med undantag för sjömän och arbetslöshetsförmåner), artiklarna 110 och 113.2:
Instituto Nacional de la Seguridad Social (Centrala Institutet för social trygghet), Madrid
3. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 38.1, artikel 70.1, artikel 85.2 och artikel 86.2:
Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (Provinsdirektoraten under det Centrala Institutet för social trygghet)

4. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 6.1 (särskild överenskommelse för sjömän), artikel 38.1 (avseende sjömän), artikel 70.1, artikel 80.2, artikel 81, artikel 82.2, artikel 85.2, artikel 86.2 och artikel 102.2 (med undantag för arbetslöshetsförmåner):	Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (Provinsdirektoraten under Sjöfartens Institut för sociala angelägenheter)
5. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 102.2 med avseende på arbetslöshetsförmåner:	Instituto Nacional de Empleo (Centrala Arbetsinstitutet), Madrid
6. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 80.2, artikel 81 och 82.2, med avseende på arbetslöshetsförmåner för sjömän:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de Empleo (Provinsdirektoraten under det Centrala Arbetsinstitutet)

E. FRANKRIKE

1. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 6.1:	Direction régionale de la sécurité sociale (Regionala direktoratet för social trygghet)
2. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 11.1 a och 12 a:	
a) Moderlandet:	
i) Som allmän regel:	Caisse primaire d'assurance maladie (Lokala sjukförsäkringskassan)
ii) System för lantarbetare:	Caisse de mutualité sociale agricole (Socialförsäkringskassan för jordbruket)
iii) System för gruvarbetare:	Société de secours minière (Föreningen för hjälp till gruvarbetare)
iv) System för sjömän:	Section "Caisse de retraite des marins" du quartier des affaires maritimes (Pensionskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)
b) Utomeuropeiska departement:	
i) Som allmän regel:	Caisse générale de sécurité sociale (Allmänna kassan för social trygghet)
ii) För sjömän:	Section "Caisse de retraite des marins" du quartier des affaires maritimes (Pensionskassan för sjömän, sektion inom kontoret för sjöfartsfrågor)
3. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 11 a.1 och 12 a:	Caisses mutuelles régionales (Regionala ömsesidiga kassor)
4. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 13.2 och 3 och 14.3:	Caisse primaire d'assurance maladie de la région parisienne (Lokala sjukförsäkringskassan för Paris-regionen)
4.a. Vid tillämpning av förordningens artikel 14c och tillämpningsförförordningens artikel 12a.7 och 12a.8:	
a) Tillämpningsförförordningens artikel 12a.7:	
i) anställning i Frankrike och verksamhet som egenföretagare utom jordbruket i en annan medlemsstat:	Caisse mutuelle régionale (Regionala ömsesidiga kassan)
ii) anställning i Frankrike och verksamhet som egenföretagare i jordbruket i en annan medlemsstat	Caisse de mutualité sociale agricole (Socialförsäkringskassan för jordbruket)

- b) Tillämpningsförfordningens artikel 12a.8:
- i) egenföretagare utom jordbruket i Frankrike: Caisse mutuelle régionale (Regionala ömsesidiga kassan)
 - ii) egenföretagare i jordbruket i Frankrike: Caisse de mutualité sociale agricole (Socialförsäkringskassan för jordbruket)
 - c) I fall med verksamhet som egenföretagare utom jordbruket i Frankrike och anställning i Luxemburg: skall blankett E 101 utfärdas för personen i fråga som skall lämna den till den regionala ömsesidiga kassan
5. Vid tillämpning för förfordningens artikel 17 i samband med artikel 14.1 och 14 a.1:
- i) Andra system än system för jordbrukare: Direction régionale des affaires sanitaires et sociales (Regionala direktoratet för hälsovård och social trygghet)
 - ii) System för jordbrukare: Direction régionale de l'agriculture et de la Forêt — Service régional de l'Inspection du Travail, de l'Emploi et de la Politique Sociale Agricole (Regionala direktoratet för lantbruk och skogsbruk — Regionala inspektoratet för arbete, sysselsättning och socialpolitik för lantbruket), Paris
6. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artiklar 80, 81, 82.2 och 85.2:
- Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre du lieu où a été exercé l'emploi pour lequel l'attestation est demandée (Departementala arbetsmarknads- och arbetskraftsdirektoratet) på den ort där den anställning för vilken intyget har begärts innehas.
- Lokala kontoret av Agence nationale pour l'emploi (Centralkontoret för arbetsmarknadsfrågor)
- Stadshuset på familjemedlemmarnas bosättningsort
7. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 84:
- a) Total arbetslöshet: Associations pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (Asse-dic) du lieu de résidence de l'intéressé (Föreningen för sysselsättning inom industri och handel) på personens bosättningsort
 - b) Partiell arbetslöshet: Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre du lieu d'emploi de l'intéressé (Departementala arbetsmarknads- och arbetskraftsdirektoratet) på den ort där personen är anställd
8. Vid tillämpning av förfordningens artiklar 36 och 63 i förbindelse med tillämpningsförfordningens artikel 102.2: (ingen ändring).
- Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (Centrum för social trygghet för migrerande arbetare), Paris
- Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (Asse-dic) (Föreningen för sysselsättning inom industri och handel)
9. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 113.2:
- Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (Centrum för social trygghet för migrerande arbetare), Paris

F. GREKLAND

1. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 6.1
- Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Athènes
2. Vid tillämpning av förfordningens artiklar 14.1 och 14 b.1 samtidigt med tillämpningsförfordningens artikel 11.1 a:
- a) Som allmän regel: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) (Socialförsäkringsinstitutet), Aten
 - b) För sjömän: Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο, (ΝΑΤ), Πειραιάς (Sjömännens pensionskassa), Pireus

3. Vid tillämpning av förordningens artikel 14.2 b i och tillämpningsförordningens artikel 12. a.1: Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Aten
4. Vid tillämpning av förordningens artikel 14 a.1 och 14 b.2 i samband med tillämpningsförordningens artikel 11 a.1 a:
- a) Som allmän regel: Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Aten
- b) För sjömän: Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (Sjömännens pensionskassa), Pireus
- 4 a. Vid tillämpning av artikel 14c i förordning (EEG) nr 1408/71 och 12a i förordningen (EEG) nr 574/72:
- a) Som allmän regel: Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Aten
- b) För sjömän: Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (Sjömännens pensionskassa), Pireus
5. Vid tillämpning av förordningens artikel 14 d.3:
- a) Som allmän regel: Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Aten
- b) För sjömän: Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (Sjömännens pensionskassa), Pireus
6. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artiklar 13.2, 13.3, 14.1 och 14.2: Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Aten
7. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artiklar 80.2 och 85.2: Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (Arbetsförmedlingen), Aten
8. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 81: Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Aten
9. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 102.2:
- a) Familjebidrag, arbetslöshet: Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (Arbetsförmedlingen), Aten
- b) Förmåner för sjömän: Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (Sjömanshemmet), Pireus
- c) Andra förmåner: Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Aten
- 9 a. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 110:
- a) Familjebidrag, arbetslöshet: Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (Arbetsförmedlingen), Aten
- b) Förmåner för sjömän: Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (Sjömännens pensionskassa), Pireus
- c) Andra förmåner: Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Aten
10. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 82.2: Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (Arbetsförmedlingen), Aten

11. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 113.2:

- a) För sjömän: Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (NAT), Πειραιάς (Sjömännens pensionskassa), Pireus
- b) Andra förmåner: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (Socialförsäkringsinstitutet), Aten

G. IRLAND

1. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artiklar 6.1, 11.1, 11a.1, 12a, 13.2, 13.3, 14.1, 14.2 och 14.3, 38.1, 70.1, 85.2, 86.2 och 91.2: Department of Social Welfare (Socialministeriet), Dublin
2. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 80.2, 81 och 82.2: Department of Social Welfare (Socialministeriet), Dublin, inklusive regionala kontor som ansvarar för arbetslöshetsförmåner.
3. a) Vid tillämpning av förfordningens artikel 36 och 63 och tillämpningsförfordningens artikel 102.2: Department of Health (Hälsovårdsministeriet), Dublin
- b) Vid tillämpning av förfordningens artikel 70 och tillämpningsförfordningens artikel 102.2: (ingen ändring) Department of Social Welfare (Socialministeriet), Dublin
4. a) Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 110 (för kontantförmåner): Department of Social Welfare (Socialministeriet), Dublin
- b) Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artiklar 110 (för vårdförmåner) och 113.2:
- Eastern Health Board (Hälsonämnden för östra regionen), Dublin 8
 - Midland Health Board (Hälsonämnden för mellersta regionen), Tullamore, Co. Offaly
 - Mid-Western Health Board (Hälsonämnden för mellanvästra regionen), Limerick
 - North-Eastern Health Board (Hälsonämnden för nordöstra regionen), Ceanannus Mor, Co. Meath
 - North-Western Health Board (Hälsonämnden för nordvästra regionen), Manorhamilton, Co. Leitrim
 - South-Eastern Health Board (Hälsonämnden för sydöstra regionen), Kilkenny
 - Southern Health Board (Hälsonämnden för södra regionen), Cork
 - Western Health Board (Hälsonämnden för västra regionen), Galway

H. ITALIEN

1. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artikel 6.1: Ministero del lavoro e della previdenza sociale (Ministeriet för arbetsmarknadsfrågor och social trygghet), Roma
2. Vid tillämpning av tillämpningsförfordningens artiklar 11.1, 13.2, 13.3, 14.1, 14.2 och 14.3: Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren

3. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 11 a och 12 a:
- För läkare: Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (Centralkontoret för social trygghet för läkare)
 - För apotekare: Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (Centralorganet för social trygghet för apotekare)
 - För veterinärer: Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (Centralorganet för social trygghet för veterinärer)
 - För barnmorskor: Ente nazionale di previdenza ed assistenza per le ostetriche (Centralorganet för social trygghet för barnmorskor)
 - För ingenjörer och arkitekter: Cassa nazionale di previdenza per gli ingegneri ed architetti (Centralkassan för social trygghet för ingenjörer och arkitekter)
 - För lantmätare: Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (Centralkassan för social trygghet för lantmätare)
 - För advokater och andra jurister: Cassa nazionale di previdenza a favore degli avvocati e dei procuratori (Centralkassan för social trygghet för advokater och andra jurister)
 - För ekonomer: Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (Centralkassan för social trygghet för ekonomer)
 - För revisorer: Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (Centralkassan för social trygghet för revisorer)
 - För arbetskonsulenter: Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (Centralorganet för social trygghet för arbetskonsulenter)
 - För notarier: Cassa nazionale notariato (Centralkassan för notarier)
 - För tullspeditörer: Fondo di previdenza a favore degli spedizionieri doganali (Välfärdskassan för tullspeditörer)
4. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 38.1: Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
5. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 80.2, 81, 82.2, 85.2, 88 och 91.2: Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), de regionala kontoren
6. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 102.2:
- a) Återbetalningar enligt förordningens artikel 36: Ministero della sanità (Hälsövnärdsmästeriet), Roma
 - b) Återbetalningar enligt förordningens artikel 63:
 - i) Värdförmäner: Ministero della sanità (Hälsövnärdsmästeriet), Roma
 - ii) Proteser och större hjälpmedel: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), Roma
 - c) Återbetalningar enligt förordningens artikel 70: (ingen ändring) Istituto nazionale della previdenza sociale (Centralinstitutet för social trygghet), Roma

7. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 113.2:

- a) Sjukdom (inkl. tuberkulos): Ministero della sanità (Hälsöförordningens ministeriet), Roma
- b) Olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar:
 - i) Vårdförordningens: Ministero della sanità (Hälsöförordningens ministeriet), Roma
 - ii) Proteser och större hjälpmedel: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Centralinstitutet för försäkring mot olycksfall i arbetet), Roma

I. LUXEMBURG

- 1. Vid tillämpning av förordningens artikel 14 d.3: Den behöriga myndighetgen för det yrke som utövas
- 2. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 6.1: Det behöriga systemet för den typ av anställning eller egen verksamhet som senast innehades eller utövades i Storhertigdömet
- 3. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 11.1, 11a, 13.2, 13.3, 14.1, 14.2 och 14.3: Inspection générale de la sécurité sociale (Allmänna inspektoratet för social trygghet), Luxembourg
- 4. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 10b och 12a: Centre commun de la sécurité sociale (Gemensamma Socialförsäkringscentret), Luxembourg
- 5. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artiklar 80.2, 81 och 82.2: Administration de l'emploi (Arbetskontoret), Luxembourg
- 6. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 85.2: Den sjukförsäkringskassa hos vilken personen senast var försäkrad
- 7. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 91.2:
 - a) Invaliditet, ålderdom, dödsfall (pensioner):
 - i) För arbetare: Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (Institutionen för ålders- och invalidpensioner), Luxembourg
 - ii) För tjänstemän och akademiker: Caisse de pension des employés privés (Pensionskassan för tjänstemän inom den privata sektorn), Luxembourg
 - iii) För egenföretagare inom hantverks-, handels- eller tillverkningsindustri: Caisse de pension des artisans, des commerçants et industriels (Pensionskassan för egenföretagare inom hantverk, handel och industri), Luxembourg
 - iv) För egenföretagare inom jordbruket: Caisse de pension agricole (Pensionskassan för jordbruket), Luxembourg
 - b) Familjeförordningens: Caisse nationale de prestations familiales (Centralkassan för familjeförordningens), Luxembourg
- 8. Vid tillämpning av tillämpningsförförordningens artikel 102.2:
 - a) Sjukdom och moderskap: Union des caisses de maladie, (Sjukassaförordningens), Luxembourg
 - b) Olycksfall i arbetet: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Förordningens för olycksfallsförsäkring, sektionen för industrin), Luxembourg
 - c) Arbetslöshet: Administration de l'emploi (Arbetskontoret), Luxembourg

9. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 113.2:

- a) Sjukdom och moderskap: Union des caisses de maladie, (Sjukkasföreningen), Luxemburg
- b) Olycksfall i arbetet: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (Föreningen för olycksfallsförsäkring, sektionen för industrin), Luxembourg

J. NEDERLÄNDERNA

1. Vid tillämpning av förordningens artikel 17, tillämpningsförordningens artiklar 6.1, 10b, 11.1, 11.2, 11a.1, och 11a.2, 12a, 13.2, 13.3, 14.1 och 14.2: Sociale Verzekeringsbank (Socialförsäkringsbanken), Amstelveen.
2. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 14.3 såvitt avser Europeiska gemenskapernas hjälppersonal som inte är bosatt i Nederländerna (för vårdförmåner): Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds (Nederländernas allmänna sjukkasse), Utrecht
3. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artikel 82.2: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nya allmänna yrkesföreningen), Amsterdam
4. Vid tillämpningen av tillämpningsförordningens artikel 102.2:
- a) Återbetalningar som avses i förordningens artikel 36 och 63: Ziekenfondsraad (Rådet för sjukkassor), Amstelveen
- b) Återbetalningar som avses i förordningens artikel 70: Algemeen Werkloosheidsfonds (Allmänna arbetslöshetskassan), Zoetermeer

K. ÖSTERRIKE

1.
2. För tillämpningen av artiklarna 14.1 b och 17 i förordningen: Bundesminister für Arbeit und Soziales (Federala ministern för arbetsfrågor och sociala frågor), Wien, i samverkan med Bundesminister für Jugend und Familie (Förbundsministern för ungdom och familj), Wien
- För tillämpning av förordningens artikel 14d.3: den behöriga institutionen.
3. För tillämpningen av artiklarna 11, 11a, 12a, 13 och 14 i tillämpningsförordningen:
- a) Om personen omfattas av österrikisk lagstiftning och är omfattad av sjukförsäkring: Den behöriga sjukförsäkringsinstitutionen
- b) Om personen omfattas av österrikisk lagstiftning och inte är omfattad av sjukförsäkring: Den behöriga olycksfallsförsäkringsinstitutionen
- c) I alla andra fall: Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (De österrikiska socialförsäkringsorganens huvudorganisation), Wien
4. För tillämpningen av artiklarna 38.1 och 70.1 i tillämpningsförordningen: Gebietskrankenkasse (distrikssjukkasse) som är behörig på familjemedlemmarnas bosättningsort
5. För tillämpningen av artiklarna 80.2, 81 och 82.2 i tillämpningsförordningen: Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (lokal arbetsförmedling) som är behöriga på arbetstagarens senaste bosättningsort eller senaste anställningsort.

6. För tillämpningen av artiklarna 85.2 och 86.2 i tillämpningsförförordningen avseende Karenzurlaubsgeld (särskild modeskapsförmån):
Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (lokal arbetsförmedling) som är behörigt på arbetstagarens senaste bosättnings- eller vistelseort eller på den senaste anställningsorten.
7. För tillämpningen av tillämpningsförförordningens
- a) artikel 102.2 i förhållande till förordningens artiklar 36 och 63:
Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (De österrikiska socialförsäkringsorganens huvudorganisation), Wien
- b) artikel 102.2 i förhållande till förordningens artikel 70:
Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (Regionala arbetsförmedlingen i Wien).
8. För tillämpning av artikel 110 i tillämpningsförförordningen:
— Den behöriga institutionen, eller
— om det inte finns någon österrikisk behörig institution, institutionen på bosättningsorten.
9. För tillämpning av artikel 113.2 i tillämpningsförförordningen:
Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (De österrikiska socialförsäkringsorganens huvudorganisation), Wien, underförstått att återbetalning av kostnaderna för vårdförmåner skall göras från de sjukförsäkringsavgifter som denna institution erhållit från pensionsävrarna.

L. PORTUGAL

I. Fastlandet

1. Vid tillämpning av förordningens artikel 17:
Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa
2. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 11.1 och 11a:
Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet) till vilket den utsände arbetstagaren är ansluten
3. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 12a:
Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet) på den plats där arbetstagaren är bosatt eller till vilken han är ansluten, allt efter omständigheterna
4. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 13.2:
Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa
5. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 14.1 och 14.2:
Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa
6. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 14.3:
Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet), Lisboa
7. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 28.1, 29.2 och 29.5, 30.1 och 30.3 samt 31.1 andra meningen (när det gäller utgivning av intyg):
Centro Nacional de Pensões (det nationella pensionscentret), Lisboa
8. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 25.2, 38.1, 70.1, 82.2 och 86.2:
Den administrativa myndigheten på den plats där familjen är bosatt
9. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 17.6 och 17.7, 18.3, 18.4 och 18.6, 20, 21.1, 22, 31.1 första meningen och 34.1 och 34.2, första stycket, (avseende institutionen på bosättningsorten eller vistelseorten, beroende på omständigheterna):
Administração Regional de Saúde (den regionala administrationen för hälsoväsendet) på den plats där personen ifråga är bosatt eller vistas.

10. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 80.2, 81 och 85.2: Centro Regional de Segurança Social (regionalcentret för social trygghet), Lisboa

11. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 102.2: Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa

II. Den autonoma regionen Madeira

1. Vid tillämpningen av förordningens artikel 17: Secretário Regional dos Assuntos Sociais (regionalsekreteraren för sociala angelägenheter), Funchal

2. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 11.1 och 11a: Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

3. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 12a: Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

4. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 13.2 och 13.3: Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa

5. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 14.1 och 14.2: Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa

6. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 14.3: Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

7. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 28.1, 29.2, och 29.5, 30.1 och 30.3 och 31.1 andra meningen (när det gäller utgivning av intyg): Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

8. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 25.2, 38.1, 70.1, 82.2 och 86.2: Den administrativa myndigheten där familjen är bosatt

9. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 17.6 och 17.7, 18.3, 18.4 och 18.6, 20, 21.1, 22, 31.1 första meningen samt 34.1 och 34.2, första stycket, (avseende institutionen på bosättningsorten eller vistelseorten, beroende på omständigheterna): Direcção Regional de Saúde Pública (regionala direktoratet för hälsoväsendet), Funchal

10. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 80.2, 81 och 85.2: Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Funchal

11. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 102.2: Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa

III. Den autonoma regionen Azorerna

1. Vid tillämpningen av förordningens artikel 17: Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo

2. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 11.1 och 11a: Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo

3. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 12a: Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo

4. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 13.2 och 13.3:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa
5. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 14.1 och 14.2:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner om social trygghet), Lisboa
6. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 14.3:	Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo
7. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 28.1, 29.2 och 29.5, 30.1 och 30.3 samt 31.1 andra meningen (när det gäller utgivning av intyg):	Direcção Regional de Segurança Social (regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo
8. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 25.2, 38.1, 70.1, 82.2 och 86.2:	Den administrativa myndigheten där familjen är bosatt
9. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 17.6 och 17.7, 18.3, 18.4 och 18.6, 20, 21.1, 22, 31.1 första meningen samt 34.1 och 34.2, första stycket, (om institutionen på bosättningsorten eller vistelseorten, beroende på omständigheterna):	Direcção Regional de Saúde (regionala direktoratet för hälsoväsendet) Angra do Heroísmo
10. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artiklar 80.2, 81 och 85.2:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionala direktoratet för social trygghet), Angra do Heroísmo
11. Vid tillämpningen av tillämpningsförförordningens artikel 102.2:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (avdelningen för internationella förbindelser och konventioner rörande social trygghet), Lisboa

M. FINLAND

1. För tillämpningen av förordningens artiklar 14.1 b och 14a.1 b och tillämpningsförförordningens artiklar 11.1, 11a.1, 12a, 13.3, 14.1 och 14.2:	Eläketurvakeskus/Pensionsskyddacentralen, Helsingfors
2. För tillämpningen av artikel 10b i tillämpningsförförordningen:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors
3. För tillämpningen av artiklarna 36 och 90 i tillämpningsförförordningen:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors, samt
Työeläkelaitokset (arbetspensionsinrättningar) och
Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen, Helsingfors
4. För tillämpningen av artiklarna 37b, 38.1, 70.1, 82.2, 85.2 och 86.2 i tillämpningsförförordningen:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors

5. För tillämpningen av artiklarna 41 och 59 i tillämpningsförordningen: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors, och Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen, Helsingfors
6. För tillämpningen av artiklarna 60–67, 71, 75, 76 och 78 i tillämpningsförordningen:

Institutionen på bosättningsorten eller vistelseorten den försäkringsrättning som utes av: Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, Helsingfors
7. För tillämpningen av artiklarna 80 och 81 i tillämpningsförordningen:

En behörig arbetslöshetskassa, när det gäller inkomstanknutna arbetslöshetsförmåner.

Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors, när det gäller grundförmåner vid arbetslöshet.
8. För tillämpningen av artiklar 102 och 113 i tillämpningsförordningen: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors
Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Helsingfors, när det gäller olycksfallsförsäkring.
9. För tillämpningen av artikel 110 i tillämpningsförordningen:

a) Arbetspensioner: Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen, Helsingfors, när det gäller arbetspensioner.
- b) Olycksfall i arbetet, arbetssjukdomar: Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Helsingfors, när det gäller olycksfallsförsäkring.
- c) I andra fall: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten, Helsingfors

N. SVERIGE

1. För tillämpningen av förordningens artiklar 14.1, 14a.1, 14b.1 och 14b.2 och tillämpningsförordningens artiklar 11.1 a och 11a.1: Den försäkringskassa hos vilken personen är försäkrad.
2. För tillämpningen av artiklar 14.1 b och 14a.1 b i fall då en person är utsänd till Sverige: Försäkringskassan på den ort där arbetet utförs.
3. För tillämpningen av artiklar 14b.1 och 14b.2 i fall då en person är utsänd till Sverige för en period som är längre än 12 månader: Göteborgs allmänna försäkringskassa, sjöfartskontoret.
4. För tillämpningen av artiklar 14.2, 14.3, 14a.2 och 14a.3 i förordningen: Försäkringskassan på bosättningsorten.
5. För tillämpningen av förordningens artikel 14a.4 och tillämpningsförordningens artiklar 11.1 b, 11a.1 b, 12a.5, 12a.6 och 12a.7 a: Försäkringskassan på den ort där arbetet utförs.

6. För tillämpningen av artikel 17 i förordningen:
- a) Försäkringskassan på den ort där arbetet utförs eller skall utföras, och
 - b) Riksförsäkringsverket, för vissa grupper av anställda eller egenföretagare.
7. För tillämpningen av artikel 102.2:
- a) Riksförsäkringsverket.
 - b) Arbetsmarknadsstyrelsen, för arbetslöshetsförmåner.

O. FÖRENADE KUNGARIKET

1. Vid tillämpning av förordningens artiklar 14c, 14d.3 och 17 och tillämpningsförordningens artiklar 6.1, 11.1, 11a.1, 12a, 13.2-3, 14.1-3 och 80.2, 81, 82.2 och 109:

Storbritannien:

Department of Social Security (Departementet för social trygghet), Contributions Agency, Overseas Contributions, Newcastle-upon-Tyne NE98 1YX

Nordirland:

Department of Health and Social Services (Departementet för hälsovård och sociala tjänster), Northern Ireland Social Security Agency, Overseas Branch (sektion för utomeuropeiska ärenden), Belfast BT1 1DX

2. Vid tillämpning av förordningens artiklar 36 och 63 och tillämpningsförordningens artiklar 8, 38.1, 70.1, 91.2, 102.2, 110 och 113.2:

Storbritannien:

Department of Social Security (Departementet för social trygghet), Benefits Agency, Overseas Branch (sektion för utländska ärenden), Newcastle-upon-Tyne NE98 1YX

Nordirland:

(med undantag för förordningens artiklar 36 och 63 och tillämpningsförordningens artiklar 102.2 och 113.2; se avsnittet om "Storbritannien" för dylika fall):

Department of Health and Social Services (Departementet för hälsovård och sociala tjänster), Northern Ireland Social Security Agency, Overseas Branch (sektion för utländska ärenden), Belfast BT1 1DX

3. Vid tillämpning av tillämpningsförordningens artiklar 85.2, 86.2 och 89.1:

Storbritannien:

Department of Social Security (Departementet för social trygghet), Benefits Agency, Child Benefit Centre (enheten för förmåner till barn), Newcastle-upon-Tyne NE88 1AA

Nordirland:

Department of Health and Social Services (Departementet för hälsovård och sociala tjänster), Northern Ireland Social Security Agency, Child Benefit Office (kontoret för förmåner till barn), Belfast BT1 1SA.

BILAGA 11 (A) (B) (7)

SYSTEM SOM AVSES I FÖRORDNINGENS ARTIKEL 35.2

(Tillämpningsförförordningens artikel 4.11)

A. BELGIEN

System som utvidgar sjukförsäkringen (vårdförmåner) till egenföretagare

B. DANMARK

Inget

C. TYSKLAND

Inget

D. SPANIEN

Inget.

E. FRANKRIKE

Inget

F. GREKLAND

1. Försäkringskassan för hantverkare och småföretagare (TEBE).
2. Försäkringskassan för köpmän.
3. Sjukförsäkringskassan för advokater:
 - a) Hjälpkassan i Aten
 - b) Hjälpkassan i Pireus
 - c) Hjälpkassan i Thessaloniki
 - d) Sjukassan för landsortsadvokater (TYDE)
4. Försäkrings- och pensionskassan för sjukvårdens personal.

G. IRLAND

Inget

H. ITALIEN

Inget

I. LUXEMBURG

Inget

J. NEDERLÄNDERNA

Inget

K. ÖSTERRIKE

Inget

L. PORTUGAL

Inget

M. FINLAND

Inget

N. SVERIGE

Inget

O. FÖRENADE KUNGARIKET

Inget

Tillägg ⁽¹⁾

Artikel 95 (14)

Återbetalning av vårdförmåner som utges enligt sjuk- och moderskapsförsäkring till pensionärer och deras familjemedlemmar som inte är bosatta inom den medlemsstat enligt vars lagstiftning de får pension och har rätt till förmåner

1. Beloppet av de vårdförmåner som har utgetts enligt förordningens artikel 28.1 och 28a skall återbetalas av de behöriga institutionerna till de institutioner som har utgett dessa förmåner på grundval av ett schablonbelopp som så nära som möjligt överensstämmer med den faktiska utgiften.

2. Schablonbeloppet skall beräknas genom att den genomsnittliga årskostnaden per person multipliceras med det genomsnittliga årliga antal pensionärer och deras familjemedlemmar som skall beaktas, varefter resultatet av denna beräkning minskas med 20%.

3. De faktorer som behövs för beräkningen av schablonbeloppet skall bestämmas enligt följande regler:

a) Den genomsnittliga årskostnaden per person skall för varje medlemsstat erhållas genom att årsutgiften för alla vårdförmåner som utges av denna medlemsstats institutioner till alla pensionärer, vilkas pensioner utges enligt denna medlemsstats lagstiftning enligt de system för social trygghet som skall beaktas, och till deras familjemedlemmar divideras med det

genomsnittliga årliga antalet sådana pensionärer och deras familjemedlemmar. De system för social trygghet som skall beaktas för detta ändamål anges i bilaga IX.

b) I förhållandet mellan två medlemsstaters institutioner skall det årliga genomsnittliga antal pensionärer och deras familjemedlemmar som skall beaktas vara lika med det genomsnittliga årliga antal pensionärer och deras familjemedlemmar som avses i förordningens artikel 28.2 vilka, medan de är bosatta inom en medlemsstats territorium, har rätt till vårdförmåner som skall betalas av en annan medlemsstats institution.

4. Det antal pensionärer och deras familjemedlemmar som skall beaktas enligt bestämmelserna under punkt 3 b skall bestämmas genom en lista som institutionen på bosättningsorten upprättar för detta ändamål på grundval av det underlag om de berörda personernas rättigheter som tillhandahålls av den behöriga institutionen. Vid tvist skall de berörda institutionernas synpunkter översändas till den revisionskommitté som avses i tillämpningsförordningens artikel 101.3.

5. Administrativa kommissionen skall fastställa de metoder och regler som skall användas för att bestämma de beräkningsfaktorer som avses i punkterna 3 och 4.

6. Två eller flera medlemsstater eller dessa staters behöriga myndigheter kan, sedan de har inhämtat yttrande från Administrativa kommissionen, komma överens om andra metoder för beräkning av det belopp som skall återbetalas.

⁽¹⁾ Denna artikel skall tillämpas från och med den 1 januari 1998. I relationerna med Frankrike skall den dock tillämpas från och med den 1 januari 2002.

BILAGA B

LISTA ÖVER ÄNDRINGSAKTER — RÅDETS FÖRORDNINGAR 1408/71 OCH 574/72

- A. Anslutningsakten för Spanien och Portugal (EGT nr L 302, 15.11.1985, s. 2).
- B. Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (EGT nr C 241, 29.8.1994, s. 1), anpassad genom beslut 95/1/EG (EGT nr L 1, 1.1.1995, s. 1).
1. Uppdatering har gjorts efter rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT nr L 230, 22.8.1983, s. 6).
 2. Rådets förordning (EEG) nr 1660/85 av den 13 juni 1985 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EGT nr L 160, 20.6.1985, s. 1; spansk text: DO Edición especial, 1985 (05.V4) p. 142; portugisisk text: JO Edição Especial, 1985 (04.F4) p. 142; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 67; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 61).
 3. Rådets förordning (EEG) nr 1661/85 av den 13 juni 1985 om teknisk anpassning av gemenskapens regler om social trygghet för migrerande arbetare avseende Grönland (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 160, 20.6.1985, s. 1; spansk text: DO Edición especial, 1985 (05.V4) p. 148; portugisisk text: JO Edição Especial, 1985 (04.F4) p. 148; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 67; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 67).
 4. Kommissionens förordning (EEG) nr 513/86 av den 26 februari 1986 om ändring av bilagorna 1, 4, 5 och 6 till rådets förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 51, 28.2.1986, s. 44; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 73; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 73).
 5. Rådets förordning (EEG) nr 3811/86 av den 11 december 1986 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 335, 16.12.1986, s. 5; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 86; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 86).
 6. Rådets förordning (EEG) nr 1305/89 av den 11 maj 1989 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 131, 13.5.1989, s. 1; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 143; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 143).
 7. Rådets förordning (EEG) nr 2332/89 av den 18 juli 1989 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 224, 2.8.1989, s. 1; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 154; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 154).
 8. Rådets förordning (EEG) nr 3427/89 av den 30 oktober 1989 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 331, 16.11.1989, s. 1; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05) s. 165; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 165).
 9. Rådets förordning (EEG) nr 2195/91 av den 25 juni 1991 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 206, 29.7.1991, s. 2; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05) s. 46; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 46).

10. Rådets förordning (EEG) nr 1247/92 av den 30 april 1992 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 2; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05) s. 124; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 124).
 11. Rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 7; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05) s. 130; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 130).
 12. Rådets förordning (EEG) nr 1249/92 av den 30 april 1992 om ändring av dels förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, dels förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 136, 19.5.1992, s. 28; svensk text; EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (06) s. 151; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (06), s. 151).
 13. Rådets förordning (EEG) nr 1945/93 av den 30 juni 1993 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning 1408/71 och förordning (EEG) nr 1247/92 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71. (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (EGT nr L 181, 23.7.1993, s. 1; spansk text: DO Edición especial 1985 (05.V4) p. 142; portugisisk text: JO Edição Especial, 1985 (04.F4) p. 142; svensk text; EGT Specialutgåva 1994, område 05 (04) s. 63; finsk text: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 63).
 14. Rådets förordning (EEG) nr 3095/95 av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning 1408/71 och förordning (EEG) nr 1247/92 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 samt förordning (EEG) nr 1945/93 om ändring av förordning (EEG) nr 1247/92. (EGT nr L 335, 30.12.1995, s. 1).
 15. Rådets förordning (EEG) nr 3096/95 av den 22 december 1995 om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen och förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning 1408/71. (EGT nr L 335, 30.12.1995, s. 10.)
-